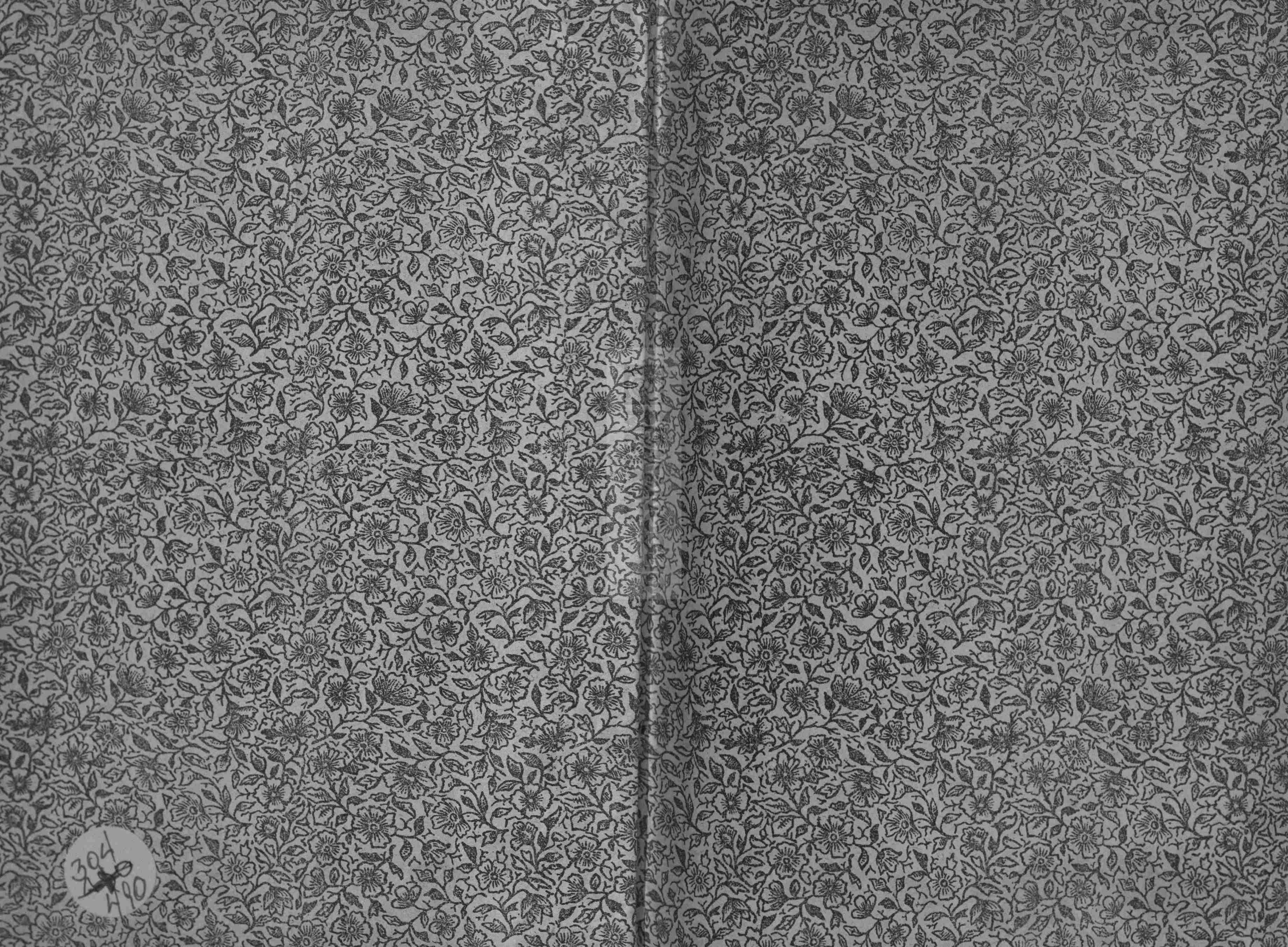

BIBLIOTECA
MANO SCA

304
100

480

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ἢ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΩ ΚΛΙΜΑΤΙ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΙΣΧΥΟΥΣΗΣ

ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΜΕΤΑ

ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΩΝ ΠΡΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΝ

ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ

ΥΠΟ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ Γ. ΤΑΠΕΙΝΟΥ

διδάκτορος τὰ Νομικά και δικηγόρου παρ' ἅπασι
τοῖς Πατριαρχικοῖς Δικαστηρίοις

ΤΕΥΧΟΣ Β'.

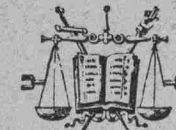
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΒΟΣΝΑΚΟΥ

Ἄδεια τοῦ Σεβ. Αὐτοκρατορικοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας

SISMANOGLIO
MEGAKO

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1896

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΕΦΕΣΙΣ.

(Συνέχεια)

Ἐπειδὴ τῆ ὑποβολῆ τῆς ἐφέσεως καὶ τῆ ἐπιψηφίσει αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Μητροπολίτου, ἢ τοῦ Πατριάρχου εἰς τὸ οἰκεῖον Ἐκκλησιαστικὸν ἢ Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ Γραμματέως ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ἐφέσεως ἢ δέουσα πράξις κοινοποιήσεως τῆς ἐφέσεως, τιθεμένου προηγουμένως καὶ τοῦ σχετικοῦ ἀριθμοῦ πρωτοκόλλου ἐν τοῖς ἐφετηρίοις ἐγγράφοις, ταῖς προτάσεσι, καὶ τοῖς ἐγγυητικοῖς ἢ ἐν τῇ ἐφέσει πράξις συντάσσεται ὡς ἑξῆς.

Ὅριζομεν πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης ἐφέσεως τὴν πρώτην δικάσιμον. . . . καὶ ὄρων. . . . τουρκιστί μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἀντιγράφου ταύτης τῷ καθ' οὗ αὕτη ὑπηκόῳ ὀθωμανῶν κατοίκῳ. . . . τὸ ἐπάγγελμ. . . . καλουμένῳ ἐν ἐμφανιθῇ πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ἐνω ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ (ἢ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ) Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μετὰ τῆς προσεπιδηλώσεως ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως αὐτοῦ εἴτε ἀ-

τοπροσώπως, είτε διά νομίμου πληρεξουσίου, δικασθήσεται ἐρήμην, καὶ παραγγέλλομεν τὸν δικαστικὸν κλητῆρα ὅπως κοινοποιήσας τῷ ἐφεσιβλήτῳ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως μετ' ἀντιγράφου τῶν συνημμένων προτάσεων καὶ ἐγγυητικῶν, ὑποβᾶν ἡμῖν ἐγκλίτως τὸ τακτικὸν ἐπιδοτήριον.

Ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει τῇ

Ὁ Πρόεδρος
(ὑπογρ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογρ.)

ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον αὐθημερόν.

(Γ. Σ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογρ.)

Ἐπιστάσης τῆς δικασίμου ἡμέρας καὶ ὥρας, δυνατόν νὰ συμβῶσι τρία τινά, ἢ νὰ μὴ ἐμφανισθῇ δηλονότι ὁ καλούμενος ἐφεσίβλητος, ἢ νὰ μὴ παραστῇ ὁ ἐφεσείων, ἢ νὰ μὴ ἐμφανισθῶσιν ἀμφοτέροι οἱ διάδικοι ἐφεσείων καὶ ἐφεσίβλητος. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει τὸ δικαστήριον, ἐάν μὲν ὑπάρξῃ ἡ πρώτη περίπτωσις, ἦτοι ἐάν δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ἐφεσείων, περιορίζεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξετάσεως τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως ἢ συζητήσεως τῇ αἰτήσει τοῦ ἐφεσιβλήτου εἰς τὴν ἀπόρριψιν ἀπλῶς τῆς ὑποβληθείσης ἐφέσεως καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ὀρίζον κατὰ τὴν περίστασιν ἀναλόγως τοῦ ἐπείγοντος τῆς ὑποθέσεως προθεσμίαν 21 ἢ 31 ἡμερῶν πρὸς ἀνακοπὴν ὑπὸ τοῦ ἐφεσείου τῆς ἐρήμην ταύτης ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐάν δὲ ὑπάρξῃ ἡ δευτέρα περί-

πτωσις, ἦτοι ἐάν δὲν παραστῇ ὁ ἐφεσίβλητος, τὸ δικαστήριον προβαίνει καὶ αὐθις εἰς τὴν ἐρήμην ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ μὲν ἐφεσείων ὑποχρεοῦται ἵνα ἀναπτύξῃ τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως αὐτοῦ, τὸ δὲ δικαστήριον σταθμίζον τὸ βάσιμον τούτων, ἢ μὴ, ἀπορρίπτει τὴν ἐφεσιν, ἔστω καὶ ἐρήμην τοῦ ἐφεσιβλήτου, καὶ ἐπικυροῖ τὴν ἐφεσιβαλλομένην ἀπόφασιν, εἴτε δέχεται ταύτην καὶ μεταρρυθμίζει ἐν μέρει ἢ καὶ ἀκυροῖ καθ' ὅλοκληρίαν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, ὀρίζον καὶ αὐθις προθεσμίαν τῷ ἐφεσιβλήτῳ πρὸς ἀνακοπὴν αὐτῆς 21 ἢ 31 ἡμερῶν· ἐάν ὑπάρξῃ ἡ τρίτη περίπτωσις, ἦτοι ἐάν δὲν ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον τῆς ἐφέσεως ἀμφοτέροι οἱ διάδικοι, τότε τὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως ἔξωθι τῆς αἰθούσης τοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ γεγονότος τῆς ἀπουσίας αὐτῶν διαγράφει ἐκ τοῦ δικαστικοῦ πινακίου τῶν ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεων τὴν κατ' ἐφεσιν δίκην ταύτην ποιούμενον μνεῖαν τούτου αὐθαρῆ καὶ ἐν τῷ συνταχθησομένῳ ἐπισήμῳ δικαστικῷ αὐτοῦ πρακτικῷ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὑποχρεοῦται ὁ ἐφεσείων, εἴτε ὁ ἐφεσίβλητος, ἵνα προσέλθῃ εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον καὶ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκδοσιν ἐτέρας κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων καὶ συζήτησιν τῆς ὑποβληθείσης ἐφέσεως.

Τότε ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως συντάσσεται ἡ ἀκόλουθος κλήσις.

Προσκαλείται ὁ ὑπήκοος ὀθωμανός, τὸ ἐπάγγε-
 γελμα κάτοικος ὅπως τὴν προσεχῆ . . .
 τοῦ μηνός ἐνεστῶτος ἔτους καὶ ὥραν
 τουρκιστὶ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τοῦ ἐν . . . , . . ἐδρεύοντος
 Ἐκκλησιαστικοῦ (ἢ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ) δικαστηρίου
 τῆς Ἱ. Μητροπόλεως πρὸς συζήτησιν τῆς μεταξὺ
 αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ
 τὸ ἐπάγγελμα κατοίγου κατ' ἔφεσιν περὶ
 δίκης καθ' ὅσον ἄλλως ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφα-
 νίσεως αὐτοῦ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ νομίμου πληρε-
 ζουσίου ἐπιτρόπου, ἢ ὑπόθεσις, συνφθὰ τῷ νόμῳ, δικασθῆ-
 σεται ἐρήμην.

Ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει τῇ

Ὁ Πρόεδρος
(ὑπογρ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογρ.)

ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον αὐθημερόν

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογρ.)

Τὴν κλήσιν ταύτην παραλαμβάνει ὁ δικαστικὸς
 κλητῆρ καὶ μεταβαίνει παρὰ τῷ κλητευομένῳ, ἀφοῦ
 δὲ ἐπιδείξῃ ταύτην εἰς αὐτόν, ὅπως λάβῃ γνῶσιν τοῦ
 περιεχομένου, προσκαλεῖ τὸν κλητευόμενον, ἵνα ὑπο-
 γράψῃ κάτωθι ταύτης πρὸς τὰ δεξιὰ, μεθ' ὃ ὑπογράψῃ
 καὶ ὁ ἴδιος ἐξ ἀριστερῶν. Ἐὰν ὁ κλητευόμενος διάδικος
 ἀρνηθῆ ἵνα ὑπογράψῃ κάτωθι τῆς κλήσεως, τότε ἐφαρ-
 μόζονται ὅσα ἐλέχθησαν ἐν τῷ πρώτῳ τεύχει τοῦ μετὰ
 χεῖρας Δικονομικοῦ Ὁδηγοῦ, προκειμένου περὶ ἐπι-

δόσεως κλήσεων συνεπεία ἀγωγῶν, ἤτοι ὁ δικαστικὸς
 κλητῆρ τότε παραλαμβάνει δύο μάρτυρας καὶ συντάσ-
 σει κάτωθι τοῦ Ἐπιδοτηρίου πράξιν περὶ ἀρνήσεως τοῦ
 κλητευομένου πρὸς ὑπογραφὴν, ἣν ὑπογράφουσιν οἱ μάρ-
 τυρες καὶ αὐτός, παραλαμβάνει δὲ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν
 Μικτάρην τῆς οἰκείας ἐνορίας, ἢ ἀντιπρόσωπον, αὐτοῦ
 κωλυομένου, ὅστις ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν
 τῶν μαρτύρων. Ἐὰν ὁμοίως ὁ κλητευόμενος εἶναι κά-
 τοικος Ἐπισκοπῆς μακρὰν τῆς Μητροπολιτικῆς ἑδρας,
 τότε ἡ κλήσις διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς
 τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον, ὅστις διὰ τοῦ κλητῆρος τῆς Ἐ-
 πισκοπῆς προβαίνει εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως καὶ
 τὴν ἐνέργειαν κατὰ τὰς περιστάσεις τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω
 διατυπώσεων. Ἐν τούτοις, ἐὰν τὸ δικαστήριον πεισθῆ,
 ὅτι ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δὲν ἠδυνήθη ἕνεκα ἀποχρῶν-
 τος λόγου καὶ ἀνωτέρας βίας, ἵνα προσέλθῃ κατὰ τὴν
 ὀρισθεῖσαν δικάσιμον τῆς ἐφέσεως, δύναται, ἵνα ἀνα-
 βάλῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας,
 καὶ μὴ προβῆ εἰς τὴν ἐρήμην διαδικασίαν, μέχρις οὗ
 προλάβῃ ἵνα ἐμφανισθῆ καὶ ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων, ὁ ἀ-
 κουσίως ἀπολειφθεὶς τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ὀρισθεῖ-
 σαν δικάσιμον.

Εἰδικώτερον περὶ τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως
 σημειοῦμεν τὰ ἀκόλουθα: Α'] αἱ κατ' ἐρήμην ἐκδιδό-
 μенаι ἀποφάσεις ἐπὶ πνευματικῶν διαφορῶν ὑπὸ τῶν
 Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων δὲν δύνανται ἵνα ἐφε-
 σιδληθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως
 ὀριζομένης πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἢ ἐν περιπτώσει,

καθ' ἣν σιωπᾶ περι τούτου ἢ ἀπόφασις, πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν ὀριζομένης πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας τῶν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν. Β'] αἱ ἐρήμην ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ ὑλικῶν διαφορῶν δὲν ἐφεσιβάλλονται, ἢ μετὰ τὴν ὑποβολὴν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἀνακοπῆς καὶ ἐκδοσιν κατ' ἀνακοπὴν ἀποφάσεως, ἣτις τότε τυγχάνει ἐφέσιμος, καθόσον ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐρήμην ἀποφάσεων τοῦ Μικτοῦ Δικαστηρίου ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία παρατείνεται μέχρις ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως. Γ'] αἱ ἐρήμην ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἐφεσιβάλλονται καὶ ἄνευ ὑποβολῆς κατ' αὐτῶν ἀνακοπῆς, ἅμα ὡς ὁ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη αὕτη ἐνεργήσῃ ἵνα γένηται ἀρχὴ ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως διὰ τῆς ἀρμοδίας ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, καθόσον τότε ὑποτίθεται, ὅτι ἔληξεν ἢ μέχρις ἐκτελέσεως παρατεينوμένη προθεσμία τῆς ἀνακοπῆς. Δ'] ὁ ἀντίδικος τοῦ ἐρήμην δικασθέντος δύναται ἵνα ἐφεσιβάλλῃ τὴν ἐρήμην ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐὰν διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως φρονῇ, ὅτι προσβάλλονται τὰ δίκαια αὐτοῦ, καθότι ὡς πρὸς αὐτὸν ἢ ἀπόφασις τυγχάνει ὀριστική. Ε'] ἐὰν ὡς πολλοὶ οἱ ἠττηθέντες διάδικοι ἔν τινι δίκῃ, δύνανται πάντες, ἢ μόνον τινές, ἵνα ἐκκαλέσωσι τὴν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν. Σ'] ὀφείλει ὁ ἐκκαλῶν, ἵνα ἀπειθύνῃ τὴν ἔφεσιν κατὰ πάντων τῶν πρωτοδίκως ἀντιδίκων αὐτοῦ, ἐὰν τυχόν ὡς πολλοὶ, καθόσον ἄλλως

ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις καθίσταται τελεσίδικος ὡς πρὸς τοὺς μὴ συμπεριληφθέντας. Ζ'] δὲν ἐφεσιβάλλονται αἱ ἀποφάσεις ἐκεῖναι τοῦ δικαστηρίου, αἵτινες παρασκευάζουσιν ἢ εὐκολύνουσι τὴν ἀπόφασιν πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάνσεως τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς τελειωτικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς. Κατὰ τῶν προπαρασκευαστικῶν τούτων ἀποφάσεων δύναται τις ἵνα ὑποβάλλῃ τὰ παράπονα αὐτοῦ κατ' ἔφεσιν, ὅτε ἐκκαλεῖ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου. Η'] δὲν δύνανται, ἵνα ἐκκληθῶσιν ἀποφάσεις καταστᾶσαι τελεσίδικοι διὰ τῆς ἐπὶ δικαστηρίου, εἴτε δι' ἐγγράφου ἐπισήμου πρὸς τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον ἀποδοχῆς τῆς ἀποφάσεως, διὰ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας, ἢ διὰ παραιτήσεως ἐκ τῆς γενομένης ἐφέσεως. Θ'] οὐκ εἰσιν ἐπιδικτικαὶ ἐφέσεως ἀποφάσεις τῶν Μικτῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, ὅτε τὸ ποσόν, ὅπερ ἤτησεν ὁ διάδικος ἐν τῇ πρωτοδικῇ διαδικασίᾳ ἢ κατώτερον τῶν 5000 γροσίων. Ἐν τῷ ὑπολογισμῷ ὅμως τοῦ ποσοῦ τούτου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπιγιγνόμενα παρακολουθήματα καὶ αἱ παρομαρτοῦσαι ἀπαιτήσεις τῷ κυρίῳ ποσῷ, ἀλλὰ μόνον τὸ κύριον αἴτημα τοῦ διαδίκου ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου. Ι'] ἀποφάσεις περὶ διαφορῶν ἀνεπιδέκτων χρηματικῆς διατιμῆσεως εἰσι πάντοτε ἐκκληταί.

Λόγοι ἐφέσεως.

Αἱ ἐλλείψεις τῆς ἐκδοθείσης πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ἃς δύναται ἵνα προτείνῃ ὁ ἐφετείων ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, καλοῦνται λόγοι ἐφέσεως. Τοιαῦται δὲ ἐλλείψεις εἰσὶν, παραβιάσεις δικονομικῶν διατάξεων ὑπὸ τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, ἐσφαλμένη ἐρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου, πεπλανημένη ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων, παρόρασις αἰτήσεων καὶ προτάσεων τοῦ διαδίκου ἄνευ σκέψεως ἐπ' αὐτῶν καὶ παραδοχῆς ἢ ἠτιολογημένης ἀπορρίψεως αὐτῶν. Οὐχ ἤττον ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται ἀπολύτως εἰς τὸν κατ' ἐφῆσιν διάδικον ἵνα υποβάλλῃ οἰασδῆποτε προτάσεις καὶ ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου καὶ ἰδίᾳ δὲν ἐπιτρέπονται αὐτῷ τὰ ἀκόλουθα· α'] δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μεταβολὴ τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς, ἢν ὑπέβαλέ τις πρωτοδίκως, διὰ νέων προτάσεων ὑποβαλλομένων ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, εἰσὶν ὅμως δεκταὶ αἰτήσεις συνυπακουόμεναι ἐν ταῖς πρωτοδικαῖς προτάσεσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ νέα νομικὰ ἐπιχειρήματα ὑποστηρίζοντα ταύτας· β'] δὲν ἐπιτρέπεται τῷ ἐναγομένῳ ἐκκαλοῦντι ἵνα υποβάλλῃ νέας ἐνστάσεις ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου, ἃς δὲν ὑπέβαλε πρωτοδίκως¹. ἐπιτρέπεται ὅμως αὐτῷ ἵνα υποβάλλῃ

1. Ἴδε καὶ ἄρθρον 113 τῆς Ἐμπ. Δικονομίας. — Ἐπιτρέπεται ἢ ὑποβολὴ ὅμως προτάσεως πρὸς συμψηφισμὸν κατὰ πρωτοδίκως ὑποβληθείσης ἀπαιτήσεως κεφαλαίου, ἢ προσαγωγὴ νέων ἀποδείξεων πρὸς ἀντίκρουσιν ἢ ἐνίσχυσιν τῆς πρωτοδικῆς ὑποβληθείσης ἀπαιτήσεως, ἢ

ἐνστάσεις δημοσίας τάξεως δυναμένας ἵνα προταθῶσιν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης¹, ὡς καὶ ἐνστάσεις καὶ πραγματικούς ἰσχυρισμούς, ὅτε συντελοῦσιν εἰς ἀπολογίαν κατὰ τῆς ἀγωγῆς· γ'] δὲν δύναται οἱ κατ' ἐφῆσιν διάδικοι ἵνα προσβάλλωσι τὰς ὁμολογίας, ἃς ἐποιήσαντο ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, καὶ αἵτινες ἀναφέρονται ἐν τῇ ἐκκαλουμένη ἀποφάσει, ὡς δὲν ἐπιτρέπεται ὁμοίως αὐτοῖς, ἵνα τροποποιήσωσιν ἢ ἀναιρέσωσι τὰς πρωτοδικῶς γενομένας καταθέσεις αὐτῶν, ὅταν αὐταὶ βεβαιοῦνται, ὡς γινόμεναι ὑπ' αὐτῶν, ἐν τῇ πρωτοδικῇ ἀποφάσει· δ'] δὲν δύναται ἵνα προτείνωσιν ἐνστάσεις ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου καλυφθείσας ἤδη ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου προτάσεως καὶ διατυπώσεως αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου.

SISMANOGLIO
MEGARO

ἐξαιτήσεις τόκων καὶ ἄλλων παρεπομένων τῇ ἀρχικῇ ἀπαιτῆσει καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς πρωτοδικῆς ἀποφάσεως προσαυξηθέντων, ὡς καὶ ἀποζημιώσεων διὰ τὰς προκυψάσας μετὰ τὴν πρωτοδικὸν ἀπόφασιν ζημίας.

1. Ὡς παραδείγματος χάριν ἐνστασιν περὶ ἀναρμοδιότητος τοῦ δικάσαντος πρωτοδίκου δικαστηρίου λόγῳ ὕλης· ὅτε φερ' εἰπεῖν ὡς Μικτὸν συγκεκριημένον ἐδίκησε περὶ διαζυγίου, ἢ ὡς ἐκκλησιαστικὸν περὶ προικός.

Προθεσμία τῆς ἐφέσεως.

Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμερῶν¹. ἡ προθεσμία αὕτη ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πρωτοκολλήσεως τῆς ἐφέσεως καὶ οὐχὶ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον Μητροπολίτην, ἢ τῆς ἐπιψηφίσεως ἀπλῶς ὑπ' αὐτοῦ ταύτης καὶ παραπομπῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον. Ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι ὅπως τις ἐν τῇ ἐπιδόσει τῆς ἐφέσεως αὐτοῦ ἢ ἐμπρόθεσμος δέον ἵνα ἐπιδῶ τὴν ἔφεσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐντὸς 120 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς πρωτοδίκου

1. Ἴδε ἄρθρον 100 ἐμπορικῆς Δικονομίας. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀπόφασις ἢ ἐφεσιβαλλομένη ἐξεδόθη ἐπὶ τῇ βάσει πλαστοῦ ἐγγράφου, ἢ διότι θάτερος τῶν διαδίκων ἀπέκρυψεν ἐγγραφὸν σπουδαῖον χρησιμεῦον σπουδαίως εἰς τὴν δίκην καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ ἕτερος αὐτῶν ἀπώλεσε τὴν δίκην, ἢ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς τὸ μὲν πλαστὸν ἐγγραφὸν ἀνεγνωρίσθη ὡς τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ ἀτιδίκου, ἢ δικαστικῶς ἀπεδείχθη ὡς πλαστὸν, τὸ δὲ κεκρυμμένον ἐγγραφὸν περιέλθη ὅπως δῆποτε εἰς χεῖρας τοῦ εἰς ὃν ἀπολύτως χρησιμεύει διαδίκου ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ ὅμως περιπτώσει ἀπαιτεῖται ἐγγραφὸς ἀποδείξεις βεβαιούσα ἀπογρώντως τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀνευρέθη τὸ κεκρυμμένον δικόγραφον. Ἐπίσης ἐὰν διάδικός τις ἀποβιώτῃ μετὰ τὴν κοινοποίησιν αὐτῷ πρωτοδίκου τινὸς ἀποφάσεως, ἢ προθεσμία τῆς ἐφέσεως διακόπτεται τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἐπελθόντος θανάτου αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς προθεσμίας ἄρχεται λογιζόμενον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς αὐτῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως εἰς τοὺς κληρονόμους ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀποθανόντος. (Ἴδε ἄρθρα 102 καὶ 103 τῆς ἐμπ. Δικ.).

ἀποφάσεως καὶ ἐνεργήσῃ τὴν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 120 ἡμερῶν πρωτοκόλλησιν ταύτης ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, καταβάλλων ἅμα καὶ τὰ νενομισμένα τέλη πρὸς πρωτοκόλλησιν καὶ ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω διατυπώσεων πρὸς κοινοποίησιν αὐτῆς τῷ ἐφεσιβλήτῳ ἄλλως ἐν περιπτώσει ἐνστάσεως τοῦ ἐφεσιβλήτου, τὸ ἐφετεῖον δὲν δύναται ἢ νὰ κηρύξῃ ἐκπρόθεσμον τὴν ἔφεσιν καὶ ἀπορριπτέαν¹.

1. Αἱ 120 ἡμέραι ὑπολογίζοντα συναπτῶς μὴ ἐξαιρουμένης οὐδὲ τῆς κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐφέσεως ἑορτασίου ἡμέρας, ἐὰν τύχῃ τοικύτη, οὐδὲ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ ἐὰν τυχὸν περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκοινοποιήθῃ ἢ πρωτοδίκος ἀπόφασις. Καὶ εἶναι μὲν βέβαιον ὅτι κατὰ τὴν Νομολογίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ ἡμέρα τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ὡς καὶ ἡ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας δὲν ὑπολογίζεται, ἀλλὰ κατὰ τὴν Νομολογίαν τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δικαστηρίων καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀγίας καὶ Ἱ. Συνόδου, ἐπανειλημμένως ἀποφανεῖται ἐπὶ παρομοίου θέματος, ἀπαιτεῖται ἢ συνωδᾶ ἄλλως τῷ σαφεῖ καὶ ρητῷ γράμματι τοῦ 120 ἄρθρου τῆς ἐν χρήσει ἐμπορικῆς Δικονομίας ἐντὸς 120 ἡμερῶν ὑποβολῆ τῆς ἐφέσεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ ταύτης, καὶ πρωτοκόλλησις ταύτης ἅμα τοῦλάχιστον τὴν τελευταίαν 120 ἡμέραι, καταβαλλομένων ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ τῶν νενομισμένων τελῶν. Ὅτι δὲ καὶ πρωτοκόλλησις ἐμπρόθεσμος τῆς ἐφέσεως ἀπαιτεῖται καὶ οὐχὶ ἀπλῶς ἐπιψήφισις καὶ παραπομπή ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, καὶ περὶ τούτου ἀπεφάνθη τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον πρὸ καιροῦ συστῆσθαι καὶ διὰ γραπτῆς εἰδοποιήσεως τοῖς ἐνδιαφερομένοις τὰ δέοντα.

Διαδικασία τῆς ἐφέσεως.

Ὡς ἐλέχθη ἤδη, ἡ ἔφεσις δέον ἵνα συνταχθῆ προσηκόντως, ἐπισυναπτομένου αὐτῇ ἐγγυητικοῦ καὶ γιγνομένου τούτου μνείας ἐν τῇ ἐφέσει, νὰ ἐπιδοθῆ ἐμπροθέσμως καὶ πρωτοκολληθῆ, τούτέστιν ἐντὸς 120 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ ταύτης συμπεριλαμβανομένης. Κατὰ συνέπειαν ὅταν οἱ διάδικοι παραστῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ νομίμως διωρισμένων πληρεξουσίων ἐπιτρόπων αὐτῶν, ἐρωτᾶται πρῶτον παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐφετείου ὁ ἐφεσίβλητος ἐὰν ἔχη ἵνα προβάλλῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐνστάσιν τινα τυπικὴν κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐφέσεως. Ἐὰν ὑπάρξῃ τοιαύτη τις ἐνστάσις πρῶτον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ ἐφεσίβλητος, εἴτα δὲ ὁ ἐφεσείων πρὸς ἀντίκρουσιν αὐτῆς· τὸ δὲ δικαστήριον μετὰ τὴν γενομένην συζήτησιν ἐπὶ τῶν τυπικῶν ἐνστάσεων διασκέπτεται ἰδίᾳ, ἀποχωρούντων τῶν διαδίκων, καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐνστάσεων· καὶ ἐὰν μὲν τὸ ἐφετεῖον εὖρη νομίμους καὶ βασίμους τὰς προταθείσας τυπικὰς ἐνστάσεις, ἀποδέχεται αὐτάς καὶ ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῖς διαδίκους ἀπορρίπτει τὴν ἔφεσιν καὶ ἐπικυροῦν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν. Ἐὰν δὲ τουναντίον εὖρη ἀβασίμους τὰς προβληθείσας τυπικὰς ἐνστάσεις κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐφέσεως, ἀπορρίπτει ταύτας καὶ ἀπαγ-

γέλλον τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ταύτην τοῖς διαδίκους προσκαλεῖ τούτους ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς συζήτησιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ὅτε πρῶτον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ ἐφεσείων καὶ δεύτερον ὁ ἐφεσίβλητος πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν λόγων τῆς ἐφέσεως. Τῆς συζητήσεως ἐξαντληθείσης ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τοὺς διαδίκους ἐὰν ἔχωσιν τι ἵνα προσθέσωσιν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν λεγομένων αὐτῶν, μεθ' ὃ κηρυχθείσης πεπεραιωμένης τῆς συζητήσεως, τὸ δικαστήριον διασκέπτεται κατ' ἰδίαν καὶ ἡ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξαγγέλλει τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῖς διαδίκους, δι' ἧς εἴτε ἀπορρίπτει τὴν ἔφεσιν ἐπικυροῖ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, εἴτε ἀκυροῖ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν καὶ παραπέμπει τὴν ἐκ νέου ἐκδίκασιν αὐτῆς ἐξ ὑπαρχῆς εἰς τὸ αὐτὸ πρωτόδικον δικαστήριον, εἴτε ἐπιλαμβανόμενον αὐτὸ καὶ τῆς οὐσίας ἐκδικάζει ἐξ ὑπαρχῆς τὴν ὑπόθεσιν, μετατρέπει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν καὶ μεταρρυθμίζει, ὡς ἂν ἐγκρίνη, συνφθὰ τῷ Νόμῳ¹.

1. Τὸ ἐφετεῖον δύναται ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐφεσιβληθῆ πρωτόδικος τις ἀπόφασις προδικαστικῆ, οἷον φέρ' εἰπεῖν περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, ἵνα ἀκυρώσῃ μὲν ταύτην, προβῆ δ' εἰς ἔκδοσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἐὰν κατὰ τὴν διεξαγομένην διαδικασίαν σχηματίσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὥριμος πρὸς ἐκδίκασιν. Ἐπίσης δύναται ἵνα, ἀφ' οὗ ἀκυρώσῃ ὀριστικὴν τινα πρωτόδικον ἀπόφασιν ἐνεκα παρατυπίας, ἢ παραβάσεως Νόμου, δικάσῃ αὐτὸ τοῦτο ἐξ ὑπαρχῆς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως (ἴδε καὶ ἄρθρον 118 τῆς ἐμπ. Δικ. καὶ 117).

Κατὰ γενικὸν Κανόνα ἅμα τῇ ἐπιδόσει καὶ πρωτο-
 κολλήσει τῆς ἐφέσεως, ἀναστέλλεται πᾶσα ἐκτέλεσις
 τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως¹. Διὰ τοῦτο ὅταν ὁ ἐφεσεῖων
 παρενοχλῆται ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἐπισπεύδοντας
 τὴν ἐκτέλεσιν τῆς εἰς χεῖρας αὐτοῦ πρωτοδίκου ἀπο-
 φάσεως, δικαιοῦται ὁ ὑποβαλὼν τὴν ἔφεσιν διάδικος ἵνα
 ζητήσῃ καὶ λάβῃ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἐφετείου Πιστο-
 ποιητικὸν ἐπὶ μονογράφου χαρτοσήμου τουρκιστὶ, φέρον
 ἐπὶ τοῦ χαρτοσήμου τὴν Τουρκικὴν σφραγίδα τοῦ Μη-
 τροπολίτου, δηλοῦν ὅτι ὑπεβλήθη ἔφεσις κατὰ τῆς πρω-
 τοδίκου ἀποφάσεως καὶ ὅτι ἡ ὑπόθεσις παρεπέμφθη ἤδη
 πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου. Τὸ πρωτότυπον
 τούτου συντασσόμενον Ἑλληνιστὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον
 ἔννοιαν κατατίθεται εἰς τὸν σχετικὸν δικογραφικὸν φά-
 κελλον τῆς ἐφέσεως.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου
 τῆς Ἰ. Μητροπόλεως πιστοποιεῖ ὅτι ὑπεβλή-
 θη εἰς τοῦτο ἔφεσις ὑπ' ἀριθμὸν Πρωτ. καὶ ἡμε-
 ρομηνίαν παρὰ τοῦ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ,
 τὸ ἐπάγγελμα κατοίκου κατὰ
 τοῦ ὑπηκόου ὁμοίως ὀθωμανοῦ. τὸ ἐπάγγελ-
 μα καὶ κατοίκου καὶ κατὰ
 τῆς ὑπ' ἀριθ. καὶ ἡμερομ. ἀποφά-
 σεως τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἐπι-

1. Ἐξαιρέτως ὑπάρχει ὅτε ἐν τῇ δριστικῇ ἢ προδικαστικῇ ἀποφάσει
 διατάσσεται καὶ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις αὐτῆς. (Ἴδε ἄρθρ' 109 ἐμπ.
 Δικ.—)

σκοπῆς ἥτις καὶ διατελεῖ ἐκκρεμῆς πρὸς ἐκδί-
 κασιν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει τῇ

Ὁ Πρόεδρος
 (ὑπογ.)

Ὁ Γραμματεὺς
 (ὑπογρ.)

Ἄλλ' ἐν τούτοις προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως τῆς
 πρωτοδίκου ἀποφάσεως παρουσιάζονται αἱ ἑξῆς περι-
 πτώσεις:

α'. Πολλάκις τὸ πρωτόδικον δικαστηρίου ἐκδίδον
 ἀπόφασιν τινὰ ὑπὲρ/ἐτέρου τῶν διαδίκων δὲν ἐπιδικά-
 ζει συνάμα καὶ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς παρὰ
 τὴν αἴτησιν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀπόφασις ἐν τοιαύτῃ περιπτώ-
 σει, καὶ ἐὰν ἔτι ὑποβληθῇ ἔφεσις κατὰ τῆς πρωτοδίκου
 ἀποφάσεως, δύναται τὸ ἐφετεῖον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐφε-
 σιβλήτου ἵνα διατάξῃ τὴν τῆς ἐφεσιβληθείσης ἀποφά-
 σεως προσωρινὴν ἐκτέλεσιν λαμβάνον ἀξιόχρεων ἐγγύησιν
 παρ' αὐτοῦ περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ ἐφεσεῖοντος διὰ τὰς
 δαπάνας καὶ ζημίας αὐτοῦ τὰς τυχόν προσγενησομένας
 αὐτῷ ἐκ τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῆς πρωτοδίκου ἀπο-
 φάσεως ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἐφέσεως καὶ ἀκυ-
 ρώσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως^{1, β'}. Πολλάκις τὸ πρω-
 τόδικον δικαστήριον διατάσσει ἐν οὐ δέοντι καὶ ἐναντίον

1. Ἴδε καὶ ἄρθρον 110 τῆς ἐν χρήσει ἐμπ. Δικονομίας. Ἐννοεῖται
 δ' ὅτι τὸ ἀξιόχρεων τοῦ ἐγγυητοῦ δέον ἵνα βεβιωθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου
 ὀθωμανικοῦ Συμβολαιογραφεῖου.

τοῦ Νόμου προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδόθεισης ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἐκκαλῶν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἄρσιν καὶ ἀναστολὴν τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, τοῦτο δὲ δικαιούται ἵνα κλητεύσῃ ἐν τάχει τὸν ἐφεσίβλητον καὶ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ὡς παρὰ νόμον διαταχθείσης μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ¹.

Ἐνίοτε παρουσιάζεται καὶ ἡ ἀκόλουθος περίπτωσις ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου. Πολλάκις τις ὑποβάλλει ἔφασιν καὶ εἴτε διότι δὲν παρέστησαν οἱ κατ' ἔφασιν διάδικοι ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον, καὶ διεγράφη οὕτως ἡ ὑπόθεσις ἐκ τοῦ Πινακίου, εἴτε δι' ἄλλον τινα λόγον, ἢ ἔφασιν καίπερ ἐγκαίρως ἐπιδοθεῖσα καὶ πρωτοκολληθεῖσα μένει ἐπὶ τρία ἔτη ἀνεπιδιώκτος καὶ ἀνεργῆτος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀφέσεως τῆς ἐφέσεως ἀνεργήτου ἐπὶ τριετίαν, ὁ καθ' οὗ ἢ ἔφασιν δικαιούται ἵνα προβάλλῃ τὴν ἔνστασιν ὅτι ἢ ἔφασιν τυγχάνει ἄκυρος ὡς ἀφεθεῖσα ἀνεργῆτος ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, τὸ δὲ ἐφετεῖον δικαιούται ἵνα κηρύξῃ ταύτην ἄκυρον· εὐνόητον δὲ εἶναι ὅτι τότε ἢ ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, καθ' ἧς ὑπεβλήθη ἢ ἄκυρος κηρυχθεῖσα αὕτη ἔφασιν εἶναι ἔγκυρος².

1. Ἴδε καὶ ἄρθρον 111 τῆς ἐμπ. Δικονομίας.

2. Ἴδε ἄρθρον 115 τῆς ἐμπ. Δικ.

Ἄνακοπὴ κατὰ τῶν κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων τοῦ ἐφετείου.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἐρήμην ἀποφάσεων τοῦ ἐφετείου ἐπιτρέπεται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς· ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀνακοπῆς ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου παρατηροῦμεν τὰ ἐπόμενα α'. ἐὰν τὸ δικάζον ὡς ἐφετεῖον δικαστήριον ἢ συγκεκριημένον ὡς καθαρῶς ἐκκλησιαστικόν, ὀρίση δὲ ἐν τῇ ἐρήμην ἀποφάσει αὐτοῦ τὴν προθεσμίαν τῆς ἀνακοπῆς εἰς 21 ἢ 31 ἡμέρας, ὁ ἀνακόπτων διάδικος ὀφείλει ἵνα ἀνακόψῃ τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς τῆς διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως τασσομένης προθεσμίας β'. ἐὰν τὸ ὡς ἐφετεῖον δικάζον ἐκκλησιαστικόν δικαστήριον ἐν τῇ ἐρήμην ἀποφάσει αὐτοῦ παραλείψῃ ἵνα ἀναφέρῃ περὶ προθεσμίας πρὸς ἀνακοπὴν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀνακόπτων διάδικος ὀφείλει ἵνα ἀνακόψῃ τὴν ἐρήμην ἀπόφασιν ἐντὸς 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, καθόσον ἄλλως ἢ ἀνακοπὴ αὐτοῦ ἔσται ἐκπρόθεσμος¹. γ'. ἐὰν ἢ ἐρήμην ἀποφασίς τοῦ ἐφετείου προέρχεται παρὰ δικαστηρίου συγκεκριημένου ὡς Μικτοῦ, τότε ὁ καθ' οὗ ἢ ἐρήμην ἀπόφασιν δικαιούται ἵνα ἀνακόψῃ ταύτην μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἐκτελέσεως

1. Τοιαύτη τυγχάνει καὶ ἡ Νομολογία τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου.

τῆς κατ' αὐτοῦ ἐρήμην ἀποφάσεως συνεπεῖα νομίμων ἐνεργειῶν τοῦ ἐπισπεύδοντος διαδίκου παρὰ τῆ ἀρμοδία ἐκτελεστικῆ ἀρχῆ· κατὰ συνέπειαν τὸ ὡς ἐφετεῖον δικάζον Μικτὸν ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον δέον ἵνα μὴ ὀρίζῃ ποσῶς ἐν τῇ ἐρήμην ἀποφάσει αὐτοῦ προθεσμίαν πρὸς ἀνακοπὴν, διότι καὶ ἐν ἣ ἔτι περιπτώσει ὀρίση τοιαύτην, ἐπειδὴ τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸ 76 ἄρθρον τῆς ἐν χρήσει ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐμπορικῆς δικονομίας¹, ὃ μὲν καθ' οὗ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις δύναται ἵνα ἀνακόψῃ ταύτην ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ταχθείσης διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας ἐφ' ὅσον ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ δὲν προβῆ εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως², ἡ δὲ ἀπόφασις

1. Τὸ ἄρθρον 76 ἔχει ὡς ἀκολούθως. «Ἄν ἡ ἐρήμην ἀπόφασις ἐξεδόθη διότι ὁ διάδικος, καίτοι προσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον, δὲν ἠθέλησεν ὅμως νὰ δικασθῆ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία, ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀποφάσεως λογιζομένη, εἶναι δεκαπενθήμερος· ἂν δ' ἐξεδόθη, διότι δὲν ἐνεφνήσθη εἰς τὸ δικαστήριον, ἡ προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως· παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ἡ περὶ ἀνακοπῆς αἰτήσεις ἀπορρίπτεται». Εὐνόητον ἄρα ὅτι μόνον ὅτε ὁ διάδικος, καίπερ προσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ἀρνήθῃ ἵνα δικασθῆ καὶ ἀποχωρήσῃ ἀδικαιολογήτως ἢ αὐθαιρέτως τοῦ δικαστηρίου, ἐπιτρέπεται ὁ ὀρισμὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν πρὸς ἀνακοπὴν ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου· ἄλλως τοῦτο δὲν δύναται ὀρίσαι προθεσμίαν πρὸς ἀνακοπὴν.

2. Ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ ἄρθρου 77 τῆς ἐμπ. Δικονομίας ἐξάγεται ὅτι δύνχται τις ἵνα προβῆ εἰς ἀνακοπὴν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὃν ὁ ἀντίδικος προσφύγῃ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν καὶ ποιήσῃται ἑναρξίν

τοῦ ἐφετείου, ἥτις τυχὸν ἤθελεν ἀπορρίψει τὴν ὑποβαλλομένην ἀνακοπὴν. ὡς δῆθεν ἐκπροθέσμως ἐπιδιοθεῖσαν, καὶ μετὰ τὸν ταχθέντα διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως χρόνον ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν¹.

Καταρτισμὸς τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐφετείου

Ὁ καταρτισμὸς τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἐφετείου εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ τοῦ Πρωτοδικείου· ἀπαιτοῦνται τοῦτέστι τὰ αὐτὰ, ἥτοι ἡ μνεία τῶν ὀνομάτων τῶν λαβόντων μέρος δικαστῶν, τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου, τῶν ὀνομάτων τῶν διαδίκων, κατοικίας, ἐπαγγελμάτων καὶ ὑπηκοότητος αὐτῶν καὶ ἡ ὑπαρξίς ἱστορικοῦ αἰτιολογικοῦ καὶ διατακτικοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει, ἰδίᾳ δὲ ἡ ἀντίκρουσις ἀπασῶν τῶν ἐνστάσεων καὶ προτάσεων τῶν διαδίκων, ἀπόρριψις ἢ παραδοχὴ αὐτῶν, προτιμωμένης τῆς

τῆς ἐκτελέσεως· διότι ἄλλως ἐκτελουμένης τῆς ἀποφάσεως ἀποκλείεται τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀνακοπὴν ἢ ἀπόφραξις δὲ θεωρεῖται· ἐκτελεσμένη ἂν συνεπεῖα ταύτης ἐφυλακίσθη ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς Ἀρχῆς ὁ καταδικασθεὶς, ἢ κατεσχέθησαν καὶ ἐπωλήθησαν τὰ κινητὰ αὐτοῦ, ἢ ἐγνωστοποιήθη αὐτῷ ἡ γενομένη κατάτχεσις ἐπὶ ἐνὸς ἢ τινῶν ἐκ τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, ἢ ἂν κατέβαλε τὰ δικαστικὰ τέλη καὶ ἐξῶδα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἢ ἂν ὑπάρχῃ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐγγραφόν τι τῆς ἀρμοδίας ἐκτελεστικῆς ἢ δικαστικῆς Ἀρχῆς βεβαιοῦν ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως. (Ἴδε καὶ ἄρθρ 77 Ἐμπ. Δικ.)

1. Παράβαλε καὶ ἄρθρον 120 τῆς Ἐμπ. Δικονομίας πρὸς τὰ ἄρθρα 76 καὶ 77 τῆς αὐτῆς Δικονομίας τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀνακοπὴν.

αιτιολογίας τῶν τυπικῶν ἐνστάσεων καὶ εἶτα κατὰ τάξιν τῶν οὐσιαστικῶν λόγων τῆς ἐφέσεως.

Εὐκολίας χάριν παρατίθημι σχεδία τινὰ ἀποφάσεων κατ' ἐφῆσιν τὰ ἀκόλουθα.

Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐδρεῦον Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης συγκείμενον ἐκ τῆς Α. Παναγιότητος τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Κυρίου Ἀθανασίου καὶ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν τὴν νόμιμον ἀποτελοῦντων ἀπαρτίαν, συνῆλθε τῇ ἑ. ἑ. ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένῃ αἰθούσῃ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει, πρῶντος καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ ὅπως δικάσῃ ὡς ἐφετεῖον καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Α. Κ. ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς Ἀρδαμερίου κάτοικος ὑπήκοος ὀθωμανὸς δι' ἀγωγῆς αὐτοῦ πρὸς τὸ Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς ἐπισκοπῆς Ἀρδαμερίου ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. καὶ ἡμερ. ἑ. ἑ. ἐξέθηκεν ὅτι θαναύσης πρό τινας ἀκλήρου τῆς νομίμου αὐτοῦ θυγατρὸς Ἐλένης τῆς πρὸ διετίας συζευχθείσης μετὰ τοῦ Γ. Δ. κατοίκου. καὶ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ ἐζητήσατο τὴν ἀπόδοσιν καὶ ἐπιστροφήν αὐτῷ παρὰ τοῦ ρηθέντος γαμβροῦ αὐτοῦ τῆς ἐκ 300 ὀθ. λιρῶν χορηγηθείσης αὐτῷ προικὸς, συνωδᾶ τῷ ὑπὸ ἡμερ. προικοσυμφώνῳ, ἔτι δὲ καὶ τῶν προικῶν ἐνδυμάτων αὐτῆς καὶ κοσμημάτων αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι οὗτος ἠρνήθη κατηγορηματικῶς ἵνα ἀποδῷ τό τε ποσὸν τῶν 300 ὀθ. λιρῶν ὡς καὶ τὰ ἐν λόγῳ ἐνδύματα καὶ κοσμήματα αὐτῆς, καὶ ἐζητήσατο τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ ρηθέντος ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ὑποχρῶσιν τοῦ ἐναγομένου εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῷ τῆς χορηγηθείσης τῷ ἀντιδίκῳ προικὸς ἐκ 300 ὀθ. λιρῶν μετὰ τῶν νομίμων

τόκων ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, ἔτι δὲ καὶ τῶν προικῶν τῆς ἀποβιωσάσης θυγατρὸς αὐτοῦ ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων, ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ἀνιόντος εἰς 100 λίρας ὀθωμανικᾶς, μετὰ τοῦ νομίμου ὁμοίως τόκου ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, τὸ δὲ διακλήρην Ἐπισκοπικὸν δικαστήριον ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθμ. καὶ ἡμερ. ἀπόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς δεχόμενον τὴν ἀγωγὴν καταδικάζει τὸν ἐξονομηθέντα Γ. Δ. εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῷ ἐνάγοντι τῶν 300 ὀθ. λιρῶν μετὰ τῶν νομίμων τόκων ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως ἔτι δὲ καὶ τῶν προικῶν ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων αὐτοῦσιν κατὰ τὸν συνημμένον τῇ ἀγωγῇ κατάλογον, ἢ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ἀνιόντος εἰς 100 λίρας ὀθωμανικᾶς μετὰ τοῦ νομίμου αὐτῶν τόκου ὁμοίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, καὶ ἐπιβάλλει τῷ ἐναγομένῳ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη ἀνιόντα εἰς γρόσια δικάσια. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Γ. Δ. ὑπέβλεπεν ἐφῆσιν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. καὶ ἡμερ. διὰ τοῦς ἀκολουθούσους λόγους α'. διότι κατ' ἀρχὴν τῆς προικὸς ἀποβαλλούσης διὰ τῆς λύσεως τοῦ γάμου ἕνεκα τοῦ φυσικοῦ θανάτου τοῦ ἐτέρου τῶν συζύγων τὴν προικῶν ιδιότητᾶ αὐτῆς, τὸ Μικτὸν ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον τῆς ἐπισκοπῆς Ἀρδαμερίου ἀνερμῶδιον ἦν ἵνα δικάσῃ περὶ καθαρῶς κληρονομικοῦ ζητήματος· β'. διότι ἀπέναντι τῶν ὧν ἔλαβε τριακοσίων λιρῶν ὀθωμανικῶν λόγῳ προικὸς ὀγδοήκοντα μὲν ἔδραπνήσεν εἰς νοσηλείαν τῆς ἀποβιωσάσης συζύγου αὐτοῦ καὶ θυγατρὸς τοῦ ἀντιδίκου, εἴκοσι δὲ εἰς κηδείαν καὶ μνημόσυνα αὐτῆς· γ'. διότι τὸ πρωτόδικον δικαστήριον, ἐνῶ τὰ ἐνδύματα καὶ κοσμήματα τῆς ἀποθανούσης συνέκειντο ἐξ ἀντικειμένων, συνωδᾶ καταλόγῳ πρωτοδίκως κατατεθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ἐξ ὀλίγων τινῶν

ένδυμάτων και τριῶν κοσμημάτων, ἅτινα ἔχει αὐτοῦ-
 σις καὶ ἀποδίδει προθύμως τῷ ἐνάγοντι, κατεδίκασιν
 αὐτὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως πρὸς τοῦ ἐνάγοντος εἰς
 τὴν ἀπόδοσιν αὐτουσίῶν τῶν ἐν τῷ ἀπλῷ καταλόγῳ τοῦ
 ἐνάγοντος σημειουμένων πραγμάτων, ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐ-
 τῶν, ὅπερ κύθιρέτως ὤρισεν εἰς λίρας ὀθωμανικὰς ἑκατὸν
 καὶ ἐξητήσατο ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις τὴν ἀκύρωσιν καὶ
 ἐξκρίνωσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ τὴν καταδίκην
 τοῦ ἐφεσιβλήτου εἰς τὴν καταβολὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοι-
 βῆς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ κατ' ἔφεσιν νομίμων δικαστι-
 κῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Τῆς ἐν λόγῳ ἐφέσεως παραπεμφθείσης ἀρμοδίως ἐνώ-
 πιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ μετὰ τὴν νόμιμον προδι-
 κτικὴν εἰσαγγελίαν πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν συνεδρίαν
 τῆς ἑ. ἔ. παρέστησαν αὐτοπροσώπως ἀμφοτέροι οἱ
 δικάδιοι καὶ διώρισαν ἐπὶ δικαστηρίου πληρεξουσίου αὐτῶν
 ὁ μὲν ἐφεσεῖων τὸν Σ. Γ. δικηγόρον ἐνταῦθα, ὁ δὲ ἐφεσί-
 βλητος τὸν Κ. Κ. δικηγόρον ὁμοίως ἐνταῦθα, μετὰ δὲ τὴν
 ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἐφεσιβλήτου δικτύπωσιν ἐναστά-
 σεως περὶ ἐκπροθέσμου τῆς ἐφέσεως καὶ τὴν ἀπόρριψιν
 ταύτης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὁ μὲν πληρεξούσιος τοῦ ἐφε-
 σεῖοντος Σ. Γ. ἀνέπτυξε τὴν ἔφεσιν τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ
 καὶ ἐξητήσατο τὴν παραδοχὴν αὐτῆς ἀνενεχθεῖς εἰς τὰς
 ἑγγράφους προτάσεις αὐτοῦ, ὁ δὲ, ἀνενεχθεῖς ὁμοίως εἰς
 τὰς ἑγγράφους προτάσεις αὐτοῦ καὶ ἀντικρούσας προφορι-
 κῶς τὰ ἐν τῇ ἐφέσει, ἐξητήσατο τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς καὶ
 τὴν ἐπικύρωσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως.

Τὸ δικαστήριον τοίνυν
 λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν δικογραφίαν καὶ τὰ σχετικὰ πρακτικὰ
 συζητήσαν καὶ διασκεψάμενον κατὰ Νόμον

ἀποκασάμενον τῶν προφορικῶν ἀναπτύξεων τῶν πληρεξου-
 σίων τῶν διαδίκων.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἐφεσιβλήτου
 προταθεῖσα ἐνστάσις περὶ τοῦ ἐκπροθέσμου τῆς προκειμέ-
 νης ἐφέσεως ὡς ἐπιδοθείσης δῆθεν μετὰ πρέλευσιν ἑκατὸν
 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῷ ἐφεσεῖοντι τῆς πρωτο-
 δίκου ἀποφάσεως τυγχάνει ἀπορριπτέα, διότι ἡ πρὸς ἔφεσιν
 προθεσμία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποφάσεων ἐν γένει τυγ-
 χάνει ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμερῶν, συνωδὰ τῷ 120ῳ ἄρθρῳ τῆς
 ἐν γῶνι ἐμπορικῆς δικονομίας, δὲν λαμβάνεται δὲ ποσῶς
 ὑπ' ὄψιν τὸ σχετικὸν ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας,
 καθ' ὃ ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία λογίζεται 61ας ἡμερῶν.

Ἐπειδὴ ἡ ἐνστάσις τοῦ ἐφεσεῖοντος ὅτι τὸ πρωτόδι-
 κον δικαστήριον ἦν δῆθεν ἀναρμόδιον ὅπως δικάσῃ τὴν
 προκειμένην ὑπόθεσιν, εἰς ἣν δὲν πρόκειται τάχα περὶ προι-
 κῆς, ἀλλὰ περὶ κληρονομίας, εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλμένη καὶ
 ἐπομένως ἀπορριπτέα, διότι κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς
 τοῦ δικαίου καὶ τὸν νόμον ἢ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς δεδομένη
 προῖξ ἐπιστρεπτέα τυγχάνει ὑπὸ τοῦ συζύγου τῷ δόντι,
 ἀποβιούσης τῆς γυναικὸς ἄνευ κατιόντων, οὐδαμῶς δ' ἀπο-
 βλάλλει τὴν ιδιότητα αὐτῆς ὡς προικφῆς.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἕτερος λόγος τῆς ἐφέσεως καθ' ὃν τὸ
 πρωτόδικον δικαστήριον παρανόμως δῆθεν κατεδίκασεν αὐ-
 τὸν εἰς τὴν καταβολὴν ἀκεραίου τοῦ ποσοῦ τῶν τριακοσίων
 λιρῶν ὀθωμανικῶν, ἐνῶ ὀγδοήκοντα μὲν ἔδαπάνησεν εἰς
 νοσηλείαν τῆς ἀποθανούσης συζύγου αὐτοῦ, εἴκοσι δὲ λόγῳ
 κηδείας καὶ μνημοσύνων αὐτῆς, τυγχάνει ἐν μέρει ἀβάσιμος
 καὶ ἀνυπόστατος, διότι κατὰ νόμον ὁ ἀνὴρ συνεστῶτος τοῦ
 γάμου φέρει πάντα τὰ βάρη αὐτοῦ, ἐπομένως δ' ὀφείλει εἶνα
 δεόντως μεριμνᾶ καὶ περιθάλπῃ τὴν πάσχουσαν σύζυγον.

κατὰ ταῦτα δὲ ὁ ἐφεσείων δὲν δικαιοῦται εἰς συμφηρισμὸν ἐξόδων ἀσθενείας καὶ θεραπείας τῆς ἀποβιωσάσης συζύγου αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς παρακράτησιν μόνον ἐκ τῆς προικὸς τῶν τῆς κηδείας καὶ μνημοσύνων αὐτῆς δαπανῶν, ἀνιουσῶν κατὰ τὰς προσαχθείσας ἀποδείξεις εἰς λίρας ὀθωμανικὰς εἴκοσιν.

Ἐπειδὴ οὐχ ἦττον τὸ πρωτόδικον δικαστήριον παρά τοὺς περὶ ἀποδείξεως δικονομικοὺς κανόνας, βρασιθεὲν ἐπὶ ἀπλοῦ κητχλόγου τοῦ ἐνάγοντος καὶ νῦν ἐφεσιβλήτου, ἀνυπογράφου ὑπὸ τοῦ ἐφεσείου καὶ ἀμαρτύρου, κατεδίκασε τὸν ἐφεσείου εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ πραγμάτων αὐτουσίων, ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ὀρισθέντος ὑπερβολικῶς εἰς λίρας ὀθωμανικὰς ἑκατὸν, ἐνῶ ὁ ἐφεσιβλήτος προσκληθεὶς ἐνώπιον τοῦ ἐφεσείου ἵνα ἀποδείξῃ τὴν χορήγησιν τῷ ἐφεσείου τῶν αἰτουμένων προικῶν ἐνδυμάτων καὶ κοσμημάτων ἐδήλωσεν ὅτι ἀδυνατεῖν ἀποδείξῃ τὸ τοιοῦτον.

Ἐπειδὴ συνεπῶς τοῦ ἐνάγοντος μὴ ἀποδεικνύοντος τὴν βῆσιν τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἐναγομένου ὁμολογοῦντος ὅτι παρέλαβεν ὡς προικῶν ἐνδύματα καὶ κοσμήματα τὰ ἐν τῷ πρωτοδίκῳ, ὡς καὶ ἐφεσίμῳ προσαχθέντι ὑπ' αὐτοῦ καταλόγῳ ἀντικείμενα, ἄτινα καὶ ὁ ἐφεσιβλήτος ἀνεγνώρισεν ὡς ἀνήκοντα τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ καὶ ὡς ὑπ' αὐτοῦ δοθέντα, μεταρρυθμιστέα τυγχάνει καὶ ἐν τῷ κεφαλίῳ τούτῳ ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις, ὑποχρεομένου τοῦ ἐφεσείου εἰς τὴν ἐπιστροφήν τῷ ἐφεσιβλήτῳ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πραγμάτων αὐτουσίων, ἢ τὴν καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ἀνιόντος κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δικαστηρίου τούτου εἰς λίρας ὀθωμανικὰς τεσσαράκοντα.

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη ἀμφοτέρων τῶν βαθμῶν συμφηριστέα εἰσὶ μεταξὺ τῶν διαδίκων καθ' ἡνίκωσι καὶ ἥττωμένοις

Διὰ ταῦτα

δικάζον κατ' ἀντιμωλίαν καὶ ἀποφασίζον παμφηρεῖ Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ... καὶ ἡμερ... ἐ. ἔ. ἔφεσιν τοῦ I. Δ. ἐν μέρει καὶ μεταρρυθμίζον τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν ὑποχρεοῖ τὸν ἐφεσείου I. Δ. Α'. ἵνα καταβάλῃ τῷ ἐφεσιβλήτῳ λίρας ὀθωμανικὰς διακοσίας ὀγδοήκοντα μετὰ τῶν νομίμων τόκων ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως. Β'. ἵνα ἀποδῶ τῷ ἐφεσιβλήτῳ τὰ ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερ. προσαχθέντι ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καταλόγῳ σημειούμενα προικῶν πράγματα αὐτουσία, ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ πρὸς τοῦτο καταβάλῃ αὐτῷ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἀνιὸν εἰς λίρας ὀθωμανικὰς τεσσαράκοντα μετὰ τοῦ νομίμου τόκου αὐτῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως. καὶ ἐπιτίθησιν ἐξ ἡμισείας ἀμφοτέροις τοῖς διαδίκῳ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς πρωτοδίκου ἀπαφάσεως, ὡς καὶ τὰ τῆς περυσίας, ἀνιόντα ἐν συνόλῳ εἰς γρόσια... προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Θεσσαλονίκης

τῇ 1896.

Ὁ Πρόεδρος
(ὑπογ.)

τὰ Μέλη
(ὑπογ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογ.)

ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον
τῇ

(Τ. Σ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογ.)

Ἡ καινοποίησις τῆς κατ' ἔφεσιν ἀποφάσεως γίνεται ὡς ἀκολούθως: Ἐὰν μὲν ἢ κατ' ἔφεσιν ἀπόφασις προέρχεται παρὰ τῆς ἀγίας καὶ ἱεράς Συνόδου, ἢ τοῦ Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ὡς ἐφετείων, διαβιβάζεται δι' ἐπιστολῆς τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τῷ οἰκείῳ Μητροπολίτῃ μετ' ἐντολῆς πρὸς κοινοποίησιν αὐτῆς τῷ καθ' οὗ αὕτη διαδίκῳ καὶ ἀποστολῆν τοῦ δέοντος Ἐπιδοτηρίου τῆς κοινοποιήσεως: ἐὰν δὲ προέρχεται παρ' Ἐκκλησιαστικοῦ ἢ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου Ἱ. Μητροπόλεως τινος, δικάζοντος ὡς ἐφετείου κατ' ἀποφάσεως ἐνώπιον αὐτοῦ ἐφεσιβληθείσης Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου, διαβιβάζεται δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἀρμοδίου Μητροπολίτου τῷ οἰκείῳ ἐπισκόπῳ μετ' ἐντολῆς πρὸς κοινοποίησιν τῷ καθ' οὗ αὕτη διαδίκῳ καὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν τοῦ προσήκοντος Ἐπιδοτηρίου τῆς κοινοποιήσεως, ὅπερ συντάσσεται κατὰ τὴν α' περίπτωσιν ὡς ἀκολούθως:

« Ἐν ... σήμερον τῆ ... τοῦ μηνός ... τοῦ ἔτους ... ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ... ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῆς ἱεράς Μητροπόλεως ... λαβὼν ἐντολὴν παρὰ τῆς Αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου ἀγίου ... κυρίου ... ὅπως κοινοποιήσω ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθμ. ... καὶ ἡμερομηνίαν ... ἀποφάσεως τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῆς κατ' ἔφεσιν περὶ προικὸς ἐνώπιον αὐτοῦ δίκης μεταξύ τοῦ Π... Δ... ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοικοῦ ... , τὸ ἐπάγγελμα ... καὶ τοῦ Κ... Τ... ὀπηκόου ὁμοίως ὀθωμανοῦ, κατοικοῦ ... , τὸ ἐπάγγελμα ... , πρὸς τὸν καθ' οὗ αὕτη Κ... Τ...

μετέβην εἰς τὴν κατοικίαν αὐτοῦ καὶ εὐρών αὐτὸν ἐπέδωκα αὐτῷ τὸ ἐν λόγῳ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ λαβὼν ὑπέγραψε μετ' ἐμοῦ τὸ παρὸν Ἐπιδοτήριον πρὸς πίστωπιν¹.

Ὁ ἐπιδοὺς δικαστικὸς Κλητὴρ
(ὑπογ.)

Ὁ λαβὼν
(ὑπογ.)

Περὶ ἀναίρεσεως.

Ἀναίρεσις ὀνομάζεται τὸ ἔκτακτον ἐνδίκον ἐκείνο μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ὑπαβάλλεται εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον πρὸς ἐξέτασιν μόνον τὸ νομικὸν μέρος τῶν ἐκδιδομένων παρὰ τῶν κατωτέρων δικαστηρίων ἀποφάσεων. Διὰ τοῦ ἐνδίκου τούτου μέσου, ὅπερ διαφέρει πολὺ τῶν λοιπῶν ἐνδίκων μέσων, ἤτοι τῆς ἀνακοπῆς, ἐφέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως φέρεται ἡ ὑπόθεσις ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου, τοῦ ἐπέχοντος θέσιν Ἀρείου Πάγου, ὅπερ περιορίζεται ἀπλῶς εἰς τὴν ἐπικύρωσιν ἢ ἀκύρωσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν κατωτέρων δικαστηρίων, ἐξετάζον μόνον τὸ νομικὸν μέρος τῆς δίκης, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ πραγματικὸν μέρος καὶ τὴν οὐσίαν

1. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν συντάσσεται καὶ τὸ Ἐπιδοτήριον τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐφετηρίων ἐγγράφων, ἣτοι τῆς ἐφέσεως μετὰ τῶν προτάσεων καὶ τοῦ σχετικοῦ ἐγγυητικοῦ.

τῆς ὑποθέσεως. Ὁ ὑποβάλλων τὴν ἀναίρεσιν διάδικος καλεῖται ἀναιρεσείων, ὁ κατ' οὗ ἀπευθύνεται ἀναιρεσιβλητός, τὸ δὲ δικαστήριον, ὡς σύνηθες παρ' ἡμῖν, ἀκυρωτικόν.

Παρ' ἡμῖν ὡς ἐκ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ εἴδους τῆς συγκροτήσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Μικτῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων δὲν ἐπιτρέπεται ἀπολύτως ἢ χρῆσις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναιρέσεως· κατὰ συνέπειαν ἐθεσπίσθη, ὅτι μόνον αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῶν διαφόρων ἐπισκοπῶν τῶν ἐξαρτωμένων πνευματικῶς ἐκ τινῶν Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν Μητροπόλεων, παρ' ὧν αἱ ἐπισκοπαὶ ἐξαρτῶνται ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν. Οὕτω, φέρ' εἶπεῖν, ὁ κάτοικος τῆς ἐπισκοπῆς Καλλιουπόλεως, ἔχων δίκην περὶ μνηστείας, ἢ διαζυγίου, δικάζεται πρωτοδίκως ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἐπισκοπῆς Καλλιουπόλεως, κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡρακλείας, ἥτινι ἢ ἐπισκοπῇ Καλλιουπόλεως ὑπόκειται, καὶ κατ' ἀναίρεσιν ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ὡς Ἀρείου Πάγου.

Συνεπῶς ἐξάγεται, ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν διαφόρων Μητροπολιτικῶν Δικαστηρίων, δικαζόντων ὡς πρωτοδικεῖων δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν, ἀλλ' εἰς ἔφεσιν μόνον. Οὐχ ἦττον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κρήτης ἐξαιρετικῶς καὶ συνωδᾶ τῇ αὐτόθι ἰσχυροῦσιν εἰδικῇ Κρητικῇ Δικονομίᾳ, αἱ αὐτόθι ἀναφύμεναι ὑποθέσεις δικάζονται πρω-

τοδίκως καὶ κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον εἰδικῶν αὐτόθι δικαστηρίων τῶν Χριστιανικῶν Δημογεροντιακῶν Πρωτοδικεῖων καὶ Ἐφετεῖων, κατ' ἀναίρεσιν δὲ ἐνώπιον τῶν ἀνωτάτων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δικαστηρίων.

Ἀνώτατα ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δικαστήρια ἐπέχοντα θέσιν Ἀρείου Πάγου καὶ δικάζοντα κατ' ἀναίρεσιν εἰσὶ δύο ἐπιλαμβανόμενα τῶν κατ' ἀναίρεσιν δικῶν ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς διχορᾶς, ἥτοι ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Διαρκὲς Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον· οὕτως ἐὰν ἡ διαφορὰ τυγχάνη πνευματικῆς φύσεως, τοῦτέστι προέρχεται ἐκ μνηστείας, ἢ γάμου, ἢ αἰτησις τῆς ἀναιρέσεως ὑποβάλλεται ἐνώπιον τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου. Ἐὰν δὲ ἡ διαφορὰ τυγχάνη ὑλικῆς φύσεως, ἥτοι πηγάζῃ ἐκ διαθήκης, προικὸς, ἢ ἀναίρεσις ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου. Ἡ χρῆσις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναιρέσεως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δὲν εἶναι παλαιὰ θεσμοτηθεῖσα μόλις ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Ἰωακείμ τοῦ Γ' τὰ δὲ κατ' αὐτὴν, ἅτε σιγῶσης τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας, διέπονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ κατὰ τὸ δυνατόν τῆς ἐφαρμογῆς ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ ἀναιρέσεως ἄρθρων τῆς πολιτικῆς δικονομίας τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ταύτη δὲ στοιχοῦσιν ἀναγκαίως τὰ δικαστικά ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σώματα τὰ ἐπιλαμβανόμενα τῶν κατ' ἀναίρεσιν δικῶν.

Ἀποφάσεις ὑποκείμεναι εἰς ἀναίρεσιν.

Εἰς ἀναίρεσιν ὑπόκεινται αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις, α'] αἱ κατ' ἀντιμωλίαν ὑπὸ τῶν ἐφετείων τῶν Μητροπόλεων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις· β'] αἱ τελεσιδίκως ὑπὸ τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων δικαζόντων ὡς πρωτοδικείων καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαδίκων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις¹. γ'] αἱ ἀνεκκλήτως² ὑπὸ τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων ἐκδοθεῖσαι ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων ἀποφάσεις καὶ τῶν ὁποίων ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἔληξεν ἤδη· δ'] αἱ ὑπὸ τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις, αἵτινες κατέστησαν τελεσιδικοί ἔνεκα τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἔφεσιν ὠρισμένης προθεσμίας³.

Δὲν εἰσὶν ἐπιδεικτικαὶ ἀναιρέσεως αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις: α'] αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἀποφάσεις τῶν

1. Τελεσιδίκως ἐκδεδομένοι ἐννοοῦνται αἱ ἀποφάσεις, καθ' ἃς ὡς ἐκ τῆς σμικρότητος τῆς διαφορᾶς μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ ποσὸν τῶν 5000 γροσίων δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις.

2. Ἀπόφασις τις λέγεται ὅτι ἐξεδόθη ἀνεκκλήτως ὅταν δὲν ἐπιτρέπεται ἵνα ποιήσῃται τις χρῆσις κατ' αὐτῆς τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως.

3. Ἰδε ἄρθρον 217 τῆς ὀθωμανικῆς πολιτικῆς δικονομίας, καθ' ἃ ἐκ παραδρομῆς πᾶντως ἀνκφέρειται ὅτι αἱ ἐφεσίμως ἐκδοθεῖσαι, τελεσιδικοί δὲ καταστάσῃ ἔνεκα τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας ἀποφάσεως τῶν πρωτοδικείων, ὑπόκεινται εἰς ἀναίρεσιν, ἔνθα ἢ λέξις ἐφεσίμως πρὸς εὐδόωσιν τῆς ἐννοίας ἀντικαταστήσῃ διὰ τῆς λέξεως πρωτοδικῶς.

οικαστηρίων, τούτέστιν ἐκεῖναι αἱ ἀποφάσεις αἱ κατὰ μέρος λαμβανόμεναι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ δι' ὧν προπαρασκευάζεται καὶ προλεαίνεται ἡ ἔκδοσις τῆς ὀριστικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως· β'] αἱ προδικαστικαὶ ἀποφάσεις, τούτέστιν αἱ ἐπιβάλλουσαι τῷ ἐτέρῳ τῶν διαδίκων ἀποδείξεις, ὄρκον κτλ. γ'] αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου, ἢ τοῦ ἐφετείου περὶ παρεμπιπτόντων ζητημάτων καὶ θεμάτων ἀποφάσεις· κατὰ τῶν κατὰ μέρος ἀποφάσεων τούτων δύναται ὁ διάδικος ἵνα ὑποβάλλῃ ἀναίρεσιν ὁμοῦ μετὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως· ἐν τούτοις ἐὰν ἐκ τῶν προτέρων τυγχάνῃ γνωστὸν καὶ ἀποδεδειγμένον ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀναιρέσεως προδικαστικῆς τινος ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου, ἐὰν δικάζῃ τοῦτο ἀνεκκλήτως, ἢ τοῦ ἐφετείου, θέλει προξενήσῃ ἀνεπανόρθωτον ζημίαν τῷ καθ' οὗ ἡ προδικαστικὴ ἀπόφασις διαδίκῳ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, δύναται ἐκτάκτως καὶ ἐξαιρετικῶς ἵνα ζητηθῇ παρὰ τοῦ ἔχοντος συμφέρον διαδίκου ἢ ἀναίρεσις τῆς προδικαστικῆς ταύτης ἀποφάσεως¹.

Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, παρ' οὗ καὶ ἐπιψηφίζεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, παραπεμπομένη εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Πατριαρχικοῦ Πρωτοκόλλου, διὰ τὴν πρωτοκόλλησιν αὐτῆς καὶ ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω· ὅπως δὲ καὶ κατὰ

1. Ἰδε 218 ἄρθρον τῆς ὀθωμ. πολιτ. Δικονομίας.

τὴν ἐπίδοσιν ἀνακοπῆς, ἢ ἐφέσεως δὲν ἀπαιτεῖται ἀπλῶς ἢ ὑποβολὴ αὐτῶν, ἢ ἐπιψήφισις, οὕτω προκειμένου καὶ περὶ ἀναίρέσεως δὲν ἀρκεῖ μόνη ἢ ὑποβολὴ καὶ ἐπιψήφισις αὐτῆς, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἡ πρωτοκόλλησις ὅπως μὴ παρέλθῃ ἡ προθεσμία καὶ καταστῇ τις ἐκπρόθεσμος¹. Ἡ αἴτησις τῆς ἀναίρέσεως δέον ἵνα ἀναφέρῃ σὺν τῇ ἡμερομηνίᾳ ἀναμφιβόλως τῆς συντάξεως αὐτῆς καὶ τῷ ἀπαραιτήτως ἱστορικῷ, αἰτιολογικῷ καὶ διατακτικῷ αὐτῆς καὶ τὰ ἀκόλουθα· α'] τὸ ὀνοματεπώνυμον, κατοικίαν καὶ ἐπάγγελμα τῶν διαδίκων. β'] τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν. γ'] τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς ἢ καθ' ἧς ἢ ἀναίρεσις ἀπόφασις ἀντίκειται εἰς τὸν Νόμον. Σὺν τούτοις ὁ ὑποβάλλων τὴν ἀναίρεσιν διάδικος σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς αἰτήσεως ἀναίρέσεως εἰς διπλοῦν δέον ἵνα ἐπισυναψῇ καὶ τὰ ἀκόλουθα ἔγγραφα. α'] ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως. β'] προτάσεις περιεχούσας τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ καὶ ἀναπτυσσούσας τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ κατὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως· γ'] ἐγγυητικὸν δεόντως κεκυρωμένον ὑπὸ δημοσίας τινος Ἀρχῆς, τοῦτέστιν ὑπὸ τινος συμβολαιογραφείου τοῦ Κράτους, δηλοῦν ὅτι θέλει ἀποζημιώσῃ τὸν ἀναιρεσιβλήτον διὰ τὰς ἐπιδικασθησομένας τυχὸν αὐτῷ δικαστικὰς δαπάνας καὶ ζημίας ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἀναι-

1. Ἴδε καὶ ἄρθρ. 221, ὁθωμ. Πολιτ. Δικ. ρητῶς διαγορευθὸν τὸ τοιοῦτον.

ρέσεως καὶ δ'] ἀντίγραφα τῶν προτάσεων καὶ τοῦ ἐγγυητικοῦ ὅπως κοινοποιηθῶσι μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως ἀναίρέσεως τῷ ἀναιρεσιβλήτῳ¹. Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἢ ἀναίρεσις διάδικος εὐρίσκεται ἐν τῇ περιφερείᾳ Μητροπόλεώς τινος, ἢ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης διαβιβάζει δι' ἐπιστολῆς τὴν αἴτησιν ἀναίρέσεως μετὰ τοῦ ἀντιγράφου ἐγγυητικοῦ καὶ προτάσεων τῷ οικείῳ Μητροπολίτῃ πρὸς κοινοποίησιν τούτων τῷ ἀναιρεσιβλήτῳ καὶ ἀποστολὴν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τοῦ προσήκοντος ἐπιδοτηρίου κοινοποιήσεως. Ἐὰν εἶναι κάτοικος ἐπισκοπῆς, ἢ κοινοποιήσις τῶν ἀναιρετηρίων ἐγγράφων ἐνεργεῖται ὁμοίως διὰ τοῦ Μητροπολίτου ᾧ τινι ὑπάγεται ἢ ἐπισκοπῇ, ἐντελλομένου ἐπὶ τούτῳ δι' ἐπιστολῆς ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος².

Ἡ τοιοῦτοτρόπως ὑποβολὴ καὶ σύνταξις τῆς περὶ ἀναίρέσεως αἰτήσεως, ὡς καὶ ἡ παρασύναψις τῶν ἄνω μνησθέντων ἐγγράφων ἐπιβάλλεται καὶ ἀπαιτεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 223 τῆς ὁθωμανικῆς πολιτικῆς Δικονομίας. Κατὰ συνέπειαν πᾶς διάδικος ὑποβάλλων αἴτησιν ἀναίρέσεως κατὰ τινος πρωτοδίκως, ἢ ἐφεσίμως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ὀφείλει ἵνα αὐστηρῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως συμμορφῶται πρὸς τὰς ἄνω ἐκτεθείσας διατάξεις τοῦ νόμου, διότι ἄλλως ἢ μὲν ἀναί-

1. Ἴδε ἄρθρ. 221 καὶ 222 τῆς ὁθωμαν. Πολιτ. Δικονομίας.

2. Συνεπῶς τὰ ἄλλοτρόπως ρυθμιζόντα τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀναιρετηρίων καὶ τὴν κλήτευσιν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ἄρθρα 226, 227, καὶ 228 τῆς ὁθωμαν. Πολιτ. Δικονομίας δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν.

ρεσις τυγχάνει απορριπτέα, ὁ δὲ ἀναιρεσείων ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀναιρέσεως μὴ δυνάμενος ἵνα συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ νέαν αἴτησιν ἀναιρέσεως σύμφωνον πρὸς τοὺς ἄνωθι διαγεγραμμένους ὄρους, ἐὰν ἢ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως συνεπληρώθη καὶ παρῆλθε¹.

Οὐχ ἤττον ἐν τῇ ἀπορρίψει τοιούτων ἀτελῶν καὶ ἀτάκτως συντεταγμένων ἀναιρέσεων ὁ νόμος παρέχων εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐπιμελεῖς διαδίκους ἐκείνους, οἵτινες ἐγκλίρως καὶ πολὺ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς νομίμου προθεσμίας ὑπέβαλον εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν, ἔνεκα δὲ βραδύτητος τοῦ δικαστηρίου ἀνεβλήθη ἢ ἐκδίκασις τῆς ἀναιρέσεως, παραχωρεῖ εἰς τοὺς ἐν λόγῳ διαδίκους διὰ τοῦ δικαστηρίου τοῦ δικάζοντος τὴν κατ' ἀναίρεσιν δίκην δεκαπενθήμερον προ-

1. Πρὸς ἐντελῆ κατανόησιν τῆς ἐν λόγῳ δικονομικῆς διατάξεως σημειῶ τὰ ἀκόλουθα· κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διατάξεως ταύτης περιεχομένης ἐν τῷ 223 ἄρθρῳ τῆς ὀθωμανικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐὰν ὁ διάδικος κέκτηται ἢ οὐ τὸ δικαίωμα τοῦ συντάξαι καὶ ὑποβαλεῖν νέαν αἴτησιν ἀναιρέσεως, σκοπεῖται ὁ χρόνος τῆς ὑποβολῆς καὶ πρωτοκολλήσεως τῆς προὑποβληθείσης ἐλλειποῦς καὶ ἐλαττωματικῆς ἀναιρέσεως. Οὕτως ἐὰν ὁ ἀναιρεσείων ὑπέβαλε καὶ ἐπρωτοκόλλησε τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσιν ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμίας, ἐννοεῖται ὅτι δικαιοῦται τυχεῖν εἰκοσήμερου προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν νέας τοιαύτης τακτικῆς, ἐὰν δὲ ὑπέβαλε τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς πρὸς ἀναίρεσιν τεταγμένης προθεσμίας, ἐννοεῖται ὅτι οὐδεμίαν δύναται χορηγηθῆναι αὐτῷ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν νέας αἰτήσεως ἀναιρέσεως. Τοιαύτη δὲ τυγχάνει καὶ ἡ Νομολογία τοῦ ὀθωμανικοῦ Ἀρείου Πάγου (Μεχχεμέϊ τεμγίλ Χουκούκ).

θεσμίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκαίων ὄρων τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως καὶ ὑποβολῆς νέας τοιαύτης συμπληρωμένης δεόντως. Ἄλλ' ἐὰν καὶ ἐντὸς τῆς δεκαπενθήμερου ταύτης προθεσμίας ὁ διάδικος ὁ ὑποβαλὼν τὴν ἀτελῆ αἴτησιν ἀναιρέσεως δὲν φροντίσῃ ἵνα συμπληρώσῃ δεόντως ταύτην, τότε τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν παντελῆ ἀπορρίψιν τῆς ὑποβληθείσης αὐτῷ ἀτελοῦς ἀναιρέσεως¹.

Προθεσμία τῆς Ἀναιρέσεως.

Ὅπως τις ὑποβάλλῃ ἀναίρεσιν κατ' ἀποφασεῶς τινος ἔγει προθεσμίαν χορηγουμένην αὐτῷ ἐκ τοῦ Νόμου ἐννενήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἀποφάσεως². Ἄλλὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ταύτης συμπεριλαμβανομένης καὶ λήγουσαν τὴν ἐννενηκοστὴν πρώτην ἀκριβῶς ἡμέραν ὑπολογιστέαν ὡς ἀκολούθως· α'] ἐὰν ἢ ἀπόφασις ἐξεδόθη παρ' ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἀνεκκλήτως κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαδίκων, ἢ προθεσμία τῆς ἀναιρέσεως εἶνε ἐννενήκοντα μία μόνον ἡμέραι· β'] ἐὰν ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἐξεδόθη μὲν ἀνεκκλήτως, ἀλλ' ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδί-

1. Ἴδε ἄρθρον 223 ὀθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

2. Ἴδε ἄρθρον 219 τῆς ὀθωμ. Πολιτικῆς Δικονομίας.

κων, ἡ προθεσμία τῆς ἀναίρεσεως, μὴ υποβληθείσης ἀνακοπῆς, εἶναι 122 ἡμέραι τὸ ὅλον, ἧτοι 31 διὰ τὴν ἀνακοπὴν καὶ 91 διὰ τὴν ἀναίρεσιν· γ'] ἐὰν ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου ἢ κατ' ἀντιμωλίαν ἐκδοθεῖσα εἶναι ἐφέσιμος, δὲν ὑπεβλήθη δὲ ἔφεσις κατ' αὐτῆς, εἴτε διότι δὲν ἠθέλησεν ὁ διάδικος ἵνα ποιήσῃται ἔφεσις, εἴτε διότι παρῆλθεν ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία, τότε ἡ προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν εἶναι 211 ἡμέραι, ἧτοι 120 διὰ τὴν ἔφεσιν καὶ 91 διὰ τὴν ἀναίρεσιν· δ'] ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου εἶναι ἐφέσιμος μὲν, ἀλλ' ἐξεδόθη ἐρήμην, τότε ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία, μὴ υποβληθείσης ἀνακοπῆς καὶ ἐφέσεως, εἶναι 242 ἡμερῶν, ἧτοι 31 διὰ τὴν ἀνακοπὴν, 120 διὰ τὴν ἔφεσιν καὶ 91 διὰ τὴν ἀναίρεσιν· ε'] ἐὰν ἡ ἀναίρεσις υποβάλληται κατ' ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου, ἡ προθεσμία, ὡς εὐνόητον, τῆς ἀναίρεσεως εἶναι μόνον ἐννενήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν.

Ἐξαιρέσεις μόνη ὑπάρχει διὰ τοὺς κληρονόμους τοῦ διαδίκου, εἰς ὃν ἐκοινοποιήθη ἡ πρὸς ἀναίρεσιν ἀπόφασις, καὶ ὅστις ἀποδιώσας ἐντὸς τῆς τεταγμένης πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμίας δὲν ἠδυνήθη ἵνα υποβάλλῃ ἀναίρεσιν κατὰ τῆς κοινοποιηθείσης ἀποφάσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὸ 219 ἄρθρον τῆς ὀθωμανικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὁ μὲν διάδικος ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἡ εἰς ἀναίρεσιν ὑποκειμένη ἀπόφασις, ὀφείλει ἵνα κοινοποιήσῃ ταύτην δεόντως καὶ πάλιν πρὸς τοὺς κληρονόμους τοῦ καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις ἀποδιώσαντος, οἵτινες ὡς καὶ ὁ κηδεμῶν τινος ἐξ αὐτῶν, ἐὰν μεταξὺ ὑπάρχη καὶ ἀνήλικος, δι-

καιοῦνται ἵνα υποβάλλωσιν αἴτησιν ἀναίρεσεως ἐντὸς ἐννενήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Εἰδικώτερον περὶ τῆς ἀναίρεσεως σημειοῦμεν τὰ ἀκόλουθα· α'] ἐὰν εἰς τῶν διαδίκων υποβάλλῃ ἀναίρεσιν κατὰ τινος ἀποφάσεως, δύναται καὶ ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων μὴ ὦν ἠὺχαριστημένος ἐκ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως ἵνα ἐπιζητήσῃ τὴν ἀναίρεσιν αὐτῆς δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς υποβαλλομένης εἰς τὸ ἐπιληφθὲν τῆς ἀναίρεσεως δικαστήριον, ἢ διὰ λόγους ἀναφερομένους ἐν ταῖς ἀντιπροτάσεσιν αὐτοῦ κατὰ τῆς υποβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἀναίρεσεως, καὶ ἐὰν ἀκόμη μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἀναίρεσεως τῆς υποβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ παρέλθῃ ἡ πρὸς ἀναίρεσιν ὠρισμένη προθεσμία· β'] ὁ ἀναιρεσίβλητος ἐντὸς τὸ πολὺ μιᾶς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῶν ἐγγράφων τῆς ἀναίρεσεως τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ὀφείλει ἵνα υποβάλλῃ εἰς τὸ ἀκυρωτικὸν τὰς ἀντιπροτάσεις αὐτοῦ, ἧτοι τὴν γραπτὴν αὐτοῦ ἀπάντησιν εἰς τὰς προτάσεις καὶ τοὺς λόγους τοῦ ἀναιρεσειόντος κατὰ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως¹. γ'] ἡ αἴτησις ἀναίρεσεως ἀναστέλλει μόνον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἀκινήτων κτημάτων ἀποφάσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ἐπιδικάζουσι χρηματικὸν ποσὸν ἢ κινήτὰ πράγματα· οὐχ ἧττον ἐὰν ὁ ἀναιρεσειὼν ἐπιθυμῇ ἐκ

1. Ἰδε ἄρθρον 220 ὀθωμ. Πολιτικῆς Δικονομίας.

2. Ἰδε ἄρθρον 225 ὀθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

παντός τρόπου τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως καὶ ἐξαιτήσῃται τοῦτο παρὰ τοῦ ἀκυρωτικοῦ, εἴτε ἅμα τῇ ὑποβολῇ νομίμως τῆς ἀναιρέσεως, εἴτε καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν χρόνου τινὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ταύτης, ὀφείλει, εἴτε ἵνα προσαγάγῃ καὶ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν περὶ πληρωμῆς καὶ παραδόσεως τῶν ἐπιδικασθέντων χρημάτων καὶ πραγμάτων τῶ ἀναιρεσιβλήτῳ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἀπορριφθῆ ἢ ἀναιρέσεις αὐτοῦ, εἴτε ἵνα παρακαταθέσῃ ἐπ' ἀποδείξει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἢ παρὰ τινι δημοσίᾳ ἀρχῇ τὰ ἐπιδικασθέντα τῶ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ χρήματα ἢ πράγματα· δ'] ἐπίσης χορηγεῖται τῶ ἀναιρεσιβλήτῳ παρὰ τοῦ ἀκυρωτικοῦ πιστοποιητικὸν ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐὰν ὁ ἀναιρεσιβλήτος καὶ ἀντίδικος αὐτοῦ κατέσχευεν, ἢ ἐπέσχε δυνάμει τῆς καθ' ἧς ἢ ἀναιρέσεις ἀποφάσεως καὶ πρὸς ἀπόληψιν τῶν ὅσα ἔχει δι' αὐτῆς λαβεῖν, πράγματα ἢ κτήματα αὐτοῦ¹.

Λόγοι ἀναιρέσεως.

Οἱ τῆς ἀναιρέσεως λόγοι περιορίζονται καὶ βασίζονται γενικῶς α'] ἐπὶ τῆς παραβιάσεως τῶν κειμένων νόμων· β'] ἐπὶ τῆς παραβιάσεως δικονομικῶν διατάξεων γ'] ἐπὶ τῆς ὑπερβάσεως τῶν καθηκόντων τῶν κατωτέ-

1. Ἴδε ἄρθρ. 224 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

ρων δικαστηρίων καὶ τῶν νομίμων ὀρίων τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας αὐτῶν· δ'] ἐπὶ τῆς ἐναντιότητος ἀποφάσεων διαφόρων δικαστηρίων πρὸς ἀλλήλας.

Διαδικασία ἀναιρέσεως.

Ἡ ἐνώπιον τοῦ ἀκυρωτικοῦ διαδικασία διεξάγεται ἐγγράφως, ἢ δὲ κλήτευσίς τῶν διαδίκων καὶ ἐμφάνισις αὐτῶν ἐπὶ δικαστηρίου ἐνεργεῖται ἐπὶ μόνῳ τῶ σκοπῷ ὅπως ἀναπτύξωσιν ἐπὶ δικαστηρίου τὰς ἐγγράφους αὐτῶν προτάσεις, ἀντιπροτάσεις καὶ ἐνστάσεις· κατὰ συνέπειαν τὸ ἀκυρωτικὸν ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως ἀναγινῶσκον τὰ σχετικὰ ἐγγραφα τῆς ἀναιρέσεως, εἴτε ἐπὶ παρουσίᾳ ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων, εἴτε καὶ ἐρήμην τοῦ ἀπολειπομένου διαδίκου· μετὰ δὲ τοῦτο διασκεπτόμενον προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἥτις καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ληφθῆ ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα κατ' ἀντιμωλίαν¹. ἐὰν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον δὲν ἀποπερατωθῆ ἢ συζήτησις, ἀναβάλλεται ἢ ὑπόθεσις εἰς ἄλλην ἡμέραν καθ' ἣν ὀρίζεται νέα δικάσιμος, ἥτις καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τοὺς διαδίκους πρὸς παράστασιν αὐτῶν ἐπὶ δικαστηρίου· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κατὰ τὴν νέαν ταύτην δικάσιμον δὲν ἐμφανισθῶσιν οἱ διάδικοι, τὸ ἀκυρωτικὸν προβαίνει καὶ οὕτως

1. Ἴδε ἄρθρον 229 ὁθωμ. Πολ. Δικονομίας.

εἰς τὴν κατ' ἐρήμην ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως¹. Ἐπίσης τὸ ἀκυρωτικὸν ἐάν θεωρῆ ἀναγκαίαν τὴν μελέτην καὶ ἐτέρων ἐγγράφων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ δίκην δύναται ἵνα ζητήσῃ παρὰ τῶν διαδίκων τὴν προσαγωγὴν αὐτῶν, ἐπιφυλασσόμενον ἵνα μετὰ τὴν μελέτην αὐτῶν ἀποφανθῆ ὀριστικῶς περὶ τῆς δίκης· μετὰ τὴν διάσκεψιν αὐτοῦ τὸ ἀκυρωτικὸν ἐάν πεισθῆ ὅτι ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι σύμφωνος τῇ δικονομίᾳ καὶ τῷ νόμῳ προβαίνει εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῆς ἀπορρίπτου τὴν ἀναίρεσιν, ἐάν δὲ τούναντίον σχηματίσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι αὕτη ἀντίκειται πρὸς τὸν νόμον καὶ τὰς δικονομικὰς διατάξεις, προβαίνει εἰς τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς καὶ παραπέμπει εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πρὸς τὴν ἐκ νέου τῆς ὑποθέσεως ἐκδίκασιν².

Ἰδίᾳ δὲ περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ἐνώπιον αὐτοῦ ἀποφάσεων παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: α'] ἐάν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἀντίκειται τῷ νόμῳ καὶ τῇ δικονομίᾳ ἀναιρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ καὶ ἐάν ἔτι οἱ προταθέντες ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσειόντος λόγοι δὲν ὤσιν ἐπαρκεῖς³. β'] ἐάν τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν τυγχάνῃ ἀναρμόδιον λόγῳ ὕλης, τὸ ἀκυρωτικὸν ἀκυροῖ τὴν ἀπόφασιν καὶ αὐτεπαγγέλτως, καὶ παραπέμπει τὴν δίκην ἀπ' εὐθείας εἰς

τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον¹. γ'] ἐάν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐξεδόθη ὑπὸ δικαστηρίου ἀναρμοδίου λόγῳ κατοικίας, οὐδεμίᾳ δὲ ἔνστασις ὑπεβλήθη πρωτοδίκως ὑπὸ τῶν διαδίκων περὶ τούτου, ἡ ἀπόφασις δὲν ἀναιρεῖται². δ'] ἐάν τὸ διατακτικὸν τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως τυγχάνῃ σύμφωνον τῷ νόμῳ, στηρίζεται ὁμοῦς ἐπὶ ἐτέρου ἄρθρου ἀναφερομένου ἐν τῷ αἰτιολογικῷ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ὅπερ ἐσφαλμένως ἠρμηνεύθη, ἡ ἀπόφασις ἀναιρεῖται³. ε'] ἐάν δύο διάφορα δικαστήρια ἐπὶ τῆς αὐτῆς δίκης, τῶν αὐτῶν διαδίκων καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐξέδωκαν ἀποφάσεις, τὸ ἀκυρωτικὸν προβαίνει εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς μεταγενεστέρας ἐκ τούτων· δύναται ὁμοῦς ἵνα ἀκυρώσῃ καὶ τὴν προγενεστέραν τούτων ἐάν καὶ αὕτη τυγχάνῃ προφανῶς παράνομος⁴. ς'] ἐάν ἀπόφασις τις ἀναιρεθῆ ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἕνεκα δικονομικῶν ἐλλείψεων δὲν ἀκυροῦνται καὶ αἱ μέχρι τῆς ἐπισυμβάσεως ἐλλείψεως ἐνεργηθεῖσαι δικαστικαὶ πράξεις καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἀλλὰ διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κῦρος αὐτῶν· ἀνατρέπονται μόνον αἱ μετὰ τὴν ἐλεγχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἔλλειψιν κατὰ μέρος ἀποφάσεις· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἐμφανίζονται οἱ διάδικοι ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδι-

1. Ἰδε ἄρθρ. 229 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

2. Ἰδε ἄρθρ. 231 καὶ 242 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

3. Ἰδε ἄρθρον 241 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

1. Ἰδε ἄρθρ. 243 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

2. Ἰδε ἄρθρ. 233 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

3. Ἰδε ἄρθρον 235 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

4. Ἰδε ἄρθρον 239 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

κείου ἢ ἐφετείου ἔνθα διορθοῦται καὶ συμπληροῦται ἀπὸ τοῦ σημείου καθ' ὃ ἀπεδείχθη ἑλλιπῆς δικονομικῶς ἢ ἀναιρεθεῖσα ἀπόφασις¹. ζ'] ἐὰν ἀπόφασις τις ἀκυρωθῆ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ διατακτικὸν αὐτῆς ἀντιβαίνει εἰς τὸν νόμον, παραπέμπεται ἢ ὑπόθεσις εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν ἀναιρεσιβληθεῖσαν ἀπόφασιν δικαστήριον, ὅπερ χωρὶς νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐκ νέου διαδικασίαν τῆς οὐσίας ἐπανορθοῖ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων μόνον τὴν κατὰ τὸ Ἀκυρωτικὸν ἀντικειμένην τῷ νόμῳ διάταξιν καὶ ἀναιρεθεῖσαν ὡς ἐκ τούτου ὑπ' αὐτοῦ². η'] ὅπως ἐπανορθωθῆ διάταξις τις ἀποφάσεως ἀναιρεθείσης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρεπέμφθη ἢ ὑπόθεσις καὶ αὐθις, δὲν ἀπαιτεῖται ἢ ὑποβολὴ νέας αἰτήσεως, ἀλλ' ἀρκεῖ μόνη ἢ προσαγωγὴ ἐνώπιον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου διαδίκου τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀκυρωτικοῦ³.

Καταρτισμὸς τῶν ἀποφάσεων τοῦ

Ἀκυρωτικοῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ δὲν ἀπαιτεῖται ἵνα ᾧσι σχοινοτενεῖς· ἀπαραιτήτως ὅμως ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τῶν λοιπῶν κατὰ τύπους ἀκριβειῶν ἵνα περιέχῃσι τὸ

1. Ἴδε ἄρθρον 244 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

2. Ἴδε ἄρθρον 245 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

3. Ἴδε ἄρθρον 248 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὸ διατακτικὸν τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, περίληψιν πασῶν τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀποδείξεων τῶν διαδίκων καὶ τοὺς λόγους τέλος δι' οὓς ἐγκρίνεται ἢ ἐπικύρωσις ἢ ἡ ἀναίρεσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως¹.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀκυρωτικοῦ, καὶ ἐὰν αὗται ἔτι ἐλήφθησαν ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων, εἴτε τοῦ ἀναιρεσειόντος, εἴτε τοῦ ἀναιρεσιβλήτου.

Ὁμοίως δὲν ἐπιτρέπεται καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναψηλαφήσεως κατ' αὐτῶν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ· οὐχ ἥττον ἐπιτρέπεται ἵνα αἰτηθῆ ἢ ἐπανόρθωσις τῆς ἐκδοθείσης κατ' ἀναίρεσιν ἀποφάσεως, ἐὰν συντρέχῃ μία ἐκ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων περιπτώσεων· α'] ἐὰν ὁ ἀναιρεσιβλητος δὲν ὑπέβαλεν ἐγκαίρως τὰς ἀντιπροτάσεις αὐτοῦ καὶ δὲν ἐξητάσθη ὁ ἴδιος ἕνεκα οἰουδήποτε λόγου ἐνώπιον τοῦ ἀκυρωτικοῦ· β'] ἐὰν δὲν ἐμνημονεύθη ποσῶς ἐν τῇ κατ' ἀναίρεσιν ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει, ἀλλὰ παρεσιωπήθη ἐντελῶς ἐνστάσις τις ἢ ἀντένστασις τοῦ διαδίκου βασιζομένη ἐπὶ ἄρθρου τινὸς τοῦ νόμου καὶ περιεχομένη ἐν ταῖς ὑποβληθείσαις ἐνώπιον τοῦ ἀκυρωτικοῦ προτάσεσι τῶν διαδίκων· γ'] ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐν τῇ ἀποφάσει τῇ ἐκδοθείσῃ ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ διατάξεις ἀντικείμεναι ἄρθρῳ τινὶ τοῦ νόμου, ἢ ἀντιφατικαὶ πρὸς ἀλλήλας· δ'] ἐὰν ἐπεσυνέβῃ δόλος τις, ἢ νό-

1. Ἴδε ἄρθρον 256 ὁθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

θευσις ἐν τοῖς εἰς τὸ ἀκυρωτικὸν προσαχθεῖσιν ἐγγράφοις, ἐξ ὧν ἐπηρεάσθη τὸ ἀκυρωτικὸν ἐν τῇ καταρτίσει καὶ ἐκδόσει τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ¹.

Ὁ αἰτούμενος τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ διάδικος δέον ἵνα ὑποβάλῃ περὶ τούτου αἴτησιν εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν ἀκυρωτικὸν περιέχουσαν τὰς ἐνστάσεις αὐτοῦ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν νομίμου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀκυρωτικοῦ. Τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐπιδιδομένης εἰς τὸ ἀκυρωτικὸν καὶ κατ' ἰδίαν εὐλόγου κρινομένης καὶ κατ' ἀρχὴν ἀποδεκτῆς, κλητεύονται ἐφ' ἅπαξ οἱ διάδικοι πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἐπανορθοῦται ἢ ἀπόφασις ἐρωτωμένων τῶν διαδίκων ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως αὐτῶν, ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατατεθειμένων ἐγγράφων αὐτῶν ἐὰν δὲν ἐμφανισθῶσιν².

Ἡ κατ' ἀναίρεσιν ἀπόφασις διαβιβάζεται δι' ἐπιστολῆς τῆς Α. Θ. Π. πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ᾧ τινι ὑπάγεται ἢ ἐπισκοπῇ, οὗτος δὲ διαβιβάζει ταύτην τῷ ἀρμοδίῳ ἐπισκόπῳ μετὰ τῆς ἐντολῆς ὅπως κοινοποιήσῃ ταύτην τῷ καθ' οὗ ἢ ἀπόφασις διαδίκῳ, ὅτε συντάσσεται τὸ ἐπιδοτήριον τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ὡς ἀκολούθως.

Ἐν . . . σήμερον τῇ . . . τοῦ μηνὸς . . . ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος . . . ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῆς

Ἰ. Ἐπισκοπῆς . . . λαβὼν ἐντολὴν παρὰ τῆς Α. Π. τοῦ ἐπισκόπου . . . κ. . . ὅπως κοινοποιήσω ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου . . . καὶ ἡμερομηνίαν . . . ἀποφάσεως κατ' ἀναίρεσιν τῆς Ἀγίας καὶ ἱεράς Συνόδου ἐπὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῆς δίκης μεταξὺ τοῦ Α. Κ. καὶ τῆς Π. Κ. κατοίκων ἀμφοτέρων . . . πρὸς τὴν καθ' ἧς αὕτη Π. Κ. μετέβην εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῆς καὶ εὐρῶν αὐτὴν ἐπέδωκα τὸ ἐν λόγῳ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως, ὅπερ λαβοῦσα ὑπέγραψε μετ' ἐμοῦ τὸ παρὸν ἐπιδοτήριον πρὸς πίστωσιν¹.

Ὁ ἐπιδοὺς δικαστικὸς κλητὴρ
(ὑπογ.)

Ἡ λαβοῦσα
(ὑπογ.)

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ ἀναίρεσεως πρὸς πρακτικὴν δ' ἐφαρμογὴν καὶ χάριν τῶν βουλομένων παρατίθημι ἐνταῦθα καὶ σχέδιον ἀναίρεσεως καὶ ἐγγυητικοῦ.

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ

Μ. Ἰω. Π. καὶ Α. Ἰω. Π. χήρας Π. Κ. ἀμφοτέρων ὑπηκόων ὀθωμανῶν, κατοίκων τῆς κωμοπόλεως Μετρῶν, τὰ γυναικεῖα ἐπαγγελλομένων,

1. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν συντάσσεται καὶ τὸ ἐπιδοτήριον τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀναιρετηρίων ἐγγράφων, ἧτοι τῆς ἀναίρεσεως, τῶν προτάσεων καὶ τοῦ ἐγγυητικοῦ.

1. Ἴδε ἄρθρον 252, 253 τῆς ὀθωμ. Πολ. Δικονομίας.

2. Ἴδε ἄρθρον 252 καὶ 254 τῆς ὀθωμ. Πολιτ. Δικονομίας.

κατὰ

Ε. Α. Π. ὑπηκόου ὀθωμανῆς, κατοίκου ὁμοίως τῆς κωμοπόλεως Μετρῶν τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης,

καὶ κατὰ

τῆς ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 64 καὶ ἡμερ. 12 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως κατ' ἔφεσιν τοῦ ἐν Ραιδεστῷ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας, κοινοποιηθείσης τῇ 21 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

ἐνώπιον

τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριον

κτλ. κτλ. κτλ.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Τὸ ἐν Ραιδεστῷ ἐδρεῦον Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας δικάζον κατ' ἔφεσιν καὶ μετ' ἀνακοπὴν ἐπὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ δίκης μεταξὺ ἡμῶν τῶν βαθυσεβάστως ὑποφαινομένων καὶ τῆς ἀντιδίκου Ε. χ. Ἀ. Π. κατοίκου τῆς κωμοπόλεως Μετρῶν, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' αὐξόντα ἀριθμὸν 64 καὶ ἡμερομηνίαν 12 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἀπόφασιν αὐτοῦ, κοινοποιηθεῖσαν ἡμῖν τῇ 21 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., δι' ἧς ἐπικυροῖ τὴν ὑπὸ χρονολογίαν 15 Δεκεμβρίου 1892 πρωτόδικον ἀπόφασιν τοῦ Μικτοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Μετρῶν, ὑποχρεοῖ ἡμᾶς εἰς τὴν ἐκ τῆς ὑπαρχούσης περιουσίας τοῦ ἀπο-

βιώσαντος ἀδελφοῦ ἡμῶν Α. Π. χορήγησιν τῇ ἀντιδίκῳ λιρῶν ὀθωμανικῶν ἑκατὸν ὡς ἰσοτίμου τῆς δοθείσης δῆθεν παρ' αὐτῆς τῷ ἐν λόγῳ ἀδελφῷ ἡμῶν προικὸς καὶ ἐπιτίθησιν ἡμῖν τὰ τέλη τῆς πρωτοδίκου καὶ τῶν κατ' ἐρήμην τε καὶ κατ' ἀνακοπὴν ἀποφάσεων αὐτοῦ ἀνιόντα εἰς γρ. χρυσᾶ 390.

Ἐπειδὴ τὸ Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας ἐσφραλμένως πᾶν ἀποφαίνεται ὅτι πρὸς νόμιμον συγκρότησιν πρωτοδίκου τινὸς δικαστηρίου ἀπαιτοῦνται τρεῖς μόνον δικασταὶ περιλαμβανομένου ἐν τούτοις καὶ τοῦ προέδρου, συνωδὰ δῆθεν τῇ Πολιτικῇ δικονομίᾳ καὶ τῇ σταθερᾷ Νομολογίᾳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας, διότι κατὰ μὲν τὴν ἐν χρήσει ἐν τοῖς Πατριαρχείοις καὶ πᾶσι τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς Δικαστηρίοις τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, ἐμπορικὴν δικονομίαν ἀπικτεῖται ἀναποφεύκτως ἡ τακτικὴ παρουσία πέντε δικαστῶν, ἡ δὲ προτεινομένη Νομολογία, ἐὰν ὑποτεθῇ σταθερῶς ὑπάρχουσα, δὲν ἀποτελεῖ νόμον οὐδὲ δύναται εἶνα κατισχύσῃ ἐν ἐνεργείᾳ δικονομικῶν διατάξεων, ἐπομένως δὲ τὸ Ἐφετεῖον δικάσαν καὶ ἀποφανθὲν ἐναντίον τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τῆς Ἐμπορικῆς Δικονομίας καὶ μὴ ἐξετάσαν ὀρθῶς τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐνώπιον αὐτοῦ ἔνστασιν ἡμῶν ταύτην, παρεβίασε καὶ παρεμόρφωσε τὰς ἐν ἐνεργείᾳ δικονομικὰς διατάξεις, οὗ ἕνεκα ἡ ἐκδοθεῖσα αὐτοῦ ἀπόφασις ὑπόκειται ὁμολογουμένως εἰς ἀναιρεσιν, (ἄρθρ. Πολ. Δικον. 232 ἐδάφ. 3ον καὶ ἄρθρ. 238).

Ἐπειδὴ καὶ ἡ γ'. σκέψις τοῦ Ἐφετείου καθ' ἣν ἀπορρίπτει τὴν ὑποβληθεῖσαν παρ' ἡμῶν ἔνστασιν ὅτι ὁ εἰς ἐκτῶν πρωτοδίκως ἀναφερομένων τριῶν δικαστῶν Α. Κ. οὔτε ἔλαβε μέρος ἐν τῇ διασκέψει τοῦ πρωτο-

δίκου δικαστηρίου πρὸς ἀπαγγελίαν καὶ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ, οὔτε ὑπέγραψε τὸ πρακτικὸν τῆς διασκέψεως καὶ τὴν ἐκδοθεῖσαν πρωτόγραφον ἀπόφασιν διὰ τὸν ἀνίσχυρον καὶ ἀβέβαιον λόγον ὅτι ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ ρηθέντος ὡς δικαστοῦ, ἀφίσταται ὅλως τοῦ Νόμου καὶ τυγχάνει παντῆρασι πεπλανημένη, καθόσον πᾶν πρόσωπον λαμβάνον μέρος ἐν τινι ὑποθέσει ὡς δικαστῆς ὑπογράφει ἀναιτιμωχῶς τὰ πρακτικὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν ἐν τῷ οἰκίῳ Κώδικι καταστρωμένην πρωτόγραφον ἀπόφασιν, λαμβάνει δὲ καὶ μέρος ἐν τῇ διασκέψει, δὲν ἀρκεῖ δὲ μόνον ἡ ἀναγκρῆ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ὡς λαβόντος δῆθεν μέρος ἐν τῷ κοινοποιουμένῳ τοῖς δικαδικοῖς ἀντιγράφῳ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ἐπομένως δὲ τὸ Ἐφετεῖον οὐχὶ ὀρθῶς καὶ ἀνεξετάστως ὅλως ἀπέριψε τὴν ἔνστασιν ἡμῶν ταύτην, ἀρῶν μάλιστα προσηγάγομεν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπιστολὴν τοῦ ρηθέντος Ἀν. Κ. δηλοῦσαν ὅτι οὔτε μέρος ἔλαβεν ἐν τῇ διασκέψει τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, οὔτε ὑπέγραψε τὴν πρωτόγραφον ἀπόφασιν, τοῦθ' ἡπερ καθιστᾷ παράνομον ὅλως τὴν συγκρότησιν τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, ἐάν ὑποτεθῆ πρὸς στιγμὴν κατὰ τὴν δοξασίαν τοῦ Ἐφετείου, ὅτι τρεῖς δικασταὶ συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου ἀρκοῦσι πάντως πρὸς σύνθεσιν αὐτοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ὡς γενομένη κατὰ παράνομον προφανῆ τοῦ Νόμου καὶ κατὰ παραβίασιν ρητῶν δικονομικῶν διατάξεων ὑπόκειται ἀναμφηρίστως εἰς ἀνίρρεσιν (Πολιτ. Δικον. ἄρθρ. 232 ἐδ. 2ον καὶ 3ον ἄρθρ. 238).

Ἐπειδὴ τὸ β'. διασκεπτικὸν τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ραιδεστῷ ἐφετείου ὅτι ἡ παράλειψις τῆς μνείας τοῦ ὀνόματος τοῦ πρωτοδίκου παραστάντος

πληρεξουσίου ἡμῶν Β. Α. Δ., δικηγόρου, οὐδὲν δῆθεν σημαίνει, διότι αἱ ἐνστάσεις τάχα αὐτοῦ αἱ πρωτοδίκως ὑποβληθείσαι, ὡς καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταθεισῶν προτάσεων ἀναφέρονται ἐν τῇ πρωτοδικῇ ἀποφάσει, εἶνε πρωτακούστου ὅλως καὶ παραδόξου ἐννοίας, ἅμα δὲ καὶ πόρρω ἀπέχει τοῦ Νόμου καὶ τῆς λογικῆς, καθόσον στοιχειωδέστατον τυγχάνει ὅτι πρὸ πάσης διαδικασίας ἐν πρώτοις καθορίζεται ἡ θέσις τῶν δικαδίκων καὶ σημειοῦται ὁ τρόπος τῆς ἐπὶ δικαστηρίου παραστάσεως αὐτῶν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἅτινά εἰσιν ὅροι ἀπαραίτητοι πρὸς τὴν πρόοδον τῆς διαδικασίας, ἡτις ἄλλως εἶναι ἄκυρος, ἐπομένως δὲ τὸ ἐφετεῖον μὴ ἐξετάσαν, μᾶλλον δὲ προσπαθῆσαν ἵνα συγκαλύψῃ τὴν ἔνστασιν ἡμῶν ταύτην, καίπερ πεισθὲν ἐκ τῆς προσκυθείσης ἐνώπιον αὐτοῦ δικογραφικῆς τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ὅτι εἶχομεν διορίσει πρωτοδίκως τὸν ρηθέντα πληρεξούσιον, καὶ ὅτι ἀναληθῶς ἡ πρωτοδικὴ ἀπόφασις παριστᾷ ὅτι παρέστημεν δῆθεν αὐτοπροσώπως ἐνώπιον αὐτοῦ, παρέβη φανερῶς τὸν Νόμον καὶ τὰς σχετικὰς δικονομικὰς διατάξεις, οὐσιωδῶς παραμορφῶσαν τὴν ἀλήθειαν καὶ παραβιάσαν, ἐπομένως δὲ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν καὶ δέον ἵνα ἀκυρωθῇ ὁλοσχερῶς ὡς παράνομος (ἄρθρ. Πολιτ. Δικον. 232 ἐδ. 2ον καὶ 3ον ἄρθρ. 238).

Ἐπειδὴ ἡ δ' καὶ ἡ ε' σκέψις τοῦ Ἐφετείου, καθ' ἣν τὸ πρωτοδικὸν δικαστήριον ἦν ἀρμόδιον ἵνα διακρίνῃ ἐπὶ τῆς προκειμένης διαφορᾷς ἡμῶν μετὰ τῆς ἀντιδίκου, ἐν ἣ δὲν πρόκειται δῆθεν περὶ κληρονομίας, ἀλλὰ περὶ ἀναλήψεως προκίος, καθόσον τάχα ὡμολογήσαμεν ἐν ταῖς πρωτοδικῇς ὑποβληθείσαις προτάσεσιν ἡμῶν, ὅτι ἐσμέν κληρονόμοι καὶ ἀντικαταστάται τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, εἶναι

SISMANOLOGIO MEGARON

ὄλως πεπλανημένη καὶ ἐξ ἐσφαλμένης τῶν πραγμάτων ἐκτιμήσεως ἐσχηματισμένη: Α'] διότι ἡ ἐνστάσις ἡμῶν αὕτη συνίστατο εἰς τὸ ὅτι ἡ ἀντιδίκος οὐδὲν ἔδικαιούτο ἵνα ἐναγάγη ἡμᾶς ὡς κληρονόμους δῆθεν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ ἡμῶν Α., καθόσον μάλιστα κατὰ τὴν ἐπὶ 5 Μαΐου 1892 ἀγωγὴν τῆς ἀντιδίκου ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ὡς καὶ κατὰ τὴν ε' σκέψιν τὴν ἀναφερομένην ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ πρωτοδικείου, ἡ ἀναλογούσα τῷ μκακάρτη ἀδελφῷ ἡμῶν Α. πατρικὴ καὶ μητρικὴ αὐτοῦ κληρονομικὴ μερὶς τυγχάνει ἔτι ἀδιανέμητος μεταξὺ τῶν συγκληρονόμων αὐτοῦ καὶ ἐγγεγραμμένη ἔτι ἐπ' ὀνόματι τῶν γονέων αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν, ἐπομένως δὲ οὐδεμίαν ἐγένετο ἔτι ἐπαγωγὴ τῆς κληρονομίας εἰς ἡμᾶς οὐδ' ἀπαίτησις αὐτῆς παρ' ἡμῶν ἐν τῇ ιδιότητι κληρονόμων, ἀλλ' ὤφειλεν, ἵνα ἀποδείξῃ τὴν ιδιότητα ἡμῶν ὡς κληρονόμων ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ τὸ ποσὸν τῆς περιελθούσης δῆθεν ἡμῖν ἐκ τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ ἡμῶν κληρονομικῆς μοίρας καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ὤφειλε κατὰ νόμον ἵνα κηρυχθῇ ἀναρμόδιον καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος περὶ τοῦ ἐὰν τυγχάνομεν ἢ μὴ πράγματι κληρονόμοι τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ ἡμῶν Α., ἀπορρίψῃ δὲ τὴν ἀγωγὴν τῆς ἀντιδίκου τοσοῦτ' ἄλλο ὅσ' ἀγωγὴ, διότι περιῆλθεν ἡμῖν λόγῳ κληρονομίας, εἶναι ἰντελῶς ἀόριστος καὶ ὡς τοιαύτη ἀπαράδεκτος καὶ ἀπορριπτέα. Β'] διότι οὐδέποτε ἐδηλώσαμεν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, ὅτι ἐσμὲν κληρονόμοι καὶ ἀντικαταστάται τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ, ἀλλ' ἐπιβοηθητικῶς διετάθημεν, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἀπόδειξιν ὅτι τυγχάνομεν κλη-

ρονόμοι αὐτοῦ, ἡ ἀντιδίκος κατέχει διάφορα ἐπιπλα καὶ σκευὴ οἰκιακὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ἀξίας ἄνω τῶν 150 λιρῶν ὀθωμανικῶν, ἐφ' ὧν κατὰ νόμον κατὰ $\frac{7}{8}$ ἔχομεν ἀναμφήριστα δικαιώματα, ἐπομένως δὲ τὸ Ἐφετεῖον μὴ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς νομίμους ταύτας ἐνστάσεις ἡμῶν καὶ ἀποφανθὲν, ὅτι ἀρμόδιον ἦν τὸ πρωτόδικον δικαστήριον, ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τῆς ιδιότητος ἡμῶν ὡς κληρονόμων παρέβη προφανῶς τὸν νόμον καὶ τὰς συμπαραμαρτούσας δικονομικὰς διατάξεις, τούτου δ' ἕνεκα ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ αὕτη ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν (Ἄριθμ. Πολιτ. Δικ. 232, ἐδ. 2 καὶ 3).

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ζ' σκέψις τοῦ Ἐφετείου, καθ' ἣν τὸ προσαχθὲν ὑπὸ τῆς ἀντιδίκου προικοσύμφωνον, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Ἰουνίου 1881 εἶναι ἔγκυρον, ὡς φέρον τοὺς νομίμους τύπους καὶ κεκυρωμένον ὑπὸ τε τοῦ τότε ἱερατικῶς προϊσταμένου Κοντοσκαλίου καὶ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εἶναι ὁμοίως ἀβάσιμος καὶ πεπλανημένη, καθόσον τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον πλημμελῶς καὶ ἐσφαλμένως ἀποκληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου προικοσύμφωνον, οὔτε ὑπογραφὴν ἀπλῆν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν φέρει, οὐδὲ σημειώσιν τινὰ, ὅτι κατεβλήθη αὐτῷ ἡ αἰτουμένη προίξ, ο' δ' ἔχει σημασίαν τινά: Α'] διότι πᾶν προικοσύμφωνον, ὡς σύμβασις ἀμφοτεροβαρῆς, δεῖν ἵνα φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς πάντων τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἄλλως δὲ οὐδεμίαν γεννᾷ ὑποχρέωσιν κατὰ τοῦ μὴ ὑπογράψαντος προσώπου. Β'] διότι τὸ προβαλλόμενον ὑπὸ τῆς ἀντιδίκου ἔγγραφον ἐκδηλοῖ ἀπλῆν ὑπόσχεσιν τῆς μητρὸς τῆς ἀντιδίκου περὶ παροχῆς προγαμιαίας δωρεᾶς τῷ ἀδελφῷ ἡμῶν οὐδεμίαν ὑπογραφὴν φέρον αὐτοῦ, οὐδ' ὁμολογίαν περὶ παραλαβῆς τῆς ὑποσχεθείσης προίξ.

Γ'] διότι τὸ προσχθὲν ὑπὸ τῆς ἀντιδικίου ἔγγραφον δὲν φέρει χαρρακτῆρα καὶ τύπον προικοσυμφώνου, οὐδ' εἶναι συντεταγμένον συνωδῶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τασσομένοις ὑπὸ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1868. Δ'] διότι τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον λαλεῖ περὶ προγαμιαίας δωρεᾶς, δοτέας τῶ ἀδελφῶ ἡμῶν καὶ οὐχὶ προικῶς, ἐν ᾧ προικὴ ζητεῖ ἡ ἀντιδικίος διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς. Ε'] διότι αὐτὸ ὑπὸ τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐπικυρώσεις τοῦ τε Ἱερατικῶς προϋσταμένου, ἡτις ἐγένετο μετὰ ταῦτα, ὡς καὶ τῆς ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, οὐδὲν προσδίδουσι κύρος εἰς τοῦτο, οὐδ' ἀποδεικνύσιν τὴν κατ' ἡμῶν, οὐδεμίαν δ' ἔχουσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου θέματος, ἐπομένως δὲ τὸ Ἐφετεῖον παρέβη φανερώς τὸν νόμον κηρύξαν τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς ἔχον ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν κατ' ἡμῶν παρὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου καὶ τὰς ἰσχυροῦσας δικονομικὰς διατάξεις καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι ἀναιρετέα ὡς παράνομος (Πολιτ. Δικονομ. ἄρθρ. 232, ἐδ. 2 καὶ 3).

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ζ' καὶ τελευταία σκέψις τοῦ Ἐφετείου, κατ' ἣν διὰ μαρτύρων τάχα ἀπεδείχθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν λήψις τῆς αἰτουμένης ὑπὸ τῆς ἀντιδικίου προικῶς, οὐδεμίαν δὲ διχορὰ ὑπάρχει δὴθεν κατὰ τὰ ἐπιτόπια ἔθιμα μεταξὺ τῆς λήψεως προικῶς καὶ τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς, εἶναι ὅλως παράδοξος καὶ ἀντιστρατευομένη πρὸς τὸν νόμον καὶ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου: α'] διότι οὐδὲν ἀπεδείχθη ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν πρωτοδίκως ἐξετασθέντων παρατύπως καὶ ἄνευ ἐξελέγξεως καὶ ἐξετάσεως τῶν ἡμετέρων κατ' αὐτῶν ἐνστάσεων μαρτύρων, ἅτε τοῦ μὲν πρώτου Γ. Π. οὐδὲν σχετικὸν καταθεμένου, τῶν δὲ ἑτέρων δύο Γ. Π. καὶ Γ. Κ. καταθεμένων ἐξ ἀκοῆς καὶ ἐπὶ

τῇ βίσει ἐξωδίκου ὁμολογίας πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἀποθανόντος, ὅπερ ρητῶς ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν σχετικῶν δικονομικῶν διατάξεων, καὶ β'] διότι οὐδὲν ἔθιμον λογικῶς δύναται ὑπάρχει ταυτίζον τὴν προγαμιαίαν δωρεάν τῇ προικῇ καὶ ἀντρέπον τὰς νομικὰς ἐκφράσεις καὶ ἐννοίας παντὸς ἀντικειμένου, ἐπομένως δὲ ἡ περὶ τοῦ ἐναντίου καὶ παρὰ τὸν νόμον καὶ τὰς δικονομικὰς διατάξεις ἀποφασιζομένη ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου εἶναι ἀναιρετέα καὶ ἀκυρωτέα (Πολιτ. Δικ. ἄρθρ. 232, ἐδ. 2 καὶ 3. ἄρθρ. 238).

Ἐπειδὴ τὸ Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας, δικάζον ὡς Ἐφετεῖον, ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς τὴν ἀποφασθῆ ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν ἐνώπιον αὐτοῦ πολλῶν ἐνστάσεων ἡμῶν καὶ λόγων ἀναιρεσιμῶν ἐν τῇ ἐφέσει καὶ τὰς καταθεθείσας κατ' ἐφεσιν προτάσεις ἡμῶν, ἦτοι: α'] περὶ ἐλλείψεως ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς νομιμοποιήσεως ἐκ μέρους τῆς ἀντιδικίου β'] περὶ ἀλλαγῆς τῆς βίσεως τῆς ἀγωγῆς τῆς ἀντιδικίου, ἦτοι ἀποδείξεως περὶ τῆς χορηγίας δὴθεν τῶ ἀδελφῶ ἡμῶν διὰ μαρτύρων προικῶς, ἐνῶ βίσις τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς ἦν τὸ λεγόμενον προικοσύμφωνον γ'] περὶ παράνομου ἐπιτροπῆς μαρτυρικῶν ἐπιδείξεων πρὸς ἀπόδειξιν τῆς χορηγίας προικῶς, ἦτοι θέματος ἀπικιτούντος ἔγγραφον ἀπόδειξιν καὶ ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς τοῦ 80 ἄρθρου τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφ' ἧς τὸ Πρωοδικεῖον ἐστῆριξε τὴν περὶ μαρτυρικῆς ἀποδείξεως ἀπόφασιν αὐτοῦ δ'] περὶ ἐξαίρεσεως τοῦ μαρτύρου Γ. Π. ὡς συγγενοῦ πρὸς τὴν ἀντιδικίον δ' βαθμοῦ καὶ ἔχοντος ἔχθραν ἐγνωσμένην πρὸς ἡμᾶς ε'] περὶ τῆς κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν μαρτυριῶν ὑπὸ τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου καὶ τῆς παράνομου παραδοχῆς αὐτῶν, καίπερ προεργαζομένων ἐξ ἀκοῆς καὶ συνεπέως ἐξωδίκου δὴθεν ὁμο-

λογίς πρὸς τὰς δύο ἐξ αὐτῶν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ ἡμῶν· ς'] περὶ μὴ ὀρκίσεως αὐτῶν ἐπ' ἐκκλησίας, κατὰ τὴν κρικοῦσαν διατύπωσιν· ζ'] περὶ ἀναληθοῦς παραστάσεως τῆς ἀντιδίκου αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, ὡς ἀνυποστάτως ἀναφέρει ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις καὶ ἀντιπροσωπεύσεως αὐτῆς παρανόμως ὁμοίως καὶ πρωτακούστως ὑπὸ γυναικὸς ὀνόματι Β. Κ., τοῦθ' ὅπερ ὁμοίως ἀποκρύπτεται ἐν τῇ πρωτοδικῇ ἀποφάσει, ἐν ᾧ ὤφειλε, συνφθὰ τῷ νόμῳ καὶ ταῖς σχετικαῖς δικονομικαῖς διατάξεσιν, ἵνα ἐξετάσῃ καὶ σταθμίσῃ προσηκόντως καὶ σπουδαίως τὰς νομίμους ταύτας ἐνστάσεις, στηριζομένας ἐπί σαφῶν νομικῶν διατάξεων καὶ εἰδικῶς καὶ ὀνομαστικῶς μνημονεῦον ταύτας αἰτιολογήσῃ τὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν ἐν τῇ κατ' ἔφεσιν ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει αὐτοῦ, ἐπομένως δὲ διὰ τὸν σπουδαιότατον τοῦτον λόγον, ὡς φανερῶς παραβιζομένου τοῦ νόμου καὶ τῶν σχετικῶν δικονομικῶν διατάξεων, ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ ὑπόκειται εἰς ἀναίρεσιν καὶ νόμιμον διὰ τῆς πρικοδοχῆς αὐτῆς ἀνατροπὴν.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου εἶναι ὅλως ἄδικος καὶ παράνομος, δέον δ' ἐπομένως ἵνα, γιγνομένης δεκτῆς τῆς ἀναίρεσεως, ἀκυρωθῇ αὕτη καὶ ἐξαφανισθῇ καθ' ὀλοκληρίαν, παραπεμφθῇ δὲ καὶ αὖτις ἡ ἐξ ὑπαρχῆς ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Ἐφετείου πρὸς τὴν θεώρησιν αὐτῆς συμφώνως τῷ δικαίῳ καὶ τῷ νόμῳ (Πολιτ. Δικονομ. ἄρθρ. 242).

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέσομεν κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει, ἔτι δὲ καὶ δι' ὅσα ἀναφέρομεν ἐν ταῖς συνημμέναις προτάσεσιν ἡμῶν

ἐξαιτούμεθα εὐσεβῶς

παρὰ τῆς Ἑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος ὅπως εὐαρεστηθῇ παραπέμψαι τὴν παροῦσαν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Σεβ. Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κοινοποιουμένου ἀρμοδίως τῇ ἀντιδικῇ ἀντιγράφου τῆς παρούσης ἀναίρεσεως καὶ τῶν συνημμένων Προτάσεων καὶ τοῦ ἐγγυητικοῦ, δι' οὐ δηλοῦται ὅτι παρέσχομεν ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἀναιρεσιβλήτου διὰ τε τὰ νομίμως ἀποδειχθησόμενα δικαστικά ἐξόδα καὶ τέλη καὶ ὡς τὰς λοιπὰς ζημίας αὐτῆς ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς περὶ ἀναίρεσεως αἰτήσεως, κλητευθῇ ἀρμοδίως ἢ ἀντίδικος ἵνα παραστῇ ἐμπροθέσμως ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον, γένηται δεκτὴ ἢ παροῦσα αἵτησις ἀναίρεσεως, ἀκυρωθῇ καθ' ὀλοκληρίαν καὶ ἐξαφανισθῇ ἢ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Μικτοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας καὶ παραπεμφθῇ κατὰ Νόμον ἢ ἐκ νέου ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ἐνώπιον τοῦ ρηθέντος δικαστηρίου ὡς ἐφετείου, καταδικασθῇ ἢ ἀντίδικος εἰς τὴν ἄμεσον καταβολὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν πρωτοδικῶς, κατ' ἔφεσιν καὶ κατ' ἀναίρεσιν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἐποσημειούμεθα βαθυσεβῶς.

Ἐν Κων]πόλει, τῆ

Τῆς Ἑμ. Θε. Παναγιότητος εὐπειθέστατοι θεράποντες καὶ υἱοὶ κατὰ πνεῦμα προθυμότατοι

Οἱ πληρεξούσιοι δικηγόροι καὶ ἀντίκλητοι τῶν ἀναιρεσειουσῶν Μ. καὶ Α. δυνάμει συμβολαιογραφικῶς συντεταγμένου πληρεξουσίου ἐγγράφου (ὑπογρ.).

Ἐγγυητικὸν ἀναιρέσεως.

Τῆς Μ. καὶ Α. Ἰω. ὑπηκόων ὀθωμανῶν, κατοίκων τῆς κωμοπόλεως Μετρῶν, τὰ γυναικεῖα ἐπαγγελλομένων, ἀνχιρεσιβιλλουσῶν ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δικηκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τὴν ὑπ' αὐξόντα ἀριθμόν. . . . καὶ ἡμερομηνίαν . . . ἀπόφασιν κατ' ἔφεσιν τοῦ ἐν Ραιδεστώ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡρακλείας, ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ε. Α. Π. . . κατοίκου ὁμοίως Μετρῶν καὶ ὑπηκόου ὀθωμανῆς περὶ προικὸς δίκης, ὁ ὑποφαινόμενος ἐγγυῶμαι ὅτι θέλω ἀποζημιῶσαι τὴν ρηθείσαν ἀνχιρεσιβιλητον Ε. Α. Π. διὰ τὰς νομίμως ἀποδειχθισομένας δικαστικὰς δαπάνας καὶ ζημίας αὐτῆς ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἀναιρέσεως ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τῶν Πατριαρχείων καὶ ἡττης ἐπομένως τῶν ἀνχιρεσιβιλλουσῶν ἐν τῇ ἐνώπιον αὐτοῦ κατ' ἀνίρεσιν δίκῃ ἐφ' ᾧ καὶ ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν τῇ

Οἱ Μάρτυρες.
(ὑπογρ.)

Ὁ ἐγγυητής.
(ὑπογρ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀναψηλάφησις.

Ἀναψηλάφησις καλεῖται τὸ ἕκτακτον ἐνδίκον μέσον δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἵνα προσβάλλωνται διὰ ρητοῦς λόγους καὶ αὐταὶ αὐταὶ αἱ τελεσιδικοί ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, ἰδίως δ' ὅτε αὐταὶ καταφαίνεται ὅτι εἰσὶ πλημμελεῖς καὶ ἐσφαλμένοι προφανῶς· ὁ ὑποβάλλων τὴν ἀναψηλάφησιν καλεῖται ἀναψηλαφῶν, ὁ καθ' οὗ δ' ἡ ἀναψηλάφησις ἀπευθύνεται, ἀναψηλαφώμενος.

Ἡ ἀναψηλάφησις οὔτε μεταβιβαστικὴν, οὔτε ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἔχει· τουτέστιν ἀφ' ἐνὸς μὲν δι' αὐτῆς δὲν μεταβιβάζεται ἡ διαφορά ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου ἀνωτέρου κατὰ βαθμόν, ἀλλ' εἰσάγεται εἰς αὐτὸ τὸ δικαστήριον τὸ ἐκδόν τὴν προσβάλλομένην ἀπόφασιν, ὅπερ καὶ δικάζει ταύτην, ἀφ' ἑτέρου δὲ οὐδαμῶς παρακωλύει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἧς ἡ ἀναψηλάφησις ἀπευθύνεται ἀποφάσεως.

Ἐπιβολὴ ἀναψηλαφήσεως ἐπιτρέπεται καὶ χωρεῖ κατὰ τὸ 122 ἄρθρον τῆς ἐν γρήσει ἐμπορικῆς δικονομίας α'] κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδίκως δικαζόντων δικαστηρίων, τῶν ἐκδοθεισῶν κατ' ἀντιμωλίαν τῶν δίκων καὶ οὐσῶν τελεσιδίκων, τουτέστιν ἀνεπίδεκτων ἐφέσεως· β'] κατὰ τῶν ἐρήμην καὶ τελεσιδίκως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ὑπὸ τῶν πρωτοδικείων καὶ αἰτινές εἰσιν ἀνεπίδεκτοι ἀνακοπῆς, εἴτε ὡς παρελθούσης ὅπωςδῆποτε

τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, εἴτε ὡς μὴ δυνατῆς ἀποβαινούσης τῆς ἀνακοπῆς, γ'] κατὰ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαδίκων ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν ἐφετείων· δ'] κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδοθεισῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων τοῦ ἐφετείου, καὶ αἵτινές εἰσιν ἀνεπίδεκτοι ἀνακοπῆς, εἴτε διὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῆς ἀνακοπῆς, εἴτε διὰ τὴν λαβοῦσαν χώραν τυχόν ἐκτέλεσιν αὐτῶν¹.

Λόγοι ἀναψηλαφήσεως.

Λόγοι ἀναψηλαφήσεως ἀποφάσεώς τινός εἰσιν οἱ ἀκόλουθοι, ἀναγραφόμενοι ἐν τοῖς ἄρθροις 123 καὶ 124 τῆς ἐν χρήσει Ἐμπορικῆς Δικονομίας· α'] ἐὰν τὸ ἐκδόν τὴν ἀναψηλαφωμένην ἀπόφασιν δικαστήριον ἀπεφάσισε περὶ πραγμάτων μὴ ἐμπεριλαμβανομένων ἐν τῇ ἀγωγῇ τοῦ ἐνάγοντος². β'] ἐὰν ἐπεδίκασε τῷ ἐνάγοντι

1. Κατὰ δύο τρόπους καθίσταται ἀπόφασίς τις ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων ληφθεῖσα ἀνεπίδεκτος ἀνακοπῆς· εἴτε ἔνεκα τῆς δι' οἰονδήποτε λόγον παρελεύσεως τῆς ὠρισμένης διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως προθεσμίας πρὸς ἀνακοπὴν, ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐπὶ πνευματικῆς διαφορᾶς, εἴτε διὰ τὴν ἀποστέρησιν πλέον τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐρήμην ἀπόφασις διαδίκου τοῦ ποιήσασθαι χρῆσιν κατ' αὐτῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς, ὅτε ἡ ἐρήμην ἀπόφασις ἀφορῶσα ὑλικὴν διαφορὰν ἐξετελέσθη ἤδη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπιτυχόντος ἐρήμην διαδίκου.

2. Ὅτε π. χ. ὁ ἐνάγων αἰτεῖται μόνον τὴν ἀπόδοσιν προικῶς, τὸ δὲ δικαστήριον διατάσσει καὶ ἀπόδοσιν προγαμιαίας δωρεᾶς.

περισσότερα ἢ ὅσα οὗτος ἐζήτει διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ¹. γ'] ἐὰν ἐν τῇ ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει παρέλειψεν ἵνα ἀναφέρῃ περὶ προτάσεώς τινος ἢ ἐνστάσεως τῶν διαδίκων². δ'] ἐὰν τὸ αὐτὸ δικαστήριον ἐξέδωκεν ἄλλεπαλλήλως καὶ ἀδικαιολογητῶς δύο διαφόρους ἀποφάσεις μεταξύ τῶν αὐτῶν διαδίκων καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως· ε'] ἐὰν ἐν τῇ ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει περιλαμβάνονται διατάξεις ἐναντίαι πρὸς ἀλλήλας καὶ ὧν ὁμοῦ ἢ ἐκτέλεσις ἀποβαίνει ὀλοσχερῶς ἀδύνατος³. ς'] ἐὰν κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀναψηλαφωμένην ἀπόφασιν δικαστηρίου, ὁ εἷς τῶν διαδίκων ἐνήργησε μετὰ δόλου, ὅστις προφανῶς ἐπηρέασεν ἐν τῷ καταρτισμῷ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου· γ'] ἐὰν τὰ ἔγγραφα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη τὸ δικαστήριον πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀνεγνωρίσθησαν ὕστερον ἢ καὶ ἀπεδείχθησαν οὐχὶ γνήσια, ἀλλὰ πλαστὰ⁴. η'] ἐὰν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς

1. Ὅταν φερ' εἰπεῖν ζητῆ τις κεφάλαιον καὶ τὸ δικαστήριον ἐπιδιχῆ καὶ τόκους.

2. Τὸ κείμενον τῆς Δικονομίας (ἄρθρ. 123 ἐδ. 3) ἀναφέρει περὶ προτάσεώς τινος τοῦ διαδίκου· ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ νόμου ἐξάγεται, εὐνόητον τυγχάνει ὅτι ἡ ἐν τῇ ἀποφάσει παράλειψις τῆς μνείας ἐνστάσεώς τινος οἰοῦνδήποτε τῶν διαδίκων καὶ οὐχὶ τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου ἀποτελεῖ λόγον ἀναψηλαφήσεως.

3. Ἡ ἀντίφασις ἐξετάζεται ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς ἀποφάσεως, οὐχὶ δ' ἐν τῷ αἰτιολογικῷ.

4. Ἀπαιτεῖται ὁμοῦ παρὰ τοῦ αἰτουμένου τὴν ἀναψηλάφησιν ἢ ἀπόδειξις τῆς πλαστότητος καὶ νοθείας τῶν ἐγγράφων δι' ἀποφάσεως δικαστικῆς, ἢ δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀντιδίκων.

ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου περιῆλθον εἰς χεῖρας τοῦ ἡττηθέντος διαδίκου ἔγγραφα ἔχοντα σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἄτινα ἐμμέσως ἢ ἀμέσως ἐφρόντισεν ἵνα ἀποκρύψῃ ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ἄλλου καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐκδόσεως εὐνοϊκῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐννοεῖται δ' ὅτι προκειμένου τοιοῦτου λόγου ἀναψηλαφήσεως ἀπαιτεῖται πρῶτον ἢ ἀπόδειξις τῆς ἀποκρύψεως ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἐγγράφου ἀνήκοντος τῷ ἀναψηλαφῶντι ἢ οὕτινος ἐδικαιοῦτο ἵνα ἀπαιτήσῃ ὁ ἀναψηλαφῶν τὴν ἐπίδειξιν, δεύτερον ἢ ἀπόδειξις τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἐγγράφου ἐν τῇ δίκῃ, καὶ τρίτον ἀπόδειξις τῆς ἐπισχεσεως τοῦ ἐγγράφου κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου· θ'] ἐὰν ἢ ἀπόφασις ἀπευθύνεται κατὰ κώμης, κωμοπόλεως, φιλανθρωπικῶν ἢ εὐαγῶν καθιδρυμάτων, ἀφιερωμάτων, ἢ ἐναντίον ἀνηλικῶν καὶ ὀρφανῶν, δὲν παρέστησαν δὲ ἐπὶ δικαστηρίου οἱ κατὰ νόμον ἀντιπρόσωποι ἢ πληρεξούσιοι αὐτῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν νομίμων δικαιωμάτων αὐτῶν¹, ι'] ἐὰν τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον δὲν ἦτο συντεθειμένον καὶ συγκεκριμένον νομίμως². ια'] ἐὰν ὑπερέβῃ τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα δικάσαν ὑπόθεσιν τινα ὡς δῆθεν ἀρμόδιον, ἐν ᾧ

1. Ἦγουν ἔλλειψις ἀντιπροσωπεύσεως ὑπάρχει ἐὰν οἱ ἀνήλικοι παρέστησαν αὐτοπροσώπως ἐπὶ δικαστηρίου ἄνευ συμπράξεως ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος.

2. Ὅτε φέρ' εἰπεῖν τὸ δικαστήριον δὲν συγκροτήθῃ ἐκ τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν προσώπων τῶν πρὸς σύνθεσιν αὐτοῦ ἀναγκαιῶν.

πράγματι δὲν ἦτο ἀρμόδιον¹. ιβ'] ἐὰν ἐδίκασεν ὑπόθεσιν τινα τελεσιδίκως ὑπερβάν τὰ ὅρια τὰ τεθειμένα ἐκ τοῦ Νόμου καὶ καθ' ἃ δύναται ἵνα δικάσῃ τελεσιδίκως, ἢ ἐὰν ἐθεώρησέ τι ἄκυρον, ὅπερ κατὰ Νόμον δὲν εἶναι ἄκυρον, ἢ ἐὰν παρεδέξατό τι ὡς ὀρθὸν τάχα καὶ νόμιμον, ὅπερ δὲν ἔπρεπε νὰ δεχθῆ ὡς τοιοῦτον κατὰ νόμον· ιγ'] ἐὰν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστικῶν διατυπώσεων καὶ τὴν σύνταξιν καὶ ἐπίδοσιν τῶν δικογράφων εἴτε κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαδικασίας, εἴτε πρὸ ταύτης ἐν τῇ προδικασίᾳ, τὸ δικαστήριον δὲν ἐτήρησε τοὺς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐπιβαλλομένους δικονομικοὺς ὅρους καὶ κανόνας· ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει, ἧτοι ὅταν ὑπάρχωσιν ἀκυρότητες καὶ παρατυπία ἐν τῇ προδικασίᾳ οἱ διάδικοι ὀφείλουσιν ἵνα ποιήσωνται ἐνστάσεις περὶ τούτων ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου ἢ τοῦ ἐφετείου· ἄλλως ἀποκλείονται ἵνα προτείνωσι τοιαύτας τὸ πρῶτον κατ' ἀναψηλάφησιν ὡς καλυφθείσας· ιδ'] ἐὰν ἐν τῇ ἀναψηλαφωμένῃ ἀπόφασιν ὑπάρχει παντελῆς ἔλλειψις τοῦ αιτιολογικοῦ μέρους αὐτῆς, καὶ ιε'] ἐὰν ἢ ἀναψηλαφωμένη ἀπόφασις ἀντίκειται προφανῶς εἰς τὸ γράμμα τοῦ νόμου².

1. Ὑπερβασίς καθηκόντων θεωρεῖται. φέρ' εἰπεῖν, ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐξερχόμενον τῶν ὁρίων τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἐπεμβαίνει εἰς καθήκοντα ἄλλης διοικητικῆς ἢ νομοθετικῆς, εἴτε εἰς ἐκδίκασιν ὑποθέσεως ἢ λόγῳ ὕλης εἶναι ἀναρμόδιον ἵνα δικάσῃ (π.χ. τὸ Μικτὸν Δικαστήριον δικάζει ὑπόθεσιν περὶ διαζυγίου, ἢ τὸ Ἑκκλησιαστικὸν περὶ πρικοῦς κτλ.).

2. Ἀπαιτεῖται ὅμως ἵνα ἢ ρητῆ ἢ παραβίσις καὶ σαφῆς ὁ παραβιάζόμενος νόμος.

Προθεσμία ἀναψηλαφήσεως.

Ἡ πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμία εἶναι κατὰ γενικὸν κανόνα 120 ἡμερῶν¹ ὑπολογιζομένη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν αὕτη ἦναι κατ' ἀντιμωλίαν· ἐὰν ὅμως ἡ ἀπόφασις ἦ ἐρήμην ἐκδομένη, ἡ προθεσμία τῶν 120 ἡμερῶν πρὸς ἀναψηλάφησιν ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας. Εἰδικώτερον δὲ καθ' ὅσον ἀφορᾷ περιπτώσεις τινὰς ἐκτάκτους, παρατηροῦμεν περὶ τῆς πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμίας τὰ ἐπόμενα: α'] ἐὰν ἡ καθ' ἧς ἀναψηλάφησις ἀπόφασις ἀπευθύνηται ἐναντίον ὀρφανῶν, ἅτινα δὲν ἀντεπροσωπεύθησαν νομίμως ἐν τῇ δίκῃ, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς αὐτὰ προσωπικῶς, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῶν, μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν², β'] ἐὰν ἡ ἀναψηλάφησις στηρίζεται ἐπὶ τοῦ λόγου τῆς πλαστό-

1. Ἴδε ἄρθρ. 100 καὶ 125 ἔμπορ. Δικονομίας.

2. Ἴδε ἄρθρ. 127 ἔμπορ. Δικον. Ἐν τούτοις ἡ ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ ἀναφερομένη φράσις ὅτι ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ ὀρφανὰ προσωπικῶς ἢ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῶν μετὰ τὴν ἡβην, ἐστὶν οὐχὶ ὀρθὴ παραφρασθεῖσα οὐχὶ κυριολεκτικῶς ἐκ τοῦ τουρκικοῦ, διότι τὸ τουρκικὸν κείμενον δὲν λέγει μετὰ τὴν ἡβην· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν, ἡ ἐνηλικιότης δὲ κατὰ τὴν Ὁθ. Νομοθεσίαν θεωρεῖται πλήρης ὑπάρχουσα παρά τε τοῖς ἄρρεσιν ὡς καὶ τοῖς θηλέοις ὅτε ταῦτα ἔχουσι συμπληρωμένον τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν. (Ἴδε καὶ ἄρθρον 986 τοῦ ὀθωμ. ἀστυκοῦ Κώδικος).

τητος τῶν προσαχθέντων ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἐγγράφων, ἢ τοῦ δόλου, ἢ τῆς ἀνευρέσεως κεκρυμμένων ὑπ' αὐτοῦ ἐγγράφων καὶ μὴ ἐπιδειχθέντων ἐπομένως κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἢ πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως ἢ κηρύξεως τῆς πλαστογραφίας ἢ τοῦ δόλου, ἢ ἀπὸ τῆς ἀνευρέσεως τῶν ἐπισηθέντων ἐγγράφων πιστοποιουμένης τῆς χρονολογίας τῆς ἀνευρέσεως τούτων δι' ἐγγράφου ἀξιοπίστου καὶ βεβαιότητα παρέχοντος περὶ τῆς ἀληθείας¹, γ'] ἐὰν ἡ ἀναψηλάφησις αἰτῆται ἕνεκα ἀντιφάσεως δύο ἀποφάσεων πρὸς ἀλλήλας ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς μεταγενεστέρας ἐκ τῶν ἀντιφασκουσῶν ἀποφάσεων², δ'] ἐὰν ὁ διάδικος ἀποβιώσῃ μετὰ τὴν κοινοποίησιν αὐτῷ τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως, ἡ προθεσμία τῆς ἀναψηλαφήσεως διακόπτεται διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς πρὸς ἀναψηλάφησιν προθεσμίας ἄρχεται λογιζόμενον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐθις τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως εἰς τοὺς κληρονόμους ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἀποθανόντος³, ε] τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλόντος ἀναψηλά-

1. Ἴδε ἄρθρ. 128 ἔμπορ. Δικονομίας.

2. Ἴδε ἄρθρ. 129 ἔμπορ. Δικονομίας.

3. Ἴδε ἄρθρ. 129 ἔμπορ. Δικονομίας, παρὰ τὸ δὲ καὶ πρὸς τὸ 103 αὐτόθι. — Οὕτω φέρ' εἰπεῖν ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη τῇ 2 Ἰανουαρίου 1896 τῷ καθ' οὗ αὕτη, ὁ δὲ πρὸς ὃν ἐκοινοποιήθη ἀπεβίωσε τῇ 20 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἡ προθεσμία διακόπτεται τῆς ἀναψηλαφήσεως· οὕτω δὲ 18 μὲν ἡμέραι ὑπολογίζονται ἐν τῇ προθεσμίᾳ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ διαδί-

φησιν κατά τινος απόφασεως δύναται καὶ ὁ κατ' ἀναψηλάφησιν ἐναγόμενος ἢ ἀναψηλαφώμενος καίπερ μὴ ὑποβαλὼν ἐγκαίρως καὶ ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας τῶν 120 ἡμερῶν αἴτησιν ἀναψηλαφήσεως, ἵνα ὑποβάλλῃ διαρκούσης τῆς ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ προκληθείσης κατ' ἀναψηλάφησιν διαδικασίας ἀναψηλάφησιν κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως πρὸς ἐπανόρθωσιν διατάξεων τινῶν αὐτῆς παραβλαπτουσῶν τὰ δίκαια αὐτοῦ¹.

Σύνταξις καὶ ὑποβολὴ τῆς ἀναψηλαφήσεως.

Ἡ ἀναψηλάφησις συντάσσεται εἰς διπλοῦν· ἐὰν αἰτῆται ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἢ ἀναψηλάφησις ἀποφάσεως τελεσιδίκου ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου, ἢ αἴτησις ἀναψηλαφήσεως ἐπιδίδεται πρὸς ἐπιψήφισιν, παραπομπὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ πρωτοκόλλησιν εἰς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον, τὸν καὶ πρόεδρον αὐτοδικαίως τοῦ ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου, ἐὰν δὲ πάλιν ἢ ἀναψηλάφησις ἀπευθύνηται κατ' ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου, ἢ αἴτησις

κου, αἱ δὲ λοιπαὶ 102 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς προθεσμίας ὑπολογίζονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος.

1 Ἴδε ἄρθρ. 131 ἐμπορ. Δικον. — Οὕτως ἐφ' ὅσον παρατείνεται ἢ ἐκδίκασις τῆς ἀναψηλαφήσεως τῆς ὑποβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων καὶ τὸ δικαστήριον δὲν ἀπεφάνθη ἐπ' αὐτῆς, παρτείνεται διὰ τὸν ἀναψηλαφώμενον καὶ ἡ τῆς ἀναψηλαφήσεως προθεσμία καὶ δύναται ἵνα ὑποβληθῇ ἀναψηλάφησις κατὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως παρ' αὐτοῦ ἔστω καὶ ἐὰν ἔληξεν ἢ νόμιμος προθεσμία τῶν 120 ἡμερῶν.

ἀναψηλαφήσεως ἐπιδίδεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην διὰ τὰ περαιτέρω· ὁμοίως ἐὰν ἢ ἀναψηλάφησις ἀπευθύνηται κατ' ἀποφάσεως τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρευόντων ἀνωτάτων δικαστηρίων, ἤτοι τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἢ αἴτησις ἀναψηλαφήσεως ἐπιδίδεται πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὅστις παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον· ὁ ἀναψηλαφῶν διάδικος ἅμα τῇ ἐπιψηφίσει καὶ παραπομπῇ τῆς αἰτήσεως ἀναψηλαφήσεως ὀφείλει ἵνα ἐπιδιώξῃ ἐγκαίρως τὴν πρωτοκόλλησιν ταύτης ὡς καὶ τοῦ συνημμένου ἀντιγράφου μετὰ καὶ τῶν προτάσεων καταβάλλον τὰ νενομισμένα δικαστικὰ τέλη καὶ σὺν τούτοις λόγῳ παραβόλου ἢ προστίμου 15 μὲν λίρας ὀθωμανικὰς ἐὰν ἢ ἀναψηλαφωμένη ἀπόφασις ἐξεδόθη κατ' ἀντιμωλίαν, 7 1/2 δὲ λίρας ὀθωμ. ἐὰν αὕτη ᾖ ἐκδεδομένη ἐρήμην· τὸ εἰρημένον ποσὸν τῶν 15 ἢ 7 1/2 ὀθωμ. λιρῶν, ὅπερ νόμιμον παράβολον εἴθισται λέγεσθαι, ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς κατὰ τύπους τῆς ἀναψηλαφήσεως ἐπιστρέφεται ἀκέραιον τῷ καταβαλόντι παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ταμείου, ἐν περιπτώσει δ' ἀπορρίψεως τῆς ἀναψηλαφήσεως ἀπόλλυται διὰ τὸν ἀναψηλαφῶντα καὶ τὰ μὲν 2/3 μένουσι πρὸς ὠφέλειαν τοῦ δικαστικοῦ ταμείου, τὸ δὲ 1/3 δίδεται λόγῳ ἀποζημιώσεως τῷ καθ' οὗ ἢ ἀναψηλάφησις διαδίκῳ, ὅστις ἄλλως ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ αἰτῆσαι πλείονα ἀποζημιώσιν¹.

1. Ἴδε ἄρθρ. 133 καὶ 137 ἐμπορ. Δικονομίας.

Πρωτοκολληθείσης τῆς αἰτήσεως ἀναψηλαφήσεως καὶ τοῦ συνημμένου αὐτῇ ἀντιγράφου ὡς καὶ τῶν προτάσεων καὶ καταβληθέντων τῶν τε δικαστικῶν τελῶν ὡς καὶ τοῦ νομίμου παραβόλου, ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐνεργεῖ τὴν κοινοποίησιν ἀντιγράφου ἀναψηλαφήσεως καὶ προτάσεων τῶ ἀναψηλαφωμένῳ, ἐρίζων τὴν δικάσιμον ὀκτὰήμερον μὲν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐὰν ὁ ἀναψηλαφώμενος εὕρισκεται ἐν τῷ αὐτῷ μέρει, μεγαλύτεραν δὲ ταύτης ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως καὶ συντάσεων τὴν πρᾶξιν ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ἀναψηλαφήσεως, ὡς ἀκολουθῶς:

«Ὅριζομεν δικάσιμον τῆς παρουσίας ἀναψηλαφήσεως τὴν πρώτην καὶ ὥραν τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως καὶ παραγγέλλομεν τὸν δικαστικὸν κλητῆρα ὅπως κοινοποιήσας ἀντίγραφον ταύτης μετὰ προτάσεων τῷ καθ' οὗ αὕτη ὑπηκόῳ ὀθωμανῷ, κατοίκῳ καλουμένῳ ἵνα ἐμφανισθῇ πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ἀνω ὀρισθεῖσαν δικάσιμον, ἐνώπιον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ (ἢ Μικτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ) Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως καθόσον ἄλλως, δικασθῆσεται ἐρήμην, ὑποβᾶλλον ἡμῖν ἐγκαίρως τὸ τακτικὸν ἐπιδοτήριον.

Ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει τῇ

Ὁ Πρόεδρος
(ὕπ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὕπ.)

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον αὐθημερόν

Ὁ Γραμματεὺς
(ὕπ.)

Ἡ ἀναψηλάφησις οὐδόλως ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, κατὰ συνέπειαν πᾶσα αἴτησις τοῦ ἀναψηλαφῶντος μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἀναψηλαφήσεως περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ τὸ δικαστήριον εἰς ὃ ἐπεδόθη ἢ ἀναψηλάφησις δύναται ἵνα ἐκδῶ πιστοποιητικὸν ἀναστολῆς ἐκτελέσεως, καθόσον ἀντίκειται τοῦτο ρητῶς τῷ 135 ἄρθρῳ τῆς ἐν χρήσει ἐμπορικῆς Δικονομίας, ἔτι δὲ καὶ τῷ 211 τῆς Πολιτικῆς.

Διαδικασία κατ' ἀναψηλάφησιν.

Ἐὰν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον δὲν ἐμφανισθῇ ὁ ἀναψηλαφῶν ἄνευ δεδικαιολογημένου λόγου, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει ἀπλῶς τὴν ἀναψηλάφησιν αἰτῆσει τοῦ ἀναψηλαφωμένου καὶ ἐπικυροῖ ἐρήμην τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν· ἐὰν ἐξ ἐναντίας παραστῇ μόνος ὁ ἀναψηλαφῶν, τὸ δικαστήριον προβαίνει καὶ αὐθις εἰς τὴν ἐρήμην ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ἀκρώμενον τοῦ ἀναψηλαφῶντος, ἀλλὰ δὲν προβαίνει εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀναψηλαφήσεως καὶ τὴν ἀκύρωσιν τῆς προεκδοθείσης αὐτοῦ ἀποφάσεως ἢ μετὰ σχηματισμὸν πεποιθήσεως ἐδραίας περὶ τοῦ βασίμου τῶν λόγων τοῦ ἀναψηλαφῶντος. Ἐννοεῖται δ' ὅτι κατὰ τῆς ἐρήμην ταύτης ἀποφάσεως ὁ ἐρήμην δικασθεὶς κέκτηται τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς

ἐντὸς τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης αὐτῷ¹.

Ἐὰν ἀμφοτέροισι διάδικοι παραστῶσιν, ὁ πρόεδρος παρέχει τὸν λόγον πρῶτον εἰς τὸν ἀναψηλαφῶντα², ὅστις ἀναπτύσσει τὰς ἐλλείψεις τῆς ἀποφάσεως, ἧς ἠτήσατο τὴν ἀναψηλάφησιν, περιοριζόμενος εἰς τοὺς λόγους τοὺς ἀναφερομένους ἐν τοῖς ἄρθροισι 123 καὶ 124 τῆς ἐμπορικῆς Δικονομίας καὶ μὴ εἰσερχόμενος ποσῶς εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, μετὰ δὲ τοῦτο παρέχεται ὁ λόγος τῷ ἀναψηλαφωμένῳ πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν προσβαλλομένων λόγων τῆς ἀναψηλαφήσεως. Τὸ δὲ δικαστήριον, μετὰ διάσκεψιν ἰδίᾳ, ἐὰν μὲν εὖρη βασίμους τοὺς λόγους τῆς ἀναψηλαφήσεως, ἀπορρίπτει τὴν ἀναψηλάφησιν καὶ ἐπικυροῖ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν, ἀπαγγέλλει δὲ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῖς διαδίκοις· ἐὰν δὲ τὸναντίον θεωρήσῃ βασίμους τοὺς λόγους τῆς ἀναψηλαφήσεως, δέχεται κατὰ τύπους τὴν ἀναψηλάφησιν καὶ ἀπαγγέλλον τὴν περὶ παραδοχῆς κατὰ τύπους τῆς ἀναψηλαφήσεως ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῖς διαδίκοις καταργεῖ τὴν προσβληθεῖσαν πρωτόδικον ἀπό-

1. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐννοεῖται ὅτι ὑπάρχει ὅταν πρόκειται περὶ ἀνακοπῆς κατ' ἀναψηλάφησιν ἐρήμην ἐκδοθείσης πρὸ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου δικάζοντος ἐπὶ πνευματικῆς διαφορᾶς· ἀλλ' ἐὰν ἡ ἐρήμην ἀπόφασις εἶναι ἐκδεδομένη πρὸς μίχτου ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἡ ὑποβολὴ τῆς ἀνακοπῆς ἐπιτρέπεται μέχρι ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως διὰ τῆς ἀρμοδίας ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς.

2. Ἐκτὸς ἐὰν ἔχῃ ὁ ἀναψηλαφώμενος ἐνστάσεις ἀπαρδεύτου ἢ ἐκπροθέτμου τῆς ἀναψηλαφήσεως, ὅτε ἀκούεται πρῶτος.

φασιν ἐξ ὑπαρχῆς ἀναθεωροῦν τὴν ὑπόθεσιν, εἴτε ἀπλῶς μετὰ τὴν παραδοχὴν κατὰ τύπους τῆς ἀναψηλαφήσεως καὶ εἶτα συζήτησιν καὶ διάσκεψιν ἐπὶ τῆς οὐσίας ἀκυροῖ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κατ' ἔφεσιν ἀπόφασιν, ἔτι δὲ καὶ τὴν πρωτόδικον, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν πρὸς τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, συμφώνως τῷ Νόμῳ.

Ἐὰν ὁ λόγος τῆς ἀναψηλαφήσεως τῆς ἀποφάσεως στηρίζεται ἐπὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας ἀντιφάσεως δύο ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καὶ μεταξύ τῶν αὐτῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον δεχόμενον τὴν ἀναψηλάφησιν ἀκυροῖ ὀλοσχερῶς τὴν μεταγενεστέραν ἀπόφασιν καὶ ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς προγενεστέρας ἀποφάσεως ἐπικυροῦν καθ' ὀλοκληρίαν τὰς διατάξεις αὐτῆς¹.

Μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀναψηλαφήσεως κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαδίκων οὐδὲν ἄλλο ἔνδικον μέσον πλέον ὑπολείπεται τῷ ἡττηθέντι διαδίκῳ, κατὰ συνέπειαν δευτέρα αἴτησις ἀναψηλαφήσεως κατὰ τῆς κατ' ἀναψηλάφησιν ἐκδοθείσης ἀποφάσεως οὐδαμῶς ἐπιτρέπεται καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται ἵνα γένηται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελε τυχὸν ὑποβληθῆῖ τοιαύτη, ὁ καθ' οὗ ἡ ἀκυρὸς αὕτη αἴτησις ἀναψηλαφήσεως ἀπευθύνεται διάδικος κέκτηται τὸ δικαίωμα ἵνα ἐξαιτήσηται παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἀποζημιώσεις παρὰ τοῦ οὕτως ἀκύρως ἐπιδόντος τὴν δευτέραν

1. Ἴδε ἄρθρ. 139 ἐμπορ. Δικονομίας.

περι αναψηλαφήσεως αίτησιν¹ εάν ομοίως ή κατ' αναψηλάφησιν εκδοθεῖσα υπό τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου απόφασις ἢ ἐρήμην, ὁ δὲ ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος δὲν ἀνακόψη ταύτην ἐντὸς τῆς νομίμου πρὸς ἀνακοπήν προθεσμίας, ἥτοι ἐντὸς 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν νομίμου κοινοποιήσεως τῆς κατ' αναψηλάφησιν ἐρήμην ἀποφάσεως, ἢ ἀπόφασις αὐτοδικαίως καθίσταται τελεσίδικος καὶ ἀποκλείεται πᾶσα προσβολή δι' οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου².

Χάριν τῶν βουλομένων παρατίθημι ἐν τέλει τοῦ περι ἀναψηλαφήσεως κεφαλαίου τὸ ἀκόλουθον σχέδιον αἰτήσεως ἀναψηλαφήσεως καὶ προτάσεων, ὡς καὶ ἀποφάσεως κατ' αναψηλάφησιν.

1. Ἴδε ἄρθρ. 140 ἐμπορ. Δικονομίας.

2. Ἐξαίρεσις ὑπάρχει, ὡς προελέχθη, ὅτι ἡ ἀνακοπή ἀπευθύνεται κατ' ἀποφάσεως κατ' αναψηλάφησιν ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων ἐκδοθείσης παρὰ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀφορώσῃ χρηματικὴν δόσιν καὶ ἐν γένει οἰανδήποτε ὑλικὴν ὑποχρέωσιν, καθόσον τότε ἡ ὑποβολή τῆς ἀνακοπῆς ἐπιτρέπεται μέχρις ἐκτελέσεως τῆς ἐρήμην κατ' αναψηλάφησιν ἀποφάσεως διὰ τῆς ἀρμοδίας Πολιτικῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως τῷ μὴ θελήσαντι ἵνα δικασθῇ διαδίκῳ καὶ ἀχωρήσαντι τοῦ δικαστηρίου, συνωδᾶ τῷ περιεχομένῳ τῶν ἄρθρων 76 καὶ 77 τῆς ἐμπορικῆς δικονομίας.

ΑΝΑΨΗΛΑΦΗΣΙΣ

Χ. . . Δ. . . ὑπαλλήλου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοικοῦ τῆς κωμοπόλεως Ναούσης τῆς ἐπαρχίας Βερροίας,

κατὰ

Γ. . . Κ. . . ἐμπόρου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ καὶ κατοικοῦ ομοίως Ναούσης τῆς Βερροίας,

καὶ κατὰ

τῆς ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 179 καὶ ἡμερ. 13 Μαΐου 1892 κατ' ἔφεσιν ἀποφάσεως τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου

Ἐνώπιον

τοῦ αὐτοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Πρὸς τὴν **Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκου-
μενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριον . . .**
κτλ. κτλ. κτλ.

Παναγιώτατε Δέσποτα

Τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον δικάζον κατ' ἔφεσιν ἐπὶ τῆς μεταξὺ ἐμοῦ τοῦ εὐσεβάστως ὑποφαινομένου καὶ τοῦ ἀντιδίκου Γ. Κ. . . περὶ ἀποδόσεως προικὸς ἐνώπιον αὐτοῦ δίκης, ἐξέδοτο ἀπόφασιν ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 179 καὶ ἡμερ. 13 Μαΐου ἐ. ἔ. δι' ἧς ἀπορρίπτων τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 984 καὶ ἡμερ. 14 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἔφεσίν μου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3

καὶ ἡμερ. 24 Νοεμβρίου π. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βεροίας ἐπικυροῖ καθ' ὀλοκληρίαν τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν καὶ ἐπιβάλλει μοι τὰ δικαστικά ἐξόδια καὶ τέλη κινόντα εἰς γρ. 540.

Ἐπειδὴ τὸ Σεβ. Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον οὐχὶ ὀρθῶς παρεῖδε τὰς ἐν τῇ ἐφέσει μου ὑποβληθείσας πολλαπλὰς ἐνστάσεις μου κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως περὶ τῆς μὴ ἀναγραφῆς ἐν τῇ ἐφεσιβαλλομένῃ ἀπόφασιν τοῦ τίτλου τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου τῶν ὀνομάτων τῶν λαβόντων μέρος πρωτοδίκως δικαστῶν, τῆς ὑπηκοότητος ἐθνικότητος καὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν διαδίκων, τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς κατὰ πλειονοψηφίαν ἢ ὀλοψηφίαν, τῆς χρονολογίας τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους, καθ' ἣν τὸ πρωτόδικον δικαστήριον συνῆλθεν ὅπως συζητήσῃ, διασκεφθῆ καὶ ἐκδῶ τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν, τῆς μὴ ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως, τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προεδρεύοντος, ἀποφαινόμενον ἐκ τούναντιόν ἐν τῇ α'. σκέπει τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ὅτι αὗται δὲν ἀπαρτίζουσι στοιχεῖα ὑπαγορεύοντα ἀπαραιτήτως τὴν κατὰ νόμον ἀκύρωσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ἅτε ὅλως ἐπουσιῶδεις δῆθεν τυγχάνουσαι, καὶ ὅτι ἡ κυριωτέρα ἐλλείψις δῆθεν, ἢτοι ἡ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τῆς ἀποφάσεως καθίστησιν ἄκυρον τὸ ἀντίγραφον καὶ οὐχὶ τὴν ἀπόφασιν, καθόσον οἱ δικονομικοὶ οὗτοι τύποι ἀπαιτοῦνται ρητῶς πρὸς κατάρτισιν ἐγκύρου ἀποφάσεως, παραβιάζονται δὲ σαφῶς διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καὶ δίδουσι ρητῶς χώραν εἰς ἀναψηλάφησιν ὄντες οὐσιωδέστατοι καὶ οὐχὶ ἐπουσιῶδεις, διότι ἐάν τούναντιον ἦσαν ἐπουσιῶδεις ἡ Δικονομία δὲν ἀνέφερε τούτους οὐδὲ θὰ ἀπῆρτε τὴν ἀπαρέγκλητον τήρησιν αὐτῶν (ἐμπορ.

Δικον. ἄρθρ. 124 ἐδ. 2, 5. Πολ. Δικον. ἄρθρ. 202 ἐδ. 9. — Πυχρβ. δὲ ἄρθρ. 48, 49, 52, 58, 64 ἐμπορ. Δικονομ.) καὶ καθόσον δὲν πρόκειται περὶ παραλείψεως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου ἐν τῷ ἀντιγράφῳ τῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ἀπόφασιν.

Ἐπειδὴ τὸ ἐφετεῖον παρέλειψεν ἵνα ἀναφέρῃ καὶ τὰς λοιπὰς ἐνστάσεις μου α'] ὅτι τὸ πρωτόδικον δικαστήριον συνῆλθε πρὸς συζήτησιν καὶ ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου τὴν 3 Νοεμβρίου π. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν, ἡμέραν ἑορτάσιμον, ἐξηρημένην δ' ἐκ τοῦ Νόμου καὶ τῆς Νομολογίας πρὸς θεώρησιν δικαστικῶν ὑποθέσεων, β'] ὅτι δύο τῶν ἐν τέλει τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀποφάσεως ὑπογεγραμμένων ὡς δημογερόντων ὁ Κ. . . Ν. . . καὶ Κ. . . Μ. . . οὐδὲν ἔλαβον μέρος ἐν τῇ συζητήσῃ τῆς 3 Νοεμβρίου ὡς μὴ παρευρεθέντες κατ' αὐτὴν, ἕτερος δὲ ὡς δῆθεν δημογέρων ἐν ἐνεργείᾳ ὁ Μ. . . Α. . . ἔλαβε παρανόμως μέρος κατ' αὐτὴν, καίπερ πρὸ πολλοῦ παραιτηθεὶς ὡς δημογέρων ἐγγράφως καὶ παύσας τοῦ διατελεῖν ἐπομένως τοιοῦτος ἀποδεκτῆς γενομένης τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ, γ'] ὅτι καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου Βεροίας τετρακίς ἀποχωρήσας τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου τῇ 3 Νοεμβρίου π. ἔ. δὲν δύναται ἵνα θεωρηθῆ νομίμως ὡς λαβὼν ἐν τῇ ὅλῃ συζητήσῃ μέρος, οὐδ' ὡς ἐκτελέσας καθήκοντα προέδρου τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου, δ'] ὅτι τὸ πρωτόδικον δικαστήριον μίαν μόνην φορὰν συνῆλθε πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου τὴν 3 Νοεμβρίου π. ἔ., τὴν δὲ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους, συνῆλθεν αὐτόκλητον, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τοὺς διαδίκους καὶ χωρὶς νὰ προσκαλέσῃ τούτους μετὰ ἢ ἀνευ κλήσεως ὅπως παραστῶσιν εἰς δευτέραν συνεδρίαν πρὸς

περαιτέρω συζήτησιν, ἐκτίμησιν τῶν ἀποδείξεων καὶ ἀκρόα-
σιν τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως αὐτοῦ, οὐδ' ἀπεφάνθη
περὶ τούτων, αἰτιολογῶν τὸ ἀβάσιμον αὐτῶν καὶ ἐγκρίνον
τὴν ἀπόρριψιν, κατὰ δὲ τὸν Νόμον ἕνεκα τῆς παρασιωπή-
σεως ταύτης, ἐπιτρέπεται ρητῶς ἀναψηλάφησις (ἐμπορ.
Δικον. ἄρθρ. 123 ἐδ. 3 καὶ ἄρθρ. 124 ἐδ. 4).

Ἐπειδὴ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον παρεσιώπησε καὶ
παρείδεν ἐν τῇ κατ' ἔφεσιν ἐκδοθείσῃ ἀποφάσει αὐτοῦ τὰς
ὑποβληθείσας αὐτῷ νομίμους ἐνστάσεις μου περὶ ἀκυρότη-
τος τῆς ἀγωγῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου ἐπιδοθείσης ἐνώ-
πιον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου Βερροίας,
ἐν ᾧ αὕτη, ὡς καὶ πρωτοδίκως ὑπεστήριξα, ἐστρεψίτο
παντελῶς τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν στοιχείων, καὶ δὲν
ἐποιεῖτο ποσῶς μνειάν τῶν ὑπηκοοτήτων καὶ ἐπαγγελά-
των τῶν διαδίκων, οὐδὲ μετεῖχε τῶν ἀπαραιτήτως ἀναγ-
καίων μερῶν, ἱστορικοῦ, αἰτιολογικοῦ καὶ διατακτικοῦ,
οὕτω δὲ ἔκ τε τῆς παρασιωπήσεως ταύτης καὶ τῆς παρά-
βιάσεως ρητῶν δικονομικῶν διατάξεων, καθ' ἃς τοιαῦτα
ἀγωγαὶ ἐξ ὑπαρχῆς εἰσὶν ἄκυροι καὶ ἀπορριπτέαι παρὰ
παντὸς δικαστηρίου, γεννᾶται δικαίωμα ἀναψηλάφησεως
τῆς ἐκδοθείσης κατ' ἔφεσιν ἀποφάσεως (ἐμπορ. Δικον.
ἄρθρ. 123 ἐδ. 3) ἀντικειμένης ἄλλως καὶ τῷ νόμῳ (ἐμπορ.
Δικον. 124 ἐδ. 5. Παράβ. καὶ ἄρθρ. 2).

Ἐπειδὴ τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ἐσφαλμένως καὶ
αὐτοκλήτως μεταλλάξαντος τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ
ἀντιδίκου, αἰτουμένου δι' αὐτῆς ἀπόδοσιν προικὸς καὶ
ἐπιδικάσαντος αὐτῷ παραδόξως προγαμιαίαν δωρεάν, τοῦ
δὲ Σεβ. Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἐπικυρώσαντος τὴν τοιαύ-
την ἀπόφασιν καὶ παριδόντος τὴν νομιμωτάτην ἔνστασιν
ἡμῶν περὶ προφανοῦς μεταλλαγῆς τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς

τοῦ ἀντιδίκου, ἐπεδικάσθη τῷ ἀντιδίκῳ ἀντικείμενον μὴ
αἰτηθὲν παντελῶς παρ' αὐτοῦ, ἐπομένως δὲ καὶ διὰ τὸν
λόγον τοῦτον ρητῶς κατὰ τὸν Νόμον ἐπιτρέπεται ἡ ἀνα-
ψηλάφησις τῆς ἐκδοθείσης κατ' ἔφεσιν ἀποφάσεως αὐτοῦ
(ἄρθρ. ἐμπορ. Δικον. 123 ἐδ. 1—καὶ Πολ. ἄρθρ. 202 ἐδ. 1).

Ἐπειδὴ, οὐδεμιᾶς διεξαχθείσης ἀποδείξεως ἐνώπιον
τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἡ διαμ-
φισβητούμενη προῖξ παρελήφθη ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς τοῦ
πρωτοδίκου δικαστηρίου βασισθέντος ἐπὶ πιστοποιητικοῦ
εὐαρίθμων κατοίκων τῆς Νχούσης, τὴν γνησιότητα τῶν
ὑπογραφῶν τῶν ὁποίων ἐβεβαίωσε ἀπλῶς ἡ Δημογεροντία
Νχούσης, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὑπὸ ἡμερομ. 13 Νοεμβρίου
1891 ἀντιγράφου τοῦ εἰρημένου πιστοποιητικοῦ, ὃπερ κατέ-
θηκα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐφετείου, τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβού-
ῆδαι ἵνα ἀπορρίψῃ τὸ εἰρημένον ἐκμαρτύριον, οὐδεμίαν δυ-
νάμενον ἵνα ἔχῃ νομικὴν σημασίαν καὶ ἀκυρώσῃ τὴν πρω-
τόδικον ἀπόφασιν, παραπέμψῃ δὲ καὶ αὐθις τὴν ὑπόθεσιν
ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Μητροπολιτικοῦ Δικαστηρίου Βερροίας
πρὸς ἔνορκον διεξαγωγὴν τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, ὅπο-
τε φυσικώτατα ἐδικαιούμην ἵνα ποιήσωμαι γρῆσιν μαρτύ-
ρων ἀνταποδείξεως καὶ ὑπερασπίσω προσηκόντως τὰ δι-
κικά μου, μὴ πρᾶξαν δ' οὕτω παρέβη ρητὸν Νόμον καὶ τὴν
ἰδίαν αὐτοῦ μακρὰν Νομολογίαν, συνφθὰ τοῖς ὁποίοις οὐ-
δαμῶς οὐδέποτε ἐπιτρέπεται διεξαγωγὴ μαρτυριῶν ἀνω-
μοτεῖ, πολλῷ δὴ μᾶλλον, ὅσῳ, πρῶτον μὲν τὸ προσαχθὲν
ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβλήτου ἀντίγραφον τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς
Κοινότητος Νχούσης ἐν σελίσιν 147—148 γενομένης κατα-
γραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προικὸς τῆς ἀποβιωσάσης συ-
ζύγου μου, ἐμφαίνει, ὡς δῆλον γίγνεται, τὴν καταγραφὴν
ἀπλῶς καὶ ἐκτίμησιν αὐτῆς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν παράδοσιν

μοι ταύτης, πρόκειται δ' ἀκριβῶς περί τῆς παραδόσεώς μοι τῆς προικὸς, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς ἀπλῆς καταγραφῆς καὶ ἐκτιμῆσεως αὐτῆς, δεύτερον δὲ οὐδεμίᾳ ἔλαβε χώραν πανηγυρικὴ μεταφορὰ τῆς προικὸς, οὐδ' ἦν δυνατόν λογικῶς γενέσθαι, ὡς ἀναληθῶς διατείνεται ὁ ἀντίδικος, ἐπιηρέας διὰ τοιούτου δόλου τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐφετείου, ἀνυπόστατος δὲ εἶναι καὶ ἀβάσιμος ἢ κατὰ τὴν φαντασίαν τοῦ ἀντιδίκου ὑπαρξίς δῆθεν τοῦ πασιδήλου, ἐπομένως δ' ἔνεκα παραβάσεως ρητοῦ Νόμου, προκειμένου περὶ ἐνόρκου καταθέσεως τῶν ἐξεταζομένων μαρτύρων, ἐπιτρέπεται μοι ρητῶς τὸ δικαίωμα τῆς ἀναψηλάφησεως (Ἄρμ. βιβλ. Α'. τίτλ. Β'. ἐδ. 14, 16, 21—καὶ Βασιλ. βιβλ. 21 τίτλ. 1 ἐδ. 23. Ἐμπορ. Δικον. 124 ἐδ. 5).

Ἐπειδὴ ὁ ἰσχυρισμὸς μου ἐνώποιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ὅτι ἔνεκα τῆς σοβραῖς καὶ ἀνιάτου ἀσθενείας τῆς συζύγου μου, πασχούσης καὶ πρὸ τοῦ γάμου αὐτῆς ἠναγκάσθην ἵνα δαπανήσω πλέον τῶν 200 λιρῶν, τοῦθ' ὀπερ προσηνέχθην ἐν' ἀποδείξῳ, οὐδὲν εἶναι δυνατόν ἵνα ὑποτεθῆ, καθ' οἷονδῆποτε τρόπον καὶ ἂν διύλισθῆ, ὅτι ἀπαρτίζει ὁμολογίαν παραλαβῆς τῆς προικὸς ὑπ' ἐμοῦ, καὶ ἐμφαίνει ἀπίτησιν οἷονεὶ συμψηφισμοῦ μετ' αὐτῆς τῶν πρὸς ἴκσιν δαπανῶν, ἀλλ' ἀπλῶς τὴν πρόθεσιν τοῦ ἀποδείξαι ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ὅτι οὐ μόνον δὲν ἔλαβον προίκα, ἀλλὰ καὶ ἔδαπάνησα πρὸς νοσήλαιαν, κηδείαν, μνημόσυνα κτλ., ἅτινα ἐδικαιούμην ἵνα ἀπαιτήσω παρὰ τοῦ ἀντιδίκου.

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθήσω κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει, ἐξαιτούμαι εὐσεβῶς παρὰ τῆς Υ. Θ. Παναγιότητος ὅπως εὐχρεσθῆ ἢ παραπέμψαι

τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σεβ. Δ. Β. Μ. Συμβουλίου, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κοινοποιουμένου ἀντιγράφου τῆς παρουσίας ἀναψηλάφησεως, τῷ γενικῷ πληρεξουσίῳ τοῦ ἀντιδίκου καὶ ἀντικλήτου αὐτοῦ Κ. . . . Τ. . . . δικηγόρῳ ἐνταῦθα, κλητευθῆ οὕτως ἵνα παρὰ τῆς ἐμπροθέσμως ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον, γένηται δεκτὴ ἢ παρούσα ἀναψηλάφησίς μου, διαταχθῆ ἢ ἐπιστροφή μοι τοῦ κατατεθέντος εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον δεκαπενταλίου παραβόλου, ἀκυρωθῆ ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου Βερροίας ὑπ' ἀριθμ. 3 καὶ ἡμερομ. 24 Νοεμβρίου 1891, γιγνομένης ἀποδεκτῆς τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου 984 καὶ ἡμερομ. 14 Φεβρουαρίου 1892 ἐφέσεώς μου κατ' αὐτῆς, παραπεμφθῆ πρὸς τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκδικασίαν κατὰ νόμους ἢ μετὰ τοῦ ἀντιδίκου ὑπόθεσις ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου Βερροίας, καταδικασθῆ ὁ ἀντίδικος Γ. Κ. . . εἰς τὴν καταβολὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς ἐφεσίμως καὶ κατ' ἀναψηλάφησιν, ὡς καὶ τῶν πρωτοδικῶς, ἐφεσίμως καὶ κατ' ἀναψηλάφησιν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῆ 1892

Τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος

Εὐπειθέστατος Θεράπων
ὁ γενικὸς πληρεξούσιος δικηγόρος
καὶ ἀντικλήτος τοῦ ἀναψηλάφη-
τος Χ. . . . Δ. . . .

(ὑπ.) Ε. . Τ. . .

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Χ. . . . Δ. . . . κατοίκου Νχούσης τῆς Βερροίας

κατὰ

Γ. . . . Κ. . . . κατοίκου ὁμοίως αὐτόθι καὶ

καὶ κατὰ

τῆς ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. 179 καὶ ἡμερ. 13 Μαΐου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως κατ' ἔφεσιν τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Ἐνώπιον

τοῦ αὐτοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ὡς ἐφετείου.

Διὰ τοῦς ἐν τῇ ἀναψηλαφήσει μου προβαλλομένου λόγους — καὶ

ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐν χρήσει ἐμπορικὴν Δικονομίαν πᾶσα ἀπόφασις δεόν ἵνα περιέχῃ τὰ ὀνόματα τοῦ προέδρου καὶ τῶν δικαστῶν τῶν ἐκδόντων αὐτήν, τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐθνικότητα, ὑπηκοότητα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, ἐὰν ἐξεδύθη καθ' ὁμοψηφίαν ἢ πλειοψηφίαν ἢ πλειοψηφίαν, καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους, συνᾶμα δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν δικονομίαν ἀπαιτεῖται ὅπως πᾶσα ἀπόφασις οὕτως νομίμως καταρτισθεῖσα ἀπαγγέλληται ὑπὸ τοῦ προέδρου δημοσίᾳ τοῖς διαδίκοις ἐπ' ἀκροατηρίου (ἄρθρ. 52, 64).

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ ἐκκληθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἀπόφασις τοῦ Μικτοῦ Μητροπολιτικοῦ Δικαστηρίου Βερροίας, οὐδένα φέρει χαρακτηρὰ καὶ τύπον ἀποφάσεως, διότι οὐδὲ τῶν ὀνομάτων τῶν λαβόντων μέρος δικαστῶν, οὐδὲ τῆς ὑπηκοοῦτος, ἐθνικό-

τητος καὶ ἐπαγγέλματος τῶν διαδίκων, οὐδὲ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ὁμοψηφίαν ποιεῖται μνείαν, πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τὴν χρονολογίαν σημεῖοι τῆς ἡμέρας, τοῦ μηνὸς καὶ τοῦ ἔτους, καθ' ἣν τὰ πρωτόδικον δικαστήριον συνῆλθεν ὅπως συζητήσῃ, διασκεφθῇ καὶ ἐκδῶ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἥτις οὐδὲ κἂν ἀπηγγέλθη, οὐδὲ φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προεδρεύοντος, ἐπομένως δὲ ὡς οὕτω παρὰ τὰς ρηθείσας δικονομικὰς διατάξεις καταρτισθεῖσα εἶναι ἀκυρώσιμος κατὰ Νόμους, καθόσον οὐχὶ ὀρθὴ ἐστὶν ἡ θεωρία ἢ ἐν τῇ πρώτῃ σκέψει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου διατυπούμενη, ὅτι αἱ ἐνστάσεις αὗται, ὡς ὅλως δῆθεν ἐπουσιώδεις τυγχάνουσιν, δὲν ἀπαρτίζουν στοιχεῖα ὑπαγορεύοντα ἀπαραιτήτως τὴν κατὰ Νόμους ἀκύρωσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, διότι οὐδεμίαν διάταξιν, ἀναγεγραμμένην ἐν Δικονομίᾳ ἰσχυροῦσιν καὶ ἐφαρμοζομένην, εἶναι ποτε δυνατόν παρὰ τινος δικαστηρίου ἵνα ἐξονομάζηται ἐπουσιώδης καὶ δὴ καὶ ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, ὅπερ ἐν πάσῃ αὐστηρότητι πρόκειται ἵνα ἐφαρμόσῃ τὸν Νόμον, ἐλέγχον τὰς πράξεις κατωτέρου δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ δὲν πρόκειται περὶ παραλείψεως τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ἀλλὰ περὶ ἐλλείψεως τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, ἥτις οὕτω μὴ ὑπάρχοντος καὶ γραμματέως, καθίσταται ἄκυρος, ἐπομένως δὲ τυγχάνει ἀνεξήγητος ἡ σκέψις τοῦ ἐφετείου ὅτι ἡ παράλειψις τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου ἐκ τοῦ ἀντιγράφου τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως καθίστησιν ἄκυρον τὸ ἀντίγραφον καὶ οὐχὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ὅτι ὁ τε πρόεδρος καὶ οἱ δικασταὶ ὑπέγραψαν ἐν τέλει τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ἐξ οὗ ἐξάγεται δῆθεν ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἔλαβον μέρος εἰς τὴν δίκην

καὶ ἀπεφάσισαν, διότι οὐδεμία μὲν ὑπογραφή τοῦ προέδρου ὑπάρχει ἐν τέλει, ἐκ τῶν ἐν τέλει δὲ ὑπογραφῶν τῶν σημειουμένων δημογερόντων, οὐδὲ ὅλως ἐξάγεται ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους οὗτοι ὡς δικασταὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν δίκην καὶ ἀπεφάσισαν.

Ἐπειδὴ ὁμολογουμένως καὶ ἀναντιρρήτως, τὸ μητροπολιτικὸν δικαστήριον Βερροίας μετήλλαξεν αὐθαίρετως τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου, ἐπιδικάσαν αὐτῷ προγαμιαίαν δωρεάν ἀντὶ προικὸς, ὡς ἐζήτει οὗτος διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομ. 14 Ὀκτωβρίου π. ἔ. ἀγωγῆς αὐτοῦ, δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς τὸ κατὰ τὴν δευτέραν σκέψιν τοῦ ἐφετείου σημειούμενον, ὅτι διὰ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν λέξεων δὲν μεταβάλλεται ποσῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς, διότι κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην δύναται τις πρωτοδίκως ἵνα ζητήσῃ προικὰ καὶ τὸ δικαστήριον νὰ τῷ ἐπιδικάσῃ οὐ μόνον προγαμιαίαν δωρεάν, ἀλλὰ καὶ ποσὸν διατροφῆς καὶ κληροδότημα ἀπὸ διαθήκης καὶ πᾶν ἄλλο, χωρὶς νὰ μεταβάλληται καὶ πάλιν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς, ὅπερ ἄτοπον φανερῶς, ἐπομένως δὲ διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς βάσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐπιδικάσεως τῷ ἀντιδίκῳ ὑπὸ τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ἀντικειμένου μὴ αἰτηθέντος, ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις εἶναι ἀκυρώσιμος, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅταν, ἀλλοίως φύσεως νομικῶς καὶ συνεπειᾶς εἰσὶν αἱ περὶ ἀποδόσεως προικὸς ἀπαιτήσεις παντὸς προικοδότου καὶ ὅλως διαφόρου φύσεως καὶ συνεπειᾶς εἰσὶν αἱ ἀπαιτήσεις περὶ ἀποδόσεως προγαμιαίων δωρεῶν, πάντῃ δ' ἐπίσης διάφοροι καὶ αἱ ἐνστάσεις, ἃς εἶναι δυνατόν ἵνα υποβῶντι τις νομίμως ἐναντίον ἐκείνης τῶν ἀπαιτήσεων τούτων.

Ἐπειδὴ πρὸς στήριξιν τῆς περὶ ἀποδόσεως προικὸς

ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου ἀπαιτεῖται ἐν πρώτοις καὶ κυρίως κατὰ νόμον ἢ ἀπόδειξις ὅτι αὕτη πράγματι κατεβλήθη μοι, τὸ δὲ τοιοῦτον ποσῶς ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου δὲν ἀπεδείχθη, οὐδεμιᾶς διεξαχθείσης κατὰ νόμους ἀποδείξεως οὐδὲ ὅλως δὲ πειστικαὶ εἰσὶν αἱ ἐν τῇ τρίτῃ σκέψει τοῦ Σεβ. Ἐφετείου δικτυπούμεναι κρίσεις ὅτι ἀποδείκνυται ὅτι παρεδόθη μοι δῆθεν ἢ ἀμφισβητούμενη προίξ, πρῶτον ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐφειβλήτου προσαχθέντος ἀντιγράφου τῆς ἐν τῷ ἐπισήμῳ βιβλίῳ τῆς κοινότητος Ναούσης (ἐν σελ. 147—148) γενομένης καταγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προικὸς τῆς ἀποβιωσάσης συζύγου μου β'] ἐκ τοῦ ὑπὸ ἡμερομ. 13 Νοεμβρίου π. ἔ. μαρτυρικοῦ ἐγγράφου τῶν ἐν τῇ ρηθείσῃ καταγραφῇ καὶ ἐκτιμήσει τῆς προικὸς παρευρεθέντων μαρτύρων, γ'] ἐκ τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μετὰ τῆς συζύγου συμβιώσεως ἐπὶ 21 μῆνα σιωπῆς μου, καὶ δ'] ἐκ τοῦ δῆθεν πασιδῆλου γενομένου ἐκ τῆς κατ' ἔθιμον δῆθεν ἐν Ναούσῃ γιγνομένης πανηγυρικῆς μεταφορᾶς τῆς προικὸς, 1] διότι τὸ προσαχθὲν ἐγγράφον καταγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προικὸς δηλοῖ τὴν γενομένην ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νύμφης πρὸ τοῦ γάμου καταγραφὴν καὶ ἐκτίμησιν τῆς προικὸς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν παράδοσίν μοι ταύτης καὶ ἐπομένως οὐδὲ ὅλως ἀποδεικνύει τὴν χορήγησίν μοι τῆς αἰτουμένης προικὸς, 2] διότι δι' ἀπλοῦ πιστοποιητικοῦ ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τινων προσώπων, παρευρεθέντων, ὡς λέγεται, εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς προικὸς, ἄνευ τῆς ἐνόρκου ἐξετάσεως αὐτῶν ἐπὶ δικαστηρίου μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐνστάσεων ἐξαίρεσεως, ἃς ἠδυνάμην ἵνα ἔχω κατ' αὐτῶν, καὶ τῆς ἀντιπραχτέσεως αὐτῶν καὶ ἀντεξέτασεως πρὸς ἕτερα πρόσωπα ἐπίσης παρευρεθέντα ἐν τῇ ἐκτιμήσει, δὲν εἶναι δυνατόν ἵνα θεωρηθῇ ἀποδεδειγμένη

SISMANOGLIO MEGARO

ἡ ἀξίωσις τοῦ ἀντιδίκου περὶ παραδόσεώς μοι τῆς προικός, καὶ διότι ὁ νόμος ρητῶς ὀρίζει τίνι τρόπῳ ἀποδεικνύονται αἱ ἀπαιτήσεις ἐκάστου καὶ τίνα τὰ μέσα τῶν ἀποδείξεων, ὧν παντελῶς ἐξαιροῦνται τὰ ἐκμαρτύρια οὐδεμίαν ἔχοντα νομικὴν σημασίαν καὶ ὑπόστασιν, 3] διότι οὐδεὶς νόμος ἐπιβάλλει τῷ συζύγῳ ἵνα ἐν ζωῇ τῆς συζύγου αὐτοῦ διαμαρτυρηθῇ περὶ τῆς μὴ λήψεως τῶν λόγῳ προικός ὑπεσχημένων, οὐδὲ γεννᾶται ἐκ τῆς σιωπῆς αὐτοῦ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ παραγραφή τις κατ' ἐνδεχομένης ἐνστάσεώς του μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου περὶ μὴ λήψεως τῆς προικός, εἰ μὴ μόνον μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς λύσεως αὐτοῦ καὶ 4] διότι οὐδεμία πανηγυρικὴ παράδοσις τῆς αἰτουμένης προικός, ὡς ἀναληθῶς διατείνεται ὁ ἀντίδικος, παραπλανήσας τὸ ἐφετεῖον, ἐγένετο, διότι καὶ ἐὰν τυχὸν ἐγένετο πανηγυρικὴ τοιαύτη μεταφορὰ τῆς προικός, ἀλλ' οὔτε καὶ τὰ νομικὰ στοιχεῖα τοῦ πασιδήλου ὑπάρχουσι διότι τὸ κατὰ θεωρίαν τοῦτο πασιδηλὸν ἐκυοφορήθη ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ ἀντιδίκου, προσαγόμεθα δὲ ἵνα ἀποδείξωμεν ὅπως τὸ ἐναντίον,

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέσω κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει, ἐξαιτοῦμαι τὴν παραδοχὴν τῆς ἀναψηλαφήσεώς μου, τὴν ἀκύρωσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποστάσεως τοῦ Μικτοῦ Μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου Βερροίας π' ἀριθμ. 3 καὶ ἡμερ. 24 Νοεμβρίου 1891 καὶ τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὴν ἐξ ὑπ' ἀρχῆς ἐκδίκασιν κατὰ Νόμους ἐνώπιον αὐτοῦ, τὴν καταδίκην τοῦ ἀντιδίκου ἐπὶ τὴν καταβολὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν

καθ' ὅλους τοὺς βαθμοὺς νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ . . . 1892.

Εὐπειθέστατος

ὁ γενικὸς πληρεξούσιος δικηγόρος καὶ ἀντίκλητος

X. Δ. Δυνάμει ἐπιστήμου πληρεξουσίου ἐγγράφου.

(ὑπογ.) E. T.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς κατ' ἀναψηλάφησιν δίκης

X. Δ. κατὰ Γ. Κ. κατοίκων Ναούσης.

Τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρεῦον Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν καὶ τῶν κκ. τὴν νόμιμον ἀποτελούντων ἀπαρτίαν

Συνελθὸν ἐν τακτικῇ δημοσίᾳ συνεδριάξει τῇ τοῦ 189 . . ἔτους, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένη αἰθούσῃ αὐτοῦ, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ ὅπως δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Ὁ Γ. Κ. . . . ἔμπορος, ὑπήκοος ὀθωμανός, κάτοικος Ναούσης τῆς ἐπαρχίας Βερροίας, δι' ἀγωγῆς αὐτοῦ ἐνώπιον του Μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου Βερροίας κατὰ τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ Ε. . . . ἀποβιωσάση γαμβροῦ αὐτοῦ X. Δ. . . . ὑπαλλήλου, κατοίκου τῆς αὐτῆς κωμοπόλεως, ἐξητήσατο τὴν ἐπιστροφὴν τῆς προικός καὶ προγαμιαίας δωρεᾶς τῆς

θυγατρός αὐτοῦ, συγκειμένης ἐκ λιρῶν ὀθωμ. ἑκατὸν πενήκοντα τοῖς μετρητοῖς, ἐκ διαφόρων κοσμημάτων, ἱματισμοῦ καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων ἀξίας λιρῶν ὀθωμανικῶν διακοσίων ἐβδομήκοντα καὶ ἐκ τῶν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥρην τοῦ γάμου γενομένων δωρεῶν ὑπὸ τῶν γονέων καὶ συγγενῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀξίας 60 λιρῶν ὀθωμ. περίπου, ἦτοι τὸ ὅλον λιρῶν ὀθωμ. τετρακοσίων ὀγδοήκοντα, μετὰ τοῦ τόκου τῶν 150 λιρῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς θυγατρός αὐτοῦ, τὸ δὲ διαληφθὲν δικαστήριον μετὰ προηγουμένην κατ' ἀντιμωλίαν διαδικασίαν ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθμ. 3, καὶ ἡμερομ. 24 Νοεμβρίου 1891 ἀπόφασιν καταδικάζουσαν τὸν ἐναγόμενον διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἐνάγον- Γ. Κ. . . . τὴν ἐκ λιρῶν 150 συγκειμένην προγαμιαίαν δωρεάν μετὰ τῶν ἐνοπολειφθέντων πραγμάτων τῆς προικὸς καὶ κοσμημάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ κώδικι. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Χ. Δ. . . . διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλ. 984 καὶ ἡμερομ. 14 Φεβρουαρίου 1892 ἐπέσειως αὐτοῦ, ὑποβληθείσης πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐξεκάλεσε διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους· 1] διότι αὕτη οὐδένα φέρει πραγματικὸν καὶ νομικὸν τύπον καὶ χαρακτηρὰ ἀποφάσεως, καθόσον οὐδ' ἐν κεφαλίδι αὐτῆς ὡς καὶ οὐδαμοῦ ἀλλαγῆς φέρεται σεσημειωμένος ὁ τίτλος τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου, οὐδὲ τὰ ὀνόματα ἀναγράφονται τῶν λαβόντων μέρος δικαστῶν, ὡς οὐδ' ἡ ὑπηκοότης, ἐθνικότης καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν διαδίκων, καὶ ἡ σημείωσις τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ὁμοψηφίαν· 2] διότι ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ δὲν ἀναφέρεται ἡ χρονολογία τῆς ἡμέρας τοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καθ' ἣν τὸ πρωτόδικον δικαστήριον συνῆλθεν ὅπως συζητήσῃ καὶ διασκεφθῇ καὶ

ἐκδῶ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν, καθόσον ἐν ἀρχῇ μὲν ἀναφέρεται ὅτι ἡ πρώτη μόνον συνεδρίασις αὐτοῦ ἔλαβε χώραν τῇ 3 Νοεμβρίου π. ἔ. ἐν τέλει δὲ ὅτι ἐγένετο ἡ δημοσίευσίς αὐτῆς τῇ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους, ἀλλ' οὐδαμοῦ τῆς ἀποφάσεως σημειοῦται ὅτι συνεκροτήθη καὶ δευτέρη συνεδρία τοῦ δικαστηρίου τὴν ρηθείσαν 24 Νοεμβρίου· 3] διότι ταύτοχρόνως ἐν τέλει τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως δὲν σημειοῦται ποσῶς ἐὰν ἐγένετο ἡ ἀπαγγελία αὐτῆς πρὸς τοὺς διαδίκους οὐδὲ φέρεται ἡ ὑπογραφή τοῦ προεδρεύοντος, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον φαίνονται ἐξ ὑπογραφῆς προσώπων μετὰ τοῦ τίτλου δημογερόντων καὶ οὐχὶ δικαστῶν, ἅτινα μάλιστα ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποφάσεως δὲν σημειοῦνται εἰδικῶς καὶ ὀνομαστικῶς ὡς λαβόντα μέρος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους εἰς τὴν ἐκδίκασιν συζήτησιν καὶ διάσκεψιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως· 4] διότι ἄλλως τὸ πρωτόδικον δικαστήριον οὐχὶ ὀρθῶς παρεδέξατο τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀντιδίκου ὡς νόμιμον καὶ ὀρθὴν παρασιωπῆσαν καὶ παριδὸν ἄνευ συζητήσεως, διασκεψέως καὶ ἀποφάσεως τὰς ὑποβληθείσας αὐτῷ νομίμους αὐτοῦ ἐνστάσεις περὶ ἀκυρότητος τῆς ἀγωγῆς στερουμένης τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν στοιχείων καὶ μὴ ποιουμένης μνείαν ποσῶς τῶν ὑπηκοοτήτων καὶ ἐπαγγελμάτων τῶν διαδίκων καὶ τῶν ἀπαραιτήτως ἀπαιτουμένων μερῶν ἱστορικοῦ, αἰτιολογικοῦ καὶ διατακτικοῦ· 5] διότι τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἐσφαλμένως καὶ αὐθαιρέτως μετέλλαξεν αὐτόκλητον τὴν βίβλιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου καὶ κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ἑκατονταπεντηκονταλίρου δῆθεν προγαμιαίας δωρεᾶς καὶ λοιπῶν πραγμάτων καὶ κοσμημάτων, ἐν ᾧ αὐτὸς οὗτος ὁ ἀντίδικος διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομην. 14 Ὀκτωβρίου π. ἔ. ἀγωγῆς αὐτοῦ ζητεῖ αὐτολεξεῖ τὴν

ἐπιστροφὴν τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ δῆθεν προικὸς ἐκ λι-
ρῶν ὀθωμ. 420 καὶ οὐχὶ προγαμιαίας δωρεᾶς, ὡς ἀναφέρει
ἡ ἐφεσιβαλλομένη ἀπόφασις· 6] διότι τὸ εἰρημένον δικα-
στήριον ἐν τῇ α' σκέψει τοῦ αἰτιολογικοῦ αὐτοῦ πεπλα-
νημένως ὅλως καὶ παραδόξως ἀποφαίνεται ὅτι ἐκ τῶν
διεξχθειςῶν ἀποδείξεων ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ διαμφισθητου-
μένη προίξ καὶ ἡ προγαμιαία δωρεὰ παρελήφθη ὑπ' αὐτοῦ,
καθόσον οὐδεμία ἀπόδειξις διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ δικα-
στηρίου, βασισθέντος ἀπλῶς ἐπὶ πιστοποιητικοῦ κατοί-
κων τινῶν τῆς Ναούσης, ἐν ᾧ ὄφειλεν ἵνα ὑποχρέωση τὸν
ἐναγόμενον ὅπως προσαγάγῃ τοὺς μάρτυρας αὐτοῦ ἐπὶ
δικαστηρίου πρὸς κατάθεσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐνόρκως, οὐχὶ
δὲ βασισθῇ ἐπὶ ἀπλοῦ ἐκμαρτυρίου, ἀντιφατικῶς ἅμα ἀ-
ποφαινόμενον ὅτι δῆθεν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς γραπτὰς
μαρτυρίας τῆς δημογεροντίας Ναούσης, ἐν ᾧ αὕτη οὐδε-
μίαν διεβίβασε γραπτὴν μαρτυρίαν, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπεκύρω-
σε τὸ γνήσιον τῶν ἐν τῷ πιστοποιητικῷ ὑπογραφῶν· 7]
διότι τὸ αὐτὸ δικαστήριον οὐχὶ ὀρθῶς ἀποφαίνεται ὅτι
δὲν ἠδυνήθη οὗτος ἵνα ἀποδείξῃ τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ ὅτι
ἡ ἀποβιώτασα σύζυγος αὐτοῦ καὶ πρὸ τοῦ γάμου αὐτῆς
ἔπασχεν ἐκ νότου ἀνιάτου, καὶ ὅτι ἱκανὰ ἐδαπάνησεν ὑπὲρ
αὐτῆς, καθόσον οὐδεμίαν ἐπέβαλεν αὐτῷ ἀπόδειξιν περὶ
τούτου· καὶ 8] διότι πρὶν ἢ ἀποδειχθῇ ἐναργῶς ὅτι πα-
ρέλαβε τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αἰτουμένην προίκα, παρα-
νόμως κατεδίκασεν αὐτὸν διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀπο-
φάσεως, καὶ ἐζητήσατο ὅπως δεκτῆς γενομένης τῆς ἐφέ-
σεως αὐτοῦ ἀκυρωθῇ καθ' ὀλοκληρίαν ἡ ἐφεσιβαλλομένη
ἀπόφασις, καὶ καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος εἰς τὴν καταβο-
λὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς ὡς καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ
κατ' ἐρεσιν δικαστικῶν τελεῶν.

Τῆς ἐν λόγῳ ἐφέσεως ἐπιψηφισθείσης ἀρμοδίως εἰς τὸ
Συμβούλιον τοῦτο καὶ μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσα-
χθείσης εἰς συζήτησιν ἐπ' ἀκροατηρίου κατὰ τὴν δικάσι-
μον τῆς 6 Μαΐου 1892 παρέστησαν ὁ μὲν ἐκκαλῶν Χ. Δ...
διὰ τοῦ Ε. Τ... δικηγόρου δυνάμει τοῦ ὁπὸ ἡμερομ. 20
Δεκεμβρίου 1891 πληρεξουσίου ἐγγράφου, ὁ δὲ καθ' οὗ ἡ
ἐφεσις Γ. Κ... διὰ τοῦ Κ. Τ... δικηγόρου δυνάμει τοῦ
ὁπὸ ἡμερομ. 2 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. πληρεξουσίου ἐγγράφου,
οἵτινες συζητήσαντες τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἀναπτύξαντες καὶ
προφορικῶς τὰς ἐγγράφους αὐτῶν προτάσεις ἐζητήσαντο
ὁ μὲν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐφεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, ὁ δὲ
τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐφέσεως· τὸ δὲ Συμβούλιον ἐξέδοτο τὴν
ὕπ' ἀριθμ. 179 καὶ ἡμερομ. 13 Μαΐου 1892 ἀπόφασιν δι'
ἧς ἀπορρίπτον τὴν ἐφεσιν Χ. Δ... ἐπικυροῖ καθ' ὀλοκλη-
ρίαν τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησια-
στικοῦ δικαστηρίου τῆς Μητροπόλεως Βερροίας καὶ ἐπι-
βάλλει αὐτῷ τὰ δικαστικὰ τέλη.

Κατὰ τῆς διαληφθείσης ἀποφάσεως ὁ αὐτὸς Χ. Δ...
ἐποιήσατο χρῆσιν τοῦ ἐνδίκου τῆς ἀναψηλαφήσεως μέσου
διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλ. 3412 καὶ ἡμερομ. 10 Ἰου-
νίου ἐ. ἔ. αἰτήσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα
διὰ τοὺς ἐξῆς κυριωτάτους λόγους· 1] διότι τὸ Συμβούλιον
παρεῖδε τὰς ἐν τῇ ἐφέσει αὐτοῦ ὑποβληθείσας πολλαπλᾶς
τυπικὰς ἐνστάσεις ἐναντίον τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως,
παρέλειψε δὲ ἵνα ἀναφέρῃ καὶ τὰς λοιπὰς ἀκυρωτικὰς
αὐτοῦ ἐνστάσεις· 3] διότι ἐπίσης παρεῖδε τὴν ἐτέραν ἐν-
στασιν αὐτοῦ ὅτι τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἐσφαλμένως
μετήλλαξε τὴν βᾶσιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου καὶ ἀντὶ
τῆς ζητουμένης προικὸς ἐπεδίκασεν αὐτῷ προγαμιαίαν
δωρεάν καὶ 3] διότι οὐδεμία διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ πρω-

τοδίκου δικαστηρίου εξέτασις πρὸς ἀποδείξιν ὅτι ἡ διαμφισβητούμενη προῖξ παρελήφθη ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐβασίσθη τὸ ρηθὲν δικαστήριον ἀπλῶς ἐπὶ ἐκμαρτυρίου ἐγγράφου εὐαριθμῶν κατοίκων τῆς Ναούσης, ἄνευ τῆς συνωδᾶ τῷ νόμῳ ἐνόρκου εξέτασεως αὐτῶν, καὶ ἐζητήσατο ὅπως γενομένης δεκτῆς τῆς ἀναψηλαφήσεως αὐτοῦ, γένηται ὁμοίως δεκτὴ ἡ ἔφεσις αὐτοῦ, ἀκυρωθῆ ἢ ἐκκαλουμένη ἀπόφασις, παραπεμφθῆ πρὸς τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐκδικασιν κατὰ νόμους ἢ μετὰ τοῦ ἀντιδίκου ὑπόθεσις ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου Βερροίας καὶ καταδικασθῆ ὁ ἀντίδικος εἰς τὴν καταβολὴν τῆς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς καὶ τῶν ἐφεσίμως καὶ κατ' ἀναψηλᾶρησιν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Τῆς ἐν λόγῳ ἀναψηλαφήτεως παραπεμφθείσης ἀρμοδίως εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο καὶ μετὰ τὴν νόμιμον προδικασίαν εἰσαχθείσης εἰς συζήτησιν ἐπ' ἀκροατηρίου κατὰ τὴν δικάσιμον τῆς 9 Φεβρουαρίου 1894 παρέστησαν οἱ προανεγνωρισμένοι πληρεξούσιοι αὐτῶν Β. Γ... καὶ Κ. Γ... δικηγόροι καὶ ἀναπτύξαντες ὁ μὲν τὴν τε ἀναψηλᾶρησιν καὶ τὰς συνημμένας ἐγγράφους αὐτοῦ προτάσεις, ὁ δὲ τὰς αὐθωρεὶ κατατεθείσας ἐγγράφους αὐτοῦ προτάσεις, ἐζητήσαντο ὁ μὲν τὴν παραδοχὴν, ὁ δὲ τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς· τὸ δὲ Συμβούλιον διασκεψάμενον, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀναψηλαφωμένης ἀποφάσεως ἐξάγεται ὅτι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ πρώην ἐφεσεύοντος ὑποβληθεῖσα ἐνώπιον αὐτοῦ ἔνστασις ὅτι δὲν γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκκαλουμένῃ ἀποφάσει τοῦ Μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου Βερροίας ἐὰν ἐξεδόθη καθ' ὁμοψηφίαν ἢ κατὰ πλειοψηφίαν, ὅπερ εἶναι λόγος ἀκυρότητος αὐτῆς, ὅτι ἐπίσης δὲν ἐζητήσθη ἐὰν ἢ ρηθείσα ἀπόφασις φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προεδρεύοντος

ἐπιτρόπου ἢ τοῦ τότε Μητροπολίτου Βερροίας, ὅτι καὶ ἡ ἑτέρα τοῦ ἰδίου ἔνστασις, ὅτι τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἀνεξετάστως προέβη εἰς τὴν καταδικαστικὴν ἐναντίον αὐτοῦ ἀπόφασιν, καίτοι ἰσχυρισθέντος ὅτι ὄφειλεν ἵνα ἐπιβλή τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ ἀποδείξεις χωρὶς νὰ βασισθῆ ἀπλῶς εἰς τὸν ἰσχυρισμὸν ἐκείνου περὶ τῆς πανηγυρικῆς μεταφορᾶς τῆς προικὸς ἀπὸ τῆς τοῦ πενθεροῦ εἰς τὴν τοῦ γαμβροῦ οἰκίαν δὲν ἐλήφθη ὁμοίως ὑπ' ὄψιν, ἀπεφάνετο πεμφθῆ τὴν παραδοχὴν τῆς ἀναψηλαφήσεως καὶ συνεπῶς τὴν ἀκύρωσιν τῆς δι' αὐτῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως ὡς ἐπανερχομένων δὲ τῶν διαδίκων εἰς ἡν πρὸ ταύτης ἦσαν θέσιν, παρέπεμψεν εἰς προσεχῆ δικάσιμον τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, ἧς εἰσαχθείσης αὐθὺς εἰς συζήτησιν τῇ 30 Μαρτίου ἰ. ἔ. παρέστησαν οἱ αὐτοὶ πληρεξούσιοι, καὶ ἀναπτύξαντες διὰ μακρῶν ὁ μὲν τὴν ἔφεσιν μετὰ τῶν προτάσεων αὐτοῦ, ὁ δὲ τὰς τε προηγουμένας καὶ τὰς αὐθωρεὶ κατατεθείσας νέας προτάσεις τῆς 15 ἰ. μ. ἐπαναλαβόντες δὲ ὅσα καὶ κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον τῆς 6 Μαΐου 1892 ἐζητήσαντο ὁ μὲν τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καὶ τὴν παραπομπὴν τῆς ἐκ νέου ἐκδικήσεως τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου Βερροίας, ὁ δὲ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐφέσεως καὶ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως.

Τὸ Συμβούλιον τοίνυν κατὰ τὴν ἐπομένην δικάσιμον τῆς 6 Ἀπριλίου 1894 διεληθὸν τὴν δικογραφίαν καὶ τὰ σχετικὰ πρακτικὰ.

συζητήσαν καὶ διασκεψάμενον κατὰ νόμον,

Ἐπειδὴ αἱ πλείσται τῶν ὑπὸ τοῦ ἐφεσεύοντος Χ. Δ. προταθεισῶν τυπικῶν ἐνστάσεων κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου τούτου ὡς

καλυφθείσαι, διότι δὲν προϋτάθησαν πρωτόδικως, ὡς ἐξάγεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως, τινὲς δὲ διότι ἐχαρακτηρίσθησαν ὅλως ἐπουσιώδεις.

Ἐπειδὴ ἡ ἐν τῇ ἐκκαλουμένῃ ἀποφάσει παρασιώπησις ἐὰν αὐτὴ ἐξεδόθη καθ' ὁμοψηφίαν ἢ πλειοψηφίαν εἶναι πράγματι λόγος ἀκυρώσεως, ὡς λίαν ὀρθῶς ἰσχυρίζεται ὁ ἐφεσείων, καθ' ὅσον ὁ ὅρος οὗτος ὡς ἀποτελῶν ἐν ἓκ τῶν στοιχείων ἄτινα ἀπαρτίζουν ἐκάστην ἀπόφασιν, συνφθὰ τῷ 64 ἄρθρῳ τῆς ἐν ἰσχύϊ δικονομίας, εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἐπειδὴ ὀρθός ἐστὶν ἐπίσης ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐφεσειόντος, ὅτι ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις παρεδέχθη ἀναποδείκτως ὅτι τὰ μὲν πράγματα τῆς προικὸς σκεύη, ἐπιπλα, κοσμήματα καὶ λοιπὰ παρελήφθησαν ὑπ' αὐτοῦ, τὰ δὲ χρήματα τῆς προικὸς ἐμετρήθησαν τῷ θείῳ αὐτοῦ I. T. ἐπὶ τῇ βάσει δῆθεν τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1891 μαρτυρικοῦ ἐγγράφου τῶν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς προικὸς παρευρεθέντων μαρτύρων καὶ τῶν δημογερόντων Ναούσης, ἐν ᾧ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἀναφέρεται ἀπλῶς ὅτι ἡ προίξ τῆς E. Γ. A. ἀποτελουμένη ἐξ ἐνδυμάτων, κοσμημάτων, ἐπίπλων καὶ μετρητῶν κατεγράφη καὶ ἐξετιμῆθη ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ παρεδόθη σφά καὶ ἀνελλιπῆς τῷ X. ἅμα τῇ στέφει αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσαν παρ' αὐτοῖς συνήθειαν, οὐδεμίαν δὲ γίνεται μνεία ἐν αὐτῷ ὅτι τὰ μὲν ἐν τῷ καταλόγῳ πράγματα ἀπεστάλησαν κατὰ τὸ σῆμα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ X., τὰ δὲ χρήματα ἐμετρήθησαν τῷ διαληφθέντι θείῳ αὐτοῦ, καὶ ἐκ μέρους ἐκεῖνου ἀποσταλέντι πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ μολονότι ἄλλως τὸ πρωτόδικον δικαστήριον δὲν ὄφειλεν ἵνα βασισθῇ ἐπὶ τοῦ ρηθέντος ἐγγράφου, ὡς ὄντος ἐκμαρτυρίου, ἀλλ' ἔδει ἵνα ἐξετάσῃ αὐτοπροσώπως ἢ διορίσῃ εἰσηγητὴν ἐν Ναούσῃ πρὸς νόμιμον ἐξέτασιν τῶν

παρευρεθέντων κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ἢ καὶ ἄλλως γνωσκόντων περὶ τῆς τῷ X. παραδόσεως ἀπάσης τῆς ἐν πράγμασι καὶ χρήμασι προικὸς συνεπιεία ἐνόρκου αὐτῶν καταθέσεως παντὸς ὅ,τι γνωρίζουσι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἐπειδὴ ὁ ἐφεσίβλητος οὐδεμίαν μὲν προσάγει ἀπόδειξιν τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ὡς παραλαβόντος ἅπασαν τὴν προίκα τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐπικαλεῖται δὲ τούναντίον τὸ γνωστὸν καὶ τῷ δικαστηρίῳ ἔθιμον, καθ' ὃ ἡ προίξ ἅμα ἀπογραφείσα καταχωρηθῆ ἐν τῷ κώδικι τῆς Μητροπόλεως πάντοτε μεταφέρεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ πανηγυρικῶς, πρὸ τῆς μεταφορᾶς δὲ ταύτης δὲν γίνεται ὁ γάμος, ἐν ᾧ εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι ἐγένετο ὁ γάμος, καὶ ἀντίκειται εἰς τὸ ἔθιμον ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι δὲν παρεδόθη ἡ προίξ εἰς τὸν ἀντίδικον ὡς διατείνεται ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐφεσειόντος ἐν τοῖς ἐγγράφοις αὐτοῦ προτάσεσιν, οὐχ ἦτον ὅμως ἐν τῷ διασκεπτικῷ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως οὐδὲ ὡς γίνεται μνεία περὶ τῆς ὑπάρξεως τοιοῦτου ἐθίμου, ὅπερ ἐπικαλεῖται ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐφεσιβλήτου, διότι ἐὰν ὑπῆρχεν ἐν γνώσει τοῦ δικαστηρίου ὅτι ὑπάρχει ἐν Ναούσῃ τοιοῦτον ἔθιμον ἐπικρατοῦν καὶ λειτουργοῦν ἀδιακόπως, καὶ ἐθεωρεῖτο ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ ὡς ἀπρόσβλητον τὸ ἔθιμον τοῦτο, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ ἐστηρίζετο ἐπ' αὐτοῦ ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ὄφειλε τὸ δικαστήριον ὅτε ὁ πρῶτον ἐνάγων νῦν δὲ ἐφεσίβλητος Γ. Κ. ἰσχυρίσθῃ ὅτι κατὰ τοπικὴν συνήθειαν ἐξετιμῆθη ἡ προίξ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νύμφης παρόντων οἰκείων καὶ συγγενῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ κατόπιν μετηνέχθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ ἐν παρατάξει, ἵνα ἐλλείψῃ ἐτέρων ἀποδείξεων ἐπιβάλλῃ τούτῳ ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως διαρκοῦς ἐν Ναούσῃ ἐθίμου, καθ' ὃ ἡ

καταμέτρησις καὶ ἐκτίμησις τῆς προικὸς χρησιμεύει ὡς ἀπόδειξις παραδύσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἀκυρωτέας οὔσης τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως, ὡς ἀντικειμένης εἰς τὸν νόμον, δεόν ἵνα ἐξ ὑπαρχῆς δικασθῆ ἡ ὑπόθεσις αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου νομίμως κατηρτισμένου.

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικά τέλη ἐν γένει ἐπιβαρύνουσι τὸν ἐφεσίβλητον ὡς ἠττηθέντα.

Διὰ ταῦτα ἀποφασίζον κατὰ πλειονοψηφίαν

Α'. Ἀκυροῖ τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν τοῦ Μικτοῦ Μητροπολιτικοῦ δικαστηρίου Βερροίας καὶ παραπέμπει ἐνώπιον αὐτοῦ νομίμως κατηρτισμένου τὴν ἐκ νέου ἐκδικασιν τῆς ὑποθέσεως.

Β'. Ἐπιτίθησι τῷ Γ. Κ. τὰ τέλη τῆς τε πρωτοδίκου ἀποφάσεως γρ. 300 χρυσᾶ ἐπιστραφησόμενα τῷ ἐφεσεῖοντι καὶ τῆς προεκδοθείσης ἀποφάσεως τῆς παρούσης μετ' ἀντιγράφων πρακτικῶν καὶ λοιπῶν σχετικῶν δικογράφων προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος καὶ ἀνιόντα εἰς γρ. 986, ἔτι δὲ καὶ τὴν δικηγορικὴν τοῦ ἀντιδίκου ἀμοιβὴν κατὰ τὴν περὶ ἐφέσεως καὶ περὶ ἀναψηλαφήσεως διαδικασίαν ὀριζομένην ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς διατιμῆσεως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς εἰς γρ. πεντακόσια.

ὁ Πρόεδρος
(ὑπογρ.)

»
»

(Τ. Σ.) »

Τὰ Μέλη
.
.
.

ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογρ.)

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραψον.

Τῆ

ὁ Πρόεδρος
(ὑπογρ.)

ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογρ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἀνακοπῆς τρίτου.

Ἐὰν ἀπόφασίς τις ἐκδοθεῖσα μεταξὺ ἄλλων διαδίκων παραβλάβη τὰ δικαιώματα τρίτου προσώπου, ὅπερ δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν δίκην, οὐδὲ ἐζήτησεν ἵνα παρέμβῃ, δύναται αὕτη ἵνα προσβληθῆ παρ' αὐτοῦ δι' εἰδικοῦ ἐνδίκου μέσου ὅπερ καλεῖται τριτανάκοπη ἢ ἀνακοπὴ τρίτου. Τὸ ἐνδικὸν τοῦτο μέσον ἄρα κέκτηται πᾶς τρίτος ὁ ὁποῖος δὲν προσκληθῆ εἰς παρέμβασιν ὑπὸ τῶν διαδίκων¹ α'] ἐὰν ἡ ἀπόφασις μὴ ἀποτελῆ δεδικασμένον κατ' αὐτοῦ, β'] ἐὰν προσβάλλῃ ἔννομον αὐτοῦ συμφέρον, ὅπερ δύναται ἐν γένει καὶ δι' ἰδίας ἀγωγῆς ἵνα ἐπιδιώξῃ τὸ ἐνδικὸν μέσον τῆς ἀνακοπῆς τρίτου παρέχεται κατὰ πάσης ἀποφάσεως εἴτε πρωτοδίκου, εἴτε ὀριστικῆς καὶ τελεσιδίκου, ἐξαιρέσει τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων, αἰτινές εἰσιν ἀνεπίδεκτοι τριτανάκοπῆς².

1. Ἐὰν προσκληθῆ εἰς παρέμβασιν καὶ δὲν θελήσῃ ἵνα παρέμβῃ ἀπόλλυσι καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς.
2. Ἴδε ἀρθρ. 85 καὶ 86 τῆς Ἐμπορ. Δικον. ὡς ἐπίσης καὶ αἱ περὶ πτωχεύσεως ἀποφάσεις δὲν τριτανάκοπτονται.

Ἐπάρχουσι δύο εἶδη τριτανακοπῆς ἡ κυρία καὶ ἡ παρεμπίπτουσα· καὶ κυρία μὲν ὀνομάζεται ἡ ἀνεξαρτήτως ἀπ' ἄλλης διαφορᾶς εἰσαγομένη καὶ ἰδίαν ἀνάγουσα δίκην, παρεμπίπτουσα δὲ ἡ ἐναντία.

Εἰδικώτερον δὲ περὶ τῆς τριτανακοπῆς παρατηροῦμεν τὰ ἀκόλουθα, α'] ἡ τριτανακοπὴ ἀπευθύνεται κατὰ πάντων τῶν ἐν τῇ ἀνακοπτομένῃ ἀποφάσει διαδίκων, ἅμα δὲ τῇ ἐκτελέσει τῆς ἀποφάσεως κατὰ μόνου τοῦ νικῆσαντος διαδίκου, β'] ἡ κυρία ἀνακοπὴ τρίτου ὑποβάλλεται¹ δι' αἰτήσεως, ἥτις παραπέμπεται εἰς τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον² ἀντίγραφα ταύτης ἐπισυναπτόμενα τῷ πρωτοτύπῳ ὑπὸ τοῦ τριτανακοπτοντος κοινοποιοῦνται πᾶσι τοῖς διαδίκοις, οἵτινες κλητεύονται πρὸς ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὀριζομένης δικασίμου κατὰ τὸ ἀκόλουθον σχέδιον,

«Ὅριζομεν δικάσιμον τῆς παρούσης τριτανακοπῆς τὴν πρώτην τετάρτην καὶ ὥραν . . . τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν . . . ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως καὶ παραγγέλλομεν τὸν δικαστικὸν κλητῆρα . . . ὅπως κοινοποιήσας ἀνά ἐν ἀντίγραφον ταύτης τοῖς καθ' ὧν αὕτη . . . (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν) καλουμένους ἵνα ἐμ-

1. Ἡ αἴτησις ἐπιδίδεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐξέδοτο τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ᾖ ἐπισκοπικόν, πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον, εἰάν ᾖ μητροπολιτικόν, πρὸς τὸν Μητροπολίτην, εἰάν ἐδρεύῃ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα· ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐπίσης ἐπιψηφίζεται εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ μετὰ τοῦτο πρωτοκολλᾶται μετὰ τῶν κοινοποιηθησομένων ἀντιγράφων καταβαλλομένων τῶν τελῶν ὡς καὶ ἐν πάτῃ ἄλλῃ δίκῃ.

2. Ἰδε ἄρθρ 87 Ἐμπορ. Δικον.

φανισθῶσιν ἐμπροθέσμως κατὰ τὴν ἄνω ὀρισθεῖσαν δικάσιμον, καθ' ὅσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δικασθήσονται ἐρήμην, συνωδὰ τῷ Νόμῳ, ὑποβάλλῃ ἡμῖν τὸ τακτικὸν ἐπιδοτήριον¹».

ὁ Πρόεδρος

(ὑπογρ.)

ὁ Γραμματεὺς

.

»

Ἔστι ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερὸν

ὁ Γραμματεὺς

(ὑπογρ.)

γ] ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς ἀνακοπῆς τρίτου ἐπεκτείνεται μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς τριτανακοπτομένης ἀποφάσεως ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ὁ τρίτος ὁ ἔχων δικαίωμα ἀνακοπῆς αὐτῆς δύναται ἵνα στραφῇ κατὰ τοῦ ἐπιτυχόντος διαδίκου ἐφ' ὅσον δὲν παρεγράφη τὸ δικαίωμα, ἐφ' οὗ στηρίζει τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ², δ] ἡ ἀνακοπὴ τρίτου δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύ-

1. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἐπιδοτήρια δέον ἵνα ᾖσι τόσα, ὅσα καὶ τὰ κοινοποιηθησομένα ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν διαδίκων ἀντίγραφα τῆς τριτανακοπῆς.

2. Ἰδε καὶ ἄρθρ. 89 Ἐμπορ. Δικον. ὅπερ ἀναφέρει ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὁ τριτανακοπτων δύναται ἵνα ἀπευθυνθῇ κατὰ θατέρου τῶν ἐνδιαλαμβανομένων διαδίκων· ἀλλ' ἀφ' οὗ ὁ ἐπιδιώκων καὶ ἐπιτυχάνων τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως δίκδικος εἶναι ὁ νικῶν ἐν τῇ δίκῃ καὶ ὠφελούμενος ἐπομένως, φρονῶ ὅτι ἡ τριτανακοπὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως δέον ἵνα ἀπευθύνηται κατ' αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ νικῆσαντος διαδίκου, ὅπερ συμφωνώτερον ὂν πρὸς τὴν λογικὴν ὑποστηρίζεται καὶ ὑπὸ

ναμιν, ἐπομένως δὲν δύναται κατὰ γενικὸν κανόνα ἵνα ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως· οὐχ ἦττον ἐὰν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς ὑπάρχῃ προφανῆς κίνδυνος ἢ βλάβη ἀνεπανόρθωτος τῶν συμφερόντων τοῦ ἀνακόπτοντος, τὸ δικαστήριον εἰς ὃ παρεπέμφθη ἢ ἀνακοπῆ, δύναται ἵνα διατάξῃ τὴν ἐπὶ τινὰ χρόνον ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως, χάριν ἐγκαίρου ἀποτροπῆς τῆς ἐπικειμένης τῷ ἀνακόπτοντι σπουδαίας βλάβης¹.

Καθόσον ἀφορᾷ τὴν παρεμπύπτουσαν ἀνακοπὴν τρίτου, αὕτη ὑποβαλλομένη δι' ἀναφορᾶς εἴτε ἀπλῶς διὰ προφορικῆς αἰτήσεως ἄνευ τῆς κλητεύσεως τῶν διαδίκων, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τοῦ δικαστηρίου ὅπερ ἐπελήφθη τῆς κυρίας δίκης· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ δικαστήριον τοῦτο δέον ἵνα ᾖ ἀνώτερον, ἢ τοῦλάχιστον ἰσοβάθμιον, πρὸς τὸ ἐκδόν τὴν ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν· ἄλλως ἐὰν ᾖ κατώτερον ἢ παρεμπύπτουσα ἀνακοπὴ τρίτου δέον ἵνα υποβληθῇ δι' αἰτήσεως, ἥτις παραπέμπεται εἰς τὸ δικαστήριον, οὗτινος ἢ ἀπόφασις προσβάλλεται, κλητεύονται δὲ δεόντως οἱ διάδικοι κοινοποιουμένων αὐτοῖς ἀντιγράφου τριτανακοπῆς καὶ ὀριζομένης δικασίμου διὰ τὰ περαιτέρω². Ὑποβληθείσης παρεμπιπτούσης

τῶν ἐξοχωτέρων δικονομολόγων (ἴδε Ἑλλ. Πολ. Δικον. Οἰκονομίδου Τόμ. Β'. βιβλ. Ζ'. σελ. 513 ἐκδ. 1855. — Carré Ζ'. 1726, 1728 bis Pigeau σελ. 38 ἄρ. 606).

1. Ἴδε καὶ ἄρθρ. 91 Ἑμπ. Δικονομίας.

2. Ἴδε καὶ ἄρθρ. 88 Ἑμπ. Δικονομίας.

ἀνακοπῆς τρίτου τὸ δικαστήριον εἰς ὃ αὕτη παρεπέμφθη δύναται ἵνα προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης, ἥς ἐπελήφθη προηγουμένως χωρὶς ποσῶς ἵνα παρακωλυθῇ ἢ πρὸς τοῦτο ἐνέργεια αὐτοῦ ἐκ τῆς υποβληθείσης τριτανακοπῆς, ἢ ἐὰν σχηματίσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἢ υποβληθεῖσα ἐνώπιον αὐτοῦ τριτανακοπῆ δύναται ἵνα μεταβάλῃ τὴν ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης ἀπόφασιν αὐτοῦ κέκτηται τὸ δικαίωμα ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκδίκασιν προηγουμένως τῆς παρεμπιπτούσης ἀνακοπῆς ἀναβάλλον τὴν ἐπὶ τῆς κυρίας δίκης ἀπόφασιν αὐτοῦ¹.

Διαδικασία τῆς τριτανακοπῆς καὶ ἀπόφασις.

Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει ἐν πρώτοις τὸ παραδεκτὸν τῆς ἀνακοπῆς, εἶτα δὲ τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐὰν μὲν ἢ ἀνακοπῆ γένηται ἀποδεκτὴ καὶ θεωρηθῇ στηριζομένη ἐπὶ λόγων ἀποχρώντων, καταργεῖ μόνον τὰς διατάξεις ἐκεῖνας τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως δι' ὧν παραβιάζονται τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τοῦ ἀνακόπτοντος, τῶν λοιπῶν διατάξεων αὐτῆς μενουσῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀμετατρέπτων· ἐὰν ὅμως ἢ ἀπόφασις ἀφορᾷ ἀντικείμενον ἀνεπίδεκτον διανομῆς, τότε καταργοῦνται καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἀποφάσεως τὰ ἀφορῶντα τοὺς ἐν τῇ ἀπόφασει ἀναφερομένους διαδίκους, ἐὰν ἐκ τούναντίου τὸ δικαστήριον τὴν ἀνακοπὴν τρίτου θεωρή-

1. Ἴδε καὶ ἄρθρ. 90 Ἑμπ. Δικονομίας.

ση ἀβάσιμον καὶ ἀπαράδεκτον, ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν καὶ καταδικάζει τὸν ἀνακόπτοντα οὐ μόνον εἰς ἀποζημίωσιν τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ, δι' ἃς ὑπέστησαν τυχὸν ζημίας ἐκ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀνακοπῆς καὶ τῆς παρελεύσεως τῆς δίκης, ἀλλ' ὑποβάλλει αὐτὸν συγχρόνως καὶ εἰς τὴν καταβολὴν χρηματικῆς ποινῆς ἡμισείας μέχρι τριῶν λιρῶν ὀθωμανικῶν πληρωτέων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ δικαστηρίου¹. Ἡ λοιπὴ διαδικασία διέπεται ὑπὸ τῶν γενικῶν κανόνων τῶν ἀφορώντων τὰς συνήθεις ὑποθέσεις, κατ' αὐτὴν δὲ προτάσεις δὲν ἀπαιτοῦνται, ἐκτὸς ἂν ἐν πολυπλόκῳ ζητήματι τὸ δικαστήριον ἀπαιτήσῃ τὴν κατάθεσιν τοιούτων.

Σχέδιον τῆς τριτανακοπῆς, ὅπερ συντάσσεται κατὰ τὸν τύπον τῶν λοιπῶν δικογράφων, ὡς καὶ ἀποφάσεις κατὰ τριτανακοπῆς παρατίθημι χάριν τῶν μὴ εἰδῶτων καὶ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν μητροπολίτην Γέροντα ἅγιον Νικομηδείας κύριον **Φιλόθεον**, πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικομηδείας.

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Τριτανακοπὴ (ἐν τῷ περιθωρίῳ) I. K. . . , κατοίκου Νικομηδείας, τυπογράφου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ.

κατὰ

M. Δ., ἐμπόρου, ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοίκου Νικομηδείας, καὶ E. K., ὑπηκόου ὀθωμανῆς, κατοίκου ὁμοίως Νικομηδείας, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης,

1. Ἴδε καὶ ἄρθρ. 92 καὶ 93 τῆς ἐμπορ. Δικονομίας.

καὶ κατὰ

τῆς ὑπ' ἀριθμ. . . . καὶ ἡμερομ. . . . ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικομηδείας.

Σεβασμιώτατε,

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικομηδείας δικάζον ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ M. Δ. καὶ τῆς E. K. κτοίκων ἀμφοτέρων τῆς πόλεως Νικομηδείας ἐνώπιον αὐτοῦ διαφορᾶς, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν . . . καὶ ἡμερομ. . . . ἐ. ἔ. ἀπόφασιν αὐτοῦ δι' ἧς ὑποχρεοὶ τὸν ρηθέντα M. Δ. ἵνα παραλάβῃ τὴν E. K. ὡς δῆθεν νόμιμον σύζυγον αὐτοῦ καὶ συμβιώσῃ μετ' αὐτῆς, ἐν δ' ἄρνήσει αὐτοῦ πρὸς τοῦτο κηρύσσει τὸν M. Δ. ὑπόχρεων πρὸς διατροφήν αὐτῆς, παραπέμπον τὸν ὀρισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς διατροφῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικομηδείας.

Ἐπειδὴ οὐδεὶς νόμιμος γάμος ὑφίσταται μεταξὺ τῶν ρηθέντων M. Δ. καὶ E. K., καθόσον ἢ ὡς ἐνάχουσα περὶ ἐγκαταλείψεως καὶ διατροφῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῦ M. Δ. παραστᾶσα ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικομηδείας τυγχάνει νόμιμος σύζυγός μου, συζευχθεῖσα μετ' ἐμοῦ ἐν Διπλοκιονίῳ Κωνσταντινουπόλεως κανονικῇ ἀδείᾳ πρὸ δωδεκαετίας, πρὸ διετίας δ' ἐγκαταλείψασα τὸν συζυγικὸν οἶκον καὶ μεταβᾶσα εἰς ἄγνωστά μοι μέρη, χωρὶς ποσῶς νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῶν τριῶν κοινῶν νομίμων τέκνων, ἅτινα μένουσι παρ' ἐμοί.

Ἐπειδὴ κατὰ Νόμον μὴ διαλυθέντος τοῦ μετ' ἐμοῦ συναφθέντος γάμου δι' ὧν μέσων ὀρίζει ὁ Νόμος, ἄκυρος

τυγχάνει ὁ γάμος, ὃν συνῆψεν ἐν Νικομηδείᾳ κατὰ παραπλήνησιν πάντως τῆς ἱεραῆς Μητροπόλεως μετὰ τοῦ Μ. Δ.

Ἐπειδὴ οὕτως ἀκύρου κηρυσσομένου τοῦ μετὰ τοῦ Μ. Δ. γάμου τῆς ἐναγούσης Ε. Κ., δέον ἵνα προσκληθῆ μὲν αὕτη, ὅπως ἀκολουθήσῃ μοι ὡς νομίμῳ συζύγῳ, ἀκυρωθῆ δὲ καθ' ὀλοκληρίαν ἢ ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. . . . καὶ ἡμερ. . . . ἑ. ἑ. ἀπόφασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱεραῆς Μητροπόλεως Νικομηδείας.

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθέσω κατὰ τὴν συζήτησιν προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως, εἰ δεήσει,

Ἐξαιτοῦμαι εὐσεβᾶτως

παρὰ τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος, ὅπως εὐαρεστηθῆ παραπέμψαι τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τοῦ οὐτινος πάνυ ἐπαξίως προϊσταται Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱεραῆς Μητροπόλεως Νικομηδείας πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κλητευθῶσιν οἱ ρηθέντες Μ. Δ. καὶ Ε. Κ., ἵνα ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ὀρισθησομένην ὥραν καὶ ἡμέραν δικάσιμον ἐνώπιον αὐτοῦ, γένηται δεκτὴ ἢ παροῦσα τριτανακοπὴ μου, ἀκυρωθῆ καθολοκληρίαν ἢ ὑπ' αὐξ. ἀριθμ. . . . καὶ ἡμερ. . . . ἑ. ἑ. ἀπόφασις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱεραῆς Μητροπόλεως Νικομηδείας, κηρυχθῆ συνεπῶς ἀκύρος ὁ δῆθεν γάμος τῶν ἀντιδίκων καὶ ὑποχρεωθῆ ἡ Ε. Κ. εἰς τὴν ἀκολουθήσῃ μοι ὡς νομίμῳ ἀνδρὶ, καταδικασθῶσιν οἱ ἀντίδικοι εἰς τὴν καταβολὴν πάντων τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἐν Νικομηδείᾳ, τῆ . . . 1896.

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος

εὐπειθέστατος θεράπων

(Ἐπόγ.) Ι. Κ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ἐπὶ τῆς κατὰ τριτανακοπὴν δίκης
μεταξὺ

Ι. Κ. ἀνακόπτοντος, κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως
ὡς καὶ

Μ. Δ. καὶ Ε. Κ., καθ' ὧν ἡ ἀνακοπὴ,
κατοίκων Νικομηδείας.

Τὸ ἐν Νικομηδείᾳ ἐδρεῦον Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τῆς ἱεραῆς Μητροπόλεως Νικομηδείας, συγκείμενον ἐκ τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου Γέροντος ἀγίου Νικομηδείας κυρίου Φιλοθέου, ὡς προέδρου, καὶ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν. . . . τὴν νόμιμον ἀποτελούντων ἀπαρτίαν, συνῆλθον τῆ . . . ἡμέρᾳ . . . , παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ Ἀριστείδου Καρατζᾶ, ὅπως δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως :

Ἡ Ε. Κ. ὑπήκοος ὀθωμανὴ καὶ κάτοικος Νικομηδείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. . . . καὶ ἡμερομ. . . . ἑ. ἑ. ἀγωγῆς αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἐξέθηκεν ὅτι πρὸ διετίας συνεζεύχθη νομίμως ἐν Νικομηδείᾳ μετὰ τοῦ Μ. Δ. ἐμπόρου, κατοίκου ὁμοίως Νικομηδείας, ἀλλ' ὅτι ἐγκατελείφθη ἀνευ οὐδενὸς νομίμου λόγου μετὰ παρέλευσιν ἐνός ἔτους ἀπὸ τῆς συζεύξεως μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξητήσατο τὴν δι' ἀπεφάσεως ὑποχρέωσιν τοῦ ρηθέντος Μ. Δ. εἰς νόμιμον μετ' αὐτῆς συμβίωσιν, ἐν δ' ἀρνήσει αὐτοῦ πρὸς τοῦτο τὴν καταδίκην αὐτοῦ εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῆς λιρῶν ὀθωμαν. 5, λόγῳ διατροφῆς, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀγωγῆς καὶ παρατεινομένης ἐπ' ἀόριστον· τὸ δὲ Δικαστήριον τοῦτο κατ' ἀντιμωλίαν τῶν διαδίκων ἐξέδοτο τὴν ἰπ' αὐξ.

ἀριθμ. ... καὶ ἡμερομ. ... ἐ. ἔ. ἀπόφασιν αὐτοῦ, δι' ἧς δε-
χόμενον τὴν ἀγωγὴν ὑπεχρέου τὸν Μ. Δ., ἵνα συμβιώσῃ
μετὰ τῆς ἐναγοῦσῆς συζύγου αὐτοῦ, ἐν δ' ἀρνήσει αὐτοῦ
πρὸς τοῦτο ἐκήρυσεν αὐτὸν ὑπόχρεων πρὸς διατροφήν καὶ
παρέπεμπε τὴν περὶ διατροφῆς αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ Μ. Β.
Δικαστηρίου τῆς αὐτῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως πρὸς ὄρισμόν
τοῦ ἐπιβλητέου τῷ ἐναγομένῳ ποσοῦ τῆς διατροφῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Ι. Κ. ἔμπορος, ὑπή-
κοος ὀθωμανός, κάτοικος Διπλοκιονίου Κωνσταντινουπό-
λεως ὑπέβαλε τριτανακοπὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. ... καὶ ἡμερ.
... ἐ. ἔ. καὶ ἐξήτησατο τὴν καθ' ὀλοκληρίαν ἀκύρωσιν αὐ-
τῆς, τὴν κήρυξιν τοῦ μεταξὺ τοῦ Μ. Δ. καὶ Ε. Κ. γάμου
ὡς ἀκύρου, τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ε. Κ. ὅπως ἀκολουθήσῃ
αὐτῷ ὡς νομίμῳ συζύγῳ καὶ τὴν καταδίκην ἀμφοτέρων
τούτων εἰς τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων δικαστικῶν ἐξό-
δων καὶ τελῶν.

Τῆς ἐν λόγῳ τριτανακοπῆς παραπεμφθείσης ἀρμοδίως
ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ μετὰ τὴν νόμιμον
προδικασίαν εἰσαχθείσης εἰς συζήτησιν κατὰ τὴν συνε-
δρίασιν τῆς ἐ. ἔ. παρέστη ὁ μὲν ἀνακόπτων Ι. Κ.
αὐτοπροσώπως διορίσας ἐπὶ δικαστηρίου γενικὸν αὐτοῦ
πληρεξούσιον τὸν Ε. Τ. δικηγόρον ἐν Κωνσταντινουπόλει,
ὁ εἰς δὲ τῶν καθ' ὧν ἡ ἀνακοπὴ διαδίκων, ἦτοι ἡ Ε. Κ.,
διὰ τοῦ Μ. Κ. δικηγόρου ὁμοίως ἐν Κωνσταντινουπόλει
δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. καὶ ἡμερομ. . . .
ἐ. ἔ. γενικοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου συμβολαιογραφικῶς
συντεταγμένου ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τοῦ ἐτέρου τῶν ἀνα-
κοπτομένων Μ. Δ. μὴ παραστάντος, καίπερ δεόντως κλη-
τευθέντος. Μετὰ δὲ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν
ρηθέντων πληρεξουσίων δικηγόρων καὶ τὴν κατάθεσιν καὶ

γραπτῶν προτάσεων ὑπὸ ἡμερομ. ἐ. ἔ. κηρυχθείσης
πεπεραιωμένης τῆς συζητήσεως.

Τὸ Δικαστήριον

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν δικογραφίαν, καὶ τὰ σχετικὰ
Πρακτικά,

ἀκοῦσαν τῶν προφορικῶν ἀναπτύξεων τῶν πληρεξου-
σίων τῶν παραστάντων διαδίκων,

συζητήσαν καὶ διασκεψάμενον κατὰ νόμον,

Ἐπειδὴ ὡς ὀρθῶς ἰσχυρίζεται ὁ ἀνακόπτων, πράγμα-
τι ἡ καθ' ἧς ἀνακοπὴ Ε. Κ. ἐτέλεσε νόμιμον γάμον μετ'
αὐτοῦ πρὸ δωδεκαετίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ ἐνο-
ρίᾳ Διπλοκιονίου, κατὰ τὰ ὑποβληθέντα ἐπίσημα ἐγγράφα,
ἦτοι τὸ Πιστοποιητικὸν τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ὑπὸ
ἡμερομ. ὡς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτοκόλ. . . . καὶ
ἡμερομ. . . . πιστοποιητικὸν δεόντως κεκυρωμένον ἐκ τῶν
σεβαστῶν Πατριαρχείων,

Ἐπειδὴ ὁ ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ε. Κ. προβληθεὶς
ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ γάμος αὐτῆς μετὰ τοῦ Μ. Δ. τυγχάνει
ἐγκυρος, διότι ἐγένετο ἐπισήμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους
διατυπώσεις τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀδείᾳ τῆς Ἱ. Μη-
τροπόλεως Νικομηδείας, οὐδεμίαν ἔχει νομικὴν ἀξίαν,
διότι τοῦ γάμου τῆς ἐντολίδος αὐτοῦ μὴ λυθέντος πρότε-
ρον νομίμως καὶ δικαστικῇ ἀποφάσει τελεσιδίκῳ, αὕτη
δὲν ἠδύνατο ἵνα συνάψῃ ἐγκύρως γάμον μετ' ἄλλου, ἡ δὲ
γενομένη ἱερολογία τοῦ ἐν Νικομηδείᾳ γάμου αὐτῆς μετὰ
τοῦ Μ. Δ. πρὸ τῆς νομίμου διαλύσεως τοῦ προϋφισταμένου
δὲν καλύπτει τὰς ἀκυρότητας αὐτοῦ, φύσει διατελοῦντος
καὶ νόμῳ ἀκύρου,

Ἐπειδὴ οὕτως ἀκυρωτέα τυγχάνει ἡ προεκδοθεῖσα
ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τούτου ὑπ' αὐξ. ἀριθμὸν

καὶ ἡμερομ. . . . εἰ. ἔ. παραδεκτέα δὲ καθ' ὀλοκληρίαν ἢ
ὑπ' ἀριθμ. Πρωτοκ. . . . καὶ ἡμερομ. . . . εἰ. ἔ. τριτανά-
κοπή τοῦ Ι. Κ. ὡς νόμιμος καὶ βάσιμος

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικά ἐξοδα καὶ τέλη ἐπιβαρύνουσι
τοὺς ἡττωμένους τῶν διαδίκων.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον κατ' ἀντιμωλίαν μὲν τῆς Ε. Κ. κατ' ἐρήμην
δὲ τοῦ Μ. Δ.,

καὶ ἀποφασίζον παμφηφεί

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. Πρωτοκ. . . . καὶ ἡμερομ. . . .
εἰ. ἔ. τριτανάκοπὴν τοῦ Ι. Κ. ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον,
ἄκυροὶ καθ' ὀλοκληρίαν καὶ ἐξαφανίζει τὴν ὑπ' αὐ-
ξοντα ἀριθ. . . . καὶ ἡμερομ. . . . εἰ. ἔ. ἀπόφασιν τοῦ δι-
καστηρίου τούτου,

Κηρύσσει ἄκυρον τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων Μ. Δ.
καὶ Ε. Κ. συνκφθέντα πρὸ τριετίας ἐν Νικομηδείᾳ γάμον,
καὶ ὑποχρεοῖ τὴν Ε. Κ. ἵνα ἀκολουθήσῃ τῷ Ι. Κ. ὡς νο-
μίμῳ ἀνδρὶ αὐτῆς,

Ὅρίζει ὑπὲρ τοῦ ἐρήμην δικασθέντος Μ. Δ. προθε-
σμίαν 21 ἡμερῶν πρὸς ἀνακοπὴν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινο-
ποιήσεως πρὸς αὐτὸν ἀντιγράφου τῆς παρούσης ἀποφάσεως,
ἐπιμελεῖται τοῦ ἀνακόπτοντος.

καὶ ἐπιτίθησιν ἐξ ἡμισείας τὰ δικαστικά ἐξοδα καὶ
τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως ὡς καὶ τῶν πρακτικῶν
τοῖς καθ' ὧν ἡ ἀνακοπὴ διαδίκους Μ. Δ. καὶ Ε. Κ. ἀνιόν-
τα εἰς γρ. . . . προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐγένετο ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 1895.

Ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει Νικομηδείας.

Ὁ Πρόεδρος
(ὑπογ.)

Τὰ μέλη
(ὑπογ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογ.)

Ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογ.)

Περὶ υἰοθεσίας.

Ἐν ἐκ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τῶν κατὰ
τόπους Μικτῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, ὡς καὶ
τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐδρεύοντος Δ. Ε. Μ. Συμβου-
λίου εἶναι καὶ τὸ ἐκδίδειν ἀποφάσεις υἰοθεσίας.

Πτωχοὶ πολλάκις καὶ ἄποροι σύζυγοι ἔχοντες ἱκανὰ
τέκνα καὶ μὴ δυνάμενοι ἵνα διαθρέψωσι ταῦτα, παρέ-
χουσιν ἐν τούτων πρὸς υἰοθεσίαν συζύγοις εὐποροῦσι καὶ
ἀτέκνοις, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι μετὰ πατρικῆς στοργῆς
τὴν συντήρησιν, ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ.

Διαδικασία τῆς υἰοθεσίας καὶ ἀπόφασις.

Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν παραχωρούντων
τὸ τέκνον εἰς υἰοθεσίαν γονέων πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον,
Μητροπολίτην ἢ Πατριάρχην, ἀναλόγως τοῦ μέρους ἐνθα
πρόκειται ἵνα γένηται ἡ υἰοθεσία, περιέχει τοὺς λόγους
ᾧ ἕνεκα γίνεται ἡ υἰοθεσία, συνυπογράφεται δ' ὑπὸ τῶν
υἰοθετούντων συζύγων πρὸς μείζονα ἔνδειξιν τῆς ἐπιθυ-
μίας αὐτῶν πρὸς τὸ υἰοθετῆσαι παιδίον.

Ἡ διαδικασία γίνεται ἐπ' ἀναφορᾶ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, ἤτοι παρίστανται μὲν ἀφ' ἑνὸς οἱ γονεῖς τοῦ τέκνου οἱ παρέχοντες αὐτὸ εἰς υἰοθεσίαν, ὑπόχρεοι ὄντες πρὸς προσαγωγὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς βαπτίσεως τοῦ τέκνου καὶ ἀναγινωσκομένης τῆς αἰτήσεως αὐτῶν ἐπαναλαμβάνουσι καὶ προφορικῶς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν πρὸς τὸ παρασχεῖν εἰς υἰοθεσίαν τὸ ἑαυτῶν τέκνον διὰ τοὺς ἐν τῇ αἰτήσει αὐτῶν ἀναφερομένους λόγους, οἱ δὲ υἰοθετοῦντες σύζυγοι ἀφ' ἑτέρου δηλοῦσι τὴν πρὸς τοῦτο ἐπίσης ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι προσηκόντως ὡς ἴδιον αὐτῶν νόμιμον τέκνον θέλουσιν ἀναθρέψει τὸ παιδίον κατατιθέμενοι καὶ πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας ἐνορίας, ὡς ἀπαραιτήτως ἀπαιτεῖται, περὶ τῆς καλῆς αὐτῶν διαγωγῆς καὶ ἐξαιτοῦνται τὴν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνώρισιν τοῦ παιδὸς ὡς θετοῦ τέκνου αὐτῶν, μεθ' ὃ τὸ Συμβούλιον διασκεπτόμενον αὐθωρεῖ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ. Ὡστε κατὰ ταῦτα πρὸς ἕκδοσιν νόμιμον ἀποφάσεως υἰοθεσίας ἀπαιτεῖται α'] αἰτήσεις ἐπ' ἀναφορᾶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἢ τὸν ἀντιπροσωπεύοντα αὐτὸν ἐκ μέρους τῶν παρεχόντων τὸ τέκνον πρὸς υἰοθεσίαν γονέων, β'] ἐκ συμφώνου παράστασις ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἄνευ κλητεύσεως καὶ ὀρισμοῦ δικασίμου τῶν τε παρεχόντων πρὸς υἰοθεσίαν γονέων, ὡς καὶ τῶν υἰοθετούντων, γ'] προσυπογραφὴ τῆς πρὸς υἰοθεσίαν ἐπιδιδομένης αἰτήσεως ὑπὸ τῶν υἰοθετούντων συζύγων παραδεχομένων τὴν πρὸς υἰοθεσίαν παραχώρησιν καὶ δηλούντων ὅτι ἀποδέχονται τὰ ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερόμενα,

δ'] προσαγωγὴ ὑπὸ τῶν παραχωρούντων τὸ τέκνον πρὸς υἰοθεσίαν γονέων τοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς βαπτίσεως τοῦ τέκνου καὶ κατάθεσις αὐτοῦ εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ε'] προσαγωγὴ πιστοποιητικοῦ ἐπὶ δικαστηρίου ὑπὸ τῶν υἰοθετούντων συζύγων ἐκ τῆς οἰκείας ἐνορίας ἐν ἣ κατοικοῦσι, βεβαιοῦντος τὴν χρηστὴν αὐτῶν διαγωγὴν καὶ δεόντως κεκυρωμένου ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ μικτάρη καὶ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου. Πρὸς γνῶσιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἰδίως, οἵτινες ἀγνοοῦσι πιθανῶς τὸν τρόπον τοῦ ὑποβάλλειν αἰτήσεις περὶ υἰοθεσίας, παρατίθημι ὧδε σχέδιον αἰτήσεως υἰοθεσίας, ἔτι δὲ καὶ ἀποφάσεως, φρονῶν ὅτι χρήσιμα δύνανται ἵνα ἀποβῶσιν, ἀνάγκης ἐπιστάσης.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Πρὸς τὴν **Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Κύριον Πρόεδρον**
τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς
Ἰ. Μητροπόλεως
 κτλ. κτλ. κτλ.

Σεβασμιώτατε,

Ὁ εὐσεβῶς ὑποφαινόμενος συζευχθεὶς πρὸ
 ἐν τῇ κομοπόλει τῆς θεοσώστου αὐτῆς παροικίας
 νομίμως μετὰ τῆς ἀπέκτησα θείᾳ εὐδοκίᾳ
 τέκνα ὧν τὸ τελευταῖον ὀνόματι . . . διατρέχον τὴν . . .

SISMANOGLIO
MICARDO

ήλικίαν, ζητοῦσιν ἐπιμόνως ἵνα υἰοθετήσωσιν οἱ νόμιμοὶ σύζυγοι συνεγχώριοι ἡμῶν, χριστιανοὶ ὀρθόδοξοὶ καὶ ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ καθόσον οὐδὲν ἀπέκτησαν τέκνον ἐκ τοῦ πρὸς ἀλλήλους γάμου αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἕνεκα τῶν καιρικῶν ἐπηρειῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως τακτικῆς ἐργασίας, ἔτι δὲ καὶ τῆς πρὸ τῆς ἐνός ἔτους συμβάσεως ἀποβιώσεως, ὡς μὴ ὤφειλε, τῆς συζύγου μου ἀδυνατῶ ἵνα συντηρήσω προσηκόντως καὶ ἀναθρέψω πάντα τὰ ρηθέντα τέκνα μου,

Ἐπειδὴ οἱ ρηθέντες σύζυγοι, ὄντες κατὰ πάντα χρηστικῆς διαγωγῆς, καὶ ἰκανῶς εὐποροὶ εἰσι καὶ προθύμως καὶ ἐπιμόνως ἀπαιτοῦσιν ὅπως υἰοθετήσωσι τὸ μικρότερον τῶν τέκνων μου ἥτοι τὴν μεγάλως ἀγαπῶντες τοῦτο καὶ ἐπιθυμοῦντες ἵνα καταστήσωσι τοῦτο γνήσιον μονοῦ καὶ νόμιμον αὐτῶν τέκνον,

Ἐπειδὴ ἡ υἰοθεσία αὕτη ἔσται ἐπωφελῆς πάνυ διὰ τὸ ρηθὲν ἐμὸν τέκνον, καθόσον καὶ προσηκόντως παρὰ τοῖς ρηθείσει συζύγοις ἀνατρεφῆσεται καὶ ἐκπαιδευθήσεται τοῦτο καὶ δεόντως ἐν καιρῷ ἀποκατασταθήσεται.

Διὰ ταῦτα

καὶ δι' ὅσα προσθήσω προφορικῶς ἐπὶ δικαστηρίου ἐξαιτουμαι εὐσεβᾶτως παρὰ τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος ὅπως εὐαρεστηθῆ παραπέμψαι τὴν παροῦσάν μου ἐνώπιον τοῦ οὐτινος πάνυ ἐπαξίως προϊσταται Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τοῦτο ἐπὶ παρούσῃ ἡμῶν τε καὶ τῶν υἰοθετούντων συζύγων, οἵτινες πρὸς ἐνδειξιν ἀποδοχῆς τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμῶν αἰτήσῃ ἀναφερομένων συνυπογράψουσι ταύτην προσεπιδηλοῦντες ὅτι ἐπιθυμοῦσι τὴν τοιαύτην υἰοθεσίαν, παραδεχόμενον τὴν παροῦσαν ἐπ' ἀναφορᾷ αἰτησίαν

μου, ἐγκρίνη διὰ δικαστικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως τὴν ἐν λόγῳ υἰοθεσίαν καὶ ἀναγνώριση τὸ διαληφθὲν τέκνον, θετὸν τέκνον αὐτῶν.

Ἐποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως

Ἐν τῇ

Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος
εὐπειθέστατος θεράπων
(ὑπογρ.)

Οἱ υἰοθετοῦντες σύζυγοι
παραδεχόμεθα καθ' ὀλοκληρίαν τὰ ἐν τῇ πικρούσῃ αἰτήσῃ ἀναφερόμενα.

(ὑπογρ.)

Εἰς δὲ τὸ περιθώριον τῆς αἰτήσεως γραφήσονται τὰ ἐξῆς:

ΑΙΤΗΣΙΣ ΕΠ' ΑΝΑΦΟΡΑ

Κ. Γ. ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, ἀνευ ἔργου, κατοίκου . . .

περὶ

ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἀναγνωρίζουσῃς τὸ θυγάτριον αὐτοῦ ὡς θετὸν τέκνον τῶν Κ. Γ. καὶ Σ. κατοίκων ὑπηκόων ὀθωμανῶν

ἐνώπιον

τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

υίοθεσίας

Τὸ ἐν ἐδρεῦον

Μ. . . . Συμβούλιον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως . . .

Συγκείμενον ἐκ τῶν

.

ἀποτελούντων τὴν νόμιμον ἀπαρτίαν.

Συνῆλθεν ἐν τακτικῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει τῇ
τοῦ ἔτους, ἡμέρα ἐν τῇ ὠρισμένῃ τῶν
συνεδριάσεων αἰθούσῃ αὐτοῦ, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως
αὐτοῦ ὅπως ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Ὁ κάτοικος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ.
Πρωτ. καὶ ἡμερ. αἰτήσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν

Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην. ἐξέθηκεν ὅτι πρὸ
ἀποβιωσάσης τῆς νομίμου αὐτοῦ συζύγου μὴ δυ-
νάμενος ἵνα περιθάλψῃ καὶ συντηρήσῃ ἅμα ἕνεκα ἀνεχείας
τὰ ὀρφανά αὐτοῦ τέκνα ἄρρενα καὶ
θῆλυ, ἀπεφάσισεν ἵνα πρᾶχωρήσῃ εἰς υἰοθεσίαν τὸ ἕτερον
αὐτῶν. . . . τοῦνομα ἄγον ἡλικίαν ἔτους πρὸς τοὺς
νομίμους συζύγους καὶ ὀρθοδόξους χρι-
στιανούς καὶ τιμίους οἰκογενειάρχας, κατοίκους
εὐχαρίστως δεχθέντας ἵνα υἰοθετήσωσιν αὐτὸ καὶ ἀναθρέ-
ψωσιν αὐτὸ ὡς ἴδιον τέκνον, καὶ ἐζητήσατο ἵνα ἐπικυ-
ρωθῇ δεόντως ἡ υἰοθεσία αὕτη.

Τῆς ἐν λόγῳ αἰτήσεως πρᾶξαπεμφθείσης ἀρμοδίως ἐνώ-
πιον τοῦ Συμβουλίου τούτου καὶ εἰσαχθείσης εἰς συζήτησιν
ἐπὶ ἀκροατηρίου κατὰ τὴν δικάσιμον τῆς παρέστησαν
ὁ αἰτῶν μετὰ τοῦ τέκνου αὐτοῦ καὶ οἱ δεζόμενοι ἵνα υἰοθε-

τήσωσιν αὐτὸ, καὶ ἐδήλωσαν ὁ μὲν συμφθὰ τῇ αἰτήσει
αὐτοῦ, ὅτι μὴ δυνάμενος ἵνα περιθάλψῃ καὶ συντηρήσῃ τὸ
τέκνον αὐτοῦ δίδωσιν αὐτὸ εἰς υἰοθεσίαν τοῖς συζύγοις ...
καὶ ... προσαγαγῶν καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐνορίας αὐτοῦ ἐξαχθὲν
πιστοποιητικὸν τῆς βαπτίσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν ... οἱ δέ,
ὅτι δέχονται ἵνα υἰοθετήσωσιν αὐτὸ καὶ ἀναλαμβάνουσιν
ἀπέναντι αὐτοῦ πάσας τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ
νόμου ὑποχρεώσεις, προσαγαγόντες ἅμα καὶ μαρτυρικὸν
τῆς ἐνορίας ... περὶ τῆς κλητῆς αὐτῶν διαγωγῆς, καὶ ἐξη-
τήσαντο ἀμφοτέρω, ἵνα διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀνα-
γνωρισθῇ τὸ δικληφθὲν παιδίον ... θετὸν τέκνον τῶν ...
καὶ ..., οἵτινες πρὸς μείζονα ἔνδειξιν τῆς προφορικῆς αὐ-
τῶν δηλώσεως συνυπέγραψαν ἐν τῇ αἰτήσει τοῦ πατρὸς
τοῦ παιδίου, βεβαιώσαντες ὅτι ἀποδέχονται τὰ ἐν αὐτῇ
ἀναφερόμενα.

Τὸ Συμβούλιον τοίνυν διελθὼν τὴν διαληφθεῖσαν αἰ-
τησιν καὶ τὰ προσαχθέντα παρ' ἀμφοτέρων ἔγγραφα, ἦτοι
τὸ πιστοποιητικὸν τῆς βαπτίσεως τοῦ υἰοθετουμένου παι-
δίου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς χρηστῆς διαγωγῆς τῶν υἰοθε-
τούντων· ἀκροασάμενον τῶν προφορικῶν διαβεβαιώσεων
αὐτῶν·

συζητήσαν καὶ διασκεψάμενον.

Ἐπειδὴ ὁ πατήρ τοῦ παιδίου... ὠμολόγησεν, ὅτι ἄδυ-
νατεῖ ἵνα περιθάλψῃ καὶ συντηρήσῃ τὸ εἰρημένον . . . τέ-
κνον αὐτοῦ... οἴκοθεν δ' ἀπεφάσισεν, ἵνα παραιτηθῇ παντὸς
ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματος παρέχων αὐτὸ εἰς υἰοθεσίαν ἐτέροις.

Ἐπειδὴ οἱ σύζυγοι ... καὶ ... προφορικῶς τε καὶ ἐγ-
γράφως ἐβεβαίωσαν, ὅτι εὐχαρίστως δέχονται, ἵνα υἰοθε-
τήσωσι καὶ ἀναθρέψωσι τοῦτο δεόντως καὶ παράσχωσι
τὴν ἀπαιτουμένην χριστιανικὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν διαβεβαιώσεων αὐτῶν ἐπίσθη τὸ συμβούλιον, ὅτι ἡ υἰοθεσία αὕτη ὑπάρχει συμφέρουσα εἰς τὸ παιδίον ...

Ἐπειδὴ τὰ δικαστικὰ τέλη ἀνήκουσιν εἰς βῆρος τῶν υἰοθετούντων.

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον καθ' ὀλοκληρίαν τὴν ἐπ' ἀναφορᾶ αἴτησιν περὶ υἰοθεσίας τοῦ . . . καὶ ἀποφασίζον παμφηφεί

A'] Ἐγκρίνει τὴν εἰρημένην υἰοθεσίαν καὶ κηρύσσει τὸ παιδίον τοῦτο ... ἄγον ἡλικίαν ... θετὸν τέκνον τοῦ ... καὶ τῆς ...

B'. Ἐπιτίθησι τοῖς υἰοθετοῦσι τὰ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ λοιπῶν δικογράφων ἀνιόντων εἰς γρ.

Ἐγένετο, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει τῇ

Ὁ Πρόεδρος
(Ἵπ)

Τὰ Μέλη

(Ἵπ.)

Ὁ Γραμματεὺς

(Ἵπ.)

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ὁ Πρόεδρος

(Ἵπ.) . . .

Ὁ Γραμματεὺς

(Ἵπογ.) . . .

Περὶ διαθηκῶν.

Αἱ διαθήκαι κατὰ τρεῖς τρόπους συντάσσονται, Α)ον ἰδιωτικῶς, Β)ον μυστικῶς, Γ)ον συμβολαιογραφικῶς, πάντες δ' οὗτοι οἱ τρόποι τῆς καταρτίσεως τῶν διαθηκῶν, δηλονότι ἢ τε ἰδιωτικῶς, μυστικῶς καὶ ἢ συμβολαιογραφικῶς γιγνομένη διαθήκη εἰσὶν ἐξ ἴσου ἰσχυροὶ ὅταν γένηται ἢ δέουσα σύνταξις αὐτῶν καὶ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἅτινα περιέχουσι τὴν τελευταίαν θέλησιν παντὸς ἀτόμου εἰσὶ σπουδαῖα, γεννῶσι δὲ δίκας πολλάκις ἀτελευτήτους καὶ περιπλοκὰς σπουδαίας, διὰ τοῦτο χάριν τῶν βουλομένων ἐκτὸς διαφόρων σχεδίων καὶ τῶν τριῶν εἰδῶν τῶν διαθηκῶν, παρατίθημι καὶ ὁδηγίας ἀπαραιτήτως ἀναγκαίας καὶ χρησίμους εἰς τοὺς προτιθεμένους συντάξαι διαθήκας. Καὶ πρῶτον περὶ τῆς ἰδιωτικῆς διαθήκης.

Ἰδιωτικὴ διαθήκη.

Οἱ κυριώτεροι ὅροι οἱ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τεταγμένοι πρὸς νόμιμον συγκρότησιν ἰδιωτικῆς τινος διαθήκης εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι· Α'. δεόν νὰ ὑπάρχη ἱκανότης τοῦ διαθέτου πρὸς σύνταξιν τῆς διαθήκης αὐτοῦ· τουτέστιν ὁ διαθέτης πρέπει νὰ ἔχη σῶως τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ. Β'. ὀφείλει ὁ διαθέτης ἵνα προσκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ πρὸς σύνταξιν τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐπτά μάρτυρας, οἵτινες νὰ ᾧσι παρόντες ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης, Ἐὰν ἡ διαθήκη πρόκειται ἵνα συνταχθῇ ἐν χωρίῳ καὶ οὐχὶ ἐν πόλει, ὁπότε

ἀπαραιτήτως ἀπαιτεῖται ἢ παρουσία ἑπτὰ μαρτύρων, τότε ἄρχουσι καὶ πέντε μόνον μάρτυρες. Γ'. οἱ προσκαλούμενοι πρὸς σύνταξιν διαθήκης τινος μάρτυρες δεόν ἵνα ὧσι καὶ οὗτοι ἱκανοί, τουτέστιν ἵνα ὧσιν ἐχέφρωνες· ἐκτὸς τούτου δεόν ἵνα ὧσι πάντες ὑπήκοοι ὀθωμανοί, ἐνήλικοι, τουτέστιν ἵνα ἔχωσι συμπεπληρωμένον τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, νὰ μὴ ἔχωσιν οὐδεμίαν συγγένειαν πρὸς τὸν διαθέτην, νὰ μὴ ὧσιν ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν ἢ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, νὰ ὧσιν εὐπόληπτοι, σταθεροὶ κάτοικοι τοῦ τόπου, γνωστοὶ τῷ διαθέτῃ, ἄσχετοι συγγενείας πρὸς ἀλλήλους, χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι καὶ γνωρίζοντες νὰ ὑπογράψωσι. Δ'. τὰ ὀνόματα, ἐπώνυμα, ἐπαγγέλματα καὶ κατοικία τοῦ τε διαθέτου ὡς καὶ τῶν μαρτύρων δεόν ἵνα καταχωρῶνται ὀλοκληρα ἐν τῷ κειμένῳ τῆς διαθήκης. Ε'. ἐὰν ὁ διαθέτης τυγχάνει ἀγράμματος ἢ τυφλὸς, ἢ κωφὸς, τότε δεόν ἵνα ἐκτὸς τῶν ἑπτὰ μαρτύρων τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς σύνταξιν διαθήκης ἐν πόλεσιν, πέντε δὲ ἐν χωρίοις, προσλαμβάνηται καὶ ἕτερος ἕκτος ἢ ὀγδοὸς μάρτυς, ὅστις ὑπογράφει ἀντὶ τοῦ διαθέτου καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ σταυροσημειοῦντος. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι καὶ ὁ μάρτυς οὗτος δεόν ἵνα ἔχη τὰ αὐτὰ προσόντα, ἅτινα ἐλέχθησαν προκειμένου καὶ περὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων. ΣΤ'. ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ὑπάρχη ἐγκατάστασις γενικοῦ κληρονόμου ἐν τῇ διαθήκῃ, τουτέστιν ἵνα ὁ διαθέτης ὀνομαστικῶς ἀναφέρῃ ἐν τῇ διαθήκῃ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ γενικοῦ κληρονόμου ὃν προτίθεται νὰ διορίσῃ. Κατὰ νόμον δ' ἀπαιτεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ὅλης διαθήκης ἢ τοιαύτη ἐγκατάστασις, δηλονότι ὁ διορισμὸς γενικοῦ κληρονόμου, διότι οὗτος μετὰ θάνατον ἐκπροσω-

πεῖ τὸν διαθέτην κατὰ τε τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, εὐθύνεται διὰ τὴν δόσιν τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ πρὸς διαφόρους ἀπονεμομένων κληροδοτημάτων, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πασῶν τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ διατάξεων, ἐνάγει τοὺς ὀφείλοντας τῷ διαθέτῃ καὶ ἐνάγεται παρὰ τῶν κληροδόγων καὶ λοιπῶν πρὸς ἐκτέλεσιν πασῶν τῶν ἐν τῇ διαθήκῃ ἀναφερομένων διατάξεων τοῦ διαθέτου, Ἐννοεῖται δ' ὅτι καὶ ὁ διοριζόμενος γενικὸς κληρονόμος δεόν ἐπίσης ἵνα ᾖ ἱκανὸς, τουτέστιν ἐχέφρων, εὐπόληπτος καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς. Ζ'. δεόν ὁ διαθέτης ἵνα ἀφήσῃ τὴν νόμιμον κληρονομικὴν μοῖραν, τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τοὺς ὑπάρχοντας τυχρὸν ἀναγκαίους αὐτοῦ κληρονόμους· καὶ ἀναγκαῖοι μὲν κληρονόμοι ὀνομάζονται οἱ κατιόντες καὶ ἀνιόντες τοῦ διαθέτου, τουτέστι κατὰ πρῶτον λόγον τὰ νόμιμα αὐτοῦ τέκνα, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν οἱ ἔγγονοι καὶ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ὁ πάππος καὶ ἡ μάμη κατὰ δεύτερον λόγον, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ διαθέτου ἐὰν τυγχάνῃ ἀπρικοῦ καὶ ἄπορος, ἢ δὲ νόμιμος μερὶς ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῆς καθαρᾶς τοῦ διαθέτου περιουσίας μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χρεῶν καὶ τῶν πρὸς κηδείαν δαπανῶν συνίσταται καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τοὺς ἀνιόντας καὶ κατιόντας, ἢτοι τέκνα, ἐκγόνους, πάππον καὶ μάμην εἰς τὸ τριτημόριον μὲν τῆς ἐξ ἀδιαθέτου μερίδος ἐὰν ὑπάρχωσι τέσσαρες ἢ ὀλιγώτεροι κληρονόμοι τοῦ διαθέτου καλούμενοι εἰς τὴν ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴν, εἰς τὸ ἡμισυ δὲ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου μερίδος ἐὰν οἱ κληρονόμοι ὧσι πλείονες τῶν τεσσάρων, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν σύζυγον, ἐὰν μὲν αὕτη καλῆται εἰς τὴν κληρονομίαν μετὰ πλειόνων ἢ τριῶν κατιόντων τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, λαμβάνει ἴσην μετὰ τῶν λοιπῶν μερίδα, εἰς δὲ τὰς λοι-

πάς περιπτώσεις, λαμβάνει τὸ τέταρτον τῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

Η'. Ὁ διαθέτης δύναται διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἵνα διαθέσῃ πᾶσαν τὴν κινητὴν περιουσίαν αὐτοῦ τὴν συνισταμένην εἰς διάφορα ἀντικείμενα, οἷον σκεύη, ἐπιπλα, γρήματα καὶ λοιπά, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀκίνητον αὐτοῦ περιουσίαν συνισταμένην ἐκ διαφόρων κτημάτων Μουλικιῶν· δὲν δύναται ὁμοίως ἵνα διαθέσῃ Βακουφικὰς γαῖας (ἐραζίι ἐμιριγέ) διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ, διότι αὗται ὑπαγόμεναι εἰς τὸν περὶ βακουφίων καὶ τῶν τοιούτου εἶδους γαιῶν Νόμον τοῦ Κράτους δὲν δύνανται ἵνα διατεθῶσι διὰ διαθήκης συνωδᾶ τῇ ἀπὸ 23 Τζεμαζίουλ-Ἀχῆρ τοῦ 1308 (1891) Ὑψηλῆ Βεζυρικῆ ἐγκυκλίῳ περὶ προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου· φυσικῶ δὲ τῷ λόγῳ αἱ τοιούτου εἶδους βακουφικαὶ γαῖαι, ἐὰν ὁ διαθέτης κέκτηται νομίμους κατιόντας, ἤτοι τέκνα, αὗται περιέρχονται αὐτοδικαίως κληρονομικῶ δικαιοῦματι εἰς ταῦτα· ἐὰν τούναντίον ἐν τῇ διαθήκῃ διατεθῶσι τοιούτου εἶδους βακουφικαὶ γαῖαι, τὸ μέρος τοῦτο τῆς διαθήκης ἔσται ἄκυρον, τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ διαθέτου θεωρουμένων ἐγκύρων, καὶ τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς διαθήκης ἐγκύρου καὶ νομίμου.

ΙΑ'. Ἐὰν οἱ ἀναγκαῖοι κληρονόμοι τοῦ διαθέτου τυγχάνωσι τέκνα ἀνήλικα, δύναται ὁ διαθέτης ἵνα διορίσῃ ὀνομαστί ἐν τῇ διαθήκῃ ἓνα ἢ δύο ἐκτελεστάς αὐτῆς κατὰ βούλησιν, ἀνθρώπους εὐὺπολήπτους, καὶ ἀναθέσῃ εἰς τούτους τὴν ἐπιτροπείαν τῶν ὀρφανῶν καὶ τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς διαθήκης αὐτοῦ.

Θ'] Ἡ διαθήκη δέον ἵνα συνταχθῇ ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ συναπτῶ, ἤτοι πρέπει ἵνα περιέχῃ ἐνότητα

χρόνου τόπου καὶ πράξεως· ἄρα πρέπει ἵνα συνταχθῇ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ταρόντος τοῦ διαθέτου καὶ ὄλων τῶν μαρτύρων ἀπ' ἀρχῆς τῆς συντάξεως αὐτῆς μέχρι τέλους, καὶ ἐν συνεχείᾳ χρόνου ἵνα περαιωθῇ καὶ ὑπογραφῇ παρ' ὄλων ἄνευ διακοπῆς μακρᾶς καὶ ἀναβολῆς εἰς ἄλλην ἡμέραν· ἐννοεῖται ὁμοίως ὅτι ἡ χάριν φυσικῆς ἀνάγκης ἔξοδος στιγμιαία τοῦ τε διαθέτου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων ἐκ περιτροπῆς δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀκυρότητος τῆς διαθήκης. ι'] Ἐὰν ὁ διαθέτης ἦναι ἀγράμματος, εἴτε ἐνεκα ἀσθενείας δὲν δύναται ἵνα γράψῃ ὁ ἴδιος τὴν διαθήκην αὐτοῦ, εἴτε εἶναι τυφλὸς καὶ κωφός, τότε δύναται νὰ καλέσῃ πρόσωπον κατάλληλον μετέχον τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ ὅπως συντάξῃ κατ' ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ καὶ ἐντολὴν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· τὸ πρόσωπον ὅθεν τοῦτο ὀφείλει ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ἀνωτέρω σημειούμενα πρὸς νόμιμον σύνταξιν καὶ κατάρτισιν τῆς διαθήκης καὶ νὰ δηλώσῃ ἐν τέλει τῆς διαθήκης ὑπογράφον ὅτι ἔγραψε τὴν διαθήκην κατ' ἐντολὴν καὶ ὑπαγόρευσιν τοῦ διαθέτου. ιε'] Μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς ἡ διαθήκη δέον ἵνα ἀναγνωσθῇ εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ἐνώπιον τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων καὶ εἶτα ἵνα ὑπογραφῇ παρ' αὐτῶν, τοῦ μὲν διαθέτου ὑπογράφοντος ἐκ δεξιῶν, τῶν δὲ μαρτύρων ἐξ ἀριστερῶν κατὰ σειράν· ιγ'] Ἐἔσματα ἐν τῷ κειμένῳ τῆς διαθήκης, διαγραφὰ καὶ προσθήκαι εἴτε ἐκτὸς τῶν γραμμῶν, εἴτε ἐν τῷ περιθωρίῳ δὲν ἐπιτρέπονται ἐπομένως γενομένου τυγρὸν λάθους ἢ ἄλλου τινος δέον ἵνα γράφηται ἐκ νέου ἡ διαθήκη καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως· ιδ'] κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης δέον ἵνα παρίσταται καλούμενος ἐπὶ τούτῳ καὶ ὁ Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος, ὅπου τοιοῦτος ὑπάρχει, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ

Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς ἐνορίας, ὅστις μετὰ τὴν κατάρτισιν τῆς διαθήκης καὶ τὴν ὑπογραφὴν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων, ὑπογράφει καὶ αὐτὸς βεβαιῶν τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τε διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων.

Ἡ οὕτω καταρτισθεῖσα διαθήκη δεόν ἵνα ὑποβληθῆ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ μέρος ἐν ᾧ συνετάχθη ἡ διαθήκη, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ἕνεκεν ἀποδημίας εἰς τὸν κατὰ τόπους Ἀρχιερατικὸν αὐτοῦ ἐπίτροπον πρὸς ἐπικύρωσιν· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ μὲν κατὰ τόπους Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος θέλει ἐπικυροῦ οὐχὶ τὴν διαθήκην, ἀλλὰ τὸ γνήσιον τῶν ἐν αὐτῷ ὑπογραφῶν, ἢ τῆς ἐν τέλει ὑπογραφῆς τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου, ὁ δὲ Μητροπολίτης θέλει ἐπικυροῦ ὁμοίως τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν φροντίζων μὲν περὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐν τῇ πράξει τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ δεόντος χαρτοσήμου, δεκαγρόσου κατὰ τὰ νενομισμένα, διατάσσων δ' οὐχ' ἦττον τὴν καταχώρισιν τῆς ἐπικυρωμένης κατὰ τύπους διαθήκης ἐν τῷ σχετικῷ συμβολαιογραφικῷ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κώδικι

ΤΥΠΟΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Ἐν Ἐκλήθῃ σήμερον τὴν τοῦ μηνός . . . τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ἔκτου ἔτους, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος . . . ὁ ὑποφαινόμενος (ὄνομα καὶ ἐπωνυμιον, καὶ ἐπάγγελμα, κατοικία) ὑπήκοος ὀθωμανός, χριστιανός ὀρθόδοξος, σφάς ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν τοῦν ὑ-

γιαῖ, ἐπιθυμῶν ἵνα μὴ τὰ κατ' ἐμὲ ἀδιάθετα μείνωσι, ἐπέλυθωσι δὲ μετὰ θάνατον φιλονεικίαι καὶ διενέξεις μεταξὺ τῶν τέκνων μου, ἀπεφάσιστα οἰκείῃ βουλῇ καὶ προκίρῃσει ὅπως συντάξω τὴν πνεύσασιν μου ἰδιωτικὴν διαθήκην ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ἐμοῦ κληθέντων ὀκτὼ μαρτύρων ἦτοι τῶν ἐντίμων κ. κ.

. ὑπηκόων Ὄθωμανῶν, γνωστῶν μοι καὶ ἀσχετῶν πάσης συγγενείας πρὸς με καὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ διὰ ταύτης διατάσσω τὰ ἀκόλουθα.

Α'. Ἐγκαθιστῶ γενικὸν κληρονόμον ἀπάσης τῆς κληνητῆς περιουσίας μου συνισταμένης ἐκ ἔτι δὲ καὶ ἀπάσης τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου, οὔσης Μουλκικῆς φύσεως καὶ συνισταμένης ἐκ τὸν νόμιμον ἐνήλικον υἱόν μου (ὄνομα) ὡς καὶ τὴν νόμιμον σύζυγόν μου (ὄνομα).

Β'. Διατάσσω τοὺς ρηθέντας γενικοὺς κληρονόμους μου ὅπως μετὰ θάνατόν μου ἄνευ ἀναβολῆς χορηγήσωσι τὰ ἐξῆς κληροδοτήματα· α' εἰς τὴν ἀδελφὴν μου λίρας ὀθωμανικῆς . . . ἀριθ. . . . β' εἰς τὸν ἀνεψιόν μου λίρας ὀθ. . . . ἀριθ. . . . — γ' εἰς τὴν ἀνεψιάν μου λίρας ὀθωμ. . . . ἀριθ. . . . — δ' εἰς τὴν Ἱ. Ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου τῆς ἐμῆς πατρίδος ἑτησίως γρόσια . . . ἀριθ. . . . χωρὶς ποσῶς νὰ διακόψωσι τὴν τακτικὴν ταύτην χρηματικὴν χορηγίαν. ε' εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πατρίδος μου . . . ἐφάπαξ λίρας ὀθωμανικῆς . . . ἀριθ. . . . ς' εἰς τὸν κατὰ καιρὸν Μητροπολίτην τῆς πατρίδος μου λόγῳ μνημοσύνου γρόσια . . . ἀριθ. . . . —

Γ'. ἐκτελεστάς τῆς παρούσης διαθήκης διορίζω τοὺς ἐντίμους κυρίους συνεγχωρίους μου, καὶ παρακαλῶ αὐτοὺς θερμοῶς ὅπως μετὰ θάνατόν μου φροντίσωσιν αὐστη-

ρῶς καὶ δραστηρίως περὶ τῆς ἀνελλιποῦς ἐκτελέσεως πασῶν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης μου διαθήκης.

Ἐφ' ᾧ καὶ συνέταξα οἰκειοθελῶς τὴν παρούσων μου διαθήκην, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ὑπήκοον ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐξονομασθέντων μαρτύρων ὑπεγράφη ἀντ' ἐμοῦ μὲν ὡς ἀομμάτου σταυροσημειοῦντος καὶ κατ' ἐντολὴν μου παρὰ τοῦ ὀγδόου προσληφθέντος μάρτυρος κυρίου (ὄνομα ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικίᾳ) παρὰ δὲ τῶν λοιπῶν ἰδιοχείρως ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς ἐμῆς ἐνορίας (ὄνομα.) βεβαιώσαντος τὸ γνήσιον πασῶν τῶν ἐν αὐτῇ ὑπογραφῶν, ἐπιθυμῶ δὲ ὅπως αὕτη ἔχη τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐν παντὶ τόπῳ δικαιοσύνης.

Ἐν τῇ

Ὁ διαθέτης

καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὡς ἀομμάτου σταυροσημειοῦντος † κατ' ἐντολὴν ὁ

.

Οἱ μάρτυρες

Ὁ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος βεβαιῶ τὸ γνήσιον πασῶν τῶν ἄνωθεν ὑπογραφῶν, ὡς καὶ τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ.

(ὑπογ.)

Β'. ΠΕΡΙ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

Α'. Ὅπως τις συντάξῃ μυστικὴν διαθήκην δεόν ἀπαιτήτως εἶνα γνωρίζῃ γραμματῆα καὶ συνεπῶς ὅπως ὁ ἴδιος συντάξῃ καὶ ὑπογράψῃ τὴν τοικύτην διαθήκην. Οὐχ ἦττον εἶαν ἀσθενῆς ὢν ἀδυνατῇ ὁ ἴδιος εἶνα γράψῃ ταύτην, συν-

τάττει κατ' ἐντολὴν καὶ ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ ταύτην ἕτερον πρόσωπον μετέχον τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ, ὀρκιζόμενον ὅτι θέλει τηρήσει μυστικὸν καὶ ἀπόρρητον τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης, ὑπογράφει δὲ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐν τέλει μετὰ τοῦ διαθέτου ὡς γραφεὺς τῆς διαθήκης ἐξ ἀριστέρων. Β'. ὅπως καὶ ἐν τῇ ἰδιωτικῇ διαθήκῃ, ἀπαιτεῖται εἶνα ὑπάρχῃ ἰκανότης τοῦ διαθέτου, ἰκανότης τοῦ κληρονόμου, ἰκανότης τῶν μαρτύρων, ἐγκατάστασις γενικοῦ κληρονόμου, κατὰ λείψιν τῆς νομίμου μοίρας εἰς τοὺς ἀνγκαίους κληρονόμους, ἀπυχὴ ἀπὸ διαθέσεως βακουφικῶν κτημάτων. στοιχεῖα ἀπαραίτητα πρὸς νόμιμον ὑπαρξίν καὶ συγκρότησιν πάσης οἰκισθῆποτε διαθήκης. Γ' ἀπαιτεῖται εἶνα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ διαθέτου κάτωθεν ἐκάστης σελίδος καὶ ἐν τέλει, ὡς καὶ ἐν τέλει ὑπὸ 7 ἢ 5 μαρτύρων ἀναλόγως τοῦ τόπου λαμβανόντων γνώσιν οὐχὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς, ἀλλὰ μόνον ὅτι τὸ ὑπογραφόμενον πρὸ αὐτῶν ἔγγραφον ἀπαρτίζει τὴν διαθήκην. Δ' τοποθετεῖται μετὰ τοῦτο ἐν φακέλλῳ, ἐν ᾧ τίθεται ἡ σφραγίς τοῦ διαθέτου, ὑπογράφουσι δὲ προσέτι ὁ, τε διαθέτης ὡς καὶ οἱ μάρτυρες, συντασσομένου σημειώματος ὅτι ὁ φακέλλος περιέχει τὴν μυστικὴν διαθήκην τοῦ δεινός προσώπου καὶ τιθεμένης ὀλογράφου καὶ δι' ἀριθμῶν τῆς σχετικῆς χρονολογίας. Ε' παρακατατίθεται μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτῆς καὶ σφραγίσιν ἐν φακέλλῳ εἰς τὸν χρέην συμβολαιογράφου ἐκπληροῦντα γραμματῆα τῆς οἰκείας ἐπισκοπῆς, ἢ Μητροπόλεως ἢ εἰς τὸ Π/χικὸν Συμβολαιογραφεῖον· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διαθήκη παραλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως ὡς ἔχει ἐντὸς φακέλλου ἐσφραγισμένου τῇ σφραγίδι τοῦ διαθέτου καὶ φέροντος τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μαρτύρων, καὶ τίθεται ἐν ἐτέ-

ρω μεγαλειτέρω φακέλλω, ὅστις σφραγίζεται τῇ σφραγίδι τοῦ διαθέτου ἐν ταῖς δυσὶ γωνίαις αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῇ σφραγίδι τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλ. Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, ἢ ἐπίσκοπῆς· ἐπὶ τοῦ ἐτέρου μέρους τοῦ φακέλλου τούτου ἐφ' οὗ συνήθως γίνεται ἡ ἐπιγραφή συντάσσεται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος ἢ πρᾶξις τῆς παρακαταθέσεως εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλ. Δικαστηρίου τῆς μυστικῆς διαθήκης, κάτωθι δὲ τῆς πρᾶξεως ταύτης ὑπογράφει αὐθις ὁ διαθέτης, οἱ μάρτυρες καὶ ὁ συμβολαιογραφῶν γραμματεὺς εἰς βεβαίωσιν ὅτι ὁ οὕτως κατατεθεὶς φάκελλος περιέχει τὴν μυστικὴν διαθήκην τοῦ δεινός· ἡ κατατεθείσα αὕτη διαθήκη μένει μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἢ ἐπίσκοπῆς, ἀποσφραγίζεται δὲ μετὰ θάνατον τοῦ διαθέτου καὶ δημοσιεύεται ἐν συνεδριάξει τοῦ ἡμοδίου Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου κατ' αἴτησιν τῶν κληρονόμων τοῦ διαθέτου ἢ τῶν ἐχόντων νόμιμον δικίωμα πρὸς τοῦτο ἀπευθυνομένων πρὸς τὸν ἡμοδίον Μητροπολίτην ἢ ἐπίσκοπον τὸν Πρόεδρον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

Χάριν τῶν βουλομένων παρατίθημι ἐντὸς σχεδίου μυστικῆς διαθήκης, πρᾶξεως παρακαταθέσεως μυστικῆς διαθήκης, ὡς καὶ αἰτήσεως περὶ δημοσιεύσεως αὐτῆς...

Σχέδιον μυστικῆς διαθήκης.

Ἐν Σήμερον τὴν τοῦ μηνός τοῦ ἔτους, χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννεηκοστοῦ ἔκτου ἔτους, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος . . . ὁ ὑπο-

φαινόμενος (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία), ὑπήκοος ὀθωμανός, χριστιανός ὀρθόδοξος, σφᾶς ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ, ἐπιθυμῶν ἵνα μὴ τὰ κατ' ἐμέ διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ θανάτου ἀδιόχθετα μείνωσι καὶ προκύψωσι φιλονεικίαι μετὰ θάνατόν μου, καθόσον οὐδένα ἔχω ἀναγκαῖον κατιόντα ἢ ἀνιόντα κληρονόμον, οἰκεία βουλή καὶ προαιρέσει ἀπεφάσισα ἵνα συντάξω ἰδιοχείρως τὴν παρούσαν μου μυστικὴν διαθήκην δι' ἧς καὶ διάτάσω τὰ ἀκόλουθα.

Α'. ἐγκαθιστῶ γενικὸν κληρονόμον ἀπάσης τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας μου οὔσης Μουλκικῆς, τὸν ἀγαπητόν μοι φίλον κ. κάτοικον ὑπήκοον ὀθωμανόν.

Βον'. Διατάσσω τοῦτον ὅπως ἀμέσως μετὰ θάνατόν μου χορηγήτῃ λόγῳ κληροδοτήματος τὰ ἀκόλουθα ποσά.

1ον. Ἐκ τὰ ἐν Κων]πόλει Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ καταστήματα λίρας ὀθωμανικὰς . . . ἀριθ.

2ον. Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον τῶν Π|χειῶν πρὸς τὴν κατὰ καιροὺς ὑπ' αὐτοῦ βοήθειαν τῶν ἐνδεῶν λίρας ὀθωμανικὰς . . . ἀριθ.

3ον. Εἰς τὴν Ἱεράν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου . . . τὴν ἐν . . . λίρας ὀθ. . . . ἀριθ.

4ον. Εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια λίρας ὀθωμανικὰς . . . ἀριθ.

5ον. Εἰς τὴν ἀνεψιάν μου (ὄνομα) ἐπάπαξ πρὸς προικισμὸν καὶ ἀποκατάστασιν αὐτῆς λίρας ὀθ. . . . ἀριθ. . . .

Ἐκτελεστέην τῆς παρούσης μου ἰδιοχείρου μυστικῆς διαθήκης διορίζω καὶ ἐπικαθιστῶ τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. καὶ παρακλῶ ὅπως μετὰ θάνατόν μου φροντίσωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἀυστηρᾶς καὶ ἀνελλιποῦς ἐκτελέσεως τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ μου διαθήκῃ διαταττομένων,

Εἰς ἔνδειξιν ἔγραψα καὶ ὑπέγραψα ἰδίᾳ χειρὶ ἐν τε τῷ τέλει ὡς καὶ ἐν ἐκάστη σελίδι κάτωθι τὴν παροῦσαν μου μυστικὴν διαθήκην καὶ ἐπιθυμῶ ὅπως αὕτη ἔχη πλήρως τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράτρεπτον ἐν παντὶ τόπῳ δικαιοσύνης.

Ὁ διαθέτης

**ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΑΞΕΩΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣ
ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.**

Σήμερον τῆ . . . τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ . . . ἔτους, ἡμέρᾳ . . . καὶ ὥρᾳ . . . παραστάς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ . . . ἐκπληροῦντος χρέη συμβολαιογράφου ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει . . . ὁ Π. Δ. . . ὀρθόδοξος χριστιανὸς ὑπήκοος ὀθωμανός, ἔμπορος, διαμένων ἐν . . . γνωστὸς μοι, παρόντων καὶ τῶν κάτωθι συνυπογεγραμμένων μαρτύρων (7 ἢ 5 ὀνομάτων μαρτύρων) ἀπάντων κατοίκων . . . γνωστῶν μοι ἐπίσης καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑποκειμένων, ἐνεχείρισέ μοι φάκελλον περιέχοντα τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἰδιοχείρως, ὡς εἶπε, γεγραμμένην καὶ ὑπογεγραμμένην, καὶ φέροντα ἐν μὲν τῷ ἐμπροσθεν μέρει αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ τὴν σφραγίδα αὐτοῦ σχήματος . . . περιέχουσιν τὰς λέξεις «Π. Δ. . . » ἐν δὲ τῷ ἐμπροσθεν μέρει τὴν φράσιν «Αὕτη εἶναι ἡ μυστικὴ ἰδιόχειρος διαθήκη μου ἐν αὐτῷ τῷ φάκελλῳ «Π. Δ. . . » ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα μείνῃ παρρηκαταθειμένη ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Μητροπόλεως μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ. Παραλαβὼν ὅθεν τὸν ἐν λόγῳ φάκελλον ἔθηκα ἐντός τοῦ

φάκελλου τούτου, σφραγίσκας δὲ αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Μητροπόλεως συνέταξα αὐθωρεὶ ἐνώπιον τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων τὴν παροῦσαν πράξιν, ἧτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον αὐτῶν ὑπεγράφη παρὰ πάντων ἰδιοχείρως καὶ παρ' ἐμοῦ.

οἱ μάρτυρες

(ὑπ.)

ὁ καταθείς

(ὑπ.) Π. Δ.

ὁ συμβολαιογράφων

(ὑπ.)

ΑΙΤΗΣΙΣ

Α. Κ. . . . κατοίκου . . . ὑπηκόου ὀθωμανῆς

περὶ

δημοσιεύσεως μυστικῆς διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Γ. Κ.

Ἐνώπιον

τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δέρκων.

Πρὸς τὴν Α. Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην ἅγιον Δέρκων κ. Καλλίνικον, πρόεδρον τοῦ Μικτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δέρκων.

κτλ.

κτλ.

κτλ.

Σεβασμιώτατε

Ὁ χθὲς ἀποβιώσας Γ. Κ. κάτοικος . . . ὑπήκοος ὀθωμανός, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, τὸ ἐπάγγελμα . . . κατέλι-

πε μυστικὴν διαθήκην συνταχθεῖσαν ὀλίγον χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ καὶ κατατεθειμένην ἐν φακέλλῳ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Μητροπόλεως.

Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἀνάγκη ἀπόλυτος τῆς ἐκδόσεώς μοι πιστοποιητικοῦ δηλοῦντος ὅτι ὁ ἀποθανὼν κατέλιπε μυστικὴν διαθήκην,

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν ἐπέιγει ἡ δημοσίευσίς ἐν συνεδριάσει τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης καὶ ἐπικύρωσις αὐτῆς

Διὰ ταῦτα

παρακαλῶ θερμῶς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ὅπως εὐαρεστηθῆ παραπέμψι τὴν παροῦσάν μοι ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δέρκων πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως δημοσιευθῆ ἢ ἐν λόγῳ διαθήκη καὶ ἐπικυρωθῆ ὑπ' αὐτοῦ, ἐκδοθῆ δέ μοι ἀντίγραφον αὐτῆς δεόντως κεκρωμένον καὶ συνάμ. πιστοποιητικὸν δηλωτικὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος συντάξεως μυστικῆς διαθήκης καὶ διορισμοῦ παρεπιτρόπων τῶν ἀνηλίκων αὐτοῦ τέκνων καὶ ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης, ἐὰν τοιαῦται διατάξεις ὑπάρχωσιν ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος διαθήκη, διὰ τὰς νομίμους συνεπείας.

ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάστως

Ἐν Θεραπείῳ τῇ . . . Ἰανουαρίου 18.

Τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος

Εὐπειθεστάτη δούλη

Ἡ σύζυγος τοῦ ἀποβιώσαντος Γ.Κ.

.....

Διαθήκη συμβολαιογραφικῆ.

Ἡ συμβολαιογραφικῶς συντασσομένη διαθήκη δέον ἵνα περιλαμβάνη τὰ αὐτὰ ὅσα καὶ ἡ ἰδιωτικῆ, τοῦτέστιν 7 μάρτυρας ἢ 5 ἀναλόγως τοῦ μικροῦ ἢ μεγάλου πληθυσμοῦ τοῦ μέρους ἐν ᾧ συντάσσεται, ὀνομαστὶ ἀναφερομένους ἐν τῷ κειμένῳ τῆς διαθήκης καὶ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ διαθέτου κεκλημένους, ἐγκατάστασιν γενικοῦ κληρονόμου, ἰκανότητα τοῦ διαθέτου, κληρονόμου καὶ μαρτύρων, κατάληψιν τῆς νομίμου μείρας τοῖς ἀναγκαίοις κληρονόμοις τοῦ διαθέτου, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐνότητα τόπου, χρόνου καὶ πράξεως.

Περὶ δὲ τῆς ἐνασκήσεως τῶν συμβολαιογραφικῶν καθηκόντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν τῇ συντάξει τῶν διαθηκῶν λεκτέον τὰ ἐπόμενα· Α', Ἡ σύνταξις τοιούτων διαθηκῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν μὲν ταῖς ἱεραῖς μητροπόλεσιν δέον ἵνα ἀνατίθεται κυρίως εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὸν συμβολαιογραφοῦντα γραμματέα τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως λαϊκὸν ἢ κληρικόν, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς διαμερίσμασιν δύναται ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ἵνα ἀνατεθῆ εἰς τοὺς κατὰ τόπον Ἀρχιερατικοὺς ἐπιτρόπους, οἵτινες ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ παραλάβωσι κατάλληλον πρόσωπον πρὸς σύνταξιν τῆς διαθήκης. Β'. Ὁ προσκαλούμενος ἵνα συντάξῃ διαθήκην γραμματεὺς ἢ ἐπίτροπος ἀρχιερατικὸς δέον ἵνα ἔχη ὡς βάσιν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τὰς περὶ διαθηκῶν διατάξεις τοῦ Προχείρου Νόμου τοῦ Ἀρμενοπούλου τὰς ἀποκειμένας ἐν βιβλίῳ Ε'. Τίτλῳ Α'. ἐδ. 15'.

Γ'. Ὁ συντάσων τὴν διαθήκην πρὸ παντὸς δέον ἵνα βεβαιωθῆ ὅτι ὁ διαθέτης κέκτηται σώας φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει διατάσων τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ διαθέτου τυχόν παρευρισκομένων καὶ μένων μόνος μετὰ τοῦ διαθέτου καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ κεκλημένων μαρτύρων, οἵτινες δέον ἵνα ὡσι γνωστοὶ πρὸς αὐτὸν, ὀρκίζει προηγουμένως τοὺς μάρτυρας ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὅτι θέλουσι τηρήσει ἀπόρρητον πᾶν ὅ,τι ἀκούσωσι παρὰ τοῦ διαθέτου μέχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, εἶτα δὲ προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ διαθέτου.

Δ'. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ διαθέτου ἔκφρασιν πασῶν τῶν τελευταίων θελήσεων αὐτοῦ καὶ τὴν πιστὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν, ὁ συντάσων τὴν διαθήκην ἐρωτᾷ τὸν διαθέτην ἐὰν ἔχη ἵνα προσθήσῃ τι, ὑπομιμνήσκων αὐτῷ συγχρόνως τὸ καθήκον, ὅπερ ἔχει πᾶς χριστιανὸς ἵνα ἀφήσῃ κληροδοτήματα εἰς ἐκκλησίας, φιλανθρωπικὰ ἢ φιλεκπαιδευτικὰ καθιδρύματα καὶ πτωχοὺς, ἀναλόγως δὲ σημειοῖ καὶ ταῦτα· ἀφ' οὗ δὲ ἀποπερατώσῃ τελείως τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης ἀναγινώσκει αὐτὴν ἀκριβῶς εἰς ἐπήκουον τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων καὶ προσκαλεῖ τούτους ἵνα ἀφ' οὗ παρατηρήσωσι καὶ ἀναγνώσωσιν αὐτὴν καὶ κατ' ἰδίαν καὶ βεβαιωθῶσιν ὅτι ἔχει καλῶς ὑπογράψωσιν αὐτὴν, ὑπογράφει δὲ καὶ αὐτὸς τελευταῖος.

Ἡ οὕτω καταρτισθεῖσα διαθήκη δέον ἐν μὲν ταῖς ἔδραις τῶν ἱερῶν μητροπόλεων, ἐνθα μείζων δύναται ἵνα τηρηθῆ τάξις, ἵνα καταστρώννεται ἐν πρωτογράφῳ ἐν ἰδίῳ συμβολαιογραφικῷ κώδικι ἀποκειμένῳ ἐν τῇ

ἱερᾷ μητροπόλει· ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ πρωτογράφου τοῦ δέον ἵνα ἐκδίδηται ἀντίγραφον ἀκριβὲς τῷ διαθέτῃ κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου, ὅστις ἐν κεφαλίδι γράφει μόνον τὰς λέξεις «Ὁ ἐπιβεβαιοῖ»· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς διαμερίσμασιν συντασσομένη καὶ γραφομένη ἐπὶ καθαροῦ καὶ μεγάλου σχήματος χάρτου ἀφιεμένου χώρου ἄνωθι διὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν δέον ἵνα υποβάλληται ἀμέσως εἰς τὸν κατὰ τὸν Ἄρχιερέα πρὸς ἐπικύρωσιν.

Παρατίθημι ᾧδε καὶ σχέδιον διαθήκης συμβολαιογραφικῶς συντασσομένης, ὡς ὑπόδειγμα.

Σήμερον τῇ εἰκοστῇ ὀγδῶν Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀτακοτιστοῦ ἐννενηκοστοῦ . . . ἔτους ἡμέρα τετάρτη, περὶ ὧρον δεκάτην τουρκιστί, ὁ ὑπορκινόμενος I. E. Γραμματεὺς τοῦ M. Συμβουλίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Ρόδου, ἐκπληρῶν συνάμα χροεῖ συμβολαιογράφου ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Γ. Δ., ἐμπόρου, ζητοῦντος ἵνα συντάξῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, γενομένην μοι διὰ τοῦ M. A. ὑπαλλήλου, μετέβην εἰς τὴν ἐν . . . κατὰ τὴν ὁδὸν . . . ὑπ' ἀριθ. . . . κειμένην οἰκίαν, ἐνθα ἐν τῷ πρὸς δυτικῆς δωματίῳ τοῦ μεσαίου πατώματος εὔρον τὸν δικληθέντα Γ. Δ. ἔμπορον, ὀρθόδοξον χριστιανόν, ὑπήκουον ὀθωμανόν, γνωστόν μοι, καθήμενον ἐπὶ ἀνακλίντρου, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντων ὑπ' αὐτοῦ μαρτύρων ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν, ἧτοι τοῦ ἐξονομασθέντος M. A. ὑπαλλήλου, I. Δ. ἐμπόρου, A. K. μεσίτου, N. Θ. παντοπώλου, Π. E. κτηματίου, Σ. B. καπῆλου, κατοίκων ἐνταῦθα καὶ I. Π. ἐμπόρου κατοίκου τῆς κώμης ἐνταῦθα καὶ I. Π. ἐμπόρου χριστιανῶν, ὑπηκόων ὀθωμανῶν, γνωστών ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ὑπηκόων ὀθωμανῶν, γνωστών πρὸς ἐμέ, πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸν δικληθέντα, ἀ-

σχέτων πάσης συγγενείας πρὸς αὐτόν, πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἐμὲ καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑποκειμένων, ἠρώτησα αὐτόν ἐάν μὲ ἐκάλεσε καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν, ἀπήντησε δὲ ὅτι μὲ ἐκάλεσε τῶντι ὅπως συντάξω τὴν διαθήκην αὐτοῦ. Κατιδὼν δὲ ἐκ διαφόρων συνομιλιῶν ὅτι ἔχει σφῶς τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ, καὶ μείνας ἐν τῷ δωματίῳ μόνος μετὰ τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων καὶ ἐξορκίσας προηγουμένως τοὺς μάρτυρας ἵνα ἐν βάρει τῆς χριστιανικῆς αὐτῶν συνειδήσεως τηρήσωσιν ἀπόρρητον πᾶν ὅ,τι ἀκούσωσι παρὰ τοῦ διαθέτου μέχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, προσεκάλεσα αὐτόν ἵνα δηλώτῃ ποία εἶναι ἡ τελευταία αὐτοῦ θέλησις, μοὶ ὑπηγόρευσε δὲ τὰ ἐξῆς· «Μὴ γινώσκων τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου καὶ θέλων ἵνα προλάβω πᾶσιν μετὰ θανάτόν μου φιλονεικῶν περὶ τῆς διανομῆς τῆς περιουσίας μου, ἅτε μὴ ἔχων ἀναγκάσιους κληρονόμους κατιόντας ἢ ἀνιόντας, πρῶτον συγγωρῶ ἀπὸ καρδίας πάντας ὅσοι τυχὸν μὲ ἐλύπησαν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἐξαιτούμενος καὶ γὰρ συγγνώμην παρὰ πάντων ὅσους ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἐλύπησα· Δεύτερον ἐγκαθιστῶ τέλειον κληρονόμον τὸν ἀμφιθαλῆ ἀδελφόν μου Κ. Δ. ἐφ'ἀπάσης τῆς περιουσίας μου εὕρισκομένης ἐν τῷ καταστήματί μου, ἔτι δὲ καὶ τῆς ἀκινήτου συγκειμένης ἐκ μιᾶς οἰκίας καὶ δύο ἐργαστηρίων μουλκιῶν· Τρίτον καταλείπω τὰ ἐξῆς κληροδοτήματα· 1) εἰς τὴν ἑτεροθαλῆ ἀδελφὴν μου λίρας ὀθωμ. πενήκοντα (ἀρ. 50), 2) εἰς τοὺς ἐπιἀδελφῶ ἀνεψιούς μου Ι. Ε. καὶ Ν. Ε. ἀνά λίρ. ὀθωμ. τισσαράκοντα (ἀρ. 40) εἰς τοὺς κτλ. . . . Τέταρτον Πᾶς ὅστις τῶν κληροδόχων μου δὲν ἤθελε σεβασθῆ τὴν παροῦσαν διαθήκην μου, ἢ ἤθελεν ἐγείρει παρὰπικὰ κατ' αὐτῆς, ἢ ἤθελε προσβάλλει αὐτὴν δικαστικῶς, ἀπόλλυσι πᾶν ὅ,τι ἀφίνω αὐτῷ διὰ ταύ-

της μου καὶ στερεῖται παντὸς ὠφελήματος ἀπορρέοντος αὐτῷ ἐξ αὐτῆς, ὅπερ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλει περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κληρονόμου μου Κ. Δ. Πέμπτον διορίζω ἐκτελεστὰς τῆς παρούσης διαθήκης μου τοὺς κ. κ. Ν. Ι. Β. Κ. καὶ Ε. Φ. οὗς καὶ παρκαλῶ ἵνα συνεργασθῶσι μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ κληρονόμου μου Κ. Δ. εἰς τὴν ἀνελλιπῆ κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῇ διατάξεών μου». Αὕτη εἶναι εἶπεν ἡ ὀριστικὴ καὶ τελευταία θέλησίς μου. Ἀκολουθῶς ὑπέμνησα αὐτῷ ἐάν θέλῃ ἵνα ἀφήσῃ καὶ ἄλλα κληροδοτήματα εἰς ἱεροὺς ναοὺς καὶ κοινωφελῆ καταστήματα, ἀπήντησε δὲ ἀρνητικῶς. Διὸ πρὸς βεβαιώσιν συνέταξα αὐθωρεὶ τὴν παροῦσαν διαθήκην ἄνευ δικκοπῆς, ἣν ἀνέγων εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων, ἀφ' οὗ δὲ παρετήρησαν αὐτὴν ὅ,τε διαθέτης καὶ οἱ μάρτυρες καὶ εἶπον ὅτι ἔχει καλῶς, ὑπέγραψαν ἅπαντες ἰδιοχείρως μετ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος.

Οἱ μάρτυρες

Ὁ διαθέτης

(ὑπογ.) (ὑπογ.) Γ. Δ.

Ὁ συμβολαιογραφῶν γραμματεὺς

(ὑπογ.) Ι. Ε.

ΕΤΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) Χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὀθωμανός, κάτοικος σφῶς ἔχων τὰς τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ, ἐπιθυμῶν ἵνα τὰ κατ' ἐμὲ διὰ τὸ ἀδελόν τοῦ θανάτου μὴ μείνωσιν ἀδίκητα καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπέλθωσι μετὰ θανάτόν μου

ταρχαί και φιλονεικίαι ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῆς περιουσίας, ἀπεφάσισα μὴ ἔχων ἀναγκάσιους κληρονόμους οὔτε ἀνιόντας, οὔτε κατιόντας ἵνα συντάξω τὴν παροῦσαν διαθήκην μου. Ἐρ' ὧ και προσκαλεσάμενος σήμερον τὴν . . . τοῦ μηνὸς τοῦ ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος και ὥραν . . . Τουρκιστί ἐπὶ τούτῳ ἐπτά μάρτυρας ἦτοι τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀξιότιμους κυρίους (ὄνομα, ἐπώνυμον ἐπάγγελμα και κατοικία τῶν μαρτύρων) γνωστούς μοι και ἀσχέτους οἰκισθῆποτε συγγενείας πρὸς με, Χριστιανούς ὁμοίως ὀρθοδόξους και ὑπηκόους ὀθωμανούς και ἐπὶ παρούσῃ αὐτῶν συντάσσων τὴν παροῦσαν διαθήκην μου διατάσσω τὰ ἀκόλουθα·

Α'. Ἀπάσης τῆς ἀκινήτου περιουσίας μου συνισταμένης ἐκ οὔσης δὲ Μουλκιῆς, ὡς και τῆς κινήτης συνισταμένης εἰς χρήματα μένοντα παρ' ἐμοὶ και φυλαττόμενα ἐν τῷ κιβωτίῳ μου, ὁμολογῶ ὡς και σκεύη, κερμήματα και ἐπιπλα εὑρισκόμενα ἐν τε τῷ καταστήματί μου κειμένῳ ἐν ὡς και ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἀνερχομένης δ' εἰς τὸ ποσὸν τῶν ὀθωμανικῶν λιρῶν, ὡς ἔγγιστα, ἐγκαθιστῶ γενικὸν κληρονόμον μου τὸν . . . (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα και κατοικία).

Β'. Ὑποχρεῶ τὸν ρηθέντα κληρονόμον μου ἵνα χορηγήσῃ λόγῳ κληροδοτημάτων τὰ ἀκόλουθα· α') εἰς τὸν Α. ὀθωμανικῶς ἀριθ. β') εἰς τὴν Α. ὀθωμ. ἀριθ. γ') εἰς τὸν τὸ εἰς κείμενον κτήμα μου Μούλκιον, συνορευόμενον ἀφ' ἐὸς ὑπὸ ἰδιοκτησίας και ἀφ' ἐτέρου ὑπὸ ἰδιοκτησίας τοῦ και ἐννοῶ ὅπως μετὰ θάνατόν μου ἐνεργεῖται τοῦ γενικοῦ

κληρονόμου μου μεταγραφῇ τοῦτο ἐπισήμως και κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐπ' ὀνόματι τοῦ ρηθέντος και περιέλθῃ οὕτως εἰς τὴν πλήρη αὐτεῦ κατοχὴν και κυριότητα.

Γ'. Ἐκτελεστὰς τῆς παρούσης διαθήκης μου διορίζω τοὺς ἀξιότιμους κ. κ. οὓς και παρακαλῶ ἵνα ἐπιβλέψωσιν ἐπὶ τῆς πλήρους και ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως πασῶν ἀνεξαίρετως τῶν διατάξεων αὐτῆς

Ἡ παρούσα μου διαθήκη ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκουον ἐμοῦ τε και τῶν μαρτύρων, ὑπεγράφη ἀντ' ἐμοῦ μὲν ὡς ἀγραμμάτου σταυροσημειοῦντος μόνον και κατ' ἐντολὴν μου ὑπὸ τοῦ προσληφθέντος ὡς ὀγδόου μάρτυρος¹ κυρίου (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα και κατοικία) χριστιανοῦ ὁμοίως ὀρθοδόξου και ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, παρὰ δὲ τῶν μαρτύρων πάντων ἰδιοχείρως και περιέχει τὴν τελευταίαν και σταθερὰν βούλησίν μου, ἣτις θέλω και ἐπιθυμῶ ὅπως ἦ ἀπαράτρεπτος.

Ἐν τῇ
 Οἱ μάρτυρες Ὁ διαθέτης
 (ὑπογρ. Καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὡς ἀγραμμάτου σταυροσημειοῦντος μόνον † και ἐντολὴν ὁ

Ὁ ἱερατικῶς Προστάχμενος (ὄνομα κτλ.)
 βεβαιῶ τὸ γνήσιον πασῶν τῶν ἀνωθι ὑπογραφῶν ὡς και τοῦ σημείου τοῦ σταυροῦ.

1. Ὁ προσληφθεὶς ὀγδὸος μάρτυς θέλει ὑπογράψῃ και ἐκ δεξιῶν ἀντὶ τοῦ ἀγραμμάτου διαθέτου τιθεμένου ἰδιοχείρως μόνον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ὡς και ἐξ ἀριστερῶν κάτωθι τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἑτέρων ἐπτά μαρτύρων.

SISMANOGLIO MICHAEL

Περὶ μνηστείας.

Ἡ μνηστεία, ἣτις ἐστὶ σύμβασις δι' ἧς ὑπόσχεταί τις ἵνα ἔλθῃ εἰς γάμον, συναπτομένη ἕμως μετὰ συνέσεως, περισκέψεως καὶ συναινέσεως ἐλευθέρας τῶν μνηστευομένων ἐπὶ παρουσίᾳ προσώπων, ἀνταλλαγῆ τοῦ εἰθισμένου δακτυλίου, καὶ συντάξῃ τοῦ δέοντος προικοσυμφώνου, ὅτε συγκροτεῖται διὰ ψιλῶν συμφώνων, ἣτοι δὲν συνιστᾶται μεθ' ἱερολογίας, ὡς συνηθέστατα γίνεται σήμερον, εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῆ κατὰ Νόμον καὶ ἀμοιβαία συναινέσει τῶν πρὸς ἀλλήλους μνηστευομένων¹, ἣτοι ὅτε ἀμφοτέρω τὰ μνηστευόμενα πρόσωπα οικεῖα βουλῆ ἐπιθυμοῦσιν ἵνα διαλύσωσι ταύτην· ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει δὲν εἶναι ποσῶς ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια, ἀλλὰ δύνανται οἱ μνηστευθέντες ἵνα συντάξωσι τὸ κατάλληλον ἔγγραφον τῆς ἐξ ἀμοιβαίας συναινέσεως διαλύσεως τῆς μεταξὺ μνηστείας, παρουσίᾳ μαρτύρων δύο ἢ τριῶν, εἰς διπλοῦν καὶ ἐπικυρώσεως τούτου παρὰ τοῦ κατὰ τόπους ἱερατικῶς προϊσταμένου ἢ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου αὐτοπροσώπως πρέπει νὰ υπογράψωσιν ἀμφοτέροι οἱ μνηστοὶ οἱ ἀμοιβαία συναινέσει διαλύοντες τὴν μνηστείαν, ὡς καὶ οἱ περὶ τούτου βεβαιούμενοι μάρτυρες· τὸ οὕτω καταρτιζόμενον ἔγγραφον δέον, πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν καὶ τάξιν, ἵνα υποβάλληται τῇ οικεῖᾳ Ἱερᾷ Μητροπόλει πρὸς ἐπικύρωσιν.

Τὸ ἔγγραφον τεῦτο συντάσσεται ὡς ἀκολούθως·

¹ Βασιλικῶν Βιβλίων Β'. Τίτλ. Γ'. ἐδ. 153. — Πανόκτων Βιβλ. 50. Τίτλ. 17. ἐδ. 153.

Μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων τοῦ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, κατοίκου . . . τὸ ἐπάγγελμα . . . καὶ τῆς . . . ὑπηκόου ὀθωμανῆς, κατοίκου , τὸ ἐπάγγελμα , συνεφωνήθησαν ἐλευθέρᾳ βουλῇ καὶ ἀπαρχιδιάστῳ γνώμῃ τὰ ἀκόλουθα.

*Ἀρθρ. α') Ὁ καὶ ἡ συνάψαντες μνηστείαν διὰ ψιλῶν συμφώνων τῇ ἐν δηλοῦσιν ὅτι διαλύουσι σήμερον οικεῖα βουλῇ καὶ ἀνεπηρέαστῳ γνώμῃ ταύτην ἐξ ἀμοιβαίας αὐτῶν συναινέσεως δηλοῦντες ὅτι οὐδεμίαν δύνανται ἔχειν ἐν τῷ μέλλοντι λόγῳ τῆς μνηστείας ταύτης ἀπαίτησιν κατ' ἀλλήλων καὶ ὅτι τούντεῦθεν οὐδεμίαν δικαιοῦνται ἵνα ἐγείρωσιν ἀγωγὴν ἐπὶ τούτῳ ἐνώπιον οἰουδήποτε Ἐκκλησιαστικοῦ ἢ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

*Ἀρθρ. β') Ὁ δηλῶν περὶ πλέον ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀπαίτησιν διὰ τὰς δοθείσας τῇ ἐν λόγῳ μνηστῆ αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μνηστείας δωρεάς, οὔτε διὰ τὸν δοθέντα αὐτῇ δακτύλιον λόγῳ ἀρραβῶνος, οὔτινος πραιρεῖται πρὸς ὄφελος αὐτῆς.

Εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν ὁμοίον ὑπογραφέν παρ' ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐνώπιον τῶν κάτωθι ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ τοῦ συμπαρόντος ἐν τῇ πράξει Ἱερατικῶς Προϊσταμένου καὶ δεόντως βεβαιωθέν, ὅπως ἔχη τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ὅπου δεῖ.

Ἐν τῇ

Οἱ μάρτυρες
(ὑπογρ.)

Οἱ συμβαλλόμενοι
(ὑπογρ.)

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τοῦ περιεχομένου καὶ τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν.

(ὑπογρ.)

ΔΙΑΔΥΤΗΡΙΟΝ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

(Μετὰ διαδικασίαν)

Κατὰ τὴν ἐκδεδομένην ἀπόφασιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου κτεστρωμένην ἐν τῷ Κώδικι τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ ὑπ' αὐξόντα ἀριθμὸν . . . καὶ ἡμερομηνίαι 10 αὐγούστου 1895 διελύθη ὁ συγκροτηθεὶς ἀρχθῶν τοῦ . . . κατοίκου Βλάχκας, μετὰ τῆς . . . κατοίκου Μικροχωρίου, διὰ τὰς ἐν τῇ ρηθείσῃ ἀποφάσει ἀναφερομένης εὐλόγους καὶ νομίμους αἰτίας. Οἱ διακληρθέντες οὖν . . . καὶ . . . ὑπάρχουσι τοῦ λοιποῦ ἐλεύθεροι, καὶ δύνανται ἀπιδεῖν καὶ εἰς ἑτέρους νομίμους ἀρχθῶνας, εἴγε βούλωνται. Ἐφ' ᾧ ἐπέδότη τῷ εἰρημένῳ . . . ἡ παροῦσα Ἐκκλησιαστικὴ Ἀπόδειξις, εἰς βεβηχίαν ἐνδείξιν τῆς δικλύσεως τοῦ ἀρχθῶνος αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει τῇ . . . Μαρτίου 1896.
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου
(Γ. Σ.) (ὑπογρ.)

Ὁ Γραμματεὺς
(ὑπογρ.)

ΔΙΑΔΥΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Συνφθὰ τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν . . . Ἰανουαρίου τοῦ χριστιανοῦ ὀκτακροσιοστοῦ ἐννενηκροστοῦ ἔκτου ἔτους, καὶ ὑπ' αὐξόντα ἀριθμ. . . ἀποφάσει τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, λυθέντος τοῦ γάμου τῆς . . . κατοίκου Πέρκων, καὶ . . . κατοίκου Ἐλπίδος

Κοντοσκκλίου, (ἢ ἀγνώστου δικμονῆς) ὑπάρχουσιν οὗτοι τοῦ λοιποῦ διεζευγμένοι καὶ ζένοι ἀπ' ἀλλήλων, μηδεμίαν ἔχοντες διὰ βίου γαμικὴν συνάφειαν καὶ σχέσιν τὸ παρῆκον, καὶ δύναται ἕκαστος αὐτῶν, εἴγε βούλεται, καὶ εἰς ἕτερον ἀπιδεῖν νόμιμον γάμον. Εἰς πίστωσιν δὲ τούτων ἐπεδόθη τῷ εἰρημένῳ . . . ἡ παροῦσα Ἐκκλησιαστικὴ Ἀπόδειξις χρησιμεύουσα αὐτῷ ὅπου ἀνήκει.

αὐτῶς. Ἰανουαρίου . . .
† Ἐν μηνὶ Ἰανουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος Θης.

Περὶ κωδικέλλου.

Ὅτε ὁ διαθέτης ἐλησμόνησεν ἵνα γράψῃ διάταξιν τινα ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ, δύναται ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ τοιοῦτον διὰ τῆς συντάξεως μετὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἰδιαίτερου τινὸς ἐγγράφου ὅπερ εἶναι παραπληρωματικὸν τῆς διαθήκης· τὸ ἐγγράφον δὲ τοῦτο ὀνομάζεται κωδικέλλος¹, ὅστις διαφέρει πολὺ τῆς διαθήκης, διότι ἐν ἐκείνῃ μὲν τις δύναται ἵνα ἐγκαταστήσῃ κληρονόμον, ἢ ἵνα ἀποκληρώσῃ τινά, ἐν δὲ τῷ κωδικέλλῳ δὲν δύναται ἵνα πράξῃ τοῦτο, δυνάμενος μόνον ἵνα καταλείψῃ διάφορα κληροδοτήματα καὶ ἀποκαταστάσεις. Ὅπως καταρτίσῃ

1. Κωδικέλλος (Codicellus) εἶναι λέξις λατινικὴ ὑποκοριστικὴ ἐκ τοῦ Κώδιξ ἢ Codex, ὅπερ ἐσήμαινε μέγα βιβλίον ἢ ἀκέραιον δέμα, ἐφ' οὗ οἱ παλαῖοί, μὴ ὑπάρχοντες ἔτι τοῦ χάρτου ἔγραφον συνεχδὸ-χικῶς ὁ Κωδικέλλος σημαίνει μικρὴν χάρτην ἐφ' οὗ γράφει τις συντάξις προηγουμένως διαθήκην θέλησίν του τινα περὶ χορηγίας τούτῳ ἢ ἐκείνῳ τῷ προσώπῳ πράγματός τινος, λησμονηθεῖσαν σημειωθῆναι προηγουμένως παρ' αὐτοῦ.

SISMANOGLIO
MEGARO

τις τὸν Κωδικέλλον ἀπαιτοῦνται τὰ ἀκόλουθα· α'] ὅπως καὶ ἐν τῇ συγκροτήσει τῆς διαθήκης δέον ὁ διὰ κωδικέλλου διατάσσω τὴν ἐκτέλεσιν διατάξεώς τινος ἵνα ἔχη τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, ἥτοι νὰ ἔχη σῶας τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ· β'] ἵνα προσκαλέσῃ ἐπὶ τούτῳ 5 μάρτυρας πρὸς σύνταξιν τοῦ κωδικέλλου αὐτοῦ, οἵτινες δέον ἵνα ὑπογράψωσι μετὰ τοῦ διαθέτου· γ'] ἵνα ὑπογραφῇ ὁ κωδικέλλος ὑπὸ τοῦ διαθέτου, ἢ ὑπὸ ἑκτου μάρτυρος ὅταν ὁ διαθέτης τυγχάνῃ ἀγράμματος κατ' ἐντολὴν τοῦ διαθέτου σταυροσημειοῦντος μόνον· δ'] ἵνα ὑπάρχῃ ἐνότης πράξεως ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ κωδικέλλου, ἥτοι νὰ συνταχθῇ, γραφῇ καὶ ὑπογραφῇ οὗτος ὑπὸ τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ ἐν συνεχείᾳ χρόνου¹.

Δύναται τις ἵνα συντάξῃ κωδικέλλον χωρὶς νὰ συντάξῃ προηγουμένως διαθήκην, ἀλλὰ συνηθεστέρα εἶναι καὶ ἀποτελεσματικώτερα ἢ σύνταξις κωδικέλλου μετὰ προὔπαρξιν τακτικῆς διαθήκης· ἐπίσης δὲ κατὰ Νόμον δύναται ἵνα συντάξῃ ἕνα ἢ καὶ πλείους κωδικέλλους, ἀρκεῖ οὗτοι νὰ μὴ ἀκυρῶσιν ἀλλήλους, καθόσον ὁ νεώτερος κωδικέλλος ἀναιρῶν τὰς διατάξεις προηγουμένου τοιοῦτου καθιστᾷ τοῦτον ἄκυρον.

Χάριν τῶν βουλομένων παρατίθημι ἐνταῦθα καὶ σχέδιον κωδικέλλου.

1. Ἐξαίρεσις ἐπιτρέπεται μόνον ὅταν ὑπάρχῃ μολυσματικὴ ἐπιδημία, ὅτε οἱ μάρτυρες δύνανται ἵνα εὐρίσκωνται ὅλοι ὁμοῦ ἐν ἐτέρῳ δωματίῳ ἄνευ τῆς παρούσης ἐτέρου τινος ἐν αὐτῷ προσώπου εἰς ἀπόστασιν ἐπιτρέπουσαν αὐτοῖς ἵνα ἀκούωσι τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κωδικέλλου, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτρέπεται καὶ προκειμένου περὶ συντάξεως διαθήκης

ΚΩΔΙΚΕΛΛΟΣ.

Σήμερον τὴν τοῦ μηνὸς τοῦ ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος καὶ ὥραν τουρκιστὶ ὁ ὑποφαινόμενος σῶας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιᾶ, ἀπεφάσισα οἰκειοθελῶς ἵνα συντάξω τὸν παρόντα κωδικέλλον ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπ' ἐμοῦ κληθέντων πέντε μαρτύρων, ἥτοι τῶν ἀξιοτίμων κκ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία), γνωστῶν μοι καὶ ἀσχέτων συγγενείας πρὸς ἐμέ τε καὶ πρὸς ἀλλήλους, δι' οὗ πρὸς συμπλήρωσιν διατάξεών τινων λησμονηθεισῶν ἐν τῇ προλαβόντως συνταχθείσῃ διαθήκῃ μου διατάσσω τὰ ἀκόλουθα.

1) ὑποχρεῶ καὶ διατάσσω τὸν γενικὸν ἀπὸ διαθήκης κληρονόμον μου (ὄνομα καὶ ἐπώνυμον) ἵνα χορηγήσῃ λόγῳ κληροδοτήματος εἰς τὴν ἀνεψιᾶν μου λίρ. ὀθωμ. ἀριθ. 100.

2) ὑποχρεῶ τὸν αὐτὸν ἵνα χορηγήσῃ ἅμα τῷ θανάτῳ μου τῇ Ἰ. Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἀγίου ἐν τῇ ἐμῇ πατρίδι λ. ὀθ. ἀριθ.

3) Διατάσσω τὸν αὐτὸν ἵνα δῶ εἰς τοὺς ὑπηρέτας μου ἀνά 3 ὀθ. ἀριθ.

Τὰ χρεώγραφα ὑπ' ἀριθ. ἅτινα εὐρίσκονται ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ μου εἰσὶ τῆς ἀνεψιᾶς μου . . . παρκαταθειμένα πρὸς φύλαξιν παρ' ἐμοί, καὶ ἐντέλλομαι τῷ γενικῷ κληρονόμῳ μου ὅπως μετὰ θανάτῳ μου ἀποδώσῃ ταῦτα εἰς αὐτήν.

Εἰς ἐνδειξιν ὑπέγραψα ἰδιοχείρως ἐνώπιον τῶν ἄνωθι ἐξονομασθέντων ἀξιοπίστων μαρτύρων, διὰ τὰς νομίμους συνεπειάς.

οἱ Μάρτυρες
(ὑπογ.)

ὁ διαθέμενος
(ὑπογ.)

Ἐάν ὁ δικαθέμενος θέλῃ ἵνα τηρήτῃ μυστικὰς τὰς ἐν τῷ κωδικέλλῳ διατάξεις αὐτοῦ, ἅτε συντάξας προηγουμένως καὶ μυστικὴν δικαθήκην, θέλει συμμορφωθῆ πρὸς τὰς περὶ συγκροτήσεως μυστικῆς δικαθήκης διατυπώσεις· ἥτοι δέον ἵνα θέσῃ τὸν κωδικέλλον ἐν φακέλλῳ ἐσφραγισμένῳ τῇ σφραγίδι αὐτοῦ καὶ ὑπογεγραμμένῳ ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν πέντε μαρτύρων καὶ νὰ παρκαταθέσῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἀρμοδίον συμβολαιογραφικὸν γραφεῖον τῆς ἐπισκοπῆς ἢ Μητροπόλεως, ὁπότε γενήσεται ἡ ἀνάλογος πρᾶξις παρκαταθέσεως τοῦ κωδικέλλου, συνφθὰ τῷ περὶ συντάξεως πρᾶξις παρκαταθέσεως μυστικῆς δικαθήκης ὑποδειγμένῳ τρόπῳ.

Περὶ κατάρτισμοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου.

Δύναται τις ἵνα διορίσῃ πληρεξούσιον ἀντιπρόσωπον καὶ ἀντίκλητον διὰ τὴν διεξαγωγὴν δικαστικῆς ὑποθέσεως τινος αὐτοῦ κατὰ τρεῖς τρόπους.

Α'. Διὰ πράξεως συντασσομένης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβολαιογραφείου τῆς Ἐπισκοπῆς, ἢ Μητροπόλεως, πρὸς τοῦτο, ἀπαιτοῦνται τὰ ἀκόλουθα. α'. δέον ὁ πληρεξουσιοδοτῶν ἵνα παραστῇ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῆς ἀρμοδίας ἐπισκοπῆς ἢ Μητροπόλεως, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ δύο μάρτυρας εὐυπολήπτους καὶ γνωστούς τῷ γραμματεῖ καὶ δηλώσῃ τὴν περὶ συντάξεως πληρεξουσίου πρόθεσιν αὐτοῦ. β'. δέον ὁ ἐκτελῶν χρέη συμβολαιογράφου γραμματεὺς ἵνα καταστρώτῃ τὸ συνταχθησόμενον πληρεξούσιον ἐγγράφον, ὅπερ θεωρεῖται πρωτόγραφον, ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ συμβολαιογραφικῷ Κώδικι τῆς Ἐπισκοπῆς, ἢ Μητροπόλεως, καὶ οὐχὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φύλ-

λῳ, ἕπως ἀτόπως ἐν τισιν ἐπαρχίαις εἴθισται, ἐκδίδων ἀντίγραφον πιστὸν τῷ πληρεξουσιοδοτοῦντι κέκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου, ὅστις ἐν ἐπικεφαλίδι σημειοῖ τὰς λέξεις « . . . ἐπιβεβαιωῖ ». γ'. ὁ συμβολαιογράφων γραμματεὺς ἀναλόγως τῆς θελήσεως τοῦ πληρεξουσιοδοτοῦντος συντάσσει τὸ πληρεξούσιον περιλαμβάνον ὄλους τοὺς ἐν τῷ ᾧδε προσηρητημένῳ σχεδίῳ ὄρους, ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν· οἷον φέρ' εἰπεῖν ἐάν ὁ πληρεξουσιοδοτῶν δὲν παρέχῃ τῷ διοριζομένῳ πληρεξουσίῳ αὐτοῦ τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβάζεσθαι, τοῦ λαμβάνειν γρήματα καὶ ἐκδίδειν ἐξοφλητικὰς ἀποδείξεις, ἢ πράγματα ἀξίας, τοῦ διορίζειν καὶ ἄλλους πληρεξουσίους παραλείπει τὰς σχετικὰς περὶ τούτων φράσεις· πρὸς ἀπρόσκοπον ὅμως διεξαγωγὴν τῆς δίκης καὶ ταχύτεραν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς ὀφείλει ἵνα μὴ παραλείψῃ τὴν ἀναγραφὴν τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀντικλήτου, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὅτι τῆς λέξεως ταύτης τιθεμένης ὁ πληρεξούσιος δύναται ἵνα ἐπιχειρήσῃ πᾶσαν νόμιμον πρᾶξιν πρὸ τῆς διαδικασίας καὶ μετ' αὐτὴν, ἥτοι νὰ κοινοποιήσῃ διάφορα δικόγραφα τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ, ἀποφάσεις καὶ νὰ δεχθῇ ἐγκύρως τοιαῦτα κοινοποιούμενα αὐτῷ ἐκ μέρους τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ, τὸ τέλος τοῦ πληρεξουσίου τούτου κατὰ τὴν διατίμησιν τῶν Πατριαρχείων εἶναι γρόσια 50. Ἐάν τὸ συμβολαιογραφικὸν τοῦτο ἐγγράφον ζητήσῃ ὁ διάδικος πρὸς προσαγωγὴν ἐνώπιον ἐτέρου δικαστηρίου Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ, ἢ κατ' ἔφεσιν δικάσοντος, τότε ὁ γραμματεὺς τοῦ πρωτοδίκου δικαστηρίου ἐκδίδει αὐτῷ οὐχὶ τὸ πρωτότυπον πληρεξούσιον, ἀλλ' ἀντίγραφον τούτου κέκυρωμένον ἐπὶ καταβολῇ τέλους 20 γροσίων, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει σημειοῖ ἐν τέλει

SISMANOGLIO MEGARO

τὰ ἀκόλουθα· ὅτι ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξηγούμενον ἐκ τοῦ σχετικοῦ δικογραφικοῦ φακέλλου ἐν τῇ Ἰ. Μητροπόλει τῇ ὁ Γραμματεὺς. Δύναται ὁμοῦς ἐννοεῖται τὸ πληρεξούσιον ἵνα συνταχθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Τουρκικοῦ Συμβολαιογραφείου, ὁπότε προσαγόμενον ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἢ Μικτοῦ Ἐκκλ. Δικαστηρίου μετὰ μεταφράσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί, δεόν ἵνα θεωρῆται ἔγκυρον καὶ ἀποδεκτὸν ἐάν ἢ συντεταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους ὅρους καὶ περιέχη σαφεῖς καὶ ἀπαραιτήτους ὅρους πληρεξουσιότητος.

Β'. Δύναται τις ἵνα συντάξῃ καὶ ἰδιωτικὸν πληρεξούσιον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δεόν ἵνα τηρηθῶσι τὰ ἀκόλουθα. 1ον τὸ πληρεξούσιον δύναται ἵνα γραφῇ παρ' αὐτοῦ ἢ παρ' ἄλλου κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὧδε ἔτερον σχέδιον. ἀλλὰ δεόν ἵνα ὑπογραφῇ παρ' αὐτοῦ ἐν τέλει ἐκ δεξιῶν ἐπὶ παρουσίᾳ ταύτοχρόνῳ δύο εὐυπολήπτων μαρτύρων συνυπογραφόντων ἐξ ἀριστερῶν καὶ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου τῆς οἰκείας τοῦ πληρεξουσιοδοτοῦντος ἐνορίας, ὅστις βεβαιῶται ἐν τέλει τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τον δεόν ἄνωγι καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ πληρεξουσίου ἵνα ἀφελθῇ ἱκανὸς χώρος πρὸς ἐπικύρωσιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ ἐπισκόπου, ἐάν ἡ δίκη πρόκειται ἵνα διεξαχθῇ οὐχὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐν ἣ συντάχθη τὸ πληρεξούσιον, ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίᾳ τοιαύτῃ. 3ον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἔγγραφον τοῦτο προσαχθῇ πρὸς ἐπικύρωσιν τῷ Μητροπολίτῃ διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐν ἄλλῃ ἐπαρχίᾳ τὸ τέλος αὐτοῦ εἶναι γρόσια 50, ἐάν δὲ πρόκηται ἀπλῶς ἵνα προσαχθῇ εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου ἐνθα ἐγένετο, τότε τὸ τέλος αὐτοῦ ὠριστέον εἰς γρόσια 30.—

Γ'. Τὸ πληρεξούσιον καταρτίζεται καὶ ἐπὶ δικαστη-

ρίου ἐν καιρῷ καθ' ὃν τοῦτο θέλει συνέλθει πρὸς ἐκδίκα-
σιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ προτιθεμένου διορίσαι πληρεξού-
σιον· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ διατυπώσεις εἰσὶν ἀπλού-
στεραι· ὁ θέλων διορίσαι πληρεξούσιον λέγει ἀπλῶς ὅτι διο-
ρίζει πληρεξούσιον αὐτοῦ δικηγόρον ἐν τῇ μετὰ τοῦ δεῖνος
δίκη τὸν τάδε πρωτόδικως μόνον ἢ ὅτι τὸν διορίζει καὶ ἐφε-
σίμως, ἢ καὶ κατ' ἀναίρεσιν καὶ ἀναψηλάφησιν ἐνώπιον
τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου τούτέστι τοῦ ἐπέχοντος τόπον ἐφε-
τείου Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου ἢ καθαρῶς
Ἐκκλησιαστικοῦ, ἐάν τὸ πρωτόδικον δικαστήριον ἐδρεύῃ
ἐν Ἐπισκοπῇ, ἢ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ τοῦ Διαρκοῦς
Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, καταβάλλει δ' ἅμα καὶ τὸ
νόμιμον τέλος πάραυτα, ὅπερ εἶναι 30 γρόσια κατὰ τὴν
διατίμησιν τῶν Πατριαρχείων. Τὸ τοιοῦτον σημειοῖ τότε
ὁ γραμματεὺς ἐν τοῖς πρακτικοῖς, σημειοῖ δ' εἶτα καὶ ἐν
τῇ ἐκδόθησομένῃ ἀποφάσει· σημειωτέον ὁμοῦς ὅτι ἐάν ἡ
δίκη διεξάγῃται ἐνώπιον ἐκκλησιαστικοῦ καθαρῶς δι-
καστηρίου, δὲν δύναται ὁ παριστάμενος διάδικος πλη-
ρεξουσιοδοτῶν ἵνα εἴπῃ ὅτι διορίζει τὸν δεῖνα πληρεξού-
σιον αὐτοῦ παρέχων αὐτῷ τὴν ἐντολὴν ἵνα παραστῇ ἐν
ἀνάγκῃ διὰ συναφῆ δίκη ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλη-
σιαστικοῦ Δικαστηρίου τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως ἢ ἐπι-
σκοπῆς, εἴτε τοῦ κατ' ἐφῆσιν δικάζοντος τοιούτου, καὶ
τάνάπαλιν, διότι ἕκαστον δικαστήριον εἶναι αὐτοτελές,
αὐθύπαρκτον καὶ ἰδίαν ἔχει δικαιοδοσίαν· ἐάν δὲ ὁ θέλων
διορίσαι πληρεξούσιον διάδικος ἐπιθυμῇ νὰ διορίσῃ τοιοῦ-
τον ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου παντὸς βαθμοῦ καὶ
δικαιοδοσίας, δεόν τότε ἵνα συντάξῃ καὶ προσαγάγῃ γενι-
κὸν πληρεξούσιον ἔγγραφον εἴτε συμβολαιογραφικῶς,

είτε ιδιωτικῶς καὶ νὰ σημειῇ ρητῶς τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐν αὐτῷ, ὥστε νὰ ἔχη κῦρος τοῦτο.

ΣΧΕΔΙΟΝ

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ

Ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει Δρυϊνουπόλεως σήμερον τῇ 3 Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑννενηκοστοῦ ἐβδόμου ἔτους ἡμέρᾳ τετάρτῃ παραστάς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ γραμματέως τῆς αὐτῆς ἱερᾷ Μητροπόλεως Δ. Ι. ἐκκληρουῦντος συνάμα χρέη συμβολαιογράφου ἐν αὐτῇ ὁ Ε. Μ. Γ. ἀδελφός τοῦ ἐν Γαλαζίῳ τῆς Ρουμανίας ἀποβιώσαντος Β. Μ. γνωστός μοι καὶ ἄσχετος συγγενείας πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς κάτωθι ἀναφερομένους μάρτυρας, ἱκανούς καὶ μὴ ἐξηρημένους ὑπὸ τοῦ νόμου Κ. Β. καὶ Δ. Τ. ἐμπόρους, ὑπηκόους ὀθωμανούς, γνωστούς μοι ἐπίσης, ἐζήτησε τὴν σύνταξιν τῆς παρούσης πληρεξουσιότητος καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι, πρὸς παραλαβὴν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν Γαλαζίῳ τῇ 20 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους ἀποβιώσαντος γνησίου ἀγαθέλφρου αὐτοῦ Β. Μ. καταλειφθείσης καὶ αὐτῷ ὡς μόνῳ νομίμῳ κληρονόμῳ ἀνηκούσης κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας, διορίζει καὶ ἀποκαθίστησι γενικὸν καὶ εἰδικὸν αὐτοῦ πληρεξούσιον ἐπίτροπον καὶ ἀντίκλητον τὸν Ι. Κ. παρέχων αὐτῷ τὴν ἐντολήν καὶ τὸ δικαίωμα ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸν ἐνώπιον πάσης ἐν Ρουμανίᾳ ἀρμοδίας πολιτικῆς ἢ δικαστικῆς ἀρχῆς, ὡς καὶ διοικητικῆς ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος ἀνακόπτων ἢ ἀνακοπτόμενος, ἐφεσείων ἢ ἐφεσίβλητος, ἀναψηλαφῶν ἢ ἀναψηλαφώμενος, ἀναιρεσειῶν ἢ ἀναιρεσίβλητος, ὑπο-

γράφῃ ἀντ' αὐτοῦ ἀγωγάς, ἀνταγωγάς, ἀνακοπάς, ἐφέσεις, ἀντεφέσεις, ἀναψηλαφήσεις καὶ ἀναιρέσεις, δέχεται ὑπογράφῃ καὶ κοινοποιῇ πᾶν ἔγγραφον καὶ δικόγραφον, ἐπάγῃ, δέχεται καὶ ἀντεπάγῃ ὄρκον, προτείνῃ καὶ ἐξαιρῇ μάρτυρας καὶ δικαστάς, διορίζῃ καὶ παύῃ πραγματογνώμονας καὶ διαιτητάς, συμβιβάζεται, παραλαμβάνῃ χρήματα ἢ πράγματα καὶ δίδῃ ἐξοφλήσεις, πωλῇ εἴτε ἀκίνητα εἴτε κίνητα, συνεννοῆται μεθ' οἴουδήποτε ἐνδιαφερομένου προσώπου, ἢ ἀρχῆς, ποιῆται κατὰσχέσεις συντηρητικὰς ἢ ἀναγκαστικὰς, παραιτῆται πικρῶς ἐνδίκου μέσου ἢ καὶ ὅλης τῆς δίκης, διορίζῃ καὶ ἄλλον ἢ καὶ ἄλλους πληρεξουσίου δικηγόρους μετὰ τῶν αὐτῶν ἢ μᾶλλον περιωρισμένων δικιωμάτων καὶ ἐν γένει πράττει ὅ,τι νόμιμον καὶ συμφέρον ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπισχνουμένου ἵνα ἀναγνωρίσῃ καὶ παραδεχθῇ πάσης αὐτοῦ τὰς πράξεις ὡς ἐγκύρους καὶ ὡς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου γενομένας.

Εἰς πίστωσιν τούτων ἐγένετο τὸ πικρὸν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον τοῦ ἐντολοδότου καὶ τῶν μαρτύρων, ὑπεγράφῃ παρὰ πάντων ἰδιοχείρως καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογραφοῦντος.

οἱ μάρτυρες

ὁ ἐντολοδότης

(ὑπογρ.)

(ὑπογρ.)

ὁ συμβολαιογράφῳν

(ὑπογρ.)

ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ

Ὁ ὑποφαινόμενος (ἐπάγγελμα, ὑπηκοότης) κάτοικος τῆς ἐπαρχίας ἔχων δίκην ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ (ἢ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ) Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μετὰ τοῦ (ἐπάγγελμα, ὑπηκοότης, κατοικία), διορίζω καὶ ἀποκαθιστῶ γενικὸν καὶ εἰδικὸν πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητόν μου τὸν ἐν διαμένοντα Κύριον Διδάκτορα τὰ Νομικὰ καὶ δικηγόρον, παρέχων αὐτῷ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐντολὴν ἵνα παρίσταται ἀντ' ἐμοῦ ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου, ἔτι δὲ καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τῶν Πατριαρχείων εἰ δεήσει, ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, ἀνακόπτων ἢ ἀνακοπτόμενος, ἐφεσείων ἢ ἐφεσίβλητος, ἀναψηλαφῶν ἢ ἀναψηλαφώμενος, ὑπογράφη ἀντ' ἐμοῦ ἐγκύρως ἀγωγάς, ἀνταγωγάς, ἀνακοπάς, τριτανακοπάς, ἐφέσεις, ἀντεφέσεις, ἀναψηλαφήσεις καὶ πᾶν ἐν γένει οἰονδήποτε ἔγγραφον καὶ δικόγραφον, δέχεται καὶ κοινοποιῇ παντὸς εἶδους ἔγγραφα, δικόγραφα καὶ ἀποφάσεις, ἐπάγη, δέχεται καὶ ἀντεπάγη ὄρκον, προτείνῃ καὶ ἐξαιρῇ μάρτυρας καὶ δικαστάς, διορίζῃ καὶ παύῃ πραγματογνώμονας καὶ διαιτητάς, ἐνεργῇ καὶ ἀκυρῇ κατασχέσεις, ἀπευθύνῃ διαμαρτυρήσεις, συμβιβάζεται, ἐξοφλῇ καὶ παραλαμβάνῃ χρήματα ἢ πράγματα, παρικτῆται πάσης ἐνστάσεως, παντὸς ἐνδίκου μέσου ἢ καὶ ὅλης τῆς δίκης, ἐπιδιώκῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκδοθησομένων ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποφάσεων, διορίζῃ ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλους πληρεξούσιους δικηγόρους μετὰ τῶν αὐτῶν ἢ μᾶλλον περιωρισμένων δικιωμάτων, καὶ ἐν γένει ἐνεργῇ καὶ μεταχειρίζεται πᾶν ὠφέλιμον μέτρον πρὸς τὸ συμφέρον ἐμοῦ ὑπισχνουμένου ἵνα

ἀναγνωρίσω πάσης αὐτοῦ τὰς πράξεις ὡς ἐγκύρους καὶ ἐκ τῆς ἐμῆς ἐλευθέρως βουλήτεως ἀπορροεύσας.

Ἐφ' ᾧ καὶ ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν τῇ 189

Οἱ Μάρτυρες

Ὁ Πληρεξουσιοδοτῶν

ὑπογρ.

(ὑπογρ.)

Ὁ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος (ἢ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος) βεβαιῶ τὸ γνήσιον πατρῶν τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν.

(ὑπογρ.)

ΕΤΕΡΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΟΥ

Διὰ τοῦ παρόντος πληρεξουσίου ἐγγράφου δηλοποιούμεν οἱ ὑποφαινόμενοι Ἐπίτροποι τῆς ἐν ἀγίῳ ὄρει Ἱερᾶς Μονῆς ὅτι ἀποβιάσαντος ἐν τοῦ μακκρίου συνδέλφου ἡμῶν Μοναχοῦ οὔτινος ἢ περιουσιῶν κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικὸς καὶ τοὺς Μοναστηριακοὺς ἡμῶν νόμους, ἀνήκει τῇ Ἱ. ἡμῶν Μονῇ, διορίζομεν πρὸς πρκαλβὴν τῆς ρηθείσης περιουσίας καὶ ἀποκαθιστῶμεν γενικὸν καὶ εἰδικὸν πληρεξούσιον ἡμῶν ἐπίτροπον καὶ ἀντίκλητόν τὸν ἡμέτερον συνδέλφον ἀρχιμ. . . . παρέχοντες αὐτῷ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐντολὴν, ἵνα παρίσταται ἀντ' ἡμῶν ἐνώπιον τῶν ἐν ἀρμοδίων δικαστηρίων ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, ἀνακόπτων ἢ ἀνακοπτόμενος ἐφεσείων ἢ ἐφεσίβλητος, ἀναψηλαφῶν ἢ ἀναψηλαφώμενος, ἀνα-

ρεσειών ἢ ἀνχιρεσιβλητος, ὑπογράφη ἀνθ' ἡμῶν, ἀγωγάς, ἀνταγωγάς, ἀνακοπάς, ἐφέσεις ἀντεφέσεις, ἀναψηλαφήσεις, ἀνχιρέσεις, ἀποδείξεις ἐξοφλητικὰς καὶ πᾶν ἔγγραφον καὶ δικόγραφον, δέχεται καὶ κοινοποιῆ παντὸς εἶδους ἔγγραφα, δικόγραφα καὶ ἀποφάσεις, διορίζη καὶ παύη πραγματογνώμονας καὶ δικιτητάς, ἐξαιρῆ μάρτυρας καὶ δικαστὰς, ἐνεργῆ καὶ ἀκυρῆ κατασχέσεις, ἀπευθύνη διαμαρτυρήσεις, συμβιβάζηται, ἐξοφλῆ, καὶ παραλαμβάνη χρήματα ἢ πράγματα, πρριτιῆται παντὸς ἐνδίκου μέσου ἢ καὶ ὅλης τῆς δίκης, ἐπιδιώκη τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκδοθησομένων ὑπὲρ τῆς 'Ι. ἡμῶν Μονῆς ἀποφάσεων, διορίζη ἐτέρους πληρεξουσίου μετὰ τῆς αὐτῆς ἢ μᾶλλον περιορισμένης πληρεξουσιότητος καὶ ἐν γένει ἐνεργῆ καὶ μεταχειρίζηται πᾶν ἐνδικον μέσον καὶ πᾶν ὠφέλιμον μέτρον πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν, ὑπισχνουμένων, ἵνα ἀνγχνωρίσωμεν πάσας αὐτοῦ τὰς πράξεις ὡς ἐγκύρους καὶ ὡς ὑπ' ἡμῶν τῶν ἰδίων γενομένας.

Ἐφ' ᾧ ἐγένετο τὸ πρὸν ἐπίσημον καὶ γενικὸν πληρεξούσιον ἔγγραφον, ὅπερ ὑπογράφεν παρ' ἡμῶν ἰδιοχείρως καὶ κυρωθὲν προστηκόντως ἐπεδόθη τῷ εἰρημένῳ γενικῷ πληρεξουσίῳ ἡμῶν ἀρχιμανδρίτῃ κ. ὅπως ποιήσεται χρῆσιν αὐτοῦ ὅπου δεῖ.

Ἐν τῇ

Οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐν Ἱερᾶς καὶ σεβασμίας

. Μονῆς

(ὑπογρ.)

Τ. Σ.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς σφραγίδος τῆς 'Ι. καὶ Σεβ. Μονῆς καὶ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἐπιτρόπων αὐτῆς Γερόντων

Οἱ ἐπιστάται τῆς 'Ι. Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΩΝ

Τὰ προικοσύμφωνα ἐὰν μὲν πρόκειται ἵνα συνταχθῶσι συμβολαιογραφικῶς, δεόν ἵνα καταρτίζωνται συμφώνως τοῖς νομίμοις τύποις, ἀνατιθεμένου τοῦ καθήκοντος τούτου εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν κατὰ τόπους ἱερῶν μητροπόλεων, ἢ τῶν γραμματέων τοῦ Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῶν ἱερῶν μητροπόλεων, ὅπου ὑπάρχουσιν εἰδικοί τριοῦτοι· ὅταν δὲ συντάσσωνται ἰδιωτικῶς δεόν ἵνα πρριυλάσσωνται τὰ ἀκόλουθα· Αον, δεόν ἵνα συντάσσωνται τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῶν ἀρραθῶνων κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τοῦ συνήθους δακτυλίου τῆς μνηστείας παρουσίᾳ τοῦ τε προικοδότου, καὶ τοῦ μνηστοῦ, τοῦ ἱερατικῶς προῖσταμένου τῆς οἰκείας ἐνορίας καὶ τῶν μαρτύρων· Βον, οἱ μάρτυρες δεόν νὰ ᾧσι χάριν οἰουδήποτε ἐνδεχομένου πλειονες τῶν δύο, δηλονότι τέσσαρες ἢ πέντε, εὐυπόληπτοι κάτοικοι τῆς ἐνορίας· Γ', Τὰ προικοσύμφωνα δεόν νὰ συντάσσωνται εἰς διπλοῦν ὁμοιον¹. Δον, ἵνα ὑπογράφωνται ὑπὸ τε τοῦ προικοδότου, τοῦ μνηστοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἐνοεῖται, ἔτι δὲ καὶ τοῦ συμπρόντος ἐν τῇ πράξει ἱερατικῶς προῖσταμένου. Εον, ἵνα ἐπικυρῶνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπους ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ κάλλιον ἵνα προσάγωνται ὑπὸ τοῦ προικοδότου ἢ τοῦ ἐνδιαφερομένου μνηστοῦ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἱερὰν μητρόπολιν καὶ νὰ ἐπικυρῶνται ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου, ὁπότε καὶ θέλει γίνεσθαι ἢ δεούσα ὁλοκλήρου τοῦ περιεχομένου τοῦ προικοσυμφώ-

(1) Ἴδε ἐν τέλει δημοσιευομένην ἐγκύκλιον Π)χικὴν καὶ συνοδικὴν περὶ μνηστειῶν τῆς 16' ἰουλίου 1868.

νου κατ'αρχήν εν τῷ οικείῳ συμβολαιογραφικῷ κώδικι, τουθ' ὁπερ θέλει παρέχει πλήρη ἀσφάλειαν τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ὡς δυνάτῃς οὔσης τῆς λήψεως ἐπισήμου ἀντιγράφου τοῦ προικοσυμφώνου ἐν περιπτώσει τυχαίας τούτου ἀπωλείας. Σχέδιον παρτίθημι ᾧδε πρὸς εὐκολίαν.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ

Σήμερον τῆ . . . δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακκοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ τετάρτου ἔτους, ἡμέρᾳ παραστάντες ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Α. Α. ἐκπληροῦντος συνάμα καὶ χρέη συμβολαιογράφου ἐν αὐτῇ ἔνθεν μὲν ὁ Δ. Κ. ἔμπορος, κάτοικος ὑπήκοος ὀθωμανός, ἔνθεν δὲ ὁ Α. Σ. ἔμπορος, κάτοικος ὑπήκοος ὀθωμανός, ἀμφότεροι γνωστοί μοι, ἐζήτησαν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου καὶ ἐδήλωσαν ἐπὶ παρούσῃ καὶ τῶν συνυποφαινομένων μαρτύρων Γ. Μ. ὑπαλλήλου καὶ Δ. Κ. μεσίτου, ἀμφοτέρων ὑπηκόων ὀθωμανῶν καὶ κατοίκων ἐνταῦθα, γνωστῶν μοι ἐπίσης καὶ οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαιρέσιν ὑποκειμένων, ὅτι συνεβλόχοντο πρὸς ἀλλήλους τὰ ἀκόλουθα:

Α'. Ὁ Δ. Κ. ἔχων θυγατέρα ὀνόματι Μ. καὶ ἀποφασίσας ἵνα ἐκδῶ αὐτὴν εἰς γάμου κοινωνίαν τῇ συγκαταθέσει καὶ τῆς ἰδίας πρὸς τὸν Α. Σ. σὺν τῇ πατρικῇ αὐτοῦ εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ, δίδωσιν αὐτῇ εἰς προίκα 1) μίαν

οἰκίαν μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῆς κειμένην ἐν κατὰ τὴν ὁδὸν ἀξίας λιρῶν ὀθωμ. δικοσίων ἐβδομήκοντα (ἀρ. 270), ἧς τοὺς τίτλους θέλει μεταβιβάσει ἅμα τῇ τελέσει τοῦ γάμου, εἰς ὄνομα τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Μ. (2 λίρας ὀθωμ. χρυσᾶς πεντακοσίας (ἀρ. 500) μετρηθησομένης τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν γάμων καὶ 3) κοσμήματα, ἐνδύματα ἐσωτερικὰ τε καὶ ἐξωτερικὰ καὶ οἰκιακὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη ἀξίας ἑκατὸν πενήκοντα (ἀρ. 150) λιρῶν ὀθωμανικῶν κατὰ τὸν ἀνὰ χεῖρας ἀμφοτέρων διατετιμημένον ἀναλυτικὸν κατάλογον.

Β'. Ὁ Α. Σ. στέργει καὶ ἀποδέχεται τὴν ἄνω εἰρημένην προίκα, συγκεκριμένην εἰς οἰκίαν, μετρητὰ, κοσμήματα, ἐνδύματα, ἔπιπλα καὶ σκεύη, προσφέρει δὲ καὶ ὁ ἴδιος τῇ μελλονύμφῳ αὐτοῦ Μ. λόγῳ προγαμικῆς δωρεᾶς λίρας ὀθωμ. ἑκατὸν πενήκοντα (ἀρ. 150).

Γ'. Ἡμέρᾳ τῆς τελέσεως τῶν γάμων ὠρίσθη ἡ . . . τοῦ προτεχοῦς Ἰουνίου μηνός.

Διὸ πρὸς βεβαιώσιν συνετάχθη ἡ παρούσα πράξις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπίκοον τῶν τε συμβαλλομένων ὡς καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρὰ πάντων ἰδιοχείρως καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

	Οἱ μάρτυρες	Οἱ συμβαλλόμενοι
(ὑπογρ.)	Γ. Μ.	(ὑπογρ.) Δ. Κ.
»	Δ. Κ.	» Α. Σ.

Ὁ συμβολαιογράφων γραμματέων

(Τ. Σ.) (ὑπογρ.) Α. Κ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ

Ὁ βεβαιοὶ τὸ γνήσιον τῆς ἐν τῷ παρόντι ἐγγράφῳ ἱερατικῆς ὑπογραφῆς.

Μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων τοῦ κ. . . . κατοίκου . . . τὸ ἐπάγγελμα . . . ὑπηκόου . . . ἀφ' ἐνός, καὶ τοῦ κ. . . . κατοίκου . . . τὸ ἐπάγγελμα . . . ὑπηκόου . . . ἀφ' ἐτέρου, οἰκεία βουλή καὶ ἀμοιβαία συνκινέσει συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα·

Α'. Ὁ κ. . . . ἔχων θυγατέρα ὀνόματι . . . ἐκδίδει αὐτὴν εἰς νομίμου γάμου κοινωνίαν τῷ . . . παρέχει δ' αὐτῇ λόγῳ προικὸς καὶ τραχώματος τὰ ἐξῆς· α) β) κτλ.

Β'. . . . Τὰ λόγῳ προικὸς δοθησόμενα χρήματα, ὡς ἄνω εἴρηται, μετρηθήσονται τῷ . . . μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς τελέσεως τῶν γάμων, οἵτινες γενήσονται τῇ . . .

Γ'. Ὁ γαμβρὸς στέργων καὶ ἀποδεχόμενος τὴν ἄνωτέρω προικὰ συνισταμένην εἰς χρήματα καὶ ἐνδύματα ἀξίας δηλοῖ ὅτι πρὸς ἀδέχεται ἀνεπιφυλάκτως τοὺς ἐν τῷ παρόντι προικοσυμφώνῳ ἀναγεγραμμένους ὄρους.

Εἰς πίστῳσιν ὅθεν ἐγένετο τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν ὑπογραφέν παρ' ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐνώπιον τῶν κάτωθι ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ δεόντως ἐπικυρωθὲν ὑπὸ τοῦ συμπρόντος ἱερατικῶς προϊσταμένου τῆς ἡμετέρας ἐνορίας, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν τῇ

Οἱ μάρτυρες
(ὑπογρ.)

Οἱ συμβαλλόμενοι
(ὑπογρ.)

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος βεβαιοὶ τὸ γνήσιον τοῦ περιεχομένου καὶ τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν.

ΕΤΕΡΟΝ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΥ ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Μεταξὺ τῶν ὑποφαινομένων τοῦ κυρίου (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία) χριστιανοῦ ὀρθοδόξου, ὑπηκόου ὁθωμανοῦ, ἀφ' ἐνός, καὶ τοῦ κ. ἀφ' ἐτέρου συνεφωνήθησαν καὶ ἀπεφασίσθησαν ἐλευθέρῃ βουλή καὶ ἀπαραιτήστῳ γνώμῃ τὰ ἀκόλουθα·

1. Ὁ κ. ἔχων νόμιμον θυγατέρα ἐν ὧν γάμου ὀνόματι καὶ προτιθέμενος ἐκδοῦναι ταύτην εἰς νόμιμον γάμον τῷ κ. μεθ' οὗ σήμερον συνῆψε κανονικὴν μνηστείαν. ὑπόκειται καὶ ὑποχρεοῦται ἵνα χορηγήσῃ σήμερον τῇ ρηθείσῃ θυγατρὶ αὐτοῦ λόγῳ προικὸς καὶ τραχώματος τὰ ἀκόλουθα·

Α'. Μίαν οἰκίαν ἀξίας κειμένην ἐν ἰδιόκτητον αὐτοῦ, ἣν ὑποχρεοῦται ἵνα μεταβιβάσῃ ἐπισήμως καὶ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Κυβερνητικῶν Ἀρχῶν καὶ μεταγράψῃ ὀλόκληρον ἐπ' ὀνόματι τῆς ρηθείσης θυγατρὸς αὐτοῦ ἅμα τῇ αἰσίᾳ τεκνοποιήσῃ αὐτῆς μετὰ τὴν σύναψιν νομίμου γάμου!

1. Ὁ αὐτὸς κ. παρέχει τῇ ρηθείσῃ θυγατρὶ αὐτοῦ λόγῳ προικὸς καὶ τὰ ἀκόλουθα.

1. Μίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.—2. ἓνα δακτύλιον ἀδμαντοποικιλτον ἀξίας —3. Εἰς ἐνδύματα καὶ ἀ-

1. Ἡ ἀναλόγως τῆς γενησομένης συμφωνίας.

σπρόρουχα, ἤτοι 6 φουστάνια κτλ. ἀξίας ἐν συν-
ᾧλω λιρῶν ὀθωμανικῶν ἀριθ.

Γ'. Ὁ γάμος τῆς ἐν λόγῳ θυγατρὸς αὐτοῦ
μετὰ τοῦ μνηστοῦ αὐτῆς κ συνεφωνήθη ἀπὸ κοι-
νοῦ ἵνα γένηται μετὰ ἀπὸ τῆς σήμερον· ἀλλ' ἐν
περιπτώσει μεταμελείας τοῦ ἐτέρου τῶν μνηστῶν πρὸς
σύναψιν τοῦ γάμου, θέλει καταβάλλεσθαι παρὰ τοῦ ἀνευ-
νομίμου λόγου μεταμελουμένου λόγῳ ἠθικῆς ἀποζημιώ-
σεως καὶ προσταίμου ὑπὲρ τοῦ ἀδικουμένου ἐκ τῶν μνη-
στῶν ἕνεκα τῆς ἀθικιότητος λύσεως τῆς μνηστείας τὸ πο-
σὸν λιρῶν ὀθωμανικῶν . . . , . ἀριθ

Δ'. Ὁ κ μνηστευόμενος ἐν πλήρει συναι-
νέσει τὴν θυγατέρα τοῦ κ ὀνόματι δηλοῖ
ὅτι παραδέχεται ἀνεπιφυλάκτως πάντας τοὺς ἀνωτέρω
ὅρους, ὡς εἴρηται, συναινῶν ἐν πᾶσι πληρέστατα.

Εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν εἰς διπλοῦν ὁμοιον ὑπο-
γραφὴν ἰδιοχείρως παρὰ τε τοῦ προικοδοτοῦ (1) ὡς
καὶ τοῦ μνηστοῦ τῆς θυγατρὸς ἐνώπιον τῶν κάτωθι ἀξιο-

(1) Ἐὰν ὁ προικοδοτὴς τυγχάνῃ ἀγράμματος, τότε εἰς ἐκ τῶν
μαρτύρων τῶν ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ ὑπογεγραμμένοι, οἵτινες εἶ-
ναι καλὸν ἵνα ὡς περιττώτεροι τὸν ἀριθμὸν 4 ἢ 5 ὑπογράψῃ
κατ' ἐντολὴν τοῦ προικοδοτοῦ σταυροσημειοῦντος μόνον, τῆς τε-
λευταίας παραγράφου τοῦ προικοσυμφώνου γραφομένης ὡς ἀκολου-
θως: «Εἰς ἐνδειξιν ἐγένετο τὸ παρὸν προικοσύμφωνον εἰς διπλοῦν
ὁμοιον ὑπογραφὴν ἀντὶ μὲν τοῦ προικοδοτοῦ, ὡς ἀγράμματος σταυ-
ροσημειοῦντος μόνον, κατ' ἐντολὴν ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν μαρτύρων
παρὰ δὲ τοῦ μνηστοῦ ὡς καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων ἰδιο-
χείρως, βεβαιωθὲν καὶ προσηκόντως, ὅπως ἔχη τὴν ἰσχύον καὶ τὸ
κῦρος ὅπου δεῖ.

πίστων μαρτύρων, καὶ ἐπεκυρώθη προσηκόντως διὰ τὰ
περαιτέρω.

Οἱ μάρτυρες	Ὁ προικοδοτὴς
(ὑπ.) Ὁ Μνηστὸς	καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὡς ἀγράμ-
(ὑπογρ.)	μάτου σταυροσημειοῦντος
	μόνον † κατ' ἐντολὴν δ

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος βεβαιοῖ τὸ γνήσιον πασῶν
τῶν ἀνωθι ὑπογραφῶν.

(ὑπογρ.)
Ἐν τῇ
Ὁ προικοδοτὴς
(ὑπογρ.)

Οἱ μάρτυρες	Ὁ μελλόγαμβρος
	(ὑπογρ.)

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος βεβαιοῖ τὸ γνήσιον πασῶν
τῶν ἀνωθι ὑπογραφῶν.

(ὑπογρ.)

Σχέδιον συμβολαιογραφικῆς δηλώσεως
παραιτήσεως παντὸς ἐνδίκου μέσου
καὶ ἐξοφλήσεως ἀπὸ πάσης ἀπαιτήσεως.

† Ὁ μητροπολίτης ἐπιβεβαιοῖ
Ἐν τῇ ἱερᾷ μητροπόλει σήμερον τῇ
τοῦ χιλιοστοῦ ἔτους, ἡμέρᾳ πα-
ραστάντες ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ γραμματέως τῆς αὐτῆς ἱερᾶς

μητροπόλεως Α. Κ . . . εκπληροῦντος καὶ χρέη συμβολαιογράφου ἐν αὐτῇ ὁ Κ. Δ . . . ἔμπορος ὑπήκοος ὀθωμανὸς κάτοικος τῆς κώμης καὶ ἡ Μ. Κ . . . ὑπήκοος ὀθωμανὴ καὶ κάτοικος ὁμοίως τῆς αὐτῆς κωμοπόλεως, ἀμφοτέρω γινωστοί μοι, ἐζήτησαν τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος ἐξοφλητηρίου ἐγγράφου καὶ ἐδήλωσαν ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν συνυποφαινομένων μαρτύρων Ε. Δ . . . ἐμπόρου καὶ Α. Θ . . . διδασκάλου, ὑπηκόων ὀθωμανῶν, κατοίκων ἐνταῦθα, γινωστῶν μοι ἐπίσης καὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένην ἐξαίρεσιν ὑποκειμένων, ὅτι ἐκδοθείσης τῆς τῆς ὑπ' αὐξ. ἀριθ . . . καὶ ἡμερομ . . . ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως ἀπαγγελλείσης αὐτοῖς αὐθημερόν, δι' ἧς κηρύσσεται διαλελυμένος ὁ μεταξὺ αὐτῶν γάμος ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ πρώτου τούτων, παρκετοῦνται ὀριστικῶς ἀμφοτέροι παντὸς ἐνδίκου μέσου κατ' αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ ἐφέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως καὶ ἀποδέχονται ταύτην ἀνεπιφυλάκτως, ὅτι ἐξώφλησαν ἀμοιβαίως ἀπ' ἀλλήλων διὰ πᾶσαν αὐτῶν οἰανδήποτε ἀπαίτησιν, ἰδίᾳ δὲ ἡ Μ. Κ . . . ἐδήλωσαν ὅτι ἔλαβε τὴν ἐκ 200 λιρῶν ὀθωμ. χορηγηθείσαν τῷ τέως συζύγῳ αὐτῆς Κ. Δ . . . προικὰ ὡς καὶ τὰ προικῶν αὐτῆς ἐνδύματα καὶ κοσμήματα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαίρεσεως καὶ ἐπομένως κηρύττει ἄκυρον καὶ μὴ ὑπάρχον τὸ ὑπὸ ἡμερ. . . . προικοσύμφωνον αὐτῆς (ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερ. παρῆρτημα τοῦ προικοσυμφώνου περιέχον ἀνυλτικὴν σημείωσιν τῶν ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ περιληπτικῶς σημειωθέντων, καὶ συνάμα ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐν τῷ μέλλοντι ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ τέως συζύγου αὐτῆς Κ. Δ . . . λόγῳ προικῶς, προγαμικῆς δωρεᾶς ἢ ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς ἀποζημιώσεως καὶ ὅτι πᾶσα οἰανδήποτε ἀγωγή αὐτῆς

κατ' αὐτοῦ πολιτικῆς ἢ ποινικῆς φύσεως ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου ἐκκλησιαστικοῦ, πολιτικοῦ, ἢ ποινικοῦ ἐγειρομένη ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θέλει εἶσθαι ἐντελῶς ἄκυρος καὶ ἀπορριπτέα· ἐπίσης δὲ ὁ Κ. Δ . . . ἐδήλωσαν ὅτι παρέλαβε πάντα τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ, πράγματα καὶ κοσμήματα καὶ οὐδεμίαν ἔχει ἄλλην ἀπαίτησιν οἰανδήποτε παρὰ τῆς Μ. Κ . . . τέως συζύγου αὐτοῦ, ἐξοφλῶν ἀπ' αὐτῆς τέλεον.

Διὸ πρὸς βεβελίωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα πράξις, ἣτις ἀνγνωσθεῖσα εἰς ἐπήκοον τῶν τε συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ὑπεγράφη παρὰ πάντων ἰδιοχείρως καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

Οἱ Μάρτυρες
(ὑπογρ.)

Οἱ συμβαλλόμενοι
(ὑπογρ.)
Ὁ συμβολαιογράφῳ
(ὑπογρ.)

Σχέδιον μαρτυρικοῦ γεννήσεως καὶ βαπτίσεως
ἐλλείψει τακτικοῦ ληξιαρχικοῦ βιβλίου.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀρχαῖοι καὶ σταθεροὶ κάτοικοι τῆς συνοικίας πιστοποιοῦμεν ἐν βῆρει τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν συνειδήσεως ὅτι ἐκ τοῦ νομίμου συνοικεσίου τοῦ Π. Δ. καὶ τῆς Μ. ἀρχαίων ἐπίσης κατοίκων τῆς ἡμετέρας συνοικίας, ὑπηκόων ὀθωμανῶν, ἐγεννήθη τέκνον θῆλυ τῇ 30 Μαρτίου τοῦ 1874 ἔτους καὶ ἐβαπτίσθη κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῇ 13 Ἀπριλίου ἰδίου ἔτους ὑπὸ τοῦ τότε ἱερατικῶς ἐν

τῆ ἱερᾶ ἡμῶν ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Δημητρίου προΐσταμένου παπᾶ Νικηφόρου, ἀνεδέχθη δ' αὐτὸ ἐκ τῆς ἱερᾶς κολυμβύθρου ὁ Ν. Δ. ὀνομάσας Μαρίαν.

Ἐφ' ᾧ καὶ εἰς ἐνδειξιν, ἐλλείψει σχετικῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐξεδόθη τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν ἐν χρησιμείῳ ὅπου δεῖ.

Ἐν τῇ 20 Αὐγούστου τοῦ 1894.

(ὑπογρ.)

Ὁ ἱερατικῶς προΐστάμενος τῆς ἐν ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ ἁγ. (ὄνομα ἐκκλησίας καὶ ἱερατικῶς προΐσταμένου), βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν.

*Πιστοποιητικὸν περὶ νομιμότητος γάμου
ἐλλείψει ληξιαρχικῶν βιβλίων,
καὶ νομιμότητος τέκνων.*

Ὁ μητροπολίτης ἐπιβεβαιοῖ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι Ἐφοροεπίτροποι καὶ Δημογέροντες τῆς κώμης τῆς ἐπαρχίας Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, ὑπήκοοι ὀθωμανοὶ πιστοποιοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος καὶ βεβαιοῦμεν ἐν καθαρῷ συνειδῶτι ὅτι ἡ ἐκ τῆς κώμης ἡμῶν ὀρμωμένη Σ. Η. . . . ὑπήκοος ὀθωμανῆ, συνεζεύχθη νομίμως κατὰ τὸ ἔτος καὶ κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδοξίας Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ πρό τινος ἀποβιώσαντος Δ. Ι. . . . τὸ ἐπάγγελμα ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, συνεχωρίου ἡμῶν καὶ ὅτι ἡ εἰρημένη Σ τυγχάνει ἡ μόνη νόμιμος σύζυγος τοῦ προαποβιώσαντος Δ. Ι. σχοῦσα ἐκ τοῦ μετ' αὐτοῦ νομίμου γάμου αὐτῆς τέσσαρα

γνήσια κοινὰ τέκνα, καλούμενα Α. . . Η. . . . Χ. . . . καὶ Λ. . . . ἅπαντα ζῶντα μέχρι τῆς σήμερον καὶ διατελοῦντα ὑπήκοοι ὀθωμανοί.

Ἐφ' ᾧ κατ' αἴτησιν τῆς ρηθείσης Σ. . . . ἐκδίδοντες αὐτῇ τὸ παρὸν Πιστοποιητικὸν ὅπως χρησιμείωσῃ αὐτῇ ὅπου δεῖ ὑποσημειούμεθα.

Ἐν τῇ

Οἱ Δημογέροντες.

Οἱ Ἐφοροεπίτροποι.

(ὑπογ.) (Τ.Σ.)

(ὑπογ.) (Τ.Σ.)

Ὁ ἱερατικῶς Προΐστάμενος βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων.

(ὑπογ.)

*Ἔτερον σχέδιον Πιστοποιητικοῦ
συνάψεως νομίμου γάμου
ἐλλείψει ληξιαρχικῶν βιβλίων.*

Οἱ ὑποφαινόμενοι πιστοποιοῦμεν καὶ βεβαιοῦμεν ἐν καθαρῷ συνειδῶτι ἐλλείψει παλαιῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων ὅτι ἡ ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἡμῶν κατοικοῦσα Σ. Κ. Χριστιανὴ ὀρθόδοξος, ὑπήκοος ὀθωμανῆ, ὀρμωμένη ἐκ κατὰ τὸ ἔτος συνεζεύχθη νομίμως μετὰ τοῦ πρό ἀποβιώσαντος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐνορίᾳ Δ. Σ. Χριστιανοῦ ὁμοίως ὀρθόδοξου καὶ ὑπηκόου ὀθωμανοῦ, τελεσθέντος τοῦ γάμου συμφώνως τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθείσῃ νομίμῳ Ἐκκλησιαστικῇ ἀδείᾳ ὑπὸ τοῦ τότε ἱερατικῶς Προΐσταμένου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐνορίᾳ, ἀποβιώσαντος δ' ἤδη Παπᾶ Ρ. Κ, καὶ ὅτι ἡ εἰρημένη τυγχάνει νόμιμος σύζυγος τοῦ προαποβιώσαντος Δ. Ι.

Ἐφ' ᾧ καὶ κατ' αἰτησιν τῆς ρηθείσης Σ. ἐκδίδοντες αὐτῇ τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν ὅπως χρησιμεύσῃ κὺτῇ ὅπου δεῖ, ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ἐνορία ἀγίου . . . τῇ , . .

Οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἱ. Ἐκκλησίας . . . ,

(Γ. Σ.) (ὑπογ.)

Ὁ Μικτάρης

(Γ. Σ.) (ὑπογ.)

Ὁ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων.

(ὑπογ.)

**Περὶ ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν
συγγενείας καὶ κληρονομίας
καὶ τῶν τεύτῃ συνυπαιτουμένων.**

Πολλάκις πρόσωπα διάφορα ἀποβιοῦσιν ἐκτὸς τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, καὶ τῶν ὁποίων ζητοῦνται οἱ κληρονόμοι συνεπεῖα ἀνακοινώσεως τοῦ ἐν τῷ Σεβ. ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραφείου τῶν Μικτῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ Πατριαρχεῖα· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ κατὰ τόπους ἐφοροεπιτροπαὶ καὶ δημογερονταὶ ἐκδίδουσι πιστοποιητικὰ τοῖς πλησιεστέροις συγγενεῖσι τῶν ἀποβιούντων καὶ νομίμοις αὐτῶν κληρονόμοις, ἅτινα δεόν ἵνα φέρωσι τοὺς νομίμους τύπους, καὶ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν ὁποίων δεόν ἵνα προσέχωσιν ἐπιμελῶς ἐξετάζοντες τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας καὶ τὴν ιδιότητα τῶν παρυσιαζομένων ὡς ἐγγυτέρων κληρονόμων· τὰ ἐν λόγῳ

ἔγγραφα δεόν ἵνα γράφονται εὐκρινῶς καὶ καθαρῶς ἐν μεγάλῳ φύλλῳ καλοῦ χάρτου, ἀφιεμένου ἄνωθι ἀρκετοῦ χώρου, πρὸς ἐπικύρωσιν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου, καθόσον ἄλλως εἰσὶν ἀπαράδεκτα ὑπὸ τῶν οἰκείων Προξενικῶν Ἀρχῶν· μετὰ δὲ τὴν ὑπογραφὴν αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐφοροεπιτροπῶν καὶ δημογεροντιῶν καὶ σφράγισιν αὐτῶν τῇ οἰκείᾳ Ἐκκλησιαστικῇ καὶ δημογεροντιακῇ σφραγίδι, δεόν ἵνα ἐπιβεβαιωῦνται ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπους Ἱερατικῶς Προϊσταμένου ἢ Ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου, προσάγωνται δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἱερὰν Μητρόπολιν ὅπως ἐπικυρῶνται καὶ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Ἐὰν πολλοὶ ὦσιν οἱ ἐγγύτεροι συγγενεῖς τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀποβιούστος, ἀδυνατοῦσι δὲ ἵνα αὐτοπροσώπως μεταβῶσι καὶ παραλάβωσι τὴν περιουσίαν αὐτῶν, ἀπαιτεῖται τότε ἐκτὸς τοῦ Πιστοποιητικοῦ συγγενείας ἵνα συντάξωσι καὶ πληρεξούσιον ἐπ' ὄνοματι τρίτου πρὸς παραλαβὴν τῆς κληρονομίας καὶ ἐμφάνισιν αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων τοῦ ξένου Κράτους διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συνταχθησόμενον πληρεξούσιον δεόν α'] ἵνα γραφῆ καθαρῶς ἐπὶ καλοῦ φύλλου μεγάλου χάρτου ἀφιεμένου πάλιν ἄνωθι ἱκανοῦ χώρου πρὸς ἐπικύρωσιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου, β'] ἵνα ὑπογραφῆ ὑπὸ τῶν κληρονόμων, γ'] ἵνα βεβαιωθῇ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐφοροεπιτρόπων καὶ δημογερόντων ὡς καὶ τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου ἢ Ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου καὶ δ'] ἵνα προσαχθῇ πρὸς ἐπικύρωσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Μητροπολίτου· ἀμφοτέρω εἴτα τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἢτοι τό τε πληρεξούσιον ὡς καὶ τὸ Πιστοποιητικὸν συγγε-

SISMANOGLIO
MEGAKO

νείας υποβάλλονται πρὸς ἐπικύρωσιν τῆ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ, ὅστις παρατέμπει ταῦτα εἰς τὸ Π]χικὸν Συμβολαιογραφεῖον ἔνθα ἐκτελοῦνται οἱ νόμιμοι τύποι τῆς ἐπικυρώσεως, καὶ μετὰ τοῦτο προσάγονται ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Αὐτοκρ. ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Προξενικὴν Ἀρχὴν διὰ τὰ περαιτέρω.

Εὐκολίας ἕνεκα παρατίθημι σχέδια τοιαῦτα Πιστοποιητικοῦ συγγενείας, ὡς καὶ τοῦ δέοντος πληρεξουσίου.

Οἱ ἔχοντες συγγενῆ ἃ οδῶσαντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ δέοντος Πιστοποιητικοῦ, ὡς προελέχθη, ὅτι εἰσὶ πλησιέστεροι συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ μόνοι νόμιμοι συνεπῶς κληρονόμοι, ἢ πρέπει νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἀπεβίωσεν ὁ συγγενὴς αὐτῶν πρὸς παραλαβὴν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἢ πρέπει ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καθ' ἣν δὲν δύνανται ἵνα πράξωσι τοῦτο, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται πολλάκις καὶ ἱκανὸς χρόνος πρὸς διαμονὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ δαπάνῃ, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἐνέργεια δικαστικὴ καὶ διοικητικὴ παρὰ ταῖς ἀρμοδίας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἀρχαῖς, ἵνα διορίσωσιν ἀντ' αὐτῶν ἕνα πληρεξούσιον, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἂν μὲν τὸ πληρεξούσιον συνταχθῆ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου συμβολαιογραφοῦντος γραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἢ ἐπισκοπῆς, δέον ἵνα τηρηθῶσιν οἱ τύποι τῆς ταυτότητος τῶν πληρεξουσιοδοτούντων, μαρτύρων κτλ. καὶ γένηται τοῦτο συνωδᾶ ταῖς ὁδηγίαις ταῖς δοθείσαις προκειμένου περὶ συντάξεως γενικῶν συμβολαιογραφικῶν πληρεξουσίων, ἐκδιδομένου τοῖς ἐνδιαφερομένοις ἀντιγράφου κεχυρωμένου δεόντως, φέροντος δὲ καὶ τρίγροσον χαρτόσημον (μακτοῦ) τεθειμένου ἐν τῷ μέρει ἐν ᾧ τεθῆσεται ἡ σφραγίς

τῆς Μητροπόλεως ἢ ἐπισκοπῆς, ἂν δὲ συνταχθῆ ἰδιωτικῶς, τοῦτο ἐπίσης πρέπει ἵνα φέρῃ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, νὰ συνταχθῆ ἐνώπιον μαρτύρων δύο τοῦλάχιστον γνωστῶν καὶ εὐπολήπτων, καὶ νὰ ὑπογραφῆ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοχείρω, ἢ ἂν τις αὐτῶν τυγχάνῃ ἀγράμματος παρ' ἑτέρου προσώπου ὑπογράφοντος κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ σταυροσημειῶντος ἐπὶ δεκαγρόσου χαρτοσήμου (μακτοῦ) καὶ νὰ ἐπιβεβαιωθῆ ὑπὸ τῆς κατὰ τόπους ἐφοροεπιτροπῆς ἢ Δημογεροντίας, ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου, ἢ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου, μετὰ δὲ τοῦτο δέον ἵνα προσάγῃται εἰς τὴν οἰκίαν ἱερὰν μητρόπολιν ὅπως ἐπικυρωθῆ καὶ παρὰ τοῦ μητροπολίτου· τὸ οὕτω καταρτιζόμενον πληρεξούσιον προάγεται μετὰ τοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς συγγενείας εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ υποβάλλονται δι' αἰτήσεως πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκ. Πατριάρχῃ πρὸς ἐπικύρωσιν· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ αἰτήσις μετὰ τῶν ἐπικυρωτέων ἐγγράφων παραπέμπεται εἰς τὸ πατριαρχικὸν συμβολαιογραφεῖον, ἔνθα ἀφοῦ ἐκτελεσθῶσιν οἱ δέοντες νόμιμοι τύποι τῆς ἐπικυρώσεως, γραφῆ ἢ σχετικὴ κάτωθι αὐτοῦ πράξις, υποβάλλεται τῇ Α. Θ. Παναγιότῃ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν διὰ τῶν ἐν κεφαλίδι ἰδιοχείρω γραφομένων λέξεων «ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαίω». Διὰ τοῦτο ἐν κεφαλίδι παντὸς ἐγγράφου ἐπικυρωτέου δέον ἵνα ἀφίνηται ἀρκετὸς χώρος ἄνωθεν καὶ μὴ γράφωσιν ἀπ' ἀρχῆς οἱ συντάσσοντες τοιαῦτα ἀφίνοντες μικρὸν μόνον μέρος, ὅποτε κατ' ἀνάγκην προσκολλᾶται τεμάχιον νέου χάρτου καὶ τὸ ἐγγράφον καθίσταται οὐχὶ εὐπρεπὲς καὶ εὐπαρρησίαστον. Τὰ τοιουτοτρόπως ἐπιβεβαιούμενα ἐκ τῶν Π]χειῶν ἐγγράφα, ἂν μὲν πρόκειται ἵνα σταλῶσιν εἰς

Ρωσίαν ἢ Ἑλλάδα, καθ' ὅσον ὁ συγγενῆς τῶν ἐνδιαφερομένων δυνατὸν ἵνα ἀπεβίωσεν αὐτόθι, προσάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ οἰκεία Προξενεῖα καὶ ἐπικυροῦνται καὶ ἐκεῖθεν, ἐὰν δὲ πρόκειται ἵνα διαβιβασθῶσιν εἰς ἄλλα κράτη διὰ τὸν λόγον τῆς αὐτόθι ἀποβιώσεως τοῦ ἀποθανόντος ἢ ὑπάρξεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ, προσάγονται εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὁπόθεν κυροῦνται καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἀρμόδια Προξενεῖα διὰ τὴν παρ' αὐτῶν βεβαίωσιν τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ρηθέντος ὑπουργείου.

Χάριν τοῦ βουλομένου παρατίθημι ᾧ δε σχέδιον αἰτήσεως πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα πρὸς ἐπικύρωσιν, ὡς καὶ σχέδιον ἰδιωτικοῦ πληρεξουσίου καταλλήλου πρὸς τὸν σκοπὸν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ὁποίου δύναται ἵνα συνταχθῇ καὶ τὸ συμβολαιογραφικὸν τοιοῦτον.

Σχέδιον αἰτήσεως ἐπικυρώσεως.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παραγιότητα τὸν Οἰκου-
μενικὸν Πατριάρχην Κύριον, Κύριον

κτ.λ. κτ.λ. κτ.λ.

Παναγιώτατε Δέσποτα!

Ἐπισυνάπτων βαθυσεβάζτως τῇ παρουσίᾳ μου τὰ ὑπὸ ἡμερομ. ἔγγραφα παρακαλῶ θερμῶς τὴν Ὑμι-

τέρων Θειοτάτην Παναγιότητα ὅπως εὐδοκήσῃ παραπέμψαι εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Συμβολαιογραφεῖον πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως γένηται ἡ δέουσα ὑπ' Αὐτῆς ἐπιβεβαίωσις τοῦ γνησίου τῆς ἐν αὐτοῖς Ἀρχιερατικῆς ὑπογραφῆς καὶ διαταχθῇ ἡ χορήγησις μοι τούτων δεόντως κεκυρωμένων, διὰ τὰ παραιτέρω.

ὑποσημειοῦμαι βαθυσεβάζτως.

Ἐν Κων)πόλει τῇ 1896.

Τῆς ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
ταπεινότητος θεοράπων

(ὑπογρ.)

Σχέδιον πληρεξουσίου.

Οἱ ὑποφαινόμενοι (ὄνομα, ἐπώνυμον, κατοικία, ἐπάγγελμα) ὑπήκοοι ὀθωμανοί, χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι, πλησιέστεροι συγγενεῖς καὶ μόνον νόμιμοι κληρονόμοι τοῦ ἐν . . . πρὸ τινος ἀποβιώσαντος ὑπηκόου τὸ ἐπάγγελμα χριστιανοῦ ὁμοίως ὀρθοδόξου, μὴ δυνάμενοι ἵνα μεταβῶμεν αὐτοπροσώπως πρὸς παραλαβὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἐν λόγῳ συγγενοῦς ἡμῶν καὶ ἐκποίησιν τῆς ὑπαρχούσης ἀκινήτου τοιαύτης, διορίζομεν καὶ ἀποκαθιστῶμεν γενικὸν καὶ εἰδικὸν ἡμῶν πληρεξούσιον καὶ ἀντίκλητον τὸν παρέχοντες αὐτῷ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐντολὴν ἵνα παραστή ἀνθ' ἡμῶν ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐπι-

ζητήση τὴν παράδοσιν αὐτῷ τῆς ὑπαρχούσης κινητῆς περιουσίας ἐνεργῶν καὶ τὴν ἐκποίησιν τῆς ἀκινήτου τοιαύτης, πρῶτη πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο, παρίσταται δ' ἐν ἀνάγκῃ δικαστικῆς πρὸς τοῦτο ἐνεργείας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου τοῦ κράτους δικαστηρίου οἰουδῆποτε βχθμῶ καὶ δικαιοδοσίας ὡς ἐνάγων ἢ ἐνχόμενος, ἀνκρόπτων ἢ ἀνακοπτόμενος, ἐφεσείων ἢ ἐφεσίβλητος. ἀναψηλαφῶν ἢ ἀναψηλαφώμενος, ἀναίρεσείων ἢ ἀναίρεσίβλητος, τριτανκρόπτων ἢ τριτανακοπτόμενος, ὑπογράφῃ ἀγωγὰς, ἀνταγωγὰς, ἀνακοπὰς, τριτανακοπὰς, ἐφέσεις, ἀντεφέσεις, ἀνηψηλαφήσεις καὶ πᾶν ἐν γένει ἔγγραφον καὶ δικόγραφον, δέχεται καὶ κοινοποιῇ δικόγραφα καὶ ἀποφάσεις, προτείνῃ καὶ ἐξαίρη μάρτυρας καὶ δικαστὰς, διορίζῃ καὶ πύρῃ πρῆγματογνώμονας καὶ δικαιοτῆτας, ἐνεργῇ καὶ ἀκυρῇ κατασχέσεις, ἀπευθύνη διαμαρτυρήσεις πρὸς ἀπάτας τὰς ἀρμοδίας δικαστικὰς, ἢ διοικητικὰς ἀρχὰς, συμβιβάζῃται, ὑπογράφῃ ἐξοφλήσεις, συμβιβαστικὰ ἔγγραφα, ἀποδείξεις παραλαβῆς καὶ πᾶν οἰουδῆποτε ἔγγραφον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παραλαβῆς τῆς περιουσίας ἐνώπιον οἰουδῆποτε δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν Ἀρχῶν τοῦ κράτους, παρῆται πᾶσης ἐνστάσεως, παντὸς ἐνδίκου μέσου ἢ καὶ ὅλης τῆς δίκης, διορίζῃ καὶ ἄλλον ἢ καὶ ἄλλους πληρεξουσίου δικηγόρους μετὰ τῶν αὐτῶν ἢ μᾶλλον περιορισμένων δικαιωμάτων, καὶ ἐν γένει ἐνεργῇ καὶ μεταχειρίζεται πᾶν ἐνδικὸν μέσον καὶ πᾶν ὠφέλιμον μέτρον πρὸς τὸ συμφέρον ἡμῶν, ὑπισχνουμένων ἵνα ἀναγνωρίσωμεν πᾶσας αὐτοῦ τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας ὡς ἐγκύρους καὶ ὡς ὑπ' ἡμῶν τῶν ἰδίων γενομένας.

Διὸ πρὸς βεβλῶσιν συνετάχθη ἢ παροῦσα πράξις, ὑπογράφεισθαι παρ' ἡμῶν ἐνώπιον τῶν κάτωθι ἀξιοπίστων

μαρτύρων, καὶ βεβαιωθείσθαι προσηκόντως ὅπως ἔχη τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν ὅπου δεῖ.

Ἐν τῇ 1896.

Οἱ μάρτυρες

Οἱ ἐντολοδοτοὶ

Ἡ δημογεροντικὴ βεβλῶσι τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἄνωθι σημειουμένων ἐντολοδοτῶν τε καὶ μαρτύρων.
(ὑπογρ.)

(Τ.Σ.)

Πιστοποιητικὸν συγγενείας καὶ κληρονομίας

Ὁ μητροπολίτης ἐπιβεβλῶσι.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐφοροεπίτροποι καὶ δημογέροντες τῆς κώμης τῆς ἐπαρχίας πιστοποιοῦμεν καὶ βεβλῶσμεν ὅτι ὁ ἐν . . . τῆς Ρουμανίας πρό τινας ἀποβιώσας ἄγαμος Θ. Κ . . . χριστιανὸς ὀρθόδοξος, τὸ ἐπάγγελμα . . . ὑπῆκος ὀθωμανὸς καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας κώμης ὀρμώμενος, κατέλιπε δύο ἀδελφοὺς τὸν Γ. Η. τὸ ἐπάγγελμα . . . καὶ τὸν Α. Η. τὸ ἐπάγγελμα . . . κατοίκους τῆς ἡμετέρας κώμης, ὑπηκόους ὀθωμανούς, καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν εἰρημένων ζώντων μέχρι τῆς σήμερον οὐδένα ἄλλον ἔχει πλησιέστερον συγγενῆ.

Ἐφ' ᾧ καὶ κατ' αἰτησιν τῶν ρηθέντων ἀδελφῶν τοῦ ἀποβιώσαντος Θ. Η . . . ἐκδίδοντες σήμερον τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν, ὑποσημειοῦμεθα.

Ἐν τῇ

Οἱ δημογέροντες

Οἱ ἐφοροεπίτροποι

(ὑπογρ.)

(ὑπογρ.)

(Τ.Σ.)

(Τ.Σ.)

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων.

(ὑπογρ.)

† Ὁ βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῆς ἐν τῷ παρόντι ἐγγράφῳ ὑπογραφῆς τοῦ ἐν ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου ἀρχιμ.

Σχέδιον πιστοποιητικοῦ συγγενείας

πρὸς τινα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀποβιοῦντα

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐφοροεπίτροποι καὶ δημογέροντες τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος τῆς κωμοπόλεως τῆς ἐπαρχίας πιστοποιοῦμεν καὶ βεβαιοῦμεν ἐξ ἰδίας ἀσφαλοῦς ἡμῶν γνώσεως ὅτι ὁ ἐντεῦθεν ὀριζόμενος Γ τὸ ἐπώνυμον υἱὸς γνήσιος τῶν προαποβιωσάντων συμπολιτῶν ἡμῶν Κ. καὶ Μ. γεννηθεὶς ὑπ' αὐτῶν τῷ ἔτει ὑπῆκοος ὀθωμανός, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, πρό τινοσ δ' ἀποθανῶν ἀγαμος ἐν τῆς Ρωσσίας, κέκτηται τρεῖς καὶ μόνας ἀμφιθαλεῖς καὶ γνησίας ἀδελφάς τὴν Σ. Κ. γεννηθεῖσαν ἐνταῦθα τῷ σύζυγον δὲ γενομένην τοῦ ἀποβιώσαντος Α. Β. κάτοικον νῦν τῆς κώμης τὴν Σ. Κ. γεννηθεῖσαν ὁμοίως ἐνταῦθα τῷ σύζυγον νόμιμον Κ. Μ. κάτοικον τῆς ἡμετέρας κωμοπόλεως, καὶ τὴν Δ. Κ. γεννηθεῖσαν ὁμοίως ἐνταῦθα τῷ ἀγαμον, ἀπάσας ἐπιζύσας, χριστιανὰς ὀρθοδόξους καὶ ὑπηκόους

ὀθωμανάς, καὶ ὅτι αὐταὶ ἐπομένως εἰσὶν οἱ ἐγγύτεροι τοῦ ἐν ἀποβιώσαντος συγγενεῖς καὶ μόνοι αὐτοῦ κληρονόμοι.

Ἐφ' ᾧ καὶ κατ' αἴτησιν τῶν εἰρημένων Ε. καὶ Λ. ἐκδίδοντες σήμερον τὸ παρὸν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ σεσημασμένον τῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ Δημογεροντικῇ σφραγίδι, ὅπως χρησιμεύσῃ αὐταῖς ὅπου δεῖ, ὑποσημειούμεθα.

Ἐν τῇ

Οἱ ἐφοροεπίτροποι Οἱ δημογέροντες.

(Γ.Σ.)(ὑπογρ.)

(Γ.Σ.)(ὑπογρ.)

Ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τῆς Α. Σ. τοῦ μητροπολίτου ἀγίου κυρίου βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων.

(ὑπογρ.)

Ὁ μητροπολίτης ἐπιβεβαιοῖ.

Πιστοποιητικὸν θανάτου

καὶ ἀφέσεως ὑπὸ τοῦ ἀποβιώσαντος διαθήκης.

Πιστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος ὅτι ὁ ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἐνορίᾳ τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένος Ι . . . Π τὸ ἐπάγγελμα ὑπῆκοος ὀθωμανός, χριστιανὸς ὀρθόδοξος ἀπεβίωσε τῇ 189... καὶ ἐκηδεύθη τῇ ἐπαύριον, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ . . . ληξιαρχικῆς πράξεως τῆς ἡμετέρας ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου καὶ ὅτι οὐδένα κληρονόμων ἀνιόντα

ἢ κατιόντα αὐτοῦ συγγενῆ εἶχε συντάξει πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐπίσημον διαθήκην.

Διὸ εἰς τὴν περὶ τούτου ἐνδειξιν ἐξεδόθη τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν ἵνα χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ.

Ἐν τῆ 189...

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ
(ὕπογρ.)
(Γ.Σ.)

Ὁ μικτάρης.

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος βεβαιοῖ τὸ γνήσιον τῶν ἄνωθι ὑπογραφῶν καὶ σφραγίδων.

(ὕπογρ.)

Σχέδιον δηλωτικῶν θαράτου.

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων τῆς ἐν ἱερᾶς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὑπὸ σελίδα 30, ὁ Γ.Μ. ὑπήκοος ὄθωμ., κάτοικος τῆς ἡμετέρας ἐνορίας, ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα τὴν 14' Ἀπριλίου ἐ.ε. ἡμέραν . . . καὶ ὤρχην θῆν καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἐπιούσαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ταρεῖς ἐν τῷ κοινοτικῷ νεκροταφείῳ.

Εἰς ἐνδειξιν ὅθεν δέδοται τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν τῷ κ. Κ. Δ. κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἵνα χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ.

Ἐν τῆ

Ὁ ἱερατ. προϊστάμενος κ.τ.λ. βεβαιοῖ,

Σχέδιον δηλωτικῶν τελέσεως γάμου ἐξηγμένου ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων.

Διὰ τοῦ παρόντος πιστοποιητικῶν ἐγγράφου δηλοποιῶ ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι, ὁ Π.Ν. μάγειρος, ὑπήκοος ὄθωμ. καὶ ὁ Α. Σ. ἀμφοτέροι ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ἤλθον τῆ ἀδείᾳ τῶν Σεβ. Πατριαρχείων εἰς πρῶτου γάμου κοινωνίαν ἐν τῇ ἐνορίᾳ . . . τῆ 4ῃ Δ)βρίου ε.ε. ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆ, τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τελεσθέντος ὑπ' ἐμοῦ κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας παρὰ νύμφου ὄντος τοῦ Ι. Π. Ὁθεν εἰς ἐνδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἐπικρίεται αὐτοῖς τὸ παρὸν πιστοποιητικὸν, ἐξαχθὲν ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων τῆς ἐνορίας ταύτης ὑπ' αὐτ. ἀριθμ. 32 ἵνα χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ.

Ἐν τῆ 13 Δ)βρίου 1895.

Ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος κ.τ.λ. βεβαιοῖ.

(ὕπογρ.)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΕΓΚΥΚΛΙΑ

Ἐγκύκλιος περὶ μνηστειῶν

τῆς εἰς Ἰουλίου 1868

ἐπὶ Π)χου Γρηγορίου τοῦ ΣΤ΄.

τοῦ ἀπὸ Σερρών.

Ἐκτὸς τῆς ἀδιαλείπτου μερίμνης, ἣν ἀείποτε καταβάλλει ἀξιοχρέως ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ὑπὲρ τῶν πνευματικῶν συμφερόντων τῶν ἀπανταχοῦ εὐσεβῶν πνευματικῶν αὐτῆς τέκνων, κρίνουσα χρέος αὐτῆς ἵνα κηδεταὶ καὶ προνοῇ καὶ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς εὐταξίας αὐτῶν καὶ τῆς ἀποφυγῆς ἐπιμέμπτων πράξεων ἐν ταῖς κοινωνικαῖς αὐτῶν σχέσεσι, καθῆκον ἐθεώρησε διακοινῶσαι καὶ τὰς ἐφεξῆς προνοητικὰς αὐτῆς συμβουλὰς καὶ διαταγὰς, ἀφορώσας τὸ ἀκαταιτίαν καὶ ἀμεμπτον τῶν νομίμως συγκροτουμένων μνηστειῶν, καθόσον αὐταὶ εἰσὶν αἱ πρῶται βάσεις τῆς ἐν ἀγάπῃ καὶ χριστιανικῇ εἰρήνῃ καὶ συζυγικῇ ἀρμονίᾳ εὐζωίας τῶν μνηστευομένων· καθότι μετὰ δυσαρρεσκείας οὐ μικρᾶς βλέπει ὅτι ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ἀντικειμένου συμβαίνουσι καθ' ἑκάστην καὶ ἀνοίκειοι καταχρήσεις καὶ ἀταξίαι, ἐξ ὧν προκύπτουσι διενέξεις καὶ διαπληκτισμοί, καὶ τελευταῖον διαλύσεις ἀρραβῶνων, οὐ μόνον ὄνειδος φέρουσαι καὶ κατηγορίαν, ἀλλὰ καὶ ζημίας ἀμφοτέρων τῶν μνηστευομένων μερῶν, αἰτία δὲ τοῦ-

των ὑπάρχει τὸ ἀπόλυτον καὶ ἀκανόνιστον τοῦτε χρόνου τῆς μνηστείας καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν συναλλατομένων ἀρραβῶνων, καὶ ἄλλαι παροράσεις καθηκόντων ἐκ μέρους τῶν τε γονέων καὶ τῶν μνηστήρων, καθ' ἃ τοιαῦτα ὡσημέραι προκύπτουσι δυσάρεστα παραδείγματα· καθότι πρῶτον ἐν τῷ μεταξύ τῆς μνηστείας διαστήματι, ὅπερ πολλάκις παρατείνεται καὶ εἰς χρόνους ὀλοκλήρους, ὑπάρχει ἐλευθέρᾳ ἢ εἰσοδος καὶ ἔξοδος τῶν νέων μνηστήρων εἰς τὰς οἰκίας τῶν πενθερῶν, καὶ ἀκώλυτος ἢ συναναστροφή τῶν μνηστευθέντων ἔπειτα, ἐκτὸς τῶν λόγῳ ἀρραβῶνος ἀνταλλαττομένων μνήστρων, δίδονται εἰς τὰς ἑορτὰς καὶ δωρεαὶ βαρύταται, ἐπακολουθοῦσι δὲ καὶ ἔξοδα μάταια καὶ ἀνωφελῆ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μνηστείας· συμπεσοῦσης δὲ δυσαρρεσκείας τινὸς μεταξύ αὐτῶν, τότε ἀναφύονται προτάσεις ἐπὶ διαλύσει πρὸς φιλοκέρδειαν, καὶ ἀπαιτήσεις διπλασίων ἀρραβῶνων, καὶ ἀγωγὰι ζημιῶν καὶ ἐξόδων, καὶ πλεῖστα ἄλλα ἄτοπα παρέχονται, πηγάζοντα, ὡς προέφημεν, ἐκ τοῦ ἀκανόνιστου καὶ ἀορίστου καὶ ἀτάκτου τρόπου τῶν μνηστειῶν. Ταῦτα τοίνυν γενικῶς καταργοῦντες καὶ ἐξαλείφοντες τοῦ λοιποῦ ἐκπρονοίας Ἐκκλησιαστικῆς, διαβιβάζομεν καὶ τῇ Ἁγίᾳ Ἱερότητι διὰ τῆς παρούσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου Συνοδικῶς ἐγκριθέντα, ἐντελλόμενοι καὶ προτρεπόμενοι αὐτῇ, ὅπως συστήσασα τοῖς ἐπαρχιώταις αὐτῇ Χριστιανοῖς δι' ἀρχιερατικῶν αὐτῆς γραμμάτων ὑπαγορεύση αὐτοῖς ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐν ἑκάστη συγκροτήσῃ μνηστείας, ἣτις ὀφείλει νὰ γίνηται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου καὶ δύο τῶν προκριτοτέρων

τῆς ἐνορίας, ἐχόντων βεβαίως τῶν μνηστευομένων τὴν νόμιμον ἡλικίαν, προσδιορίζεται προθεσμία ἐξ μηνῶν, ἢ τὸ πολὺ ἐνδὸς ἔτους μέχρι τῶν γάμων, οἵτινες δεόν ἵνα ἐκτελῶνται ἐξ ἅπαντος ἐν τῇ λήξει τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ οὐχὶ περαιτέρω, τὰ δὲ λόγῳ ἀρραβῶνος διδόμενα ἀμοιβαίως ψιλὰ σύμφωνα θέλουσι συνίστασθαι εἰς δακτυλίδια ἐξ ἐκτέρων τῶν μερῶν ἀξίας ἀναλόγου τῆς καταστάσεως τῶν μνηστευομένων, καὶ αὐτὰ μόνον λογίζονται, ὁ κατ' αὐτὸ ἀρραβῶν, ὅστις ἐν περιπτώσει τυχὸν διαλύσεως τῆς μνηστείας, θέλει ἐπιστρέφῃ διπλάσιος παρὰ τοῦ μετανοῦντος μέρους, λείψωσι δὲ καὶ ὅλως διόλου καὶ αἱ κατὰ τὸ διάστημα τῆς μνηστείας κακῶς ἐθιζόμενα δωρεὰι τόσον παρὰ τοῦ μνηστῆρος, ὅσον καὶ τῆς μνηστῆς, καθότι αἱ φιλοδωραὶ οὐδαμῶς λογίζονται ὡς ἀρραβῶν οὔτε ἐπιστρέφονται διπλάσιοι, συμβαινούσης διαλύσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἐκ φιλοτιμίας ματαίως καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν γινομένα ἐξοδα καὶ φαγοπότια εἰς οὐδὲν μετροῦνται οὔτε ἀπαιτοῦνται παντελῶς, μὴ γινομένου τοῦ γάμου. Ἐν τούτοις δεόν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρραβῶνων ἵνα συντάττωνται καὶ τὰ ἀμοιβαῖα προικοσύμφωνα ὑπογραφόμενα παρ' ἐκτέρων τῶν μερῶν, καὶ μαρτυρούμενα ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων, ἢτοι τοῦ Ἱερατικῶς Προϊσταμένου καὶ τῶν προκρίτων. Πρὸ πάντων δὲ οἱ μνηστῆρες μηδὲ ἔχωσιν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον, μηδὲ συναναστρέφονται καὶ συνδιασκεδάζωσι μετὰ τῶν μνηστῶν αὐτῶν, ἐκτὸς ἐπισήμων καὶ ὠρισμένων ἐπισκέψεων κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας, γνωστοῦ ὄντος καὶ διὰ τῆς συνεχοῦς πείρας, ὅτι ἐκ τοιαύτης ἀπολύτου τῶν μνηστῆρων συναναστροφῆς προκύπτουσι πολλὰ ἄτοπα καὶ πολλὰ ἀφορμαί,

προκαλοῦσαι ἐπὶ τέλους τὴν διάλυσιν τῆς μνηστείας. Ταῦτα τοίνυν διακοινώτατα καὶ ἡ Ἱερότης τῆς τοῖς Χριστιανοῖς αὐτῆς καὶ διατυπώσασα ἐν ταῖς τῶν μνηστειῶν αὐτῶν συγκροτήσεσι, διενεργῆ ἀπαραλλάκτως ὅπως ἐκλείψωσιν αἱ μέχρι τοῦδε συμβαίνουσαι καταχρήσεις ἐπὶ τῶν μνηστειῶν εἰς τρόπον ὥστε μετὰ τὴν διακοίνωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τούτων συμβουλῶν καὶ προνοητικῶν διαταγῶν, ὀφέποτε ἀναφυῆ διένεξις καὶ διαφορὰ τῶν μνηστευομένων, ὁ μὴ φυλάξας ταύτας εἴτε ἐκ τῶν γονέων, εἴτε ἐκ τῶν μνηστῆρων, μηδὲ ὅλως εἰσακούηται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπορρίπτονται πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις, αἱ μὴ συνάδουσαι πρὸς τὰ ἄνω διατυπωθέντα.

Ἐγκύκλιος τῆς 97ης Ἰανουαρίου 1881

ἐπὶ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'.

περὶ δικαιοδοσίας

τῶν ἐκασταχοῦ Ἐκκλ. Δικαστηρίων.

«Πολλάκις συμβαίνει ἵνα πολλὰ ὑποθέσεις ἐκ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων ἀναφέρονται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, πρὶν ἢ ἐκδικασθῶσι πρότερον ἐνώπιον τῶν Ἐπισκοπικῶν ἢ Μητροπολιτικῶν πρωτοδίκων δικαστηρίων. Ἐπειδὴ δὲ συνεπῶς αὐταὶ στεροῦνται πρωτοδικῶν ἀποφάσεων οὐ μόνον σύγχυσις καὶ βραδύτης ἐπέρχεται εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν

ἐπ' αὐτῶν δικῶν, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς Ἀρχιερεῦσι παρέχονται ἀσκόπως πράγματα διὰ τὴν προκύπτουσαν ἐκ τούτων ἀνταλλαγὴν μακροῦς ἀλληλογραφίας πρὸς διαφώτισιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῖς διαδίκους αὐτοῖς πρὸς τῇ δαπάνῃ καὶ ματαίᾳ ἀπωλείᾳ τοῦ χρόνου καὶ παντοίων ἄλλων ἀπροόπτων δυσχερειῶν καθίστανται πρόξενοι. Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ λοιποῦ τριούτων ἀτόπων ἀποτελεσμάτων, τῶν προερχομένων προφανῶς ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς τάξεως καὶ διατυπώσεως τῆς ὑπὸ τῶν δικαστικῶν νόμων ἐπιβαλλομένης τοῖς διαδίκους, σκεψάμενοι συνοδικῶς ἔγνωμεν διευθῆναι τοῖς Ἀγίοις Ἀρχιερεῦσι καὶ δὴ καὶ τῇ αὐτῆς Ἀρχιερωσύνῃ τὴν παροῦσαν ἡμετέραν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν, δι' ἧς πρῶτον μὲν ἀναφέρομεν ὅτι ὡς γνωστὸν Αὐτῇ, διὰ μὲν τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις πρωτοδικεῖα εἰσι τὰ τῶν ἐπισκοπῶν αὐτῶν δικαστήρια, διὰ δὲ τὰ Πατριαρχεῖα τὰ τῶν μητροπόλεων, ἅτε δὴ τῶν μὲν εἰς ἐκείνας, τῶν δὲ εἰς ταῦτα καὶ ἱεραρχικὴν τάξιν ἀμέτῳς ὑπαγομένων, ὅτι δὲ κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐρετεῖα εἰσι τὰ δικαστήρια τῶν μητροπόλεων διὰ τὰ πρωτοδικεῖα τῶν Ἐπισκοπῶν, δι' ἀμφοτέρω δὲ ταῦτα ἀνώτατον δικαστήριον ἐστὶ τὸ δικαστήριον τῶν Πατριαρχείων.

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, δεόν ἐνα αἱ ὑποθέσεις τῶν χριστιανῶν τῶν εἰς τὰς ἐπισκοπὰς ὑπαγομένων δικάζονται πρότερον πρωτοδικῶς ἐνώπιον τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων, καὶ αἱ ἐκδιδομένα ὑπὸ τούτων ἀποφάσεις κοινοποιῶνται τοῖς διαδίκους, ὅπως ὁ βουλούμενος ἐξ αὐτῶν ποιῆται ἔρεσιν τῆς δίκης εἰς τὰ ἐρετεῖα τῆς μητροπόλεως καὶ ἐκρέηται ὑπ' αὐτῶν ἢ κατ' ἔρεσιν ἀπό-

φασιν· αὐτὸ δὲ τοῦτο δεόν ἐνα γίγνηται καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκ τῶν Μητροπολιτικῶν πρωτοδικείων ἢ ἐφετείων ἐκδιδομένας καὶ ἐκκαλουμένας εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῶν Πατριαρχείων. Ἐρεξῆς δὲ ἐντελλόμεθα αὐτῇ ὅπως καταστήσῃ τοῦτο γνωστὸν πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, ἐνα τὸν τεύθεν οἱ ἔχοντες ὑποθέσεις πνευματικὰς καὶ ἄλλας ἀναγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν Αὐτῆς δικαστηρίου ἀναφέρωνται εἰς αὐτὸ διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς, καὶ μετὰ τὴν νόμιμον διαδικασίαν ἐξενεργείσης πρωτοδίκου ἀποφάσεως, ἀντίγραφα ταύτης δεόντως ἐπικεκυρωμένα κοινοποιῶνται πρὸς ἐκτέρους τῶν διαδίκων, ὅπως ὁ βουλούμενος ἐξ αὐτῶν, ἐάν μὲν ἀνήκῃ εἰς Ἐπισκοπὴν, ποιῆται ἔρεσιν τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ Ἐρετείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἰς τὴν αὕτη ὑπάγεται, ἐάν δὲ εἰς Μητρόπολιν, ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου τῶν Πατριαρχείων δικαστηρίου διὰ τὰ περαιτέρω, ἀναγγεῖλη δὲ συγχρόνως τοῖς χριστιανοῖς, ὅτι οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διατύπωσιν ταύτην, ἐάν τυχόν παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ κινήσωσι κατὰ τῶν ἀντιδίκων αὐτῶν ἀγωγὴν μὴ φέροντες ἀπόρριπτον τοῦ Μητροπολιτικοῦ πρωτοδικείου, ἢ Ἐρετείου τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν ἀνήκουσιν ἔσονται ἀπαράδεκτοι.

1981 Ἰανουαρίου 27.

Ὁ Κων)τόλεως Ἰωακείμ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

† Ὁ Ἐρέσου Ἀγαθάγγελος ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός. † Ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός. † Ὁ Δέρκων Ἰωακείμ, ἐν

Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός. † Ὁ Νεοκαισαρείας
 Ἰερόθεος, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός. † Ὁ Μη-
 θύμνης Παΐσιος, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.
 † Ὁ Λήμνον Ἰωακείμ, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελ-
 φός. † Ὁ Κορυτσαῖς Δωρόθεος, ἐν Χριστῷ ἀγαπη-
 τὸς ἀδελφός, † Ὁ Κασσανδρείας Κωνστάντιος, ἐν
 Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

Ἐγκύκλιος

περὶ ἀώρως συναπτομένων γάμων καὶ μνηστειῶν
 καὶ περὶ λύσεως γάμου ἐν περιπτώσει ἀφα-
 νεΐας τοῦ ἀνδρὸς
 τῆς 6ης Ἰουλίου 1882
 ἐπὶ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'.

«Καθῆχον ἱερὸν ἠγησάμεθα, ἵνα προνοία ἀξιο-
 χρέω σκεψάμενοι συνοδικῶς περὶ τῆς ριζικῆς θεραπεί-
 ας τοῦ κακοῦ τοῦ προσγιγνομένου ἔνθεν μὲν ἐκ τῆς ἐν
 ἀώρῳ ἢ δυσαναλόγῳ ἡλικίας συνάψεως τοῦ γάμου, ἔν-
 θεν δὲ καὶ ἐκ τῆς πολυχρονίου ἀποδημίας τῶν ἀνδρῶν,
 ἀπολύσωμεν τὴν παροῦσαν ἡμετέραν Πατριαρχικὴν καὶ
 Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν.»

Καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα ἐκκλησιαστικῶς
 ὅτι, ὡς εἰ τυχὸν εἴθισται καὶ ἐν τῇ παροικίᾳ τῆς Ἀρ-
 χιερωσύνης Αὐτῆς, ἀπαγορευτέον τοῦ λοιποῦ αὐστηρῶς

τὸ συνάπτειν γάμους ἐν ἀώρῳ ἔτι ἡλικία, κατωτάτου
 πρὸς γάμον βαθμοῦ θεωρουμένου καὶ ὀριζομένου τοῦ
 ἔτους δεκάτου τετάρτου διὰ τὰς νεάνιδας καὶ δε-
 κάτου ὀγδόου διὰ τοὺς νέους· ἐπίσης ἀπαγορευτέον
 αὐστηρῶς καὶ τὸ τελεῖν γάμους ἐν ἡλικίᾳ τῶν συζευ-
 γνυμένων ἐχούσῃ καταφανὲς τὸ δυσανάλογον καὶ
 ἀντιπιπτούσῃ πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τοῦ ἐννόμου γάμου.
 Πρὸς ἔγκαιρον δὲ πρόληψιν τῶν ἐντεῦθεν προκυπτόντων
 ἀτοπημάτων, ἀναγκαῖον ἵνα ὑποχρεωθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἀρ-
 χιερωσύνης Αὐτῆς οἱ κατὰ τόπους ἀρχιερατικοὶ Αὐτῆς
 ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ ἱερεῖς προσέχειν μεγάλως καὶ μὴδ'
 ἀρραβῶνας τελεῖν τὸ παράπαν μεταξὺ προσώπων ἄωρον
 ἔτι, ἢ δυσανάλογον ἐχόντων τὴν ἡλικίαν, καὶ προσέτι
 σημειοῦν ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην καὶ ἀκριβῶς πάντοτε, μά-
 λιστα δ' ἐν ταῖς προϋποδειχθείσαις περιπτώσεσιν ἐκατέ-
 ρων τῶν μελλονύμφων τὴν ἡλικίαν, ὅπως ἐν πλήρει οὖ-
 σα γνώσει ἢ μητρόπολις, ἐνεργῆ τὰ δέοντα, κωλύουσα
 ἢ ἐπιτρέπουσα τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου. Τούτων τῶν
 ὄρων ἐννόμως ἐφαρμοζομένων περὶ τοὺς ἀρραβῶνας καὶ
 τοὺς γάμους καὶ αὐστηρῶς τηρουμένων, ἢ συζυγικῆ
 ἀγάπῃ ἐντίκτεται σὺν τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἐν ταῖς καρ-
 διαῖς τῶν εἰς γάμον συναπτομένων.

Εἰ δέ τινες δυσπειθέστεροι καὶ σκληροτράχηλοι
 τυγχάνοντες, καὶ μῆτε τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου καὶ
 τὰς ἐξ αὐτοῦ προκυπτούσας ἀμοιβαίας τῶν συζύγων ὑπο-
 χρεώσεις κατὰ νοῦν λαμβάνοντες, μῆτε ταῖς ἐκκλησιαστι-
 καῖς παραινέσεσι καὶ ὑποθήκαις προσέχοντες, ὠθοῦσι τὰς
 συζύγους διὰ τῆς πολυχρονίου ἀπουσίας καὶ ἀδιαφορίας
 εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀπαιτῆσαι πρὸς τῆς ἐκκλησιαστι-
 κῆς ἀρχῆς τὴν ἀπὸ τοιούτων ἀνδρῶν διάζευξιν, ἐντελλό-

SISMANOGLIO
 MICARD

μεθα τῇ Ἀρχιερωσύνῃ αὐτῆς, ὅπως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνη καθηκόντως ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῆς ἐναγούσης γυναικὸς καὶ ἐνεργῆ ἀρμοδίως τὰ δέοντα· ἡγουν ἐὰν τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀπουσίας μὴ ὑπερέβῃ πολὺ τὸ τρίτον ἔτος καὶ ὁ σύζυγος ἔδειξεν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δείγματα μερίμνης συζυγικῆς, προτρέπη μὲν τὴν γυναῖκα διὰ καταλλήλων νοθεσιῶν ἀνακαλέσαι τὴν ὑποβληθεῖσαν ἀγωγὴν, γράφη δὲ ἀρχιερατικῶς τῷ ἀποδημοῦντι συζύγῳ, ὑπομιμνήσκων τὰς τῶν νόμων ὑπαγορεύσεις καὶ παραινῶν, ἵνα ἢ ἐπανέλθῃ ταχέως πρὸς τὴν σύζυγον, ἢ μετακαλέσῃται ταύτην παρ' ἐαυτῷ, καὶ συγχρόνως ἀπειλῶν ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπιμονῆς τῆς γυναικὸς γενήσεται κατ' ἀνάγκην δεκτὴ ἢ ἐκείνης ἀγωγὴ καὶ ἐνεργηθῆσεται τὰ ὑπὸ τῶν νόμων διακελευόμενα. Ἐὰν δὲ μήτε ὁ ἀνὴρ ἐμερίμνησεν ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἀποδημίας αὐτοῦ προσηκόντως περὶ τῆς συζύγου καὶ ἢ γυνὴ προβάλλῃ παράπονα, καὶ αἰτήσῃται τὴν διάζευξιν, ἀρκεῖ τριετία (κατὰ τὴν ἐπὶ Π)γου Νεοφύτου τοῦ Β'. γενομένην συνοδικὴν ἀπόφασιν ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ ἑνδεκάτῳ) πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς καὶ τακτικὴν διαδικασίαν.

Ἄλλὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς γυναικὸς, δῆλης μὲν οὖσης τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνδρὸς, δὴ κοινοποιεῖσθαι αὐτῷ ἀσφαλῶς διὰ τῆς κατὰ τόπον ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ ὀρίζεσθαι ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως προθεσμίαν ἀπὸ δύο μέχρι τεσσάρων μηνῶν, ἐν ἧ ἂν οὗτος παραστῇ, προβῆσεται πάντως τὸ περὶ αὐτὴν πνευματικὸν δικαστήριον εἰς τακτικὴν διαδικασίαν καὶ ἐνεργῆσιν ὅ,τι οἱ ἱεροὶ Νόμοι περὶ τούτου διακελεύονται· ἐὰν δὲ ἀρνηθῇ παραστῆναι ἢ δείξῃ ἀσύγνωστον ἀδιαφορίαν, δικάσει ἐρή-

μην καὶ κοινοποιήσιν νομίμως τὴν ἀπόφασιν, ὀρίζον συνάμα καὶ δίμηνον ἢ τρίμηνον ἐπ' ἀνακοπῇ ἢ ἀναψηλαφήσει ἢ καὶ ἐφέσει προθεσμίαν, μεθ' ἣν παρελθούσαν ματαίως, δύναται ἀδιστάκτως δοῦναι καὶ τὸ διαζύγιον ἀγνώστου δὲ οὖσης τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνδρὸς, δεῖ κοινοποιεῖν διὰ τῶν ἐφημερίδων τὴν ἀγωγὴν καὶ προσκαλεῖν τὸν σύζυγον εἰς δίκην, τιθεμένης καὶ αὐθις ρητῶς διμήνου μέχρι τετραμήνου προθεσμίας ἐπὶ τῇ δίκῃ, τὰ δὲ περαιτέρω ἐνεργητέα συμφώνως τοῖς προδηλωθεῖσι κατὰ τὴν μίαν ἢ τὴν ἑτέραν περίπτωσιν. Ἐὰν ὅμως παρῆλθον πέντε ὅλα ἔτη ἀπὸ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀποδημίας καὶ μηδὲν ἔδωκεν οὗτος δείγμα συζυγικῆς μερίμνης μηδὲ σημεῖον ζωῆς, ἢ γυνὴ προαποδεικνύουσα ταῦτα ἐναργῶς καὶ διὰ μαρτυρικῶν ἐπισήμων καὶ ἀδιαπταίστων, δικαιοῦται ἀπροκριματίστως λαβεῖν, εἴ γε βούλεται, τὸ διαζύγιον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας (Μανουὴλ τοῦ Β'. πατριαρχεύσαντος περὶ μεσοῦντα τὸν ιγ' αἰῶνα). Οὐδέποτε δὲ οὐδ' ὅπως οὖν δικαιοῦνται ἄνδρες προβκλόμενοι τὴν τοιαύτην διάταξιν ἀπαιτεῖν τὸ διαζύγιον μὴ στεργουσῶν τῶν γυναικῶν, διότι ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ ἀδικοῦντες, αὐταὶ δὲ αἱ ἀδικούμεναι.

Ταῦτα ἐκ προνοίας ἐκκλησιαστικῆς ἀπορηνάμενοι συνοδικῶς κοινοποιούμεν τῇ Αὐτῆς Ἀρχιερωσύνῃ καὶ παραγγέλλομεν ἔχειν αὐτὰ ὡς γνώμονα καὶ ὁδηγὸν ἐν ταῖς παρουσιαζομέναις τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεσιν, ὅπως, καὶ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τηρῶνται ἀπόσβλητοι, καὶ αἱ γυναῖκες μὴ ἀδικῶνται περιφρονούμεναι ὑπὸ τῆς δυστροπίας καὶ ἀδιακρισίας τῶν ἀνδρῶν καὶ ὁ τοῦ γάμου σκοπὸς μὴ ἐξευτελιζῆται καὶ καταργῆται.

† Ὁ Κων)πόλεως Ἰωακείμ ἐν Χριστῷ ἀγ. ἀδελφός.

† Ὁ Νικομηδείας Φιλόθεος ἐν Χριστῷ ἀγαπη-
 τὸς ἀδελφός.—† Ὁ πρόεδρος Νικαίας Διονύσιος ἐν
 Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.—† Ὁ Δέρκων Ἰωακείμ
 ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.—† Ὁ Ἀμασειας
 Σωφρόνιος ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.—† Ὁ
 Προύσσης Νικόδημος ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελ-
 φός.—† Ὁ Μιτυλήνης Κωνσταντῖνος ἐν Χριστῷ ἀγα-
 πητὸς ἀδελφός.—† Ὁ πρόεδρος Διδυμοτείχου Μεθό-
 διος, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.—† Ὁ Βάρνης
 Κύριλλος, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.—† Ὁ Βο-
 δενῶν Ἰερόθεος, ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.—
 † Ὁ Κασσανδρείας Κωνστάντιος, ἐν Χριστῷ ἀγα-
 πητὸς ἀδελφός.

**Ἐγκύκλιος περὶ μνηστείας καὶ γάμου
 τοῦ ἔτους 1887.
 ἐκδοθεῖσα ἐπὶ Πατριάρχου
 Διονυσίου τοῦ Ε΄.**

Ἐντιμότατοι κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ
 Μεγάλης ἐκκλησίας καὶ εὐλαβέστατοι ἱερεῖς οἱ ψάλλον-
 τες ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς πόλεως, τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ
 καθ' ἡμᾶς Καταστένου, καὶ λοιποὶ πάντες εὐλογημένοι
 Χριστιανοὶ, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητὰ χάρις εἴη
 ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Ὅσον μέγα καὶ σπουδαῖον
 ἐστὶ τὸ ἱερὸν μυστήριον τοῦ γάμου, βάσις καὶ θεμέλιον
 ὑπάρχον τοῦ ἐν τῇ οἰκογενεῖα καὶ τῇ κοινωνίᾳ χρηστοῦ

καὶ ἐναρέτου βίου τῶν χριστιανῶν, τοσοῦτον καὶ ἡ κοι-
 νὴ τῶν Ὀρθοδόξων μήτηρ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία
 σπουδαίως ἀείποτε ἐμερίμνησε περὶ τῆς συμφώνως τῷ
 νόμῳ καὶ τῇ χριστιανικῇ εὐπρεπεῖα τελέσεως αὐτοῦ, οὐ
 μόνον τὸ νομικῶς ἀκριβές ἐν τοῖς γάμοις, ἀλλὰ καὶ τὸ
 χριστιανικῶς εὐπρεπές κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν θείων
 Πατέρων ἐπιζητοῦσα. Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τῆς εὐδοκίᾳ Θεοῦ
 ἀναρρήσεως ἡμῶν εἰς τὸν ἀγιώτατον Οἰκουμενικὸν θρό-
 νον μετὰ πολλῆς λύπης παρετηρήσαμεν ὅτι ἐνιαχοῦ οὔτε
 ἡ ἀκρίβεια τοῦ νόμου τηρεῖται ὡς δὴ, καὶ αἱ κατὰ και-
 ροὺς ἀπευθυνθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας συμβουλαὶ καὶ
 ὑποθῆκαι παρορῶνται ὑπ' ἐκείνων ἰδίως, ὧν καθῆκον ἀ-
 παράβατον ἔδει εἶναι ἢ τούτων ἀκριβῆς φυλακὴ καὶ τή-
 ρησις, ὡς ἐκ τούτου δὲ κατὰ τε τὴν σύναψιν μνηστειῶν
 καὶ κατὰ τε τὴν τέλεσιν γάμων λαμβάνουσι συνεχῶς
 χώραν πολλὰ μὲν τὰ κανονικῶς ἐπίμεμπτα, οὐκ ὀλίγα
 δὲ τὰ τῇ χριστιανικῇ εὐπρεπεῖα ἀντικείμενα, καθῆκον
 ἀξιοχρέου μερίμνης ἡγησάμεθα ἐπαναλαβεῖν καὶ ὑπο-
 μνησαί πασιν ὑμῖν τὰ προσήκοντα περὶ τοῦ σπουδαίου
 τούτου ἀντικειμένου, πρὸς πρόληψιν μὲν τῶν ἐνίοτε συμ-
 βαινόντων ἀτοπημάτων, προφυλακὴν δὲ τῶν χριστια-
 νῶν ἀπὸ τῶν ἐπιζημιῶν καὶ ὀλεθρίων πολλάκις συνε-
 πειῶν τῶν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ τὰς συμ-
 βουλάς τῆς Ἐκκλησίας συναπτομένων μνηστειῶν καὶ γά-
 μων. Καὶ δὴ γράφοντες διὰ τῆς παρουσίας πατριαρχικῆς
 ἡμῶν ἀποδείξεως ἐντελλόμεθα καὶ προτροπέμεθα πάντας
 ἵνα κατὰ τὴν σύναψιν μνηστείας μὴ προβαίνητε εἰκῆ
 καὶ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην ἀκριβῆ ἐξέτα-
 σιν καὶ ὄριμον σκέψιν, ὅποταν πεισθῆτε ὅτι οὐδὲν ὑπάρ-
 χει ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων κωλυμάτων,

SISMANOGLIO
 MEGALRO

ἀναλογιζόμενοι οἷα τὰ ἐκ τῶν βία ἢ συναρπαγῆ καὶ ἄνευ τῆς προσηκούσης ἐρεύνης συναπτομένων μνηστειῶν λυπηρὰ ταῖς οἰκογενείαις ἀποτελέσματα. Ὅθεν μετὰ τὴν τοιαύτην ὀφειλετικὴν ἐξέτασιν ζητητέον τὴν συναίνεσιν τῶν μνηστευομένων καὶ τὴν τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων αὐτῶν, ἐὰν ἔχωσι τοιούτους. φευκτέον δὲ τὰς ἐν ἀώρῳ ἡλικία προκαλουμένας μνηστείας, αἵτινες, καθὰ μακρὰ πείρα ἀπέδειξεν, ἀστοχοῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς τοῦ γάμου ἱερότητος καὶ εἰς ἐξευτελισμὸν αὐτοῦ συντελοῦσι. Προσῆκει δὲ συνάπτεσθαι τὰς μνηστείας ἐπὶ παρουσία ἱερέως καὶ ἄλλων προσώπων, ἵνα εὐχερῆς ἢ ἐν ἀνάγκῃ ἢ ἀπόδειξις αὐτῶν, καὶ μὴ παρατείνειν ταύτας πλέον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης προθεσμίας τῶν δύο ἐτῶν, ἀλλ' εἰ δυνατόν καὶ συντέμνειν τὸν χρόνον, καθ' ἃ καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐκκλησία μητρικῶς προνοοῦσα συνεβούλευσε μὴδ' ἐπιτρέπειν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μνηστείας ἐλευθέραν καὶ ἀκώλυτον εἴσοδον τοῖς μνηστευομένοις, ὡς γνωστοῦ ὄντος οἷα τὰ ἐκ τῶν τοιούτων σχέσεων προκαλούμενα ἄτοπα καὶ οἷα τὰ ἐντεῦθεν ἐν ταῖς οἰκογενείαις ἀναφυόμενα λυπηρὰ σκάνδαλα. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐντελλόμεθα ἰδίᾳ τοῖς ἀρχιερατικῶς ἢ ἱερατικῶς προϊσταμένοις, ἵνα μὴ μόνον λόγῳ καθοδηγῆτε τοὺς ἐπὶ μνηστείᾳ προσερχομένους περὶ τοῦ συμφώνως τῷ νόμῳ πρακτέου, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἐπαγρυπνήτε ὡς πατέρες πνευματικοὶ καὶ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἐν τῇ ἐνορίᾳ ὑμῶν ἐφαρμόζονται κατὰ πάντα ἢ τε νομοθεσία καὶ αἱ σχετικαὶ ἐπὶ συνάψει μνηστειῶν συμβουλαὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ ὅταν προσκαλεῖσθε εὐλογῆσαι μνηστειάν ὀφείλετε ἐφιστᾶν σπουδαίως τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως πασῶν τῶν σχετι-

κῶν τοῦ νόμου διατάξεων, ἀπέχειν δὲ τοῦ εὐλογῆσαι τὴν μνηστειάν πρὶν ἢ πεισθῆτε ἀκριβῶς ὅτι οὐδὲν ὑφίσταται κώλυμα καθιστᾶν τὴν μνηστειάν ἄκυρον· κατὰ συνέπειαν ἀμφοτέροι οἱ μνηστευόμενοι, ἢ ὁ ἕτερος αὐτῶν κατάγονται ἐξ ἄλλης γῶρας, ἐπαρχίας ἢ ἐνορίας, ὀφείλετε ζητεῖν καὶ λαμβάνειν παρὰ τῶν μνηστευομένων ἢ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν ἔγγραφα ἐκδοδομένα ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν καὶ βεβαιοῦται ὅτι οὐδὲν εἰς σύναψιν ἐγκύρου μνηστείας ἔχουσι κώλυμα τὰ περὶ ὧν πρόκειται πρόσωπα, ἄλλως ἐὰν πρὸ τῆς λήψεως τοιούτων πιστοποιητικῶν προβῆτε εἰς σύναψιν μνηστείας, ἔσεσθε ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σύναψιν τῶν μνηστειῶν, ὅσον δ' ἀποβλέπει εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ θεῖου μυστηρίου τοῦ γάμου, ὅπερ μέγα ἐστὶ, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον Παῦλον, καθὸ τύπος ὑπάρχον τῆς μετὰ τῆς ἐκκλησίας ἐνώσεως τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν, ἐντελλόμεθα ἐπίσης καὶ παραγγέλλομεν ἵνα καὶ διὰ τὴν ἱερότητα τοῦ μυστηρίου καὶ χάριν τῶν οἰκογενειῶν ὑμῶν φυλάττητε ἀκριβῶς καὶ ἀπαραβάτως πάντα ὅσα ἢ ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν νομοθεσία περὶ γάμων διακελεύεται, γινώσκοντες ὅτι πολλάκις ἢ ἐλάχιστη παράλειψις καθίστησιν ἄκυρον τὴν πρᾶξιν καὶ προκαλεῖ ἀνεπανορθώτους συνεπείας διὰ τε τοὺς συνάπτοντας τοιούτους γάμους παρὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας, καὶ διὰ τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἀθέσμων καὶ ἀκύρων γάμων τικτόμενα τέκνα. Ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐφιστῶμεν τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν ἀρχιερατικῶς ἢ ἱερατικῶς προϊσταμένων, ὅπως πᾶσαν καταβάλλητε μέριμναν ἵνα ἐν τῇ τελέσει γάμων τηρῶνται πᾶσαι αἱ

σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου, ἐξετάζητε καὶ αὐθις ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ μὴ τι παρενεβλήθη ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς μνηστείας κώλυμα ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων, ἐν περιπτώσει δὲ τοιαύτῃ μὴ μόνον ἀπέχγητε τοῦ χορηγεῖν πιστοποιητικὸν πρὸς ἔκδοσιν ἀδείας, ἀλλὰ καὶ πληροφορήτε ἐγκαίρως τὰ Πατριαρχεῖα πρὸς διάλυσιν τῆς μνηστείας ἀναλογιζόμενοι τὴν μεγίστην εὐθύνην, ἣν ἔχετε ἄλλως ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει δὲ τῶν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀποστελλομένων πιστοποιητικῶν, ἐντελλόμεθα ὑμῖν προσέχειν ἀκριβῶς καὶ σημειοῦν ἐν αὐταῖς τὰ ὀνόματα, τὴν ἡλικίαν τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν πατρίδα τῶν μελλόντων ἔλθειν εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ ἐὰν ἀμφοτέρω οἱ μέλλοντες συνάψαι γάμον, ἢ ὁ ἕτερος αὐτῶν, κατάγωνται ἐξ ἄλλης χώρας, ἐπαρχίας ἢ ἐνορίας, ζητεῖν καὶ λαμβάνειν ἔγγραφα ἐκδεδομένα παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, εἰς ἃς ὑπῆγοντο τέως οἱ εἰς γάμον ἔλθειν ζητοῦντες, μαρτυροῦντα τὸ ἀκώλυτον αὐτῶν εἰς σύναψιν νομίμου γάμου, καὶ ἐπισυνάπτειν ταῦτα ἐν τῷ πρὸς τὴν μεγάλην Ἀρχιερατικὴν ἐκκλησίαν πιστοποιητικῷ, ἀποστέλλειν δὲ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τοὺς τὴν ἔκδοσιν ἀδείας γάμου αἰτοῦντας, πολὺ πρὸ τῆς ὠρισμένης εἰς τέλεσιν τοῦ γάμου ἡμέρας καὶ οὐχὶ τὴν προτεραίαν αὐτῆς, ἵνα ἐὰν ἀναφυῇ ζήτημά τι ὑπάρχει ὁ πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐξακρίβωσιν τοῦ πράγματος ἀπαιτούμενος καιρὸς. Ἐπι πᾶσι τούτοις ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλομεν πᾶσιν ὑμῖν κληρικοῖς τε καὶ λαϊκοῖς ἵνα, οἱ μὲν πρῶτοι ἐξελέγχγητε καὶ καταδιώκητε, οἱ δὲ δεύτεροι ἀποφεύγετε ἐπιμελῶς τοὺς κρύφα ἢ ἄνευ τῆς ἀδείας τῶν Πατριαρχείων τελουμένους γάμους, διότι οὗτοι πλὴν τοῦ νομικῶς ἐπιληψίμου ἔχουσιν ἀδύνατον

πολλάκις τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν καὶ γίνονται αἴτιοι ἀνυπολογίστων ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ζημιῶν τοῖς τε συνάπτουσιν αὐτοὺς καὶ τοῖς ἐκ τούτων γεννωμένοις τέχνους. Ταῦτα ἐκ καθήκοντος ἐκκλησιαστικῆς προνοίας ἀπευθύνοντες πᾶσιν ὑμῖν, προτρεπόμεθα καὶ παραινῶμεν πατρικῶς ἵνα, ὡς τέκνα εὐσεβῆ τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας, σεβόμενοι τὰς διατάξεις αὐτῆς καὶ ὡς συνεπῶς κηδόμενοι τῆς οἰκογενειακῆς χρηστότητος καὶ εὐπρεπείας, τηρῆτε ταῦτα ἀπαρεγκλίτως, ἵνα ἔνθεν μὲν αἱ μνηστεῖαι καὶ οἱ γάμοι μὴδὲν ἔχωσι τὸ ἐπιλήψιμον, ἔνθεν δὲ ἡ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, βασιλεύῃ ἐν τοῖς οἴκοις καὶ ἐν ταῖς ὀρθόδοξοις ἡμῶν κοινότησι σὺν τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἀπείρον ἔλεος σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογίᾳ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

αωπζ

Ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος Α'.

Ὁ Κων(σταντι)νόπολις Διονύσιος, ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέτης.

Ἐγκύκλιος περὶ προνομίῶν
τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1891 ἐπὶ Π)χου
Διονυσίου τοῦ Ε'.

Ἰερώτατε μητροπολίτα ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ χάρις εἴη

τῆ αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἐγνώθησαν καὶ τῆ αὐτῆς Ἱερότητι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν πρωτοκόλλου 3900 καὶ ἡμερομηνίαν 28 Σεπτεμβρίου π. ἔ. συνοδικῆς ἐγκυκλίου τὰ αἴτια, τὰ προκαλέσαντα τὴν ἀπὸ τοῦ Οἴκουμηνικοῦ θρόνου παραίτησιν ἡμῶν.

Ἄσμενοι νῦν ἀναγγέλλομεν ὅτι, ἐπελθούσης εὐδοκίας τῆς Α.Α.Μεγαλειότητος τελείας καὶ ὀριτικῆς τῆς λύσεως τοῦ προνομιακοῦ ζητήματος, ὡς ἐκ τῆς ἐγκλείστου βεζυρικῆς ἐγκυκλίου καταρτίζεται, ἀνελάβομεν τὰ ἱερὰ τῆς πατριαρχείας καθήκοντα, εὐλογοῦντες τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὅτι ἐξέχεεν ἔτι καὶ νῦν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐρ' ἡμᾶς, ἐπιλάμψας τῆ πατρικῆ καρδίᾳ τοῦ φιλολάου καὶ εὐεργετικωτάτου ἡμῶν Ἄνακτος οὕτω μεγαθύμως ἐπιπρυτανεύσαντος τὴν εἰρήνην τῆ Ἐκκλησίας, ἐν ἣ δεήσεις καὶ εὐχὰς ἀναπέμπειν ὑπὲρ αὐτοῦ πᾶσιν ἐπιβάλλεται. Καὶ δὴ συνιστάντες συνοδικῆ διαγιώσει τῆ αὐτῆς Ἱερότητι τὴν μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιττασίας μελέτην τῆς αὐτοκρατορικῆ ἰραδὲ κεκοσμημένης ὑψηλῆς ἀποφάσεως. προτρεπόμεθα καὶ παραγγέλλομεν, ὅπως αὐστηρὰν τηρήσῃ προσοχὴν ἐν τῆ ἐφαρμογῇ ἐκάστου κεφαλαίου.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν δικαστικῶν, τὰς μὲν ἐκ μνηστείας καὶ γάμου ἀτορρεούσας (πνευματικὰς) διαφορὰς ὀρεῖται διεξάγειν ἐν δικαστηρίῳ, συγκροτούμενῳ, κατὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ δικονομίᾳ ἐξ ἱερέων καταλήλων, ὑπὸ τῆν προεδρείαν αὐτῆς, ἢ τοῦ ἰδίου ἐπιτρόπου, τὰς δὲ ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς μνηστείας καὶ τὰς περὶ προικός, καὶ τραχώματος, διατροφῆς καὶ διαθηκῶν διαφορὰς, ἐν δικαστηρίῳ, καταρτιζομένῳ, ὡς ἀνωτέρῳ, ἐκ πολιτῶν τιμίων ἐνυπολήπτων

καὶ διακεκριμένων ἐπὶ ἀκεραιότητι χαρακτῆρος, φροντίζουσα ἐγκαίρως τὴν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆς ἔκδοσιν ὁμοιομόρφου τύπου προικοσυμφώνου καὶ διαθήκης νομίμου καὶ συνάδοντος τοῖς ἐν τῆ ἐγκλείστῳ ὑψηλῇ ἀποφάσει καθωρισμένοις, μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὁδηγιῶν.

Ἐπεὶ δὲ τῶν σχολειακῶν ὀρεῖται προσέχειν α') ἐν τῆ ἐκλογῇ τῆς ἐφορίας, γινομένη ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς, ὅπως καταρτίζεται ἐκ προσώπων τιμίων, ἀρμοδίων καὶ ἀπολαύοντων τῆς ἀγαθῆς ὑπολήψεως τῆς κοινότητος καὶ μητροπόλεως, ὑποχρέων ὄντων ἐργάζεσθαι ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς, ἢ τοῦ ἰδίου ἐπιτρόπου β') ἐν τῆ ἐκλογῇ τοῦ προσωπικοῦ τῶν διδακτῶν, γινομένη ἐν συνεδριάσει τῆς ἐφορίας, ὅπως ὥσιν οὗτοι οὐ μόνον εὐπαίδευτοι καὶ δόκιμοι περὶ τὸ διδασκαλικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα, ἀλλὰ καὶ χρηστὸν, φρόνιμον, τύπον ἠθικότητος καὶ ὑπογραμμὸν ὑγιαῖς μορφώσεως ἑαυτοὺς παρέχοντες καὶ οὕτως ἐγκρίνειν αὐτοὺς καὶ ἐροδιάζειν κατ' ἔτος δι' ἰδίου αὐτῆς ἐνδεικτικοῦ, γ') μελετᾶν ὀρεῖται τὰ προγράμματα τῶν μαθημάτων λίαν πρῶσεκτικῶς, ἵνα μὴ τι ὑπάρχη τὸ ἀπᾶδον οὐ μόνον τοῖς πολιτικοῖς καθηστώσιν, ἀλλὰ καὶ τῆ νοητικῇ ἀναπτύξει καὶ ἠθικῇ καὶ ὀρησκευτικῇ διαπλάσει τῆς μαθητευσούσης νεότητος, καὶ ἀκροβύτως ἐπικυροῦν ταῦτα, ἀναλογιζομένη τὰς εὐθύνας, ἃς μόνη φέρει ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ δὲ τῶν ἱερέων οὐ γρηῃσι ὀδηγιῶν, γινώσκουσιν πῶς δεῖ καθοδηγεῖν τὸν κληρὸν, ὥστε οὐ μόνον ἀπέχειν τῶν αἰτιῶν, τῶν προκαλούντων δίκας καὶ ὄρκους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους τῷ ἀγαθῷ αὐτοῦ παραδείγματι

διδάσκειν ἀποχὴν· ἐν ἣ δὲ περιπτώσει τυχὸν εὐρεθῆ τις τῶν ἱερέων ὑποχρεωθεὶς εἰς ὀρκωμοσίαν ἢ ἐναχθεὶς εἰς δίκην, ἢ αὐτῆς Ἱερότης ὀφείλει ἐνεργεῖν συμφώνως τοῖς περὶ τούτου διαταττομένοις ἐν τῇ ὑψηλῇ ἀποφάσει μετὰ πάσης ἀκριβείας.

Τὰ πάντα ἀπαρεγκλίτως τηρεῖν παραγγέλλεται, καὶ προτρέπεται ὅπως ἀνακοινώσῃται καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἐπαρχίαν τοὺς σωτηρίους τούτους θεσμούς, πρὸς οὓς ὀφείλουσιν ἀναντιρρήτως συμμορφωθῆναι πάντες, βέβαιοι ὄντες ὅτι ὁ τάναντία φρονῶν λογισθήσεται ἀντιστρατευόμενος τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ σεβαστῇ κυβερνήσει τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν ἀνακτος. Οὗ τὰ ἔτη εἴησαν ἔνδοξα, ἄνοσα καὶ πανευδαίμονα. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς αὐτῆς ἱερότητος.

αωζα', ἰανουαρίου λα'.

- † Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χρ. ἀγ. ἀδελφός.
- † Ὁ Ἡρακλείας Γερμανὸς ἐν Χρ. ἀγ. ἀδελφός.
- † Ὁ Δέρκων Καλλινίκος ἐν Χρ. ἀγ. ἀδελφός.
- † Ὁ Βερροίας Προκόπιος ἐν Χρ. ἀγ. ἀδελφός.
- † Ὁ Σηλυβρίας Γερμανὸς ἐν Χρ. ἀγ. ἀδελφός.
- † Ὁ Σωζοναγαθοπόλεως Παρθένιος ἐν Χρ. ἀγ. ἀδ.
- † Ὁ Σισανίου Ἀθανάσιος ἐν Χρ. ἀγ. ἀδελφός.
- † Ὁ Προκοινησίου Νικόδημος ἐν Χρ. ἀγ. ἀδ.

Ἐγκύκλιος περὶ Ἐπισκοπικῆς ἀδείας
ἐν τῷ γάμῳ τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1893
ἐπὶ Πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η'.

Ἱερώτατε μητροπολίτα . . . ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε . . . ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ . . . χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Τοῖς κατὰ Χριστὸν πολιτευομένοις γνωστὸν ὅτι ἐν τῇ ἀνέκαθεν κρατούσῃ ἐκκλησιαστικῇ ἱερᾷ θεσμοθεσίᾳ δεόντως τεθεσπισμένα καὶ τὰ περὶ γάμου τυγχάνουσιν ὄντα, ὡς τε μυστηρίου τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ ὡς θεμελιώδους τῆς χριστιανικῆς ὀρθοδόξου πολιτείας θεσμοῦ, ἐφ' οὗ ὁ οἶκος ἐρείδεται ἐν εὐλογίᾳ Θεοῦ προαγόμενος, κρατύνεται δὲ ἢ φιλόχριστος τῶν πιστῶν κοινωνία, εὐοδουμένη ἐν θεαρέστω εὐκοσμίᾳ καὶ χρηστότητι ἡθῶν. Ἀγρυπνος τῶν κανονικῶν διατάξεων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων θεσμοφύλαξ ἢ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, μήτηρ δὲ φιλόστοργος τῶν αὐτῇ διαπιστευομένων πνευματικῶν τέκνων, οὐ διαλείπει ἐποπτεύουσα τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν παραδεδομένων αὐτῇ θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων «τῶν εἰς ψυχῶν θεραπείαν καὶ ἰατροίαν παθῶν τεθέντων, καὶ πρὸς θείαν ὀδηγούντων εὐλάβειαν», καθὼς οἱ θεοφόροι πατέρες περὶ αὐτῶν ἀποφαίνονται, προφυλάττουσα δὲ τοὺς πιστοὺς ἀπὸ ἀνόμων καὶ κατακρίτων πράξεων αἷς ἀκολουθοῦσιν ἀναποδράστως, πρὸς τῇ εἰς θεὸν ἀμαρτία, συνέπειαι τὰ μάλιστα ἐπιζήμιοι, σκάνδαλα δ' ἀπρεπῆ καὶ τοῖς χριστιανοῖς ὅλως ἀνοίκεια. Ἀπὸ τοιαύτης τοίνυν ἀγομένη ἀξιοχρέου προνοίας ἢ Ἐκκλησία, προσηκόντως διεκανό-

νισεν ὅπως, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνελλιποῦς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων διαγορευομένων, ἐκτελῶνται πρὸ τῆς ἱεροτελειστίας τοῦ γάμου πᾶσαι αἱ ἀναγκαῖαι διατυπώσεις καθ' ἃς οἱ μὲν ἀρμόδιοι ἱερεῖς προσάγουσι τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτῶν ἀρχῇ τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, ἐγγυώμενοι ὅτι οὐδὲν ὑφίσταται κώλυμα πρὸς νόμιμον στέψιν τῶν εἰς κοινωνίαν γάμου προσερχομένων, ὃ δὲ οἰκεῖος ἀρχιερεὺς, ὁ μόνος ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ συμβαινούσας τυχὸν ἐκκλησιαστικὰς ἐκθέσεις πράξεις, ἐκδίδωσιν ἀκολούθως τὴν νενομισμένην ἄδειαν, ὀνομαστὶ ἀναφέρουσιν τὸν στέψαντα ἱερέα. Οὕτως οὖν ἡ Ἐπισκοπικὴ ἄδεια, κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διατυπώσεων παρεχομένη, οὐ μόνον βεβαιοῖ τὴν νομιμότητα τοῦ γάμου, ἀλλὰ καὶ συνίστησι τὸ κῆρυξ αὐτοῦ ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας ἐν γένει.

Ἄλλ' ἐπειδὴ, ἐναντίον τῶν περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμοῦ ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων, συμβαίνουσιν ἔστιν, ὅτε ἱερολογίαι γάμου κρύφα, ἢτοι ἄνευ τῶν νενομισμένων διατυπώσεων, ἐπομένως δ' ἄνευ τῆς νενομισμένης ἀναγκαίας ἐπισκοπικῆς ἀδείας, ἢ δὲ παράβασιν αὕτη ὀλεθρίας συνεπαγομένη τὰς συνεπειὰς τοῖς ἐνδιαφερομένοις, ἠθικὴν παραλυσίαν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χαλάρωσιν ἀπειλεῖ τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμοῦ, διὰ ταῦτα δεῖν ἔγνωμεν τὴν προσήκουσαν λαβεῖν καὶ αὐθις ἐκκλησιαστικὴν πρόνοιαν πρὸς τελείαν παῦσιν τῶν τοιούτων ψυχωλέθρων καὶ ἀντικανονικῶν παρεκτροπῶν. Καὶ δὴ, ἐφιστῶντες συγχρόνως τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν ἀγίων ἀρχιερέων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀναμιμνήσκοντες δ' ὅσα καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐκκλησία περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπι-

σκοπικῆς ἀδείας δι' ἐγκυκλίων γραμμάτων αὐτῆς διευτύπωσεν, ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν ἵνα ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῇ ὑπὸ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ διακυβέρνησιν τελούσῃ ἐπαρχίᾳ ἐπιμελῆται τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τοῦ ἱεροῦ τούτου θεσμοῦ διατεταγμένων, γινώσκων ὅτι ὁ κρύφα καὶ ἄνευ ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελούμενος γάμος ἄκυρός ἐστι καὶ ὡς μὴ ὑπάρξας, ὃ δὲ τελέσας ἱερεὺς εἰς αὐστηρὰς ὑποβάλλεται ποινάς, καὶ οὐδεμία, ὡς εἰκός, αἰτησις περὶ ἀναγνωρίσεως ἢ κυρώσεως τοιούτων γάμων ἀποδεχτὴ ἐστὶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν. Τὴν ἐκκλησιαστικὴν δὲ ταύτην ἀπόφασιν ἀνακοινούμενοι καὶ τῇ αὐτῆς Ἱερότητι διὰ τῆς ἡμετέρας τῆς δε πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐγκυκλίου, ἐντελλόμεθα αὐτῇ ἵνα καταστήσῃ ἀρμοδίως γνωστὴν πᾶσι τοῖς ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆς χριστιανοῖς, ἀποβλέπουσα δεόντως τὴν ἐν πάσῃ ἀκριβείᾳ καὶ αὐστηρότητι ἐκτέλεσιν τῶν διατεταγμένων. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς αὐτῆς ἱερότητος.

ἁωζγ' Σεπτεμβρίου κα'.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χρ. ἀγ. ἀδελφός.

* Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν συνοδικῶν ἀρχιερέων.

Ἐγκύκλιος περὶ ἀκινήτων προικῶν κτημάτων

τῆς 28ης Αὐγούστου 1893 ἐπι

Π)χου Νεοφύτου τοῦ Η'.

Ἱερῶτατε Μητροπολίτα . . . ὑπέρτιμε καὶ ἕξαρχε ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ . . . χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἐπὶ τῶν ἐν Μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένων προκατόχων ἡμῶν τῶν ἀοιδίμων Πατριαρχῶν κυροῦ Ἰωακείμ τοῦ Β' καὶ κυροῦ Διονυσίου τοῦ Ε' διεβιβάσθησαν τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς ἀγίοις ἀρχιερεῦσιν ἐκκλησιαστικαὶ ἐγκύκλιοι, καθορίζουσαι τὸν τρόπον τοῦ ἀσφαλίζειν ἀπὸ ἐνδεχομένων περιπλοκῶν τὰ ὡς προῖξ διδόμενα, δυνάμει προικοσυμφώνου ἀκίνητα κτήματα. Ὁ ἀπλούστατος οὗτος τρόπος συνίσταται, ὡς ἐλέχθη, εἰς τὸ ἐπόμενον μέτρον. Ἄμα τῇ συντάξει ἐπισήμου προικοσυμφώνου, δι' οὗ προικοδοτεῖται κτῆμα ἀκίνητον, εἴτε βακούφιον, εἴτε μούλκιον, εἴτε δημοσία γῆ, ἀναγκαῖόν ἐστίν ὅπως ὁ ἀρχιερεὺς ἀπευθύνῃ τακρίριον πρὸς τοὺς ἀρμοδίους κυβερνητικούς ὑπαλλήλους (μεχχεμέδες ἢ μουατζελε ταποῦ μεεμουροῦ) καὶ γνωστοποιῇ αὐτοῖς ὅτι τὸ ἐν λόγῳ κτῆμα παρεχωρήθη ὡς προῖξ ἵνα ἐνεργῆται καὶ ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς ἀρμοδίοις γραφείοις ἢ προσήκουσα σημειώσεις. Εὐνόητόν ἐστίν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς προικὸς ἀπὸ πάσης περιπετείας, καθόσον, ὡς πολλάκις συμβαίνει, τινὲς τῶν ἐρχομένων εἰς γάμου κοινωνίαν ἀπαιτοῦσιν ἐπιμόνας καὶ κατορθοῦσι νὰ ἐγγραφῶσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν τὰ δι-

δόμενα αὐτοῖς ὡς προῖξ ἀκίνητα κτήματα· ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως αὐτῶν, ἢ διαζεύξεως, ἐπισυμβαίνουσι πολλάκις διενέξεις καὶ περιπλοκαί, καθότι, κατὰ μὲν τὸν παρ' ἡμῖν νόμον τὰ κτήματα ταῦτα ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς προικίσαντας, κατὰ δὲ τὸν βακουφικόν, οὐκ' ἔστι δυνατόν ἵνα ἐπιστραφῶσιν, ἐὰν ἐν τοῖς τίτλοις τῆς ἰδιοκτησίας μὴ σημειῶνται ὅτι ἐδόθησαν λόγῳ προικὸς, συνεπεία ἰδιαιτέρων ἐπὶ τούτῳ ἰλμιχαμπερίων. Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τινος παρατηρήθη ἐνιαχοῦ ἀμέλειά τις περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν λίαν χρησίμων τούτων διατυπώσεων, πατριαρχῶς μεριμνῶντες ἔγνωμεν ἀπολύσαι τὴν ἐπαναληπτικὴν τὴν δε πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐγκύκλιον, δι' ἧς, ὑπομιμνήσκοντες τὰ καὶ ἄλλοτε διαταχθέντα, ἐντελλόμεθα καὶ προτρεπόμεθα πάντας τοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς ἀγίους ἀρχιερεῖς ὅπως, ἔχοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἐξασφάλι- τῆς προικῶς ἀκινήτου περιουσίας ἀπαιτεῖ κατ' ἀνάγκην ἵνα λαμβάνηται προηγουμένως ἡ πρόνοια αὕτη, ἣν εὐμενῶς ὑπέδειξεν ἡ σεβ. αὐτοκρ. κυβέρνησις πρὸς τὸ συμφέρον τῶν προικοδοτῶν, κοινοποιήσωσι τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα πᾶσι τοῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν χριστιανοῖς ἵνα γινώσκωσιν ὅτι πᾶς ὁ προικοδοτῶν ἀκίνητόν τι κτῆμα, οἷα σδ' ἴποτε φύσεως, ὀφείλει ἀπευθύνειν τῷ ἀρχιερεῖ αἰτήσιν δεόντως ἐπικεκυρωμένην, ἐν ἣ δέον νὰ σημειῶται καὶ περιγράφηται τὸ προικοδοτούμενον κτῆμα, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς αἰτήσεως ταύτης ὁ μητροπολίτης ἢ ὁ ἐπίσκοπος ὀφείλει ἐνεργῆσαι τὰ περαιτέρω, κατὰ ἀνωτέρω εἴρηται· Ἀνάγκη δὲ προσέτι νὰ ἀνκοινωθῇ τοῖς ἐνδιαφερομένοις ὅτι ἐὰν μὴ συμμορφωθῶσιν ἐγκαίρως πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπανειλημμένως διατυπωθεῖσαν σύστασιν τῆς Ἐκκλησίας, στεροῦνται οἰκοθεν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐ-

γείραι μετὰ ταῦτα ἀπαιτήσεις καὶ ὑποβαλεῖν παράπονα διὰ τὰς ἐκ τῆς σπουδαίας ταύτης παραλείψεως προκυφούσας ἐπιζημίους συνεπείας, Ἄπεκδεχόμεθα τοίνυν παρὰ πάντων τῶν ἁγίων ἀδελφῶν τὴν ἐφεξῆς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου, δι' οὗ οἱ ἐνδιαφερόμενοι οὐ μόνον ἐξασφαλίζουσι τὰ προικοδοτούμενα κτήματα, ἀλλὰ καὶ ἀπαλάσσονται τῶν δαπανῶν ἐνδεχομένων διαδικασιῶν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη μετὰ τῆς αὐτῆς Ἱερότητος.

ἠαυγ'. Αὐγούστου κη'.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χρ. ἀγ, ἀδελφός.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.)

Ἐγκύκλιος τῆς 6ης Μαρτίου 1896

περὶ ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας

τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις

Ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει δικαστηρίων

ἐπὶ π)χου Ἀνθίμου τοῦ Ζ'.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα κτλ.

Ὅτε αἰσίως ἡ Αὐτοῦ εὐκλεεστάτη Αὐτοκρατορικὴ Μεγαλειότης, ὁ τρισέβαστος ἡμῶν Ἄναξ ἐπεκύρου πρὸ πενταετίας τὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἐνδόξων Αὐτοῦ προκατόχων κεκυρωμένα ἀρχαῖα ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν προνόμια, ἢ

Μ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ ἀγγέλλουσα τὸ χαρμόσυνον γεγονός πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ ἁγίοις ἀδελφοῖς καὶ τῷ χριστεπωνύμῳ πληρώματι ἀπέλυσε τὴν ἀπό λα', Ἰανουαρίου αὐτῆς Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἐδίδοντο ταῦτοχρόνως αἱ προσήκουσαι ὁδηγίαι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν προνομίων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σεπτῆς Αὐτοκρατορικῆς κυρώσεως, ἧτις καὶ ταῖς διοικητικαῖς Ἀρχαῖς ἀνεκοινοῦτο διὰ Βεζυρικῆς ἐγκυκλίου χρονολογούμενης ἀπὸ τῆς 22ας Ἰανουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1891. Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐκείνῃ ἐγκυκλίῳ ρητῶς διεκανονίζοντο τὰ καθήκοντα τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων ἐπὶ τε τῶν ἄλλων σημείων, καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ μέρους, διὰ τῆς ἐπομένης παραγράφου:

«Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν δικαστικῶν τὰς μὲν ἐκ μνηστείας καὶ γάμου ἀπορρεούσας διαφορὰς, ὀφείλει ἡ Αὐτῆς Ἱερότης διεξάγειν ἐν δικαστηρίῳ, συγκροτουμένῳ κατὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ δικονομίαν, ἐξ ἱερέων καταλλήλων, ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς, ἢ τοῦ ἰδίου ἐπιτρόπου, τὰς δὲ ἐκ διαλύσεως μνηστείας καὶ τὰς περὶ προικῶν, τραχώματος, διατροφῆς καὶ διαθηκῶν διαφορὰς ἐν δικαστηρίῳ καταρτιζομένῳ, ὡς ἀνωτέρω, ἐκ πολιτῶν τιμίων εὐὑπολήπτων καὶ διακεκριμένων ἐπὶ ἀκεραιότητι χαρακτῆρος, φροντίζουσα ἐγκαίρως τὴν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆς ἔκδοσιν ὁμοιομόρφου τύπου προικοσυμφώνου καὶ διαθήκης νομίμου καὶ συνάδοντος τοῖς ἐν ἐν τῇ ἐγκλείστῳ ὑψηλῇ ἀποφάσει καθωρισμένοις, μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ὁδηγιῶν».

Ἐπειδὴ τοίνυν ἐγένετο γνωστὸν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅτι ἐν τισὶ τῶν ἐπαρχιῶν οὐκ ἐφηρμόσθησαν αἱ διατάξεις αὗται, ἧτοι ὁ καταρτισμὸς δύο διακεκριμένων δικαστη-

ρίων τοῦ μὲν ἐξ ἱερέων, δικάζοντος ἀποκλειστικῶς τὸ πνευματικὸν μέρος τῶν συζυγικῶν διαφορῶν, τοῦ δὲ ἐκ πολιτῶν, δικάζοντος τὸ ὑλικὸν μέρος τούτων, καθὼς καὶ τὰς περὶ διαθηκῶν διαφοράς, διὰ ταῦτα ἔγνωμεν, ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ, ἀπολύσαι τὴν ἡμετέραν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἐντελλόμεθα ἐκείνοις ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἀγίων Ἀρχιερέων, ὧν ἐν ταῖς μητροπόλεσιν ἢ ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκοπαῖς, δι' οἰονδήποτε ἔργον, οὐκ ἐξετελέσθη ἢ ἐλλιπῶς ἐφηρμόσθη ἢ διάταξις αὕτη, ἵνα ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης φροντίσωσιν ἀπαραιτήτως καταρτίσαι ἀφ' ἑνὸς μὲν πνευματικὸν δικαστήριον ἀποτελούμενον μόνον ἐξ ἱερέων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐκ μνηστείας καὶ γάμου ἀπορρευουσῶν πνευματικῶν διαφορῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ μικτοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν ἐπίσης τοῦ ἀρχιερέως ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ὑλικῶν διαφορῶν περὶ μνήστων, προικός, τραχώματος, διαθηκῶν καὶ τῶν τοιούτων· ὅσοι δὲ τῶν ἀγίων ἀρχιερέων μὴ ἔχοντες ἄχρι τοῦδε κατηρτισμένον τοιοῦτον, ὡς εἴρηται, καθαρῶς πνευματικὸν δικαστήριον, μέλλουσι νῦν καταρτίσαι αὐτὸ συνεπεῖα τῆς ἡμετέρας ταύτης ὑπομνήσεως, ὀφείλουσιν, ἅμα τῷ καταρτισμῷ αὐτοῦ, ἀναγγεῖλαι τοῦτο τῇ ἐκκλησίᾳ. Ταῦτα τοίνυν συνοδικῶς ἐντελλόμενοι προτρεπόμεθα τοῖς ἐν Χριστῷ ἀγίοις ἀδελφοῖς ὅπως καὶ ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν σημείων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προνομίου ἔχωσιν ἀείποτε ὑπ' ὄψει τὴν τε ὑψηλὴν Βεζυρικὴν ἐγκύκλιον ὡς καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν συμμορφούμενοι ἀνελλιπῶς πρὸς τὰς κυβερνητικὰς τε καὶ ἐκκλησιαστικὰς δοθείσας ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας καὶ εὐ-

γνωμονοῦντες βαθέως τῷ τηλικαύτας χάριτας ἐπιβραβεύσαντι ἡμῖν μεγαθύμῳ ἡμῶν Ἀνακτι. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς Αὐτῆς Ἱερότητας.

1896 Μαρτίου 5'.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐν Χρ. ἀγ. ἀδελφός.
(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.)

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β' ΤΟΜΟΥ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

- † Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Κωνσταντῖνος ὁ Ε΄.
- † Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ πατριάρχης πρῶν Κωνσταντινουπόλεως Νεόφυτος ὁ Η΄.
- † Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ πατριάρχης πρῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθιμος ὁ Ζ΄.
- † Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ὁ πατριάρχης πρῶν Ἱεροσολύμων Κύριος Νικόδημος.
- † Ἡ Α. Μακαριότης ὁ πατριάρχης πρῶν Ἀντιοχείας κύριος Σπυρίδων.

Οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς

- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων ἅγιος Δέρκων κύριος Καλλίνικος.
- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων ἅγιος Ἀμασειᾶς κύριος Ἀνθιμος.
- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βιζύης κύριος Ἱερόθεος.
- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σωζουαγαθουπόλεως κύριος Παρθένιος.
- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης κύριος Ἰωακείμ.
- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σκοπίων κύριος Ἀμβρόσιος.

- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλδείας κύριος Γερβάσιος.
- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κῶου κύριος Καλλίνικος.
- † Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κύριος Κωνστάντιος.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις

Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

- Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ κ. Παυλάκης Φενερλῆς Πασσᾶς.
- Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ κ. Βασιλάκης Σαρακιώτης Βέης.
- Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ κ. Ἀνδρέας Κοπάσης Ἐφένδης.
- Ὁ Εὐγενέστατος κ. Βασίλειος Α. Δεσίρης, δικηγόρος.
- Ὁ Εὐγενέστατος κ. Κωνσταντῖνος Κωνσταντινίδης δικηγόρος.
- Ὁ Εὐγενέστατος κ. Γεώργιος Γεωργιάδης μέλος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ.
- Ὁ Εὐγενέστατος κ. Κωνσταντῖνος Σισμάνογλου Τραπεζίτης.
- Ὁ Εὐγενέστατος κ. Εὐάγγελος Ἀμαξόπουλος, καθηγητῆς τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς.

Οἱ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

- † Ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κύριος Χρυσόστομος.
- † Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμανδρίτης κύριος Φώτιος.

- † Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κύριος Ἰωακείμ Φορόπουλος
- † Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Δελικάνης, ἐπόπτης τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.
- † Ὁ Πανοσιολογιώτατος Μέγας Ἀρχιμανδρίτης τῶν πατριαρχείων κύριος Ἱερόθεος ὁ Χίος.
- † Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καὶ Ἱεροκῆρυξ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κύριος Γρηγόριος Κωνσταντινίδης.
- † Ὁ Πανοσιολογιώτατος Μέγας Ἀρχιδιάκονος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κύριος Διόδωρος Μάσχας.
- † Ὁ ὀσιολογιώτατος Ὑπογραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κύριος Γεννάδιος.
- † Ὁ ὀσιολογιώτατος Δευτερεύων τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου κ. Λαυρέντιος.
- † Ὁ ὀσιολογιώτατος Τριτεύων τῆς Α. Θ. Παιαγιότητος κ. Παρθένιος Βαρδάκας
- † Ὁ ἱερολογιώτατος κ. Γρηγόριος Γραμματεὺς τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Κεντρικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Νικόλαος Βαλιάδης ἀνεψιὸς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. — Δημήτριος Θ. Ξανθόπουλος, α' γραμματεὺς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου. — Ἀλκιβιάδης Μαυράκης β' γραμματεὺς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου. — Συμεὼν Παπαδάκης ταμίας τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου. — Ἰωάννης Χλωρὸς διευθυντῆς τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Τουρκικοῦ γραφείου. — Ἀντώνιος Οἰκιάδης Καπουκεχαγιᾶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. — Ἰωάννης Τανταλίδης διευθυντῆς τοῦ α' Πατριαρχικοῦ γραφείου. — Χρῆστος Παπα-

SISMANOGLIO
MEGARO

Ἰωάννου β' γραμματεὺς τοῦ Πατριαρχικοῦ γραφείου. — Γεώργιος Λεμονίδης γ' γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ γραφείου. — Ἰωάννης Σταυρίδης διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ πατριαρχικοῦ Πρωτοκόλλου. — Γεώργιος Βρυέννιος βοηθὸς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ πατριαρχικοῦ Πρωτοκόλλου. — Νικόλαος Νικολαΐδης ἐλεγκτὴς τῶν λ]σμῶν τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως. — Ἀλέξανδρος Βρυέννιος γραμματεὺς τῆς ἐφορίας τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς. — ὁ Ἄρχων Πριμμικήριος καὶ β' γραμματεὺς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου κ. Ἀντώνιος Γαζιάδης. — Ἰωάννης Βαρούτης διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῶν ἀγοραπωλησιῶν. — Παῦλος Κεπετζόγλου ὑπὸ ἀλλήλου, ἐν τῷ γραφείῳ τῶν διαβατηρίων. — Ἀριστόδημος Ζηχαριάδης βοηθὸς ἐν τῷ γραφείῳ τῶν διαβατηρίων. — Κωνσταντῖνος Σχραφικνὸς λογιστὴς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.

Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ Ἄρχων Μέγας Λογοθέτης καὶ Γερουσιαστὴς τοῦ Κράτους Σταυράκης Ἀριστάρχης Βέης.

- † Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης πρῶην Ἐρσεκίου κύριος Ἰγνάτιος.
- † Ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος πρῶην Μυριοφύτου κύριος Νικόδημος.
- † Ὁ Παισιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κύριος Γερμανὸς Ἀποστολαῖτος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ Θρόνου ἐν Κωνσταντινουπόλει.
- † Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπος τοῦ ἁγίου ὄρους Ἀρχιμανδρίτης κ. Εὐστράτιος Φιλοθεΐτης.
- † Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κύριος Γαβριὴλ Μαλαφούρης, ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ.

Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πράκτωρ τῆς Ρωσικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας κύριος Θεόδωρος Ἰβάνωφ.

Ἡ Αὐτοῦ ἐξοχότης ὁ κύριος Θεόδωρος Οὐσπένσκης, διευθυντὴς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ρωσικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ὁ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ρωσικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας κύριος Πέτρος Π. Βεγλερῆς.

Ὁ ἀξιότιμος κύριος Γεώργιος Τσάκος δικηγόρος παρὰ ἐταιρίᾳ τοῦ ὀθωμανικοῦ σιδηροδρόμου Ἀνατολῆς.

Οἱ ἀρχιερατικῶς καὶ ἱερατικῶς προϊστάμενοι.

Ὁ ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος Πέραν Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος κ. Γερμανὸς Καρχαγγέλης.

Ὁ ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος Ταταούλων Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Πημφίλου κ. Μελισσηνὸς Χριστοδούλου.

Ὁ ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος ἁγίου Νικολάου ἐν Γαλατᾶ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μυρέων κ. Γερμανὸς Θεοτοκᾶς.

Ὁ ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος ἁγίων Θεοδώρων ἐν Βλάχκᾳ κ. Ἀμφιπόλεως Προκόπιος.

Ὁ ἀρχιερατικῶς προϊστάμενος τοῦ ἐν Βηλουκλίῳ ἁγιάσματος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λεύκης κ. Πολύκαρπος.

Ὁ ἱερατ. προϊστάμενος Σωτῆρος Χριστοῦ Γαλατᾶ παν. ἀρχιμ. κ. Πολύκαρπος Ψωμιάδης. — Ὁ ἱερατ. προϊστάμενος τῆς ἐν Γαλατᾶ ἱ. ἐκκλ. τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τῶν Χίων πανοσ. ἀρχιμ. κ. Σμάραχδος. — Ὁ ἱερατ. προϊστάμενος τῆς ἐν Γα-

λατᾶ ἰ. ἐκκλ. Παναγίας κ. Μιχαὴλ Τριανταφυλλίδης.—'Ο ἱερατ. προϊστάμενος Ταξιαρχῶν Βαλατᾶ Οἰκονόμος Σωτήριος.—'Ο ἱερατ. προϊστάμενος ἀγ. Νικολάου Τζιβαλίου ἀρχιμ. Πολύκαρπος Θεολογίδης.—'Ο ἱερατ. προϊστάμενος Θεοτόκου Βαλίνου ἀρχιμ. Νικηφόρος Βαλτάτος.—'Ο ἱερατ. προϊστάμενος ἀγ. Δημητρίου ἐν Ξυλοπόρτη αἰδ. Γεώργιος Τζιβάνης.—'Ο ἱερατ. προϊστάμενος Παναγίας Μουχλίου ὁσιολογ. Γερμανὸς Πολίτης.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Γεωργίου Ποτηρᾶ ἀρχιμ. Νεόφυτος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Παναγίας Τεκφοῦρ Σεραίου αἰδ. Χριστόδουλος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Παναγίας Σαλματομβρουκίου Θεοφάνης Μισιρολόγους.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Γεωργίου ἐν Ἑδιρνεκαπίφ Χρῦσανθος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Δημητρίου ἐν Σαρμασικίφ ἱερομόναχος Καισάριος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Παναγίας Ἐγρικαπίου Χρῦσανθος ἱερομόναχος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Νικολάου ἐν Τοπκαπίφ Ἰωάννης Νισύριος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Παναγίας ἐν ἔξ Μαρμάροις Χριστόδουλος Μουσιόπουλος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Βελιγραδίου Ὑψωμαθείων Οἰκονόμος Νικόλαος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Κωνσταντίνου Ὑψωμαθείων ἀρχιμ. Νεόφυτος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Νικολάου Ὑψωμαθείων ἱερομ. Ἀνθιμος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Ἀναλήψεως Ὑψωμαθείων Ἰωάννης Αὐγερινός.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Μηνᾶ ἐν Ὑψωμαθείοις ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτρώζος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Γεωργίου Κυπραρισᾶ ἐν Ὑψωμαθείοις αἰδ. Κωνσταντίνος Γεωργιάδης.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Παναγίας Ἐλπίδος ἐν Κοντοσκαλίφ ἀρχιμ. Θεόφιλος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Κυριακῆς ἐν Κοντοσκαλίφ ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Εὐαγγελιστρίας ἐν Πρόποσι Τατκούλων Μέγας οἰκονόμος Ἀθανάσιος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Ἀποστόλων ἐν Φερίκιοι ἀρχιμ. Θεόκλητος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Παρρασκευῆς ἐν Χάσκιοι Ἱερομνήμων Ἰωάννης Μητάκος.—'Ο ἱερατ. προϊστ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Διπλοκιονίφ ἀρχιμ. Εὐγένιος Μαστοράκης.—'Ο ἱερατικῶς προϊστ. Παναγίας παλαιούμπανίου ἀρχιμ. Ἰερόθεος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Φωκᾶ ἐν Μεσαχώρφ Σακελλίων Κωνσταντίος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Δημητρίου ἐν Ξηροκρήνη ἱερομ. Γεννάδιος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Ταξιαρχῶν ἐν Μ. Ρεύματι Τιμόθεος Καπλάνης.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Χαραλάμπους ἐν Βεθεκίφ αἰδ. Γεώργιος Θεῖος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Εὐαγγελιστρίας ἐν Βαφειοχωρίφ Παρθένιος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Ταξιαρχῶν ἐν Στένη Ἰάκωβος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Παναγίας Νεοχωρίου αἰδ. Παναγιώτης.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγ. Νικολάου ἐν Νεοχωρίφ Ἰωάννης.—'Ο ἱερατ. προϊστ. τῆς Παναγίας τῶν φυλακῶν αἰδ. Νικόλαος Γεωργιάδης.—Οἱ ἱερατικῶς προϊστάμενοι τῆς Θεοτόκου ἐν Βεφᾶ μεϊδάν 2.—'Ο ἱερατ. προϊστ. ἀγίου Γεωργίου Πτωχοκομείου Εἰρηναῖος.—'Ο ἱερατ. προϊστ. τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Σισλιῆ Οἰκ. Στέφανος.—'Ο πανοσιολ. ἀρχ. κ. Γαβριὴλ Μιχαηλίδης ἐν τῷ ἀγιάσματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν Βλουκλίφ σώμ. 10.—Οἱ ἐν τῷ ἱερῷ ἀγιάσματι τῶν Βλαχερνῶν.—'Ο πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἀγαθάγγελος Κυριαζίδης.—'Ο αἰδισ. Οἰκονόμος κ. Ζήσης Καλδῆς.—'Ο ἱερατ. προϊστ. Μακροχωρίου ἀρχιμ. κ. Τιμόθεος Βυζάντιος.—'Ο πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Μακάριος Σκλαβούδης.—'Ο πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Σεραφεῖμ Σκαρρίλης.—'Ο πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἰερόθεος Τεκνόπουλος.

Οἱ ἱερατικῶς προϊστάμενοι

τῶν ἐν Εὐρώπῃ

ὀρθοδόξων χριστιανικῶν κοινοτήτων.

'Ο πανοσιολ. ἀρχιμκνδρ. κ. Πορφύριος Λογοθέτης ἐν Παρισίοις.

Ἄρχιμανδρίτης κ. Σεραφείμ Τσερλέντης ἐν Βιέννῃ.
 Ἄρχιμ. κ. Εὐστάθιος Μεταλληνός ἐν Μαγχεστρίκ.
 Ἄρχιμ. κ. Γρηγόριος Ζυγαβηνός ἐν Μασσαλίᾳ.
 Πρωθιερεὺς Ἄγγελος Πεφάνης ἐν Ὁδησσῷ
 Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβος ἐν Μόσχᾳ.
 Ἄρχιμ. κ. Δωρόθεος Βακαλιάρος ἐν Βαγδατίῳ.
 Ἄρχιμ. κ. Πανάρετος ἐν Ἰσμαηλίῳ.
 Ἄρχιμ. κ. Δημήτριος Οἰκονόμος ἐν Καλαφατίῳ.
 Ἄρχιμ. κ. Λεόντιος Γραγκάκης ἐν Τεργέστη.
 Ἄρχιμ. κ. Μελέτιος Σκελλαρόπουλος ἐν Μονάχῳ.
 Ἄρχιμ. κ. Χρῦσανθος Πυλαρινός ἐν Γαλαζίῳ.
 Ἄρχιμ. κ. Πάσιος ἐν Λεοντουπόλει τῆς Οὐγγαρίας.
 Ἄρχιμ. κ. Σωφρόνιος Πκυλίδης ἐν Βραίλα.
 Ἄρχιμ. κ. Σωφρόνιος Φωτόπουλος ἐν Κιτνοβίῳ.
 Ἄρχιμ. κ. Ἱερόθεος Ἱερομόναχος ἐν Σουχούμ-καλέ.
 Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. Μελέτιος Βαγιανόγλου ἐν Κιέβῳ.
 Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. Καλλίνικος Διλβέης ἐν Μασσαλίᾳ.
 Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Μισαήλ ἐν Νέξ Ὁρλεάνῃ.

Οἱ ἐν Κων)πόλει ἀξιότιμοι κκ. δικηγόροι.

Μιλτ. Γ. Καραβοκυρός.—Ἦλ. Μαλιάκας.—Ἄθ. Πινη-
 τῶρος.—Γεώργ. Ἀποστολίδης.— Δ. Μαλλιᾶδης.— Ζαχ.
 Φυτίλης.—Νικόλαος Φ. Γεωργιάδης.—Γαρόφαλος Κωνσταν-
 τινίδης.—Κωνσταντίνος Τσερώνης.—Ἰωάννης Ἐνωμοτάρ-
 χης.—Μιχαήλ Θεοτοκάς.—Νικόλαος Μαρούλλης.—Χρῦσαν-
 θος Θωμάδης.—Βασίλειος Πανοικίδης.—Γεώργιος Φατσηῆς
 —Χαράλαμπος Φωκάς.—Ἰωάννης Μαμμόπουλος.—Ἰωάν-
 νης Καισσερείδης.—Ἰωάννης Κκαμπκλούρης.—Ἰωάννης Φι-
 λικός.—Ἰωάννης Πρόκος.—Θεοχάρης Ν. Βεγλερῆς.—Γρη-
 γόριος Ἐγγονόπουλος.—Ἀλέξανδρος Ἀδαμίδης.—Ἄθανά-

σιος Ἀποστολίδης.—Σάββας Ἀποστόλογλου.—Ἄθανά-
 σιος Γεωργιάδης.—Νικόλαος Κεφαλληνναῖος.—Γεώργιος Δ.
 Λούβαρης.—Κωνσταντίνος Κυριαζῆς.—Κωνσταντίνος Ἀ-
 λευᾶς.—Χαράλαμπος Ἐλευθεριᾶδης.—Ἀνδρέας Ἰωαννί-
 δης.—Ἀλέξανδρος Βαχράμογλου.—Κωνσταντίνος Δ. Ξαν-
 θόπουλος.—Κωνσταντίνος Λεβίδης.—Χαρίσιος Βαμβακᾶς.
 —Ἰωάννης Βαλαᾶς.—Παῦλος Γραδικιᾶρογλου.—Νικόλαος
 Γούδας.— Παντελάκης Κοσμίδης.—Κωνσταντίνος Μαλλι-
 νόπουλος.—Παντελάκης Κηλτζανίδης.—Βίκτωρ Μακρίδης.
 — Φωκίων Χρηστίδης.— Ἀλέξανδρος Παντερμαλῆς.—
 Κλεάνθης Παπαῖ Γιαννόπουλος.—Ἄθανάσιος Δ. Χ' Γιαν-
 νάκογλου.—Δ. Μετζανόπουλος.—Συμεὼν Εὐφραιμιδῆς.
 —Ἰορδάνης Ραφαηλίδης.—Σαμουήλ Ἀναστασιᾶδης.—Σο-
 φροκλῆς Ζαχαρίου.—Δαμιανός Δαμιανίδης.—Περικλῆς Μα-
 κρῆς.—Πρόδρομος Τζιβόγλου.—Γεώργιος Πουλουλίδης.—
 Ἰωάννης Καγιᾶς.—Ἄγγελος Ἰωαννίδης.—Ἰωάννης Κ.
 Ἰωαννίδης.—Ἰωάννης Πασχαλίδης—Παναγιώτης Ἐρμεί-
 δης.—Ἰωάννης Παππάζογλου.— Κωνστ. Χρηστίδης.

Ὁ ἀξιότ. κ. Γεώργιος Π. Βεγλερῆς πρᾶκτωρ ἐν Ἰόππῃ
 τῆς Ρωσικῆς ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας Σώμ. 5.

Ἀνδρέας Βαρότζης.—Νικόλαος Σαρντῆς.—Γεράσι-
 μος Μολφέσης.—Θεόδωρος Ἐξερτζόγλου.—Ν. Μεταξᾶς.
 —Οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Ἀντώνιος Σούρας.—Νικόλαος Β.
 Τσιούλας.—Ἰωάννης Χ' Ἰωαννίδης—Χαράλαμπος Νικο-
 λαίδης.—Χαράλ. Δημόπουλος—Ἀλέξ. Τριανταφυλλίδης.—
 Ἄθ. Ἰωαννίδης.—Δημ. Βαμβακᾶς.—Δαβὶδ Ἀλγιννᾶκης.

Οἱ ἐν Μάλτεπε.

Ὁ ἱερατ. προϊστάμενος τῆς αὐτόθι ὀρθοδόξου κοι-
νότητος Οἰκονόμος Ἰωάννης Χαλαμπίδης Προυσσαεὺς.—
Ὁ ἱερατ. ὁμοίως συμπροϊστάμενος οἰκονόμος Χ' Σάββας
Εὐμορφιάδης.—Ἰωάννης Ζαχμνίδης.

Οἱ ἐν Χαρταλιμῆ.

Ὁ ἱερατ. προϊστάμενος τῆς ὀρθοδόξου κοινότητος
Χαρταλιμῆς.—Ὁ ἐνδοξ. Ἀναστάσιος ἐφέντης Βαφείδης
Λογοθέτης τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος καὶ μέλος τοῦ Μ.
Ἐκκλ. Δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Χαλκηδόνος.

Οἱ ἐν Χάλκη.

Ἡ Α. Πανοσιολογιότης ὁ ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κλεόβου-
λος σχολάρχης τῆς κατὰ Χάλκην ἱερᾶς Θεολογικῆς σχο-
λῆς.—Ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδρίτης Ἀπόστολος
Χριστοδούλου καθηγητῆς τῆς ἱερᾶς Θεολογικῆς σχολῆς.—
Βασίλειος Ἀντωνιάδης καθηγητῆς.—Εἰρηναῖος Παντολέον-
τος καθηγητῆς.—Ἰωάννης Εὐστρατίου καθηγητῆς.—Χρι-
στόφορος Σαμαρτζίδης καθηγητῆς.—Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ.
Ἀγαθὰγγελος Κωνσταντινίδης.—Ξενοφῶν Λαμπρίδης κα-
θηγητῆς.—Ἀπόστολος Φωτιάδης καθηγητῆς.—Παντολέον
Κομνηνός καθηγητῆς.—Γεώργιος Λιανόπουλος καθηγητῆς
καὶ διευθυντῆς τῆς αὐτόθι Ἐμπορικῆς Σχολῆς.—Γεώργιος
Ἄθανασάκης καθηγητῆς.—Νικόλαος Φρυδᾶς καθηγητῆς.
—Γεώργιος Ἡρωγάκης καθηγητῆς.—Ὁ πανοσ. κ. Πορφύ-
ριος οἰκονόμος τῆς κατὰ Χάλκην ἱερᾶς Θεολογικῆς σχολῆς.

—Ὁ ὀσιολογ. κ. Ἰωακείμ Γεωργιάδης, διδάκτωρ τῆς Θεο-
λογίας.—Ὁ ἱερατ. προῖστ. Πριγκήπου ἀρχιμ. Ἱερεμίας
Πετρόπουλος.—Ὁ ἱερατ. προῖστ. Χάλκης Οἰκονόμος Νι-
κόλαος.

**Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν
σεβ. μητροπολιταὶ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου
καὶ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι.**

Ὁ σεβ. μητροπολίτης Καισαρείας	Ἰωάννης.	5
»	» Ἐφέσου Ἰωακείμ.	10
»	» Ἡρακλείας Ἱερώνυμος	5
»	» Κυζίκου Νικόδημος.	5
»	» Νικομηδείας Φιλόθεος.	2
»	» Νικαίας Σωφρόνιος.	10
»	» Χαλκηδόνος Γερμανός.	
»	» Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος.	5
»	» Προύσσης Ναθαναήλ.	5
»	» Πελαγονείας Κοσμᾶς Σώμ.	9
»	» Νεοκαισαρείας Ἀλέξανδρος.	
»	» Ἰκονίου Ἀθανάσιος.	
»	» Βερροίας Κωνστάντιος.	
»	» Τραπεζοῦντος Κωνστάντιος.	5
»	» Νικοπόλεως Γαβριήλ.	5
»	» Φιλιππουπόλεως Φώτιος.	3
»	» Σμύρνης Βασίλειος.	5
»	» Μιτυλήνης Κύριλλος	5
»	» Διδυμοτείχου Κωνσταντῖνος	5
»	» Μελενίκου Κωνσταντῖνος	5

Ὁ Σεβάζμ. Μητροπολίτης Αἴνου Λουκάς.	6
» » Μηθύμνης Στέφανος.	5
» » Σάμου Γαβριήλ.	5
» « Ἀγχιάλου Βασίλειος.	5
» » Μαρωνείας Ἰωακείμ	5
» » Σηλυβρίας Κωνστάντιος.	
» » Χίου Κωνσταντῖνος.	5
» » Λήμνου Ἀθανάσιος	5
» » Ἰμβρου Παΐσιος.	3
» » Δυρραχίου Βησσαρίων	10
» » Ρασκοπρεσρένης Διονύσιος	2
» » Βοδενῶν Νικόλαος.	5
» » Κορυτσᾶς Γερβάσιος	10
» » Βελεγράδων Δωρόθεος	5
» » Στρωμνίτσης Ἰωακείμ	2
» » Μεσημβρίας Χαρίτων	2
» » Γρεβενῶν Δωρόθεος	5
» » Σισανίου Ἀθανάσιος	2
» » Μογλενῶν Ἰωαννίκιος	5
» » Πρεσπῶν Πανάρετος	5
» » Δεβρῶν Ἀνθιμος	2
» » Κασσανδρείας Προκόπιος	2
» » Ἐλασσῶνος Σωφρόνιος	5
» » Λιτίτσης Νικηφόρος	2
» » Καρπάθου καὶ Κάσσου Ἀγαθάγγελος	
» » Λέρου καὶ Καλύμνου Ἰωάννης	2
» » Παραμυθίας Βασίλειος	5
» » Βελλᾶς Βασίλειος	2
» » Κολωνίας Λεόντιος	2
» » Ἐλευθερουπόλεως Διονύσιος	5

Ὁ Θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων	
Ταράσιος	2
» » Κρήνης Θεόκλητος	2
» » Ἀνέων Κωνσταντῖνος	2
» » Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτων	
Ἰερώνυμος	2
» » Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως	
Κωνσταντῖνος	2
» » Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Ἀνθιμος	2
» » Καμπανίας Παρθένιος	2
» » Πολυανῆς Ἰωακείμ	2
» » Ἀρδαμερίου Σωφρόνιος	2
» » Κίτρους Θεόκλητος	2
» » Μοσχοννησίου Ἰάκωβος.	

Οἱ μακαριώτατοι πατριάρχαι.

Ὁ μακαριώτατος καὶ παναγιώτατος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρόνιος.

Ὁ μακαριώτατος καὶ ἀγιώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης κ. Δαμιανός.

Ὁ μακαριώτατος καὶ ἀγιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Σωφρόνιος.

Οἱ πανοσιολογιώτατοι καθηγούμενοι διαφόρων ἱερῶν Μονῶν.

Ὁ πονοσιολ. καθηγούμενος τῆς ἐν Πριγκήπῃ ἱεράς μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀρχιμ. κ. Μακάριος σάμ. 2.—

Ὁ πανοσιολ. καθηγούμενος τῆς αὐτόθι ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀρχιμ. κ. Μητροφάνης σῶμ. 2.— Ὁ πανοσ. καθηγούμενος Θεσσαλονίκῃ τῆς ἰ. μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τῶν Βλατίων κ. ἀρχιμ. Καλλίνικος σῶμ. 2.— Ὁ πανοσιολ. καθηγούμενος τῆς ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀρχιμ. Μελέτιος Κοτσάνης σῶμ. 2.— Ὁ πανοσιολ. καθηγούμενος τοῦ ἐν Κων]λει Μετοχίου Βλάχ σερκίου ἀρχ. κ. Νικόδημος.— Τὸ κοινὸν τῆς ἐν Τραπεζοῦντι Ἰ. Σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου Περιστερεῶτα σῶμ. 2.— Τὸ κοινὸν τῆς αὐτόθι ἱερᾶς μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Σουμελαᾶ σῶμ. 2.— Τὸ κοινὸν τῆς αὐτόθι ἱερᾶς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου Βαζελῶν σῶμ. 2.— Ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἰβηρικῶ Μετοχίου Ἀρχιμανδρίτης Γαβριήλ.— Ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς ἰ. Μονῆς τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας Ἱερομόναχος Γρηγόριος.— Ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος τῆς ἐν Ἐλασσῶνι ἰ. Μονῆς τῆς Παναγίας Ὀλυμπιωτίσσης Ἱερομόναχος Δωρόθεος.

Ὁ ἐν Μόσχᾳ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου ἀρχιεπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Ἀρσένιος 2.

Ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος κ. Ἀμφιλόχιος 2.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Βασιλείου, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων. Σῶμ. 2.

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσάνθος Βατοπεδινός. Σῶμ. 2.

Οἱ ἐν Δαρδανελλίοις.

Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως κ. Ἰωακείμ. 5.— Ὁ ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Σαγιάννος.— Ὁ ἀξιότιμος Ἀριστείδης Χαρχλαμπίδης, δικηγόρος.

Οἱ ἐν Ραιδεστῷ.

Τῇ φιλομούσῳ μερίμνῃ τοῦ παροσιο. ἀρχιμ. κυρίου Πολυκάρπου Ψωμιάδου.

Ὁ Ἱερολογ. ἱεροδ. Δημήτριος Γιαννόπουλος— Παναγιώτης Κ. Ἐλευθεριάδης— Εὐλάμπιος Α. Παυλίδης.— Μαργαρίτης Μαργαριτώφ— Στ. Σταυρίδης— Ζαφ. Κοβλακίδης.

Οἱ ἐν Νικομηθείᾳ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἐλλογίμου καὶ περισπουδάστου φίλου κυρίου Ἀριστείδου Α. Καρατζᾶ, Γραμματέως τῆς ἰ. Μητροπόλεως Νικομηθείας.

Τ. Ν. Ἰατρόπουλος— Ἀλέξανδρος Δημητριάδης— Παππᾶ Κωνσταντῖνος Σταυρίδης— Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰγνάτιος Τσελλέντης— Παππᾶ Κωνσταντῖνος Συμεωνίδης— Ν. Κωνταντινίδης— Σ. Θ. Κυριακίδης— Στυλιανός Οἰκονομίδης— Ἀγγελος Π. Τζημόπουλος— Θεμιστοκλῆς Ἀντωνιάδης— Νικόλαος Ζαχαρόπουλος— Ἀριστείδης Α. Καρατζᾶς.

Οἱ ἐν Θεσσαλονίκη.

Τῇ φιλομούσῳ μερίμνῃ τῆς Α. Σεβασμ. τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Ἀθανασίου Μεγακλήους.

† Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἅγιος Θεσσαλονίκης κύριος Ἀθανάσιος Σώμ. 3.—Ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ καὶ ἁγίου ὄρους κύριος Ἰλαρίων σώμ. 2.—Ὁ ἀρχιδιάκονος τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου Θεσσαλονίκης ἱερολογ. κ. Γερμανὸς Μονουδιάδης σώμ. 2.—Γεώργιος Καραγκουνίδης δικηγόρος—Κωνσταντῖνος Καμμώνας, δικηγόρος—Ἰωσήφ Χ. Ἀδαμίδης, δικηγόρος—Κωνσταντῖνος Τάτης δικηγόρος—Εὐμένιος παπᾶ Γεωργίου, δικηγόρος—Σπυρίδων Ἡλ. Τζαμτζῆς, δικηγόρος—Θεόδωρος Γεωργιάδης, δικηγόρος—Ἀναστάσιος Παππαδόπουλος, δικηγόρος—Γεώργιος Σιούνδας—Ἰωάννης Σαμαριναῖος.—Δ. Χατζῆ Ἀνδρέου.

Οἱ ἐν Ἰωαννίνοις.

Ἐπιμελεῖα τῆς αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κυρίου Γρηγορίου.

† Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἅγιος Ἰωαννίνων κύριος Γρηγόριος 2—Γ. Μ. Γκάλκος—Σ. Κ. Σπέγγος—Ι. Π. Πισπιρῆς ἱατρός—Κ. Δ. Νίκας—Ι. Γ. Γερομιχάλης—Ι. Κοτούλης δικηγόρος—Α. Γεωργίτσος δικηγόρος—Γ. Δ. Τζαβέλλας δικηγόρος—Γ. Γ. Τζέτζικας δικηγόρος—Κ. Σούρλας δικηγόρος—Γ. Τζέτζος δικηγόρος—Γ. Γκάνιος δικηγόρος—Γραφεῖον ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας.

Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πισσιδείας.

Τῇ πρόφρονι μερίμνῃ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισσιδείας κυρίου Γερασίμου.

† Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἅγιος Πισσιδείας κ. Γεράσιμος σώμ. 2.—Ἡ Δημογεροντία Σπάρτης.—Ἡ Δημογεροντία Βουρδουρίου.—Ν. Δ. Δανιήλογλους.

Οἱ ἐν Δράμᾳ.

† Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας καὶ Ζιχνῶν κύριος Φιλόθεος. Σώμ. 2.—Ὁ Ἱερολογ. Ἀρχιδιάκονος τῆς Α. Σ. Φιλόθεος Μιχαηλίδης.

Οἱ ἐν Βάρνῃ.

† Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἅγιος Βάρνης κύριος Πολύκαρπος—Ζ. Φ. Ζαχειρόπουλος δικηγόρος—Α. Ι. Ξάνθος δικηγόρος—Β. Π. Παράσχος.

Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ρόδου.

Τῇ φιλομούσῳ μερίμνῃ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου ἀγίου Ρόδου κυρίου Κωνσταντίνου. Σώμ. 2.

Ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Σύμῃ ἀρχιμανδρίτης Ἀγάπιος—Γ. Κοντογιάννης—Δημογεροντία Σύμης—Ν. Διακογιάννης—Ν. Κατριός—Μ. Σικιναρᾶς—Σ. Γ. Κλαδάς—Μιχαὴλ Ν. Πετρίδης—Βασίλειος Κ. Φαρμακίδου ἐν Σύμῃ—Μερκούριος Γ. Οικονόμος—Μιχ. Βενιαμίν—Νικόλαος Ι. Μαλλιαράκης—Ι. Φρ. Βιτάλης—Δημοσθένης Χαβζαράς—Βασίλειος Μόσκοβης.

Οἱ ἐν Σέρραις

Τῆ φιλομούσῳ μερίμνῃ τῆς αὐτοῦ Σεβασμιότητος τοῦ
Μητροπολίτου Σερρῶν κυρίου Γρηγορίου. Σώμ. 2.

Ὁ ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σερρῶν Ἱε-
ρολογ. κ. Λεόντιος—Ὁ αἰδισ. Οἰκονόμος πα''. Χριστό-
δουλος

Οἱ ἀξιότιμοι Κύριοι Δικηγόροι. —Ἰωάννης Μαρχα-
τζῆς—Ν. Ι. Νούσκλης—Χρ. Γ. Καρχακίτζης—Γ. Ἡλιό-
δης—Φώτιος Γρ. Ταπεινός

Οἱ ἐν Νευροκοπίῳ

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Νευροκοπίου κ.
Νεόφυτος—Ν. Πα'' Δημητρίου.

Οἱ ἐν Καστοριά

Τῆ φιλομούσῳ μερίμνῃ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου
Καστορίας κυρίου Φιλαρέτου. Σώμ. 3

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγγελος τῆς Α. Σ.
κ. Ἱερώνυμος Σωμ. 2. —Κωνσταντῖνος Παρασκευαΐδης
γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καστορίας Σωμ. 2.
Λάζαρος Ἀναστασιάδης—Μ. Ι. Τσίργης—Ι. Δ. Καρ-
μπίνας.

Οἱ ἐν Φιλαδελφείᾳ

Τῆ φιλομούσῳ μερίμνῃ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου
Φιλαδελφείας κυρίου Λεοντίου Σώμ. 5

Ὁ Ἱερολ. Ἱεροδιάκονος Χρ. Κ. Ἀβραμίδης—Ὁ
Πανοσιολογ. ἀρχιμανδρίτης κ. Γρηγόριος Γαδαῖος—Παπᾶ
Εὐθύμιος—Παπᾶ Ζαχαρίας—Παπᾶ Γεώργιος Σωτηριάδης

—Ἱερεὺς Ἀντώνιος Ἰωαννίδης—Ἱερεὺς Γεώργιος Ἀγγε-
λίδης—Ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος κ. Γεράσιμος

Οἱ ἐν Κῶ.

Τῆ φιλομούσῳ μερίμνῃ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου
Κῶν κυρίου Καλλιπύκου. Σώμ. 1.

Ν. Α. Νικολαΐδης.—Μιχαήλ Παρθενιάδης.—Ι. Κ.
Παντελίδης.—Α. Α. Θυμινάκης.—Γ. Ε. Κασδαγλής.

Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λιτίτζης.

Τῆ φιλομούσῳ μερίμνῃ τῆς Α. Σ. τοῦ ἑνὸς Μητροπολίτου
Παραμυθίας κυρίου Βασιλείου.

Ὁ πανοσιολ. ἀρχιμν. κύριος Χρυσάνθος—Π. Κ. Λο-
γιωτατίδης—Ν. Κ. Κωνσταντινίδης—Ζήσης Σ. Νεστορίδης
—Παπᾶ Παρσκευᾶς—Παπᾶ Ἀθανάσιος οἰκονόμος—Δ.
Σωτηριάδης—Παπᾶ Γεώργιος Γεωργιάδης—Σ. Παπᾶ
Τριανταφύλλου—Παρχιώτης Γ. Σδρόλλης—Κ. Καστοριάδης
—Κωνσταντῖνος Λάμπρου γραμμ. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν.

Τῆ ἐπιμελείᾳ τῆς Α. Σ. τοῦ ἑνὸς Μητροπολίτου Σχο-
πίων κυρίου Ἀμβροσίου.

Οἰκονόμος παπᾶ Δημήτριος ἐν Ἀχρίδι—Ὁ ἀρχιερα-
τικὸς ἐπίτροπος ἐν Κρουσόβῳ παπᾶ Κωνσταντῖνος Θ.
παπᾶ Δημητρίου—Ὁ πρωθιερεὺς ἐν Κρουσόβῳ Νικόλαος
παπᾶ Ἐμμανουήλ—Ὁ Ἱερεὺς Ἰωάννης παπᾶ Μηνᾶ ἐν
Κρουσόβῳ—Ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Γκόπισσι πρωθιε-

ρεὺς παππᾶ Γιαννάκης— Οἰκονόμος παππᾶ Φίλιππος Δού-
πενε Πρεσπῶν — Σκελλάριος παπᾶ Στέφανος ἐν Ὁροβνικ
λόγκ Στίροκοβον Πρεσπῶν — Οἰκονόμος παππᾶ Σωτήριος
Ἄρχιερατικός ἐπίτροπος ἐν ἄνω Βελλίτση.

Οἱ ἐν Καλύμνῳ

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξιοτίμου κ. Μ. Γ. Ζερβοῦ.

Ἄπόστολος Γ. Τυλλικινάκης—Μιχαήλ Ι. Ἀναγνωστό-
πουλος—Μιχαήλ Ν. Φουντωτός—Μιχαήλ Θ. Ὀλυμπίτης
—Μιχαήλ Σ. Δικμαντζής—Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον Ἀστυ-
παλασίας—Ἀριστείδης Κουρεμέτης—Στέφανος Τηλιγκός—
Μιχαήλ Ζερβός.

Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Προικοννήσου.

† Ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Προικοννήσου κύ-
ριος Βενέδικτος.

Οἱ ἐν Μαρμαρᾷ.

Τῆ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ ἀξιοτίμου κυρίου Φ. Ἀδαμαντίδου
Δημήτριος Γ. Σιώμος ἱατρός — Φώτιος Δικμαντιδης—
Θεοδόσιος Πετριδης.

Οἱ ἐν Παλατίοις.

Τῆ πρόφροσι μερίμνη τοῦ Γ. Α. Καστρινοῦ.
Σαράντης Χα΄ Φιλίππου — Εὐστράτιος Κυριακοῦ — Παπ-
πᾶ Σταυρῆς Οἰκονόμος. — Παππᾶ Παναγιώτης Σκελλάριος.

Οἱ ἐν Ἀρθονίῳ καὶ Προαστείῳ.

Παππᾶ Εὐγάνιος Οἰκονόμος.—Παναγιώτης Π. Εὐγε-
νίδης.—Ἰωάννης Κ. Δαδίκας.—Μιχαήλ Κ. Δαδίκας.—
Γεώργιος Φραγκόπουλος.—Σπυρίδων Νεστορίδης ἐκ Μαρ-
μαρᾶ.—Β. Α. Φραγκόπουλος.—Ἰωάννης Δημητρίου.—Ἄ-
πόστολος Π. Καρατζᾶς.—Σέργιος Α. Φραγκόπουλος.—
Δημήτριος Α. Φραγκόπουλος.—Παντελῆς Ν. Σακκελαρίδης
ἐκ Προαστείου.

Οἱ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει.

Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης πρῶτην Κωνσταντινουπόλεως
Ἰωακείμ ὁ Γ΄.

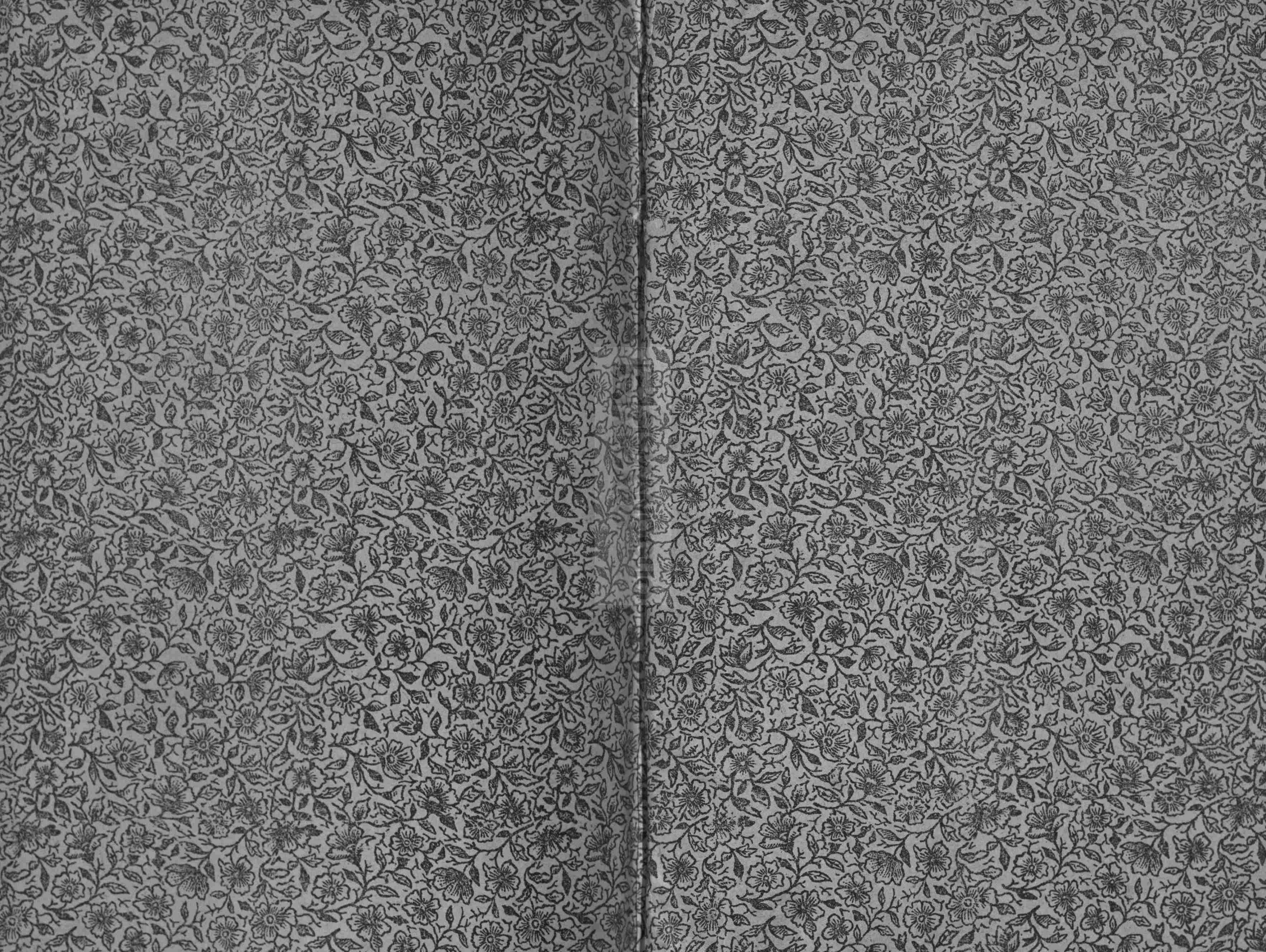
**Οἱ Σεβασμιώτατοι ἀντιπρόσωποι τῶν
Ἐξοσιν Ἱερῶν Μονῶν.**

ὁ τῆς Μ. Λαύρας ὀσιολογιώτατος	κ. Δωρόθεος.
» Βατοπεδίου	κ. Εὐθύμιος.
» Ἰβήρων	κ. Ἀγαθάγγελος.
» Χιλιανδαρίου.	κ. Γαλακτίων.
» Διονυσίου	κ. Χαράλαμπος.
» Κουτλουμουσίου	κ. Χαρίτων.
» Παντοκράτορος	κ. Γεράσιμος.
» Ζωγράφου	κ. Ναθαναήλ.
» Ξηροποτάμου	κ. Εὐλόγιος.
» Φιλοθέου	κ. Ἀνανίας.
» Ἀγίου Πύλου	κ. Εὐλόγιος.
» Γρηγορίου	κ. Ἰάκωβος.
» Σταυρονικήτα	κ. Θεόφιλος.
» Σίμωνος Πέτρου	κ. Θεοφύλακτος.
» Ρωσσινοῦ	κ. Ἀγαθόδωρος.
» Κωνσταμονίτου	κ. Χαρίτων.
» Ἐσφιγμένου	κ. Γεράσιμος.

»	Καρακάλλου	κ. Ματθαῖος.
»	Ξενοφώντος	κ. Συνέσιος.
»	Δοχειρίου	κ. Συνέσιος.

Αἱ ἱεραὶ Μοναὶ μετὰ τῶν Κοινῶν αὐτῶν.

- Ἡ Ἱερά Μονή τῆς Μ. Λαύρας.
Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Βητοπαιδίου.
Ἡ Ἱερά Μονή τῶν Ἰβήρων.
Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Χιλιανδαρίου.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ Διονυσίου.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ Κουτλουμουσίου.
Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Παντοκράτορος.
Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ξηροποτάμου.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ Ζωγράφου.
Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Δοχειρίου.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ Καρακάλλου.
Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Χιλοθέου.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον Σίμωνος Πέτρας.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ ἁγίου Παύλου.
Ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Σταυρονικήτα.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ Ξενοφώντος.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ Γρηγορίου.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ Ἐσφιγμένου.
Ἡ Ἱερά Ρωσικὴ Μονή τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος.
Τὸ Ἱερὸν Κοινόδιον τοῦ Κωνσταμονίτου.
Ἡ Ἱερά Σκήτη τοῦ Τιμίου Προδρόμου.
Ἡ Ἱερά Σκήτη τῆς ἁγίας Ἄννης.
Ἡ Ἱερά Σκήτη τῶν Καυτοκλυβίων.
Ἡ Ἱερά Σκήτη Βητοπαιδίου ἅγιος Δημήτριος.
Ὁ Ρῶσσος Ἱερομόναχος κ. Νεόφυτος Βουραζέρης σ. 5.

ISMAT OGILIO